

በ

በ ከ "ቀ" ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአግርኛ ፊደል (ግእዝ ሆኖ)።

በ 1. በስም መነሻ ላይ እየተቀጠለ ግድረረያነትን የሚያመለክት ምእላድ። ተግራው በብሉር ይቆያል። 2. ተውሳክ ግላዊ አገልግሎት የሚሰጥ ወይም የድርጊት ሁኔታን ለማመልከት የሚያገለግል ምእላድ። በአሰቸኳይ በገገግታ/ ቀስ በቀስ። 3. በታን፣ አቅጣጫን፣ ጊዜን፣... ከሚያመለክቱ ቃላት ጋር እየተጣመረ መስተቀድዳዊ ሃረግን የሚመሰርት ምእላድ። በጠረጴዛው ላይ በወንዙ አጠገብ በቀኝ በኩል/ በሃሬው አለት።

በ¹ "ብ" ን ተመ.

በ³ "ከ" ን ተመ.

በሃ "ቡሃ"ን ተመ.

በሃ በግ "ቡሃ" ስር "ቡሃ በግ"ን ታመ.

በሃ (ብሃ)ድንጋይ ስ በቀላሉ ፍርክስክስ የሚል ነጣ ያለ የድንጋይ አይነት፣ ብክካ እየተባለም ይጠራል።

በሀረ ሎሚ "በከረ" ስር "በኩራ ሎሚ"ን ተመ.

በሀር "በከረ" ስር "በኩር"ን ተመ.

በለላ ግ 1. ተበላሽ፣ ጠፋ፣ መና ቀረ። 2. ተሞላቀቀ፣ ቀበጠ፣ ጠባዩ ብልሹ ሆነ። 3. በነ፣ በረረ።

ብሉል ት ከንቱ፣ መና፣ ብልሹ።

በለሴ ስ በወፍራሙ የተፈተለ፣ ሻካራና ከከካካ የሆነ የሽግ አይነት።

በለስ ስ 1. አዳምና ሄያን በንነት ባሉ የፈጣሪን ትእዛዝ ጥሰው ፍሬዎን ስለበሉ የተረገሙበት ዛፍ እንደሆነች የሚነገርላት በንነት የምትገኝ ዛፍ ስም። 2. ቅጠሉ ነጣ ብሉ ሰፋ ያለ፣ ነጭ ፈሳሽ የሚወጣው የእዕዋት አይነት፣ ከዚህ እዕዋት፣ የሚገኘው ፍሬም በለስ ይባላል።

በለስ ቀናው / አገኘ 1. አደን ሄዶ የሚፈልገውን ገድሎ ተመለሰ። 2. ተላካላት፣ ሆነለት፣ ጥሩ እድል አጋጠመው።

*በለሽ

ብላሽ ት 1. የማይረባ፣ ከንቱ፣ ለቁም ነገር የማይሆን። 2. ነፃ። ይህን ልብስ በብላሽ ሰጠኝ።

ብልሹ ት የማይረባ፣ ከንቱ፣ ለቁም ነገር የማይሆን።

ብልሽት ስ እክል፣ ሳንካ፣ ጉድለት። ጸቃው

ብልሽት አለው።

ብልሽት አለ ግ ተበላሽ።

ብልሽትሸት አለ ግ 1. ፈፅሞ የተበላሸ፣ ጥቅም የማይሰጥ ሆነ። 2. አመሉ፣ ጠባዩ መጥፎ ሆነ።

ተበላሽ ግ 1. አደፈ፣ ቆሸሸ። 2. ተሰናከለ፣ እክል አጋጠመው። መኪናው ተበላሸ። 3. ጠባዩ መጥፎ ሆነ። 4. ከንቱ፣ የማይረባ፣ የማይጠቅም ሆነ። 5. ያለጊዜው፣ ያለአግባብ ሞተ።። ያገን የመሰለ ጀግና ተበላሽ።

አበላሽ ግ 1. አንደፈ፣ አቆሸሸ። 2. አሰናከለ፣ የማይሰራ እንዲሆን አደረገ። 3. ጠባዩ መጥፎ አደረገ። 4. ከንቱ፣ የማይረባ፣ የማይጠቅም አደረገ። 5. ያለጊዜውና ያለአግባብ ገደለ፣ አጠፋ።

በለቀጠ ግ ሙሉ በሙሉ ከፈተ፣ በረገደ።

በለቃጣ ት (ነውር፣ ስድብ) 1. ሃፍረተ ስጋዋ እንዳይታይበት ጥንቃቄ የማታደርግ፣ በርጋዳ። 2. ሰነሰርላት የሌላት፣ የሰው አይን የማትፈራ፣ መንቃራ።

ተበለቀጠ ግ ተከፈተ፣ ተበረገደ።

ተበላቀጠ ግ ስነ ስርአት አጣ፣ ተመናቀረ።

*በለበላ

ነበላባ ስ 1. የንዲድ እሳት ጫፍ፣ ላንቃ፣ ልሳን። 2. (ዘይ.) ለፍላፊ፣ ምላሰኛ።

ተንበለበለ ግ 1. በሃይል ነደደ፣ ተንቀለቀለ፣ ተንበገበገ። 2. (ዘይ.) በፍጥነት ተናገረ፣ ለፈለፈ።

አንበለበለ ግ 1. በሃይል እንደደ፣ አንቀለቀለ፣ አንበገበገ። 2. (ዘይ.) ያለ ምንም ችግር በፍጥነት አነበበ።

በለተ ግ ታሮዶ ቆዳው የተገፈፈን እንሰሳ እክል በመልክ በመልክ እየለየ ቆረጠ፣ ገነጠለ፣ ከፈለ፣ ብልት አውጣ።

መበለቻ ስ ብልት ለማውጣት የሚያገለግል ቢላዋ፣ ካራ።

በላች ት ከብት አርዶ፣ ቆዳውን ገፎ፣ ብልቱን በየመልኩ እየለየና እየቆረጠ የማውጣት ሙያ ያለው፣ አራጅ፣ ብልት አውጪ።

ብልት ስ 1. እንደ ሽንጥ፣ እግር፣... ያለና ከዋናው እክል ተለይቶ ሊታወቅና ለብቻው ተነጥሎ ወይም ተቆርጦ ለውጣ የሚችል ክፍለ ስጋ፣ እክል። 2. ሃፍረተ ስጋ። 3. (ዘይ.) ስልት። የነገር ብልት ግወቅ ጠቃሚ ነው።

ብልት አውጣ የታራደ እንሰሳን እክል በየብልቱ እየለየ ቆረጠ፣ እግሩን፣ ሽንጡን፣... እየቆራረጠ እየብቻ አደረገ።

ብልት አውጪ ስ የታራጅ የእንሰሳን እክል በየክፍሉ ለይቶ የመቆረጥ ችሎታ ያለው፣ በላች።

በለተተ ግ አረጀ፣ ሽመገለ።

ባልቴት ት 1. አርጊት። ስ 2. ልባም፥ ባለሙያ ሴት።

በለዝ ግ 1. በአደጋ ወይም በሌላ ምክንያት የቀድሞ መልኩ ተለወጠ፥ ጠቆረ፥ ዘነነ። 2. ቸክ፥ አደፈ፥ ልማም ያዘ(ጥርስ)።

ብልዝ ት 1. የጠቆረ፥ የበለዘ። 2. የቸክ፥ ልማም የያዘ (ጥርስ)።

በለገ ግ 1. በበልግ ወራት ለበልግ የሚበቃ ዝናም ዘነመ። 2. የበልግ አዝመራ ሰመረ፥ አማረ።

በልግ(ብላጊ) ስ ለአዝመራና ለግጥሽ ባር በቂ የሚሆን የበጋ ዝናም የሚገኝበት ወቅት (በአብዛኛው ከየካቲት እስከ ሚያዝያ ያሉት ወራት)።

በልግ ሰጠ በለገ፥ በልግ ሆነ።

የበልግ እህል ስ በበልግ ወቅት ተዘርቶ የሚለበሰብ አዝመራ።

የበልግ ዝናም ስ በበልግ ወቅት የሚጥል ዝናብ።

አበለገ ግ የበልግ ዝናም ጣለ፥ በልግ ሆነ።

በለጠ ግ 1. (በርዝመት፥ በኩብደት፥...) ከሌላው ላቀ፥ ከፍ አለ። 2. ከሌላው ተሻለ።

በበለጠ(በይበልጥ) በተሻለ፥ በአብዛኛው።

ብልጫ ስ ከፍታ፥ ትልቅነት።

ተብለጠ ግ 1. ከሌላው አነሰ፥ የበታች ሆነ። 2. ተሸነፈ። 3. ተሞኘ፥ ተታለለ።

ተባለጠ ግ እኩል አልሆነ አለ፥ አንዱ ከሌላው አነሰ ወይም ላቀ፥ ተሳነፈ።

ተባለጥ ስ እኩል አለመሆን፥ ተሳነፍ።

ተባለጠ ግ 1. አልመጣጠን ወይም እኩል አልሆነ አለ፥ ተሳነፈ። 2. አንዱ ከሌላው ጋር በቀመጥ ተለካካ፥ ተወዳዳሪ።

አበለጠ ግ አላቀ፥ ከፍ አደረገ።

አበላለጠ ግ 1. አሳነፈ፥ አንዱን ከፍ ሌላውን ዝቅ አደረገ። 2. አወዳዳሪ፥ አንዱን ከሌላው ጋር አነፃረ (የሚልቀውን፥ የተሻለውን ለማወቅ)። 3. አዳላ።

አባለጠ ግ አበላለጠ።

አስበለጠ ግ 1. ከሌላው አላቀ፥ ከፍ አደረገ። 2. በሌላው እንዲበለጥ አደረገ።

በለጠ ግ በአስተሳሰብ፥ በእውቀት፥...ከሌላው ላቀ፥ ከፍ አለ።

ብልጥ ት 1. በልህ፥ አዋቂ። 2. ጮሌ፥ አራዳ።

ብልጣብልጥ ት ጮሌነት የሚያበዛ።

ብለጠት ስ 1. ብልሃት፥ ዘይ። 2. ጮሌነት።

ተብለጠለጠ ግ 1. ተትኮረኮረ፥ ተጋ፥ ተጣጠረ። 2. ብለጠት፥ ጮሌነት አበዛ።

ተብለጥላጭ ት 1. ትጉህ፥ ታታራ። 2. ጮሌ።

አብለጠለጠ ግ 1. አተጋ፥ አትኮረኮረ። 2. ብልጣብልጥ አደረገ።

በለጠገ "በለፀገ" ን ተመ.

በለጠጠ ግ ያለውን፥ ያለቅጥ በጣም አድርጎ ከፈተ፥ ገለጠ (አይንን፥ መዝጊያን፥...)።

በልጣጣ(በለጠጥ) ት (ዘይ) 1. ሃፍረተቢስ፥ የሰው አይን የማይፈራ። 2. ቀበጥ፥ ሞልፋጣ፥ እዩኝ እዩኝ ባይ።

ብልጥጥ አለ ግ ተበለጠጠ።

ተብለጠጠ ግ ያለውን፥ ያለአግባቡ በጣም ተገለጠ፥ ተከፈተ (አይን፥ መዝጊያ፥...)።

ተንበላጠጠ ግ 1. በማስፈራራት መልክ አይነን አፍጥጦ ወዲያና ወዲህ መላለሰ ተመለከተ። 2. እዩኝ እዩኝ የሚል አይነት አድራጎት አሳየ። 3. (ዘይ.) ቀበጠ፥ ተሞላፈጠ።

አንበላጠጠ ግ በማስፈራራት መልክ አይነን ያለ ቅጥ ገለጦ ወይም አፍጥጦ ወዲያ ወዲህ አየ፥ ተመለከተ።

*በለጠ

በለጭ ስ ብልጭልጭነት ያለው የድንጋይ አይነት፥ ቦረቦጭ።

በለጭማ ት ግንባሩ ላይ ነጭ የሆነ (እንስሳ)።

ብልጭታ ስ በግታ፥ ድንገት ታይቶ የሚጠፋ የብርሃን ነፀብራቅ።

ብልጭልጭ ት 1. የሚያብረቀርቅ፥ የሚያንፀባርቅ፥ በግበግ የሚል። 2. (ዘይ.) ሲያየት ለጊዜው አይን የሚሰብ፥ ደስ የሚል ግን በጣም ጊዜያዊና ተራ የሆነ፥ መናኛ (አቃ፥ ጌጥ፥...)።

ብልጭልጭታ ስ ነፀብራቅ፥ ብርቅርቅታ (የመብረቅ፥ የመስታወት፥...)።

ብልጭልጭ አለ ግ አብላጠለጠ።

ብልጭ አለ ግ ድንገት በግ አለ፥ በራ።

ብልጭ አለለት ድንገት ታየው፥ ትዝ አለው፥ ተከተለት(ሃሳብ)።

ብልጭ አለበት የሚያናድድ፥ የሚያስቆጣ ነገር ድንገት ተሰማው።

ብልጭ ድርግም አለ ብርት፥ ጥፍት፥ ጥርዥ ብርዥ አለ።

ብልጭ አደረገ ግ 1. አበራ፥ አይደደ

(በጥቂቱ)። 2. ጥቂት ጭንቅ ሰጠ (ለሃሳብ)።
ተብለጨለጨ ግ 1. ተንግብረቀ፥ ተብረቀረቀ።
 2. ተጊያጊያጦጦ፥ ተሸቀረቀረ፥ አሸበረቀ።
አብለጨለጨ ግ አንጸባረቀ፥ አብረቀረቀ። 2.
 ተጊያጊያጦጦ፥ ተሸቀረቀረ፥ አሸበረቀ።

በለጋጋ(በለጠጋ) ግ ከበረ፥ ሃብት አገኘ።
ባለጋጋ(ባለጠጋ) ስ ሃብታም፥ ከበርቴ፥
 ባለገንዘብ።

ብልፅፅፍ ስ ሃብታምነት፥ የኢኮኖሚ እድገት።
አበለፀገ ግ 1. ባለጋጋ፥ ሃብታም አደረገ። 2.
 አዳበረ፥ አሳደገ።

በላ ግ 1. ተመገብ። 2. አላመጠ፥ አኘከ።
 3. ነክሰ። *ውጃ እንዲያበላህ ተጠንቅቅ*። 4.
 አሳከከ፥ ቆጠቆጠ። 5. አሸነፈ፥ ረታ፥ ገቢ አገኘ
 (በቁማር)። 6. ጨረሰ፥ ፈጀ። *መኪናዎ ቤንዚን
 ትሰጠላች፣ ተቀበለ፥ ወሰደ። ካሳ በቶ*። 8. አቃጠለ፥
 ፈጀ። አሳት በላው።

ሲበሉ የሳኩት 1. የተላከውን መልእክት
 (ቃል) የሚረሳ፥ የሚዘነጋ። 2. ችኩል፥
 ወይመጣበት ለመመለስ የሚጣደፍ።

እበላ ባይ የግል ጥቅም ለማግኘት ሲል
 ሌላውን ለመምሰል የሚጥቀር፥ ለጥቅም ሲል
 ከሌላው ጋር የሚተባበር፥ አስመላይ፥ አጎብጻጅ።
የበላበትን ወጪት ሰባሪ ውለታ ቢስ፥
 መልካም ላደረገለት ክፉ የሚመልስ።

የብላ ተባላ ዘመን መተሳሰብ፥ መተዛዘን
 የለበት፥ የግል ጥቅም፥ ፍላጎት ሰውን
 እርስበርሱ የሚያናቁበት።...ጊዜ።

ይብላኝ (ይብላኝለት) ሃዘንን፥ ትዝብትን
 የሚገልፅ ቃል። *ይብላኝ ይህንን የመሰለ ልጅ
 የሚያስጠጋው አጥቶ ከረረንጻ ያድራል / በእርሱ
 ይብላኝ እንጂ እኔስ እንዳጣሁ አልቀርም።*

መብል ስ ምግብ፥ የሚበላ ነገር።

በሊታ ት ያገኘውን ሁሉ የሚበላ፥ ሆጻም።

በላተኛ ስ 1. በአንድ የቤተሰብ ሃላፊ ስር
 የሚተዳደር ሰው፥ ተቀላቢ። 2. ተመጋቢ፥ ምግብ
 ፈላጊ። ት 3. ብዙ የሚበላ፥ ሆጻም።

-በል(-በላ፥ -በሌ) 1. (በባዝ አንቀፅ ከሚነገር
 ግስ ጋር የሚጣመር ከፊል ቃል) ቀደም ሲል
 የተጠቀሰውን ስራ እያካሄደ የሚኖር፥
 የሚተዳደር። *ላርባ በል*። 2. (ከስም ጋር
 የሚጣመር ከፊል ቃል) ቀደም ሲል የተጠቀሰውን
 ነገር የሚበላ ወይም ዘወትር የሚመገብ። *ባሪ በል
 እንሰላ*።

ብላቶ ስ 1. ፍሬው ከተበላ በሃላ የሚቀረው
 የእህል ገለባ፥ የፍሬው ሽፋን፥ ጥርጣሪ፥
 ትርፍራፊ። 2. የአገዳ ምጣሞ። 3. አውራ

ያስተረፈው ቅንጥብጣቢ ስጋና ቆዳ። 4.
 በፈንጣጣ፥ በቂጥኝ፥... ቁሰል ምክንያት ከሰውነት
 ላይ የሚቀር ጠባላ።

ብሉት(-በልት) ስ የፍስክ ቀን።

በላ በላ አደረገ ተሉ ተሉ ተመገብ፥ ፈጠን
 ፈጠን እያለ በላ።

ተበላ ግ 1. አለቀ፥ ሳሳ። *ሰሬው ጌልቡት ላይ
 ተበላቷ*። 2. ተረታ፥ ተሸነፈ። 3. ተገደለ።

ተባላ ግ 1. እርስ በርስ በነገር ተናቀረ፥
 ተራኩተ፥ ተጋጠ፥ ተጣላ፥ ስምምነት አጣ።
 2. በጣም አዘነ፥ አነባ፥ ተላቀሰ (በዙ ሰው)።
 3. ተገዳደለ፥ ተጨራረሰ፥ ተበላላ።

ተብላላ ግ 1. ተጥሃደ፥ ተሟጧቀ፥ ፈላ
 (ድፍድፍ)። 2. ተውጠነጠነ፥ ታሰበበት፥
 ተመከረበት(ሃሳብ)። 3. የተብላላን ሰስተኛ ፍቺ
 ተሙ.

አበላ ግ 1. መገባ። 2. ሰጠ። *ገባ አብላቶ ጊዳዩን
 አሰፈፀመ*።

አበላ ስ ድርሻ፥ ክፍያ (በአይነት ወይም
 በገንዘብ የሚሰጥ)።

አባላ ግ እርስ በርስ አጣላ፥አናቀረ፥ አጋጠ።

አባላሽኝ ስ የፅሬ ረሃብ ወቅት ወይም ጊዜ።

ማባያ(መበያ) ስ ከእንጀራ፥ ከዳቦ...ጋር
 የሚበላ፥ ወጥ፥ በርበሬ፥...።

አብላላ ግ አሳሳለሰ፥ አውጠነጠነ፥ አበለለ
 (ሃሳብ)።

አስበላ ግ አሳጣ፥ አጋለጠ፥ ለከፋ ነገር
 (ሰጠላት) አሳልፎ ሰጠ።

በላች "በለተ" ስር ተሙ.

-በል "በላ" ስር ተሙ.

በልቃጣ "በለቀጠ" ስር ተሙ.

በልግ "በለገ" ስር ተሙ.

በልጣጣ "በለጠጠ" ስር ተሙ.

በሉታ ስ ከወደ ፎጡ ድቡልቡልነት ያለው
 አጭር ጸላ ፣ ከንተር ።

በረሃ ስ 1. አየሩ በጣም ጥቃታማ፥ አፈሩ
 አሸጥሞ፥ የሚያገኘው የገናኖ መጠን እጅግ
 ዝቀተኛ የሆነ አካባቢ። 2. ሚካ፥ ውድሜ፥ ሰው
 ያልሰፈረበት ቦታ ወይም አካባቢ።

በረሃ ገባ 1. ሸፈተ። 2. መነነ።

በረሀኛ ት በበረሃ የሚኖር።

በረሃማ ት የአየር ንብረቱ እንደ በረሃ ያለ
 ቦታ ወይም አካባቢ።

በረረ ግ 1. በአየር ላይ በከንፍ ሄደ፥ ከነፈ
 (አጥፎ፥ ወፍ፥...)። 2. ሮጠ። 3. በአውሮፕላን

ሄደ፡ ተጓዘ።

በራራ ስ ገዛ (የአውሮፕላን)።

በረር ስ በጎችን የኩልኩልት በሽታ የሚያሲዝ ትል ወይም ጀርም።

በረር ስ ቀለሙ እንደ ጎረቤት የቀይ ቡኒ የሆነ መጠት ከጥንዚዛ አነስ ብሎ ጠፍጠፍ ያለ፣ ብዙውን ጊዜ ሙቀት ያለባቸውን ጥጋጥግ አካባቢዎች (የማቀዝቀዣ ሞተር ፣ ቴፕ፣ ሬድዮ፣ ቴሌቪዥን፣ ሳጥን፣ ልብስ፣...) የሚያዘወትር ሲሄድ ፍጥነት ያለው የቤተ ውስጥ ነፍሳት።

በረር

በራራ ት 1. ክንፍ ያለው፣ በክንፍ የሚሄድ (ጎንጎ፣ ዝንብ፣...)። 2. ሯጭ። 3. እንደ መደበኛዎቹ (ተረኞቹ) ተራ ወይም የመነሻ ሰአት ሳይጠብቅ ያገኘውን ሰው ስቻ ጭና ከተረኞቹ እየቀደመ የሚጓዝ የሀዘዘ ማመላለሻ መኪና። 4. አውሮፕላን ላይ የሚሰራ የእለቱ ተረኛ ተጓዥ። 5. ከአንድ በላይ ቅጂ(ኮረ) እንዲኖራቸው ሲባል ተመሳሳይ የገፅ ቁጥር ከሚሰጣቸው የካርኒ ወረቀቶች ውስጥ የመጀመሪያው ቅጠል ወይም ወረቀት።

ብራራ ት 1. ፍንጣራ። 2. መጤ፣ ባይተዋር፣ አድራሻው ወይም የመጣበት ከየት እንደሆነ በውል የማይታወቅ (ሰው)።

ብራሮ ስ ሲቆላ ከምጣድ ላይ እየተፈናጠረ የሚወድቅ የእህል ቅንጣት።

ብር ብር አለ ገ በችኮላ፣ በፍጥነት ተንቀሳቀሰ፣ ተዘዋወረ፣ ወዲያ ወዲህ ሄደ። 2. ተርገበገበ፣ በፍጥነት ተንቀሳቀሰ(አይን፣ ልብ)።

ተባረረ ገ 1. (በሰራ ምክንያት) በጥድፈያ ወዲያ ወዲህ አለ፣ ተዋከበ። አረፍቶ የለውም ተባሮ ነው የሚኖረው። 2. ተወገደ፣ ተገለጠ። 3. ተሰደደ።

ተባራራ ት 1. በሽሽት ላይ ያለ (ሰው)። 2. ቋሚ መኖሪያውን ትቶ ወደሌላ አካባቢ እንዲሰደድ የተደረገ።

ተባራራ ወራ ስ እርግጠኛነቱ የማይታወቅ፣ ተዛማጅ ወራ።

ተባራራ ጥይት ስ አላማውን ስቶ ወደ ሌላ አትጣጣይ የሄደ ጥይት።

አበረረ ገ 1. አርጠ፣ አጣደፈ። 2. አሰወገደ። 3. ከስራ አሰናበተ። 4. በሃይል፣ በፍጥነት ነጻ፣ አሸከረ።

አብራራ ት አውሮፕላን ነጂ።

አባረረ ገ 1. አርጠ። 2. አሳደደ። 3. አሰወገደ። 4. ተከታተለ።

መስተባርር ስ የተደገመበትን ሰው ከሚኖርበት ቤት፣ ቦታ የሚባረር ሃይል አለው ተብሎ የሚነገርለት አሰማት ወይም ድምጽ።

አባራራ ት 1. አሳዳጅ። 2. አንድን ነገር ስራዬ ብሎ የሚከታተል።

በረሰ ገ 1. ተሸረ፣ ረከሰ (መድሃኒት፣ አሰማት)። 2. ተበረዘ፣ በረደ፣ ቀዘቀዘ።

ማብረሻ ስ የመድሃኒት መሻሪያ፣ ማርከሻ።

በረቀ ገ ቦገ፣ ብልጭ፣ ፍልቅ አለ። ተብለወለወ።

መብረቅ(ብራቅ) ስ 1. የሰማይ ብልጭታን ተከትሎ የሚሰማ ከፍተኛ የፍንዳታ ድምፅ፣ ነጎድጓድ 2. ከፍተኛ ሙቀትና ሃይል ያለው፣ እጅግ በጣም ከፍተኛ በሆነ ፍጥነት ተምዘገዝገፍ በለውም ሆነ በንብረት ላይ አንዳንድ ጊዜ ጉዳት አድርሶ በቅደብ ከእይታ ውጪ መሆን የሚችል የሰማይ ብልጭታ።

በረቅ ስ 1. መብረቅ። 2. ነጭ የሆነ የማእድን አይነት (አፈር፣ ፍንጋይ)።

ብርቅርቅ ት ብልጭታጭ።

ብርቅርቅታ ስ ብልጭታጭታ።

ብርቅርቅ አለ ገ አብረቀረቀ።

ተብረቀረቀ ገ ተብለወለወ፣ ተፍለቀለቀ።

አበረቀ ገ ብልጭ አለ ወይም ብልጭ አደረገ (ሰማይ)።

አብረቀረቀ ገ አብለወለወ፣ አፍለቀለቀ፣ አንተገተገ (ውሃ፣ መስታወት...)።

በረቀሰ ገ 1. ነደለ፣ በሳ፣ በረገደ፣ ከፈተ። 2. አፈረሰ፣ ጣሰ፣ በጣጠሰ።

ተበረቀሰ ገ 1. ተነደለ፣ ተበሳ፣ ተበረገደ፣ ተከፈተ። 2. ፈረሰ፣ ተበጣጠሰ።

በረቅ "በረቀ" ስር ተመ.

በረቋ ገ 1. ነጭ፣ ገረጣ። 2. በሰለ፣ ደረሰ፣ ጎመራ(ሰብል)።

በረበረ ገ 1. ጎረጎረ፣ መረመረ፣ ፈተሽ፣ ፈለገ። 2. በዘበዘ፣ ዘረፈ፣ ሰረቀ። 3. በመወቃት ላይ ያለን ሰብል (ገብስ፣ ሰንደ፣...) የላዩን ወደታች፣ የታቸን ወደላይ አደረገ። 4. ሆድ እቃን አተረጎመሰ፣ አገለባበጠ፣ ጤና ነጻ፣ በባዶ ሆዶ

አረቁ ጠጥቼ ሆኜን በረበረኛ።

በርባሪ ቅ 1. ዘራፊ፣ ቀማኛ፣ ከሰው ቤት ገብቶ የሰው ንብረት ዘርፎ የሚሄድ። 2. በመወቃት ላይ ያለን (እንደ ገብስ፣ ባቄላ፣...ያለን) ሰብል የላዩን ወደታች፣ የታቸን ወደላይ ለማድረግ በመንሽ የሚገለብጥ (ሰው)።

ብርባሮ ስ በመወቃት ላይ ያለን እህል ወይም ሰብል በመንሽ የመገለበጥ ስራ።

እንቡርባይ ስ በመንሽ ተበርብሮ የወጣ ያልደቀቀ ገለባ፣ እንግዳላይ።

በረታ ግ 1. ጠነከራ፣ ጎበኝተ፣ ሃይል አገኘ። 2. አየለ። ተጋነኑ፣ ጎሳ (ነገር፣ጥል)። 3. አገገመ። ተሻለው። 4. ተፍጨረጨረ። ጎበዘ፣ ታገለ። በትምህርቱ በረት። 5. ተበረታታ፣ ተዕናና (ለሃዘን)።

ብርቱ ቅ ፅ፡- ጠንካራ፣ ጎበዝ።

ብርቱ ነዎት? ጤንነትን፣ ደህንነትን በተመለከተ የሚቀርብ የሰላምታ ቃል።

ብርቱ ዱዳይ ስ በጣም አስፈላጊና ጥበቅ የሆነ ነገር፣ ስራ።

ብርታት ስ ሃይል፣ ዕናንት፣ ጥንካሬ፣ ጉልበት።

ተበረታታ ግ ተጠናክሮ፣ ተዕናና፣ ጎበዘ።

ተበራታ ግ ተበረታታ።

አበረታታ ግ 1. እንዲበረታ፣ እንዲጠነከር አገዝ፣ ገፋፋ፣ ደገፈ። 2. አዕናና።

ማበረታቻ ስ ግጠናከሪያ፣ ግዕድኛ (ስጦታ፣ ሽልማት፣...)

በረት ስ እንደ ከብቶች፣ በጎች፣... ያሉ እንሰሳት የሚያድሩበት ቤት።

በረት ነው በጣም ሰፊ ነው (ለቤት)።

በረት አፍ (ሰድብ) 1. አቶ ሰፊ የሆነ (ሰው)። 2. እንደፈለገ የሚናገር፣ መጥፎ ተናግሮ ሰውን የሚያስቀይም (ሰው)።

በረንዳ ስ በቤት ዋና ቦር፣ በስተውጪ በኩል ከቤቱ ጣሪያ ጋር ተያይዞ የሚሰራ፣ ብዙውን ጊዜ በላንድ በኩል ብቻ ግድግዳ የሚኖረው የቤቱ የውጪ አካል (ሰአሉን ቤት ስር ተመ)።

በረንዳ አዳሪ ቅ 1. የሚያድርበት ወይም የሚጠለልበት ቤት የሌለው፣ ብዙውን ጊዜ በስተማ ውስጥ በየመንገዱ ዳር በሚገኙ ታላላቅ ህንፃዎች ታሳ ስር ወይም በየጥጋ ጥጥ ተኝት ሌሊቱን የሚያሳልፍ ሰው፣ ሰዘኛ። 2. (ዘይ፣ ሰድብ) ወርበላ፣ ጹር አዳሪ፣ ወስላታ፣ ሌባ፣ ቀማኛ። ቅ 3. ዘዋሪ፣ በቀምነገር ስራ ላይ በመዋል ፈንታ በሰራ ፈትነት ሲያውደለድል የሚውል።

በረኛ "በር" ስር ተመ.

በረከ ግ ጉልበቱ ራዶ፣ ተንቀጠቀጠ፣ አቅም

አጣ።

ብርከ ስ ከድንጋጤና ከፍርሃት የተነሳ በድንገት አቅመቢስ መሆን፣ መድከም፣ መፃል፣ መርበት፣ መልፈስፈስ።

ብርከ ያዘው በድንገተኛ ድንጋጤ ምክንያት ጉልበቱ ተልፈሰፈሰ፣ መንቀሳቀሰ ተሳነው።

ብርከርከ ቅ ቀጥቃጣ፣ ድንገጥ፣ ፈሪ።

ብርከርከ አለ ግ ተብረከረከ።

ተብረከረከ ግ 1. አቅም አጣ፣ ጉልበቱ ራዶ፣ ተንቀጠቀጠ። 2. ፈሪ፣ ተርበደበደ፣ ተርበተበተ።

አብረከረከ ግ 1. አርገደገደ፣ አልፈሰፈሰ፣ አቅም አጣጣ። 2. አስፈራ፣ አርበደበደ፣ አራዶ፣ አንቀጠቀጠ፣ አርበተበተ።

በረከት ግ 1. በዛ፣ መጠኑ ጨመረ። 2. ተረፈ፣ ተትረፈረፈ። 3. ብዙ ቆየ፣ ሰነበተ (ለአላቂ ነገሮች)።

በረከት ስ 1. ረድኢት፣ መቅኖ። 2. ስጦታ። እነሆ በረከት። 3. ፀጋ፣ ምርቃት።

በረከት የለውም ረድኢት፣ መቅኖ የለውም።

በረከት የውርድ ይብዛ፣ ይትረፍረፍ፣ ይባረከ፣ ረድኢት ያግኝ ለማለት የሚባል የበጎ ምኞት መግለጫ ወይም ምርቃት የሚችረቢያ ቃል።

በረከት ስጋ ስ ስጋዊ ፀጋ፣ ሃብት፣ ምድራዊ ብልፀገና።

በረከት ቢስ ቅ ረድኢት የሌለው፣ አሳዳም።

በርካታ ቅ አያሌ፣ ብዙ።

ብርካቱ ስ 1. ብዛት። 2. ረድኢት፣ መቅኖ።

ተበረከተ ግ ተሰጠ (ስጦታ)።

ተበራከተ ግ እየበዛ ሄደ፣ ተትረፈረፈ።

አበረከተ ግ ሰጠ (ገበረከትን)።

*በረከክ

በርከክ አለ ግ ተጎበረከከ።

ተጎበረከከ ግ 1. በጉልበቱ ጭምር፣ መራት ነካ። 2. (ዘይ) ተሸነፈ፣ ታዛዥ፣ ተገዥ ሆነ።

አጎበረከከ ግ 1. በጉልበት አስቆመ። 2. አሸነፈ፣ የበታች አደረገ፣ ገዛ፣ አስገበረ።

አንብርከክ (አንብርከ) ስ በጉልባት መራት በመንካት ወይም መራት ላይ የመቆም ድርጊት።

በአንብርከክ (በአንብርከ) ያስኪዳል ሃይለኛ ነው፣ ያስድሃል። ጠላው በአንብርከክ ያስኪዳል።

በረኪና ስ የደፈን ወይም የመነቸካን ነጭ ልብስ ለማፅዳት እንዲያግዝ ከውሃና ከሳሙና ጋር አየተደባለቀ ልብስ የሚታጠብበት ፈላጎ የሆነ

ከሚካል።

በረካ ስ በሃገር ባህል መሰረት ቡና በጀቦና በሚፈላበት ጊዜ ከአቦሉና ከሁለተኛው ቀጥሎ የሚጠጣው ቡና ፣ ለስተኛ ቡና።

በረካ ሁን (ምር.) የተባረከ፣ የተቀደሰከ ሁን።

በረከተ ግ ሊጥን በጋል ድንጋይ ወይም በፍም ላይ አስቀምጦ ርሚጦ ወይም ቂጣ ጋገረ፣ አበለለ።

ብርኩታ ስ ርሚጦ፣ በጋል ድንጋይ ወይም በፍም ላይ ተደርጎ የበለለ ቂጣ።

በረዝ ግ 1. ማርን በውሃ በጥብጦ ብርዝ አዘጋጀ። 2. የጠላን ድፍድፍ በውሃ በጠበጠ፣ አቀጠነ፣ ሞላ። 3. ሃይለኛውን መጠጥ ለለለስ ካለው ጋር ደባለቀ፣ ቀየጠ። 4. ሙቅ ውሃን ከቀዝቃዛ ጋር ደባለቀ፣ ከለሰ።

ብርዝ ስ ጌሾ የማይገባበትና ማርን በውሃ በቀጭኑ በመበጥጥ የሚዘጋጅ የመጠጥ አይነት።

ተበረዘ ግ ተመረዘ፣ ተበላሽ። አእምሮው በመጥፋ አስተሳሰብ ተበረዘ።

ተባረዘ ግ አንጹ ከሌላው ጋር ተቀላቀለ፣ ተቀየጠ፣ ተደበላለቀ (ለፈሳሽ)።

አበረዘ ግ አበረደ፣ አበረሰ፣ አቀዘቀዘ።

አባረዘ ግ አቀላቀለ፣ አደባለቀ፣ ከለሰ።

በረዮ ግ በረዣ፣ ደነበረ፣ ሸሸ። እባብ ያየ በልጥ በረዮ።

*በረዮ

ተበራዮ ግ ከማላ የተሰበሰበው ሰብል ውድማ ላይ ተደርጎ በከብት እግር እንዲረገጥ ሆነ (ፍሬውን ከገለባው ለመለየት)።

አበራዮ ግ ከእርሻ ቦታ የተሰበሰበን ሰብል ውድማ ላይ አድርጎ በከብት እግር አስረገጠ፣ ወቃ፣ አሄደ።

በረዶ ግ 1. ቀዘቀዘ፣ ሙቀት አልባ ሆነ። 2. ቆፊነት ብርድ ሆነ። 3. ተረጋጋ፣ ሰላም ሆነ። ጠቆ በረድ። 4. ከዝሙት ስራ ራቀ፣ ለመተፋፋይነት፣ አልቆጠ፣ አልፈለጠ አለ። ስለቱ በረድ።

በረድ የ“በረዶ”ን እንደኛ ፍቺ ተሙ.

በረዶ ስ 1. እጅግ በጣም ከመቀዝቀዥ የተነሳ ወደ ጠጣርነት የተለወጠ ውሃ፣ በረድ። 2. በጣም ቀዝቃዛ። እጅ በረዶ ነው።

በረዶ ቤት ስ ምግብና መጠጥ ለማቀዝቀዥ ወይም ላይበላሽ ረዘም ላለ ጊዜ እንዲቆይ ለማድረግ የሚረዳ በረዶ ያለበት ቤት፣ ከፍል፣ እቃ።

በረዶማ ፣ በረዶ በብዛት ያለበት (ቦታ)።

በራዳ (በራድ) ፣ በጣም ቀዝቃዛ።

ብርድ ስ 1. ቁር፣ ቆፊን፣ ውርጭ፣ በጣም የሚቀዘቅዝ አየር። 2. በቀዝቃዛ አየር ምክንያት የሚያጋጥም ህመም።

ብርድ መታው 1. የብርድ በሽታ ያዘው። 2. በቀዝቃዛ አየር ምክንያት ብልሽት አገኘው (ሰብል)።

ብርድ ብርድ አለው ከብርድ ጋር የተያያዘ ወይም ከብርድ ጋር የተመሳሰለ የህመም ስሜት ተሰማው።

ብርድ ፈደፈደው ቀዝቃዛ አየር ሰውነቱን አስቃዩው።

ብርድ ልብስ ስ ከጥጥ ወይም ከሱፍ፣... የሚሰራና በመኝታ ጊዜ ሰምቻ ለሙቀት የሚለብሱት እንደ ማቅ፣ ዝተት፣ ባና ያለ ወፍራም ልብስ።

ብርዳም (ብርዳማ) ፣ ሃይለኛ ቅዝቃዜ ያለበት (ቦታ፣ ወቅት)።

ተባረደ ግ 1. አየሩ ቀዘቀዘ፣ የቅዝቃዜ ስሜት አሰማ፣ ፈጠረ። 2. ተባረዘ፣ ተካለሰ (ሙቅና ቀዝቃዛ ውሃ)።

አበረደ ግ 1. አቀዘቀዘ፣ ሙቀቱ እንዲቀንስ አደረገ። 2. አስታገሰ፣ አስወገደ። በመካከላቸው ገብቶ ጥሉን አበረደ።

ማብረጃ ስ የሾርቤ ብርሌ ቅርፅ ያለውና ከብርሌ ላቅ ያለ የጠላና የጠጅ መያያጥ ጠርመሶ።

አብራጃ ፣ ቀዝቃዛ፣ ነፋሻ (ቦታ)።

በረደደ ግ ጠና፣ በረታ፣ ጠነከረ።

በረደድ(በርዳዳ) ፣ ፅኑ፣ ብርቱ፣ ጠንካራ።

በረድ “በረደ” ስር ተሙ.

በረዶ ዝ.ከ.

*በረጅረጅ

ተብረጅረጅ(ተብረዥረዥ) ግ 1. በመጠጥ ወይም በሌላ ምክንያት ሰውነቱ ላለ፣ ፈዘዘ፣ ተርገደገደ፣ ተንግግገገገ። 2. ተጠባባሪ (አይን በነፃብራቅ)።

አብረጅረጅ(አብረዥረዥ) ግ 1. ሰውነትን አሳ፣ አደከመ፣ አርገ. ደገደ፣ አንግግገገ። 2. አይንን አጥባባሪ (ነፃብራቅ)።

በረገደ ግ 1. ሙሉ በሙሉ ከፈተ፣ ወለላ አደረገ (በዙውን ጊዜ ሃይለኛ ፍጥነት በተቀላቀለበት ሁኔታ)። 2. ከሁለት ከፈለ፣ ሰነጠቀ። ግንዱን በመጥረቢያ በረገደው።

በርጋዳ(ብርግድ) ፣ 1. ያልተዘጋ፣ የማይዘጋ፣ ከፍት። 2. (ስድብ) ስትቀመጥ፣ ስትሄድ መሸፈን ያለበትን የሰውነቷን ክፍል የማትሸፍን፣ እርቃደን

ስለ መጋለጡ የማትወኑት፣ የማትጠነቀቁት።

ተበረገደ ገ 1. ተከፈተ፣ ወለል አለ።
2. ተከፈተ፣ ተሰነጠቀ።

ተበራገደ ገ በአጽጽ፣ በአካሄድ፣ በአጣጣሚ ለግሮቹን በጣም ከፈተ።

በረገገ ገ ደንገጦ ሸ። በርዎ፣ ደንበረ።

በርጋጋ ጎ ድንገተ፣ ፈራ፣ ደንባሪ።

ብርግግ ብርግግ አለ ከፍርሃት፣ ከድንጋጤ የተነሳ ብትት ብትት አለ። ለውነቱ የድንጋጤ እንቅስቃሴ አደረገ።

ተበራገገ ገ ተደናገጠ፣ ተደናበረ።

*በረጠጠ

በርጣጣ ጎ ኩራተኛ፣ ጌረኛ፣ ትእቢተኛ፣ በጥራራ።

ተንበራጠጠ ገ ኩራ፣ ታቦዩ፣ ተንበጣረረ።

አንበራጠጠ ገ አኩራ፣ አንበጣረረ።

በራ (ራሰ በራ) ጎ ፀጉሩ ከወደ ግንባሩ የሸ። የተመለጠ (ሰው)።

በራ¹ ገ 1. በግ አለ፣ ብርሃን ሆነ። 2. ነግ ፣ ፈካ፣ ብሩህ ሆኖ ታየ።

መብራት ስ ከኛቦ ወይም ከኛግ ወይም ከጢዩ አሳት... የሚገኝ ወይም ከሌሊክትሪክ ሃይል የሚመነጭ ብርሃን።

መብራት ሃይል ስ 1. የኢሊክትሪክ ሃይል ማመንጫውንና የአስተጻፈሩን ጉዳይ አጠቃሎ የሚመራ መስሪያ ቤት። 2. የኢሊክትሪክ ሃይል ማመንጫ ጣቢያ።

ብሩህ (ብር) ጎ የበራ፣ የፈካ፣ ጎፀህ፣ የጠራ።

ብሩህ አእምሮ ስ ነገሮችን በፍጥነት መረዳት የሚችል እስተዋይ አእምሮ።

ብርሃን ስ 1. የመብራት፣ የፀሃይ... ወጋጋን፣ የወለግ ተቃራኒ። 2. ፋና፣ መብራት። 3. ቀን፣ ፀሃይ ወጥታ እስከምትጠለቅ የለው ጊዜ። 4. የአይን የማየት ችሎታ። ብርሃኔን ያጣሁ ለንደል አይት ሰውር።

ብርሃን ልደት ስ አየሱስ ክርስቶስ የተወለደበት ለለት፣ በሌለ ልደት፣ ልደት።

ብርሃን ትንሳኤ ስ አየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ከመቃብር የተነሳበት ለለት፣ በሌለ ትንሳኤ፣ ትንሳኤ።

ብርሃን ጥምቀት ስ አየሱስ ክርስቶስ በፍርዳሱ ወንዝ በየሃንሰ እጅ የተጠመቀበት ለለት፣ በሌለ ጥምቀት፣ ጥምቀት።

ተብራራ ገ ተፍታታ፣ ግልፅ እንዲሆን ተደረገ (ሃሳብ)።

አበራ ገ 1. መብራት ለኩሳ፣ ብርሃን እንዲሆን አደረገ። 2. በግ አለ፣ አብላጠወለጠ፣ አንፀባረቀ። 3. አዳኑ፣ ፈወቦ (የታወረ አይን)።

ማብሪያ ማጥፊያ ስ የኢሊክትሪክ አምጽል ወይም ሌላ በኢሊክትሪክ ሃይል የሚሰራ መብሪያ እንዲባል ወይም እንዲጠፋ ለግድረግ የሚያገለግል የኢሊክትሪክ እቃ።

አብራራ ገ ተነተነ፣ ግልፅ አደረገ፣ በሚገባ አሰሪዳ (ሃሳብ)።

ማብራሪያ ስ ግልፅነት የጎደለውን ሃሳብ ግልፅ ለግድረግ የሚረዳ መግለጫ።

በራ² ገ ዝናም መዝሙን አቆመ፣ ብራ ሆነ።

ብራ ስ ዝናም የቆመበት ወይም የለለበት ጊዜ።

ብራ ሆነ ዝናም ቆመ፣ ጠፋ።

አበራ ገ ዝናም መጣሉን ተወ፣ አቆመ።

በራራ "በረረ" ስር ተመ.

በራድ¹ ስ የጃይ ግፍሊያ ወይም ማትሪቢያ ማንቆፋቆያ።

በራድ² "በረድ" ስር "በራዳ"ን ተመ.

በራፍ "በር" ስር ተመ.

በሬ ስ ከተንድ ከብት ወገን የሆነ፣ ብዙውን ጊዜ ለእርሻ ስራ የሚያገለግል ተባእት የቤት እንሰሳ(ሰሌ-ን የቤት እንሰሳ ስር ተመ.)። 2. (ዘይ. ስድብ) ሞኝ፣ ቂል።

በሬ ወለደ የሚል ትንጣት ያህል እንኳ እውነትነት የለለው ወራ የሚያወራ።

የበሬ ልብ ስ መጠኑ ብርቱካን የሚያህል፣ ትርፅ ልብ የሚመስል የፍራፍሬ አይነት።

የበሬ ሽንት ስ ቀጥታነት የለለው፣ አንድ ጊዜ ወደቀኝ አንድ ጊዜ ወደግራ እየተጠግዘዘ የሚሄድ የመስመር ትርፅ፣ መንገድ።

የበሬ ሽንት

የበሬ ግንባር የምታህል በጣም ትንሽ የሆነች (መራት)።

በር ስ 1. ሰውም ሆነ ሌላ ነገር ሊተላለፍበት እንዲችል የተወሰነ ከፍተኛ እንዲኖረው ተደርጎ የተሰራ፣ ሲያሰፈልግ ከፍተኛ በመዝጊያ ሊከለል የሚችል የቤት ወይም የገቢ መገቢያና መውጫ፣ መተላለፊያ (ሰሌ-ን ቤት ስር ተመ.)። 2.

መዝጊያ። 3. ከላ፣ ከአንድ የተወሰነ የቦታ ክልል ወደሌላው ለመሄድ እንደ መተላለፊያ የሚያገለግል መንገድ።

በር መታ በር አንኳኳ፣ ደበደበ፣ ቆረቆረ።

በር አወጣ ለመተላለፊያ ወይም ለመግቢያና ለመውጫ እንዲያገለግል በር አበጀ፣ ሰራ።

ከበር መልስ ከቤት በር ጀምሮ ወደ ውስጥ ያለው ሁሉ በጠቅላላ።

በራፍ(በር አፍ) ስ ወደቤት ወይም ወደግቢ ለመግባትና ከቤት ወይም ከግቢ ለመውጣት እንደመተላለፊያ የሚያገለግል የቤት ወይም የአጥር በር፣ ደጃፍ።

በር ጠባቂ ስ ዘበኛ፣ ዋርዲያ፣ በረኛ።

በረኛ ስ 1. በር ጠባቂ፣ ዘበኛ። 2. በአግር ወይም በእጅ አስ ጨዋታ ጊዜ አኳ ወደ ግብ እንዳትገባ የሚከላከል፣ የሚጠብቅ ተጫዋች፣ ግብ ጠባቂ።

በርሚል(በርሚል) ስ ከእንጨት ወይም ከቆርቆሮ ወይም ከጥላሰቲክ የሚሰራና ለጠጅ መጣያ ወይም ለጠላ መጥመቂያ ወይም ለሌላ ነገር መያዣ የሚያገለግል ትልቅ እቃ።

በርጥሌ ስ የሽቶ ስም።

በርበሬ ስ 1. የበሰለ፣ የጎመራ ወይም ከመብሰሉ የተነሳ ወደ ቀይነት የተለወጠ የቃሪያ ተክል ላለ። 2. ከበሰለ ወይም ከጎመራ የቃሪያ ላለ በድልህ ወይም በአዋዜ ወይም በዱቂት መልክ የሚዘጋጅ ሲበሉት የሚፋጅ ወይም የሚያቃጥል የወጥ ትመም። 3. ከላይ የተገለፀውን ላለ የሚያፈራ ተክል።

በርባራ "በረበረ" ስር ተመ.

በርባሮስ ስ መቀመጫ፣ ሰፊና ጥልቅ የሆነ ጉድጓድ።

በርኖሴ ስ ፀረ እህል ተባይ፣ ተምች።

በርኖስ ስ ከጥቁር የበግ ፀጉር የሚሰራ፣ እንደ ካባ ከኩታ በላይ ተደርቦ የሚለበስ ወፍራም ልብ(ስለሉን ልብስ ስር ተመ.)።

በርካታ "በረከተ" ስር ተመ.

በርዳዳ "በረደደ" ስር ተመ.

በርጋዳ "በረገደ" ስር ተመ.

በርጋጋ "በረገገ" ስር ተመ.

በርጣጣ "በረጠጠ" ስር ተመ.

በርጨማ ስ 1. ትርፁ ክብ ሆኖ መሃሉ ጎድጎድ ያለ፣ ከአንድ ገንድ ወጥ ሆኖ የተሰራ ባለ ሶስት አግር መቀመጫ፣ ወንበር። 2. ሁለት አጫጭር አግሮች ያሉት የእንጨት መቀመጫ፣ እነስተኛ አገዳሚ ወንበር።

በርጨማ 1ኛ ፍቺ

በሰለ ግ 1. ለምግብነት ደረሰ፣ ጎመራ (ሰብል፣ ፍራፍሬ)። 2. አንድ የምግብ አይነት(ጥራጥራ፣ ሊፕ፣...) በመቆላት ወይም በመጋገር... ለምግብነት ከሚያበቃው ደረጃ ላይ ደረሰ 3. ጸበረ፣ በለፀገ (አእምሮው በእውቀት)። 4. ቆሰለ፣ ተጎዳ፣ በጣም ተናደደ(አእምሮው በነገር)። 5. ለፍጥሜ ደረሰ፣ ተቃረበ(ጉዳይ)። 6. ሀመመ-ለመዳን ተቃረበ፣ ስቃይ ቀነሰ (ለምሳሌ ጉንፋን)። 7. መግል ያዘ፣ ሊፈነዳ ደረሰ (ያበጠ ቆሰለ)። 8. ብዙ ከመቆየቱ የተነሳ ብዙ፣ ከመጠጠ (ቅቤ)። 9. ሳይመሰልበት ጠንከረ፣ ጠጠረ፣ ጉልበት አወጣ(ልጅ)። 10. ነፍስ አወቀ፣ ከፋና ደግ ለየ (ልጅ)።

የበሰለ ቅቤ ስ የቆየ፣ የቦካ ቅቤ።

በሰላ ስ 1. ታርሶ ለገነራት የተዘጋጀ፣ የለሰለሰ እርግ ወይም ማላ። 2. ለባለእዳ መከፈል ያለበት ገንዘብ።

የበሰላ ዋስ ስ እዳን የመክፈል ሂሳብነት ያለበት ዋስ።

በሰሎ ስ ተዘጋጅቶ የተቀመጠ ምግብ፣ መጠጥ።

በሳላ ት 1. ሲቀቅሉት ቶሎ የሚሰሰል (ጥራጥራ ወይም ተክል)። 2. ብዙ የቆየ፣ የጠንከረ። 3. በትምህርት፣ በእውቀት፣...የበለፀገ።

ብሳይ ት በጉድጓድ ተጠራቅሞና ተብላልቶ የቆየ (አዛባ፣ ፍግ)።

ብስል ት 1. የጎመራ፣ ለምግብነት የደረሰ (ፍራፍሬ)። 2. ተቀቅሎ ወይም ተቆልቶ፣... የሚገኝ (ምግብ)። 3. (ዘይ.)ሀ. አዋቂ፣ ማመዛዘን የሚችል (ሰው)። ለ. ብልህ፣ ብልጥ።

ብስል ቀይ በጣም ቀይ የሆነ።

ብስል ተቀብሎ ከጥሩው ወይም ከመጥፎው ብቻ ያለሆነ፣ ሁለቱም ተቀላቅለው የሚገኝበት።

ብስለት ስ 1. የመጎምራት፣ ለምግብነት የመድረስ ሁኔታ (ለፍራፍሬ)። 2. (ዘይ.) ሀ. እውቀት፣ አዋቂነት። ለ. ብልህነት፣ ብልጠት።

ተባሰለ ግ በነገር ተጸላሳ፣ ተበሻሽቶ፣ በጣም ተቃቃሪ።

አበሰሰ ግ 1. ምግብ አዘጋጀ (በመቀቀል፣ በመጋገር...) 2. በጣም አመመ፣ ጎዳ (በሽታ)።

3. በሃይል፥ በጣም አጥብቆ አደረገ፥ ከወን፡፡ አብሰው ተማረ፡፡

ማብሰያ ስ 1. የምግብ ማዘጋጃ (መቀቀያ፥ መጋገፊያ፥...) ለቃ፡፡ 2. ለምግብ ማዘጋጃ የሚያገለግል ማገዳ፡፡

አብሳይ ስ ምግብ አዘጋጅ (በመቀቀል፥ በመጋገር፥...)፡፡

አብስል ት አናጻጅ፥ አብሸት፡፡

*በሰረ

ብስራት ስ የምስራች፥ መልካም ዜና፡፡

ተበሰረ ግ የምስራቹ ወይም ብስራቱ ተነገረ፥ ተወራ፡፡

አበሰረ ግ የምስራች አለ፥ መልካም ወራ ወይም ዜና ተናገረ፡፡

አብሳሪ ት ብስራት ወይም የምስራች ነጋሪ፡፡

በስቆላ ግ ተንገላታ፥ ተንገላ፥ ጎበቆለ፡፡

በስቋላ(ብስቋል) ት ችግር ያንገላታው፥ የተገላ፥ ጎበቋላ፡፡

ብስቋልና ስ ለንግልት፥ መገላላት፥ ጎበቋልና፡፡

ተበሳቆላ ግ ተንገላታ፥ ተገላ፥ ተጎሳቆለ፡፡

በስላሳ ግ 1. በውሃ ወይም ፈሳሽ በሆነ በሌላ ነገር ራስ፥ ረሰሰ፥ ረጠበ፡፡ 2. ጎሳው ባለመጠበቁ ወይም አየር ሳያገኝ ታጅሎ በመቀመጡ ወይም በሌላ ምክንያት ተበሳሽ፥ መጥፎ ጠረጎ ወይም ጣእም ፈጠረ፡፡ 3. በጣም አደፈ፥ ቆሸሸ (ለምሳሌ ልብስ)፡፡ 4. ክብካቤ ባለማግኘቱ ወይም ለድሜውን በመወረሱ ከጥቅም ውጪ ሆነ፥ ነገለ፡፡ የግድግዳው ለንጠት ስለ በሰበሰበ ቤቱ ተገረሰሰ ። 5. ፈረሰ፥ ፈራረሰ፥ ወደ አፈርነት ተለወጠ፡፡ 6. (የን.አነ.) በጣም አረጀ፥ ሸመገለ፡፡ 7. በአንድ በተወሰነ ቦታ ላይ በመሆን ብዙ ጊዜ አሳለፈ፥ እዚያው አረጀ፥ ተረላ፡፡ በመጣትነቱ ለንገላታሪ ወህኒ ቤት በሰብሰቀረ፡፡

ብስላሻ ት የበሰበሰ፥ ቆሻሻ፥ ውድቅዳቂ፡፡

ብስ-ብስ(በሰበሰ፥በሰባሳ) ት 1. የቆሸሸ፥ የተበሳሸ፥ የበሸቀጠ፡፡ 2. (ስድብ) ሆ፥(ውር) ግም፥ ክርፋታም፡፡ ለ፦ ያረጀ፡፡

ተበሰበሰ ግ በመጠነኛ ውሃ እየታሸ እንዲርስ ተደረገ (ለበሶ ዱቄት)፡፡

ተበሳበሰ ግ ተበሻቀጠ፥ ተግማማ፥ ተበለሸጠ፡፡

አበሰበሰ ግ በሶን ወይም ለእንኩሮ የተዘጋጀን ዱቄት ከመጠነኛ ውሃ ጋር አደባልቆ አሸ፥ አዘጋጀ፡፡

አበሳበሰ ግ አበሸቀጠ፥ አግማማ፡፡

በሰኛ ግ የግይዘት ምግብ በመመገቡ መጥፎ ጠረጎ ያለው ግሳት አገሳ፡፡

ብስና ስ የግይዘት ምግብ በመመገብ ወይም በሆድ መታወክ ምክንያት የሚፈጠር፥ መጥፎ ጠረጎ ያለው ከሆድ የሚወጣ ግሳት፡፡

ብስናታም ት (ስድብ) ክርፋታም፥ ግግታም፡፡

በስከ ግ በትንሹ በጨት አደረገ፥ በጠቀ፥ በጨቀ፥ ቀደደ፡፡

ብስከ ት ብጥቅ፥ ቡጭት፡፡

ብስከ ብስከ አለ ግ ብጥስ ብጥስ አለ (ለምሳሌ ክር)፡፡

ብስከስከ ት 1. ብጥስጥስ፥ ብትክትክ፡፡ 2. (ዘይ.) ነጭናጫ፥ ብስጫ፡፡

ተበሰከ ግ ተበጠሰ፡፡

ተበሳሰከ ግ ተበጣጠሰ፡፡

ተ-በስከስከ ግ 1. አቅም አጣ፥ ተበጣጠሰ፡፡ 2. (ዘይ.) ተነጫነጫ፥ ተበሰጠ፡፡

አ-ብስከስከ ግ አቅጠጠጠ፥ ብስጭትጭት አደረገ፥ አነጫነጫ፡፡

*በሰጨ

ብስጨ ት ቁጠ፥ ተናጻጅ፥ ተነጫናጭ፡፡

ብስጭት ስ ጌዴት፥ መነጫነጭ፥ የሀሊና ሰላም ማጣት፡፡

ብስጭት አለ ግ ተበሳጠ፥ ተናደደ፥ ተነጫነጫ፡፡

ተበሳጠ ግ ተናደደ፥ ተነጫነጫ፥ ተቆጣ፡፡

አበሳጠ ግ አናደደደ፡፡

በሳ ግ ሽነቆረ፥ ነደለ፥ ቀደደ፡፡

መብሻ ስ መሸንቆሪያ፥ መንደያ (መሳሪያ)፡፡

ብሰ ት ሽንቆር፥ ቀዳዳ፡፡

ተበሳ ግ ተሸነቆረ፥ ተቀደደ፡፡

በሳል "በሰለ" ስር ተመ.

በስቋላ "በሰቆላ" ስር ተመ.

በሰባሳ "በሰበሰ" ስር "ብስብስ" ን ተመ.

በስተ ___ አትጣጫን ከግያመለክቱ ቃላት በፊት እየገባ በ ___ በኩል የሚለውን ፍቺ የሚያመጣ ምላሳና፡፡ በስተሰሜን/ በስተቀን/ በስተዞያ፡፡

በስተሂሳ 1. ከሂሳ፥ ከጀርባ፡፡ 2. ቆይቶ በመጨረሻ ጊዜ፡፡ 3. ከሂሳ በኩል፡፡

በስተርጅና በእርጅና ጊዜ ___፡፡

በስቲያ ወዲያ፡፡ ከነገ በስቲያ እመለሳለሁ፡፡

በሶ ስ ዱቄቱ በውሃ እየተራሰ ከታሸ በሂሳ እየተጨበጠ የሚበሳ፥ ተቆልቶ ከተፈጨ ገብሰ

የሚዘጋጅ የምግብ አይነት።
በሰብላ ስ ጥሩ ሽታና ጣእም ያለው የወጥ ትመም አይነት፤ ዘቃትቤ።

በሽረካ ግ ሽረካተ፥ ቀደደ፥ በሽከተ።
በሽረካ(በሽራካ) ት ሽርከት፥ ቀዳዳ።
ተሰሽረካ ግ ተሽረካተ፥ ተቀደደ።

በሽቀ¹ ግ ተበላጠ፥ ተናደደ።
አብሻቅ(አብሻቂ) ት አናዳጅ።

በሽቀ² ግ ረጠበ፥ ራሰ፥ በሰበሰ።
ብሽቅ ት የበሰበሰ፥ የገማ።

በሽቀጠ ግ 1. አደፈ፥ ቆሸሸ። 2. ራሰ፥ በሰበሰ።
3. ገማ፥ ሸተተ።
በሽቀጥ(ብሽቅጥ፥ በሽቃጣ) ት (ሰድብ) ገም፥ በሰባላ።

ተሰሻቀጠ ግ ተገማማ፥ ተሰባሰበ።
አበሻቀጠ ግ አኪያኪያሰ፥ አራሰሰ፥ አጥላላ፥ አቃለለ፥ አዋረደ።

*በሽበሽ
በሽ(በሽ) ነው ሞልቷል፥ ተርፏል፥ የተፈለገውን ያህል ይገኛል። ጠጅ በሽ በሽ ነው።
ተንበሽበሽ ግ የፈለገውን ያህል አገኘ፥ ረከ።
አንበሽበሽ ግ የተፈለገውን ያህል በመስጠት ደስ አለኝ፥ አረከ።

በሽተ ግ አመመ፥ አወከ (ሆድን)።
በሽታ ስ ሀመም።
በሽታ ላይ ወደቀ ታመመ፥ በሽተኛ ሆነ።
በሽታ ሽመተ/ገበየ/ገዛ/አተረፈ/ አፈራ በሽታ ያዘው፥ አጋጠመው።
በሽተኛ ት በሽታ የያዘው፥ ያደረበት፥ ሀመምተኛ።

ተበሽተ ግ ታመመ፥ ታወከ። ሆዱ ተበሽቷል።
በሽራካ "በሽረካ" ስር "በሽረክ"ን ተመ.
በሽቃጣ "በሽቀጠ" ስር "በሽቀጥ" ን ተመ.
በሽታ "በሽተ" ስር ተመ.
በሽ አለው "ብሽ" ስር "ብሽ አለው"ን ተመ.

በቀለ ግ 1. አንቆለ፥ የበቅል ጭራ አወጣ (በውሃ ተርሶ የተቀመጠ እህል)። 2. ከማላ ላይ የተዘራው ዘር (የእህል ወይም የሌላ እዕዋት ፍሬ) ተሰማሚውን አፈር፥ አየርና ርጥበት ሲያገኝ እምበቅላ ግንዱንና ቅጠሉን በትንሹ ከአፈር ውስጥ ብቅ አደረገ፥ ፀደቀ። 3. ወጣ፥ አቀመቀመ (ፀጉር)።

በቀል ት 1. ሆኖ የበቀለ፥ የወጣ፥ የተገኘ።

ላንድ በቀል ዛፍ፡ 2. ረራ፥ አደግ። ላብር በቀል፡ 3. የ ሙስጥ። ላገር በቀል።

በቆልት (በቀልት፥ በቆልቲ) ስ በውሃ ርሶ የበቀለ ወይም የጎነቆለ ባቂላ ወይም ሌላ ጥሬ።

ቡቃያ(ብቋያ) ስ አዲስ የበቀለ ወይም ከበቀለ በኩ ጊዜ ያልሆነው፥ በግደግ ላይ ያለ የእህል ሰብል።

ብቅል ስ ጠላ ለማዘጋጀት (ለመጥመቅ) ከሚያስፈልጉት ነገሮች አንዱ የሆነ፥ ለተወሰነ ጊዜ በውሃ ርሶ ከቆየ በኋላ በቅጠል ተሸፍኖ ጉድጓድ ውስጥ ወይም በተመሳሳይ ቦታ እንዲቀመጥ ተደርጎ የበቀለ ገብስ ፥ ሰንደ፥...።

ብቅል ረገጠ ገብስን ወይም ሰንደን ለተወሰነ ጊዜ በውሃ ውስጥ ነከር ካቆየ በኋላ ከውሃው ለይቶና ጉድጓድ ውስጥ በቅጠል ጀቦኖ በማስቀመጥ ብቅል እንዲሆን አደረገ።

ብቅል አውራጅ በጣም ረገም የሆነ (ሰው)።

አበቀለ ግ1. አንቆለ፥ አፈጠፈጠ። 2. አቀነቀነ፥ አቀመቀመ(ፀጉር)። 3. አወጣ፥ አፈራ። ላገር ሲያረጅ ጸርት ያበቅላል።

በቀል ስ 1. ቂም። 2. የከተ ድርጊት ከፋ ምላሽ።

በቀለኛ ት ቂመኛ፥ ተበቃይ።
ተበቀለ ግ ቂመን ተወጣ፥ ለተፈፀመ ከፋ ድርጊት ምላሹን በከፋ ሰጠ።

በቀል "በቀለ" ስር ተመ.

በቀልቲ "በቀለ" ስር "በቆልት"ን ተመ.

በቀልት ዝ.ከ.

በቀረ "ቀረ" ስር ተመ.

በቀር ዝ.ከ.

*በቀቀ
ተንባቀቀ ግ ተሰነጣጠቀ፥ ተላቀቀ፥ ተከፈተ (ከትቻ መሬት በበጋ ወራት)።

አንባቀቀ(አምባቀቀ) ግ አዛጋ፥ አፋሽከ፥ አፋን አለልክ ከፈተ።

በቀቀን ስ መንቆሩ ወደታች ቆልመም ያለና ቀለሙ ደማት የሆነ የሰዎችን ንግግርም ሆነ ሌሎች ድምፆችን ማስመሰል የሚችል ወፍ(በአሉን ወፍ ስር ተመ.)።

በቀበቀ ግ ሰነጠቀ፥ ተረተረ፥ ማረሻውን አጥልቆ አረሰ።

በቀበቅ ስ የተገመሰ፥ የታረሰ መሬት።

ተንበቀበቀ ግ በቅ በቅ አለ፥ አፈ ጠባብ ከሆነ እቃ ውስጥ ውሃ ሲቀዳ (ሲንቆረቆር) የሚሰጠውን

አይነት ድምፅ ሰጠ፤ ተንደቀደቀ።
አንቀሳቀሳ ግ በቅ በቅ የሚል ድምፅ አሰማ
(ለምሳሌ ከቅል ውስጥ ውሃ ሲቀዳ የሚሰማውን
የድምፅ አይነት አሰማ)።

በቀተ¹ ግ ነክነክ፣ ነተረከ፣ ጨቀጨቀ።
በቀታ(በቀታ) ስ ንገነዛ፣ ጭቅጨቀ።
በቀተ² ግ ተሰደደ፣ አገር ጥሎ ሄደ።
በቀት ስ ስደት፣ አገር ጥሎ ማደ።
በቀደም "ቀደመ" ስር ተመ.
በቂ "በቃ" ስር ተመ.

በቃ ግ 1. ልክ፣ በቂ ሆነ (ልብስ፣ ቦታ፣...)።
2. አለቀ፣ ተፈፀመ። የእርሱ ነገር በቃ። 3.
ተሰለቸ፣ ተጠገበ፣ የግያስፈልገ ሆነ።
እስኪበቃው በቀ። 4. ደረሰ። ለትዳር በቃ። 5.
ቻለ። ጥር ግር አሳግውን ለማሳካት በቃ። 6.
ከሃጢአት ነፃ፣ እግዚአብሔር ቀረበው፣ ፍፁም
ፃድቅ ሆነ። ሃጢአተኞች የክፍም ከብዙ ተጋደሉ
በሂሳ ሊበቁ ችለዋል። 7. ቀረ፣ ቆመ፣ ተተወ።
እንደልጅነት ጊዜ መሆን በቃ። 8. የመጨረሻ
ውሳኔ መሆኑን ለመገሰስ የሚነገር አባባል። በቃ
አሰጥላለሁ / በቃ በዚህ እኔ አልሰግምም።

በቃህ በለው ማረው፣ ይቅር በለው፣
ተመው።
በቃኝ አልሻም፣ አልፈልግም።
ለ — በቃ ለ — ደረሰ። ለትዳር በቃ።
የበቃ ፣ ፍፁም ፃድቅ ሆነ።
የበቃ የነቃ ያውቀ፣ የተመራመረ።
በቂ(የሚበቃ) ፣ ልክ፣ አጥጋቢ። ምክንያቱ
በቂ ነው።

በቂ ቅፅል ስ እንደ ስም ሆኖ ሊያገለግል
የሚችል ቅፅል። (ለምሳሌ ሚቸ፣ ገዳይ፣...)።
በቂ ፣ ተተገቢ፣ ተስማሚ ተፈላጊ ችሎታ፣
እውቀት፣...። ብቁ ባለሙያ። 2. በቂ።
ብቃት ስ 1. ሙሉነት፣ ተገቢነት፣
ተስማሚነት። 2. ፍፁምነት፣ ቅዱስነት።
ብቅት አለ ግ 1. ሰውነት፣ ተነጻጻ፣ ከሳ። 2.
ተዳከመ፣ ሊሞት ደረሰ።

ተባቃ ግ 1. ተዳረሰ። 2. ለጠብቅ ለከርፊያ፣
ለመጋደል፣... ደረሰ። ለቶላ የተባቃነው በርጂ
ምክንያት ነው።
ተብቃቃ ግ ተዳረሰ።
አበቃ ግ 1. ጨረሰ፣ ፈፀመ። 2. ከሳ፣ ደከመ፣
ወዳደቀ። 3. አረጀ፣ አፈጀ። 4. አለቀ። ስራው
አበቃ።
አባቃ ግ 1. አዳርሰ። 2. ለፅብ፣ ለከርፊያ፣...
አደረሰ።

አብቃቃ ግ እንዲበቃ፣ በቂ እንዲሆን አደረገ።
በቅሎ ስ 1. በላባቱ አሁያ በእናቱ ፈረሰ የሆነ፣
ለጭንት (በውን ወይም እቃን ለማጓጓዝ)
የሚያገለግል የጋማ ከብት(ስሌትን የቤት እንሰሳ
ስር ተመ.)። 2. (ዘይታ፣ ስድስት) ልትወልድ
የማትችል፤ መሃን (ሴት)።

በቅጡ(በቅጥ) "ቅጥ" ስር ተመ.
በቆልት "በቀለ" ስር ተመ.
በቆሎ (በቆሎ) ስ በቆላና በወይና ደጋ ሊበቅል
የሚችል፣ ቅጠሉ ሾጠጥ ብሎ ርዝመት ያለው፣
ድርብርብ በሆነ ሽፋን ተጠቅልለው የሚገኙ ብዙ
ፍሬዎች ያሉት የአገዳ ለሁሉ አይነት፣ የባህር
ማሻሻላ፣ ባርማሻሻላ። ተክሉም በቆሎ ይባላል።

በቋል(በቋሊ) ስ በአሁል ሰብል ላይ ከፍተኛ
ጉዳት የሚያደርስ የወፍ አይነት፣ ጥሬ ፊጅ ወፍ፣
ጨረባ።
በተሃ ስ ጊሾ ያልበዛበት ለጋ ጠጅ።
በተለይ "ለየ" ስር ተመ.
በተቀር "ቀረ" ስር "በስተቀር" ን ተመ.
በተበተ ግ በጠባቡ፣ ውስጥ ውስጡን በላ፣
በተበተ።

በተተ ግ አረጀ፣ አለቀ፣ ተቀዳደደ (ልብስ)።
በ-ትቶ(በ-ቱቶ፣ ብትቶ) ስ እሳቂ፣ ድራቶ፣
የተቀዳደደ አርጌ ልብስ።
በ-ትቲም ፣ (ስድብ) 1. የተቀዳደደና
የተጣጣፈ ልብስ የሚለብስ። 2. (ዘይ.)
ዝባዝንኪያም።

በተነ ግ 1. ረፈው፣ ዘሩ። 2. ለያየ፣ ለየብቻ አደረገ
(በአንድነት የነበረን ነገር)። 3. አባከነ፣
ያለአግባብ አጠፋ (ገንዘብን)። 4. (በብሰባን ፣
አድማን፣...) እንዲቆም፣ እንዲፈረጥ፣
እንዲቀር፣... አደረገ።

በትን ፣ በአንድነት ያይደላ፣ ተለያይቶና
ለየብቻ ሆኖ የሚገኝ።
በትን ድልህ ስ በውሃ ያልታሸ ወይም
ያልተላቆጠ የበርበሬ ዱቄት።
በትን ጨርቅ ስ ገና ያልተሰፋ በጣቃ ወይም
በነደ ደረጃ ያለ ጨርቅ።
በትንትነ ወጣ በታተነ።

ተበተነ ግ 1. ተረፈ፣ ተሰራጨ፣ ተዘራ። 2.
ተለያየ፣ በየፊፍው ሄደ።
ተበታተነ ግ ተተነ።

በተከ ግ ቆረጠ፣ በጠሰ፣ በጠቀ፣ በሰከ።
በትከትከ ፣ ቁርጥርጥ፣ ብጥተሰጥ፣ ብጥቅጥቅ፣
ብስክስክ።
ተብተከተከ ግ 1. ተበጣጠሰ፣ ተበጣጠቀ።

ሀገር፣
ብን፣
ርዎች
2-
ባት፣
ይን
፣ 2.
ደ፣።
3.
ደ፣።
ያው
ህፃና
ይም
ካሳ

በአል (ብ.ቁ. በአላት) ስ በሳምንት ወይም በወር ወይም በአመት አንድ ቀን የሚከበር፣ ስራ የማይሰራበትና ታርፎ የሚዋልበት ቀን (ለምሳሌ ሰንበት፣ ጥምቀት፣...የሚውልበት ቀን)።

በአል አክቦረ በበአል ምክንያት ስራ ሳይሰራ አርፎ ዋለ።

በአል የ_በአል። በላላ ልደት።

የበአል ቀን ስ በበአል ምክንያት ስራ ሳይሰራበት ተከብሮ የሚውል ቀን።

በእንተ(በንተ) ስለ። ምጭት ጠያቂው በእንተ ማርያም እያለ ይለምናል።

በክለ ገ 1. አበላሽ፣ አቆሽሽ፣ አጠፋ (ስምን፣ ልብስን፣ እየርን፣...)። 2. አስተላለፊ፣ አጋባ (በሽታን፣ መጥፎ ባህርይን፣ አስተሳሰብን)።

ብክላ ስ የማበላሸት፣ የማቆሽሽ፣ የማጥፋት ድርጊት።

ተባክለ ገ ተበላሽ፣ ቆሽሽ፣ ጠፋ።

*በከረ

በኩረሎ-ሚ(በሀረ ሎ-ሚ፣ በትረ ሎ-ሚ) ስ ጣሊሙም ሆነ መልኩ ብርቱካን የሚመስል፣ መጠኑ ከሎ-ሚ በለጥ ከብርቱካን እነሰ ያለ የሎ-ሚ አይነት(ስእሉን ፍራፍሬ ስር ተመ.)።

በኩር(በከር፣ በሀር) ት 1. አንጋፋ፣ የመጀመሪያ (ልጅ)። 2. አለቃ፣ ታላቅ፣ ግንባር ቀደም።

በኩራት ስ በአራት ህግ መሰረት ለቤተመቅደስ ይሰጥ የነበረ የሰውም ሆነ የእንስሳ የመጀመሪያ ልጅ፣ እንዲሁም መጀመሪያ የደረሰ የሰብል ፍሬ።

ብኩርና ስ 1. በኩር መሆን። 2. ልቅና (እልቅና)።

በካር ት ወልዳ የማታውቅና መውለድ የመጀመሪያ ጊዜዋ የሆነ (ሴት)።

ተባከረች ገ ለመጀመሪያ ጊዜ ወለደች።

አበከሮ ተው.ገ. 1. አስቀድሞ፣ ቀደም ብሎ። **ጉዳዩን አበከሮ ነው የነገረች**። 2. አጠንክሮ፣ አስተንክሮ።

በከራ ስ ታላቅ የጋሻ አይነት።

በከራ ስ 1. መካከሉ ቀጠን ያለ፣ ዳርዳሩ እንደ እንገርት ራስ ክብ የሆነ፣ መሃሉ ላይ በከር ታሰሮ ወደላይና ወደታች ሲወረውሩት የሚጠቀለለና የሚተረተር የልጆች መጫወቻ። 2. የሰፊት መኪና ከር ማጠንጠኛ ወይም ከሩ የሚጠመጠምበት እንጨት።

*በክባክ

ተንባክባክ ገ ተንደክደክ፣ ፈላ (ለምሳሌ የሸር ወጥ፣ የጠላ ድፍድፍ)።

አንባክባክ ገ አንደክደክ፣ አፈላ።

ንግስት
ቶች
ት፣
ትል
ሙ፣
3.
ካም
ያለ
ፊድ
።።
ቀ፣
ነነ

በከተ ግ 1. በሰበሰቡ፣ ገማ፣ ከረፋ። 2. በጣም ራሱ፣ ረሰረሰ (በውሃ፣ በዝናብ)። 3. አደፈ። 4. ተበርኮ ሳይታረድ ሞተ (ከብት)።

በከተ ት 1. የጠነባ፣ የበሰበሰ። 2. ሳይባረክ ወይም ሳይታረድ የሞተ (ከብት)። 3. (ሱድብ) የሚያረባ፣ ደደብ።

በ-በኩል 1. ከስም፣ ከተውላጠ ስም፣...ጋር እየተቀናጀ አቅጣጫን ለማመልከት የሚነገር ቃል። በታች በኩል/ በቀኝ በኩል።... 2. ከስም፣ ከተውላጠ ስም፣...ጋር እየተቀናጀ ድርጅት፣ ፈንታን፣ ሃላፊነትን ለመጠቀም የሚያገለግል ቃል። በእኔ በኩል ችግር የለም።

በኩረ ሎሚ "በከረ" ስር ተመ.

በኩራት ህ.ከ.

በኩር ህ.ከ.

በካር ህ.ከ.

በካር "በከረ" ስር "በኩር"ን ተመ.

በካት "በከተ" ስር ተመ.

በወዛ ግ ቀላቀለ፣ ደባለቀ።

በወዛ ስ ማቀላቀል፣ ማደባለቅ።

በዘበዘ ግ 1. ዘረፈ፣ ገፈፈ፣ ቀማ፣ መዘበረ። 2. አይንን እንፀባረቀ፣ አጥበረበረ፣ አፈዘዘ፣ ማየት ከለከ።

በዝባዥ ት 1. ዘራፈ፣ ቀማ፣ ገፈፈ። 2. ሰራተኛው ለሚያፈሰው ላብ ተገቢውን ክፍያ የማይሰጥ፣ በሰራተኛ ጉልበት አላግባብ የሚጠቀም።

በዝባዛ ስ 1. ዘረፋ፣ ቅሚያ፣ ገፈፋ። 2. የሰራተኛውን ጉልበት ያለ ተገቢው ክፍያ መጠቀም።

ተበዘበዘ ግ ጉብረቱን፣ ጉልበቱን ያለአግባብ፣ ያለብጅ ክፍያ ተነጠቀ።

ተበዝባዥ ት እንደ ሰሻሊዝም ርዳዮተ አለም አመለካከት፣ ለጉልበቱ ዋጋ ተገቢውን ክፍያ ሳያገኝ ለካፍታሊቡ የሚሰራ፣ ምዝብር፣ ጭቅን።

በዘፈቀደ "ፈቀደ" ስር ተመ.

በዚህ(በይህ) "እዚያ" ስር ተመ.

በዚህም በዚያም ህ.ከ.

በዚያ ህ.ከ.

በዛ ግ 1. ከልክ፣ ከመጠን አለፈ፣ በረከተ። 2. ወለደ፣ ረባ።

ሲበዛ 1. በሃይል፣ በጣም፣ ከመጠን በላይ። ሲበዛ ተናጻጅ ነው። 2. ከመጠን ሲያልፍ። ሲበዛ ግርም ይመራል።

ሲበዛ ሲጠና፣ ግፋ ቢል። የጋው ሲበዛ አስር ብር ቢሆን ነው።

በኩ ት እያሌ፣ በርካታ።

በኩሃት [ሀዝብ] ስ አብዛኛው፣ ሰፊው ሀዝብ።

በኩ ቁጥር ስ (ሰዋ.) ቁጥሩ ከአንድ በላይ ለሆነ ነገር (ሰም፣ ቅፅል፣...) የተሰጠ መጠሪያ (ለምሳሌ የመምህር ብዙ ቁጥር መምህራን፣ የክቡር ደግሞ ከሁራን ነው)።

በኩ ጊዜ ተው.ግ. በተደጋጋሚ።

በዛት ስ 1. የአንድ ነገር ቁጥር፣ መጠን። 2. አያሌ፣ በርካታ መሆን፣ በቁጥር፣ በመጠን ከፍ ማለት።

ተባዛ ግ 1. ተበራከተ። 2. ተዋለደ፣ በዛ። 3. ሁለት ወይም ከሁለት በላይ ያሉ ቁጥሮች እርስ በርሳቸው ተባዝተው ማስገኘት የሚችሉትን የቁጥር መጠን ያህል እንዲያስገኙ ሆነ። (ለምሳሌ 2X4=8)።

አበዛ ግ 1. አበረከተ፣ ብዙ አደረገ። 2. የማብዛት ስሌት ሰራ።

አበዛው ከመጠን በላይ አደረገ፣ ከገደብ አላለፈ (ብዙውን ጊዜ መጥፎ ድርጊትን)።

ማብዛት(ማባዛት) ስ 1. ሁለት ወይም ከሁለት በላይ የሆኑ ቁጥሮች እርስ በርሳቸው ተባዝተው የሚሰጡትን ትልቅ ቁጥር እንዲያስገኙ የሚያደርግ የስሌት መንገድ። ለምሳሌ 3X2=6።

2. ከአራቱ የሂሳብ መደቦች የአንዱ መጠሪያ።

የማብዛት(የማባዛት) ምልክት ስ ሁለት ወይም ከሁለት የሚበልጡ ቁጥሮች እርስ በርስ መባዛታቸውን ወይም የሚባዙ መሆናቸውን ለማሳየት በግራ በኩል ከቁጥሮቹ ጎን ወይም በቁጥሮቹ መሃል የሚቀመጥ ምልክት /X/።

አብዛኛው ብዙው፣ ይበልጡ።

አባዛ ግ 1. አንድን ፅሁፍ ወይም ስእል፣...ብዙ ትጅ ወይም ኮፒ እንዲወጣው አደረገ። 2. አበራከተ፣ ብዙ እንዲሆን አደረገ። 3. አራባ፣ አዋለደ። 4. ሁለት ወይም ከሁለት በላይ የሆኑ ቁጥሮች እርስ በርሳቸው ተባዝተው የሚፈለገውን ከፍተኛ ቁጥር እንዲያስገኙ አደረገ።

የማባዛግ መኪና ስ አንድን ፅሁፍ፣ ስእል፣...እንዳለ ዋናውን አስመሳሎ በተፈለገው በዛት አትሞ የሚያወጣ ወይም የሚያራባ መኪና።

*በዛበዛ

በዝባዛ ት አስልኛ፣ ነገር ከጀመረ በቀሎ የማይተው (ሰው)።

ተምባዛበዛ ግ ተንዛዛ፣ አስልኛ ሆነ።

አምባሳቢ ግ አንዛዛ፣ አስልኛ፣ አስልኛ አደረገ።

በገባኝ "በዘበዘ" ስር ተሙ.

በዥድ(በደድ) ስ ከአምብርት በታች ከብልት በላይ በግራና በቀን ያለ የሰውነት ክፍል(ሰለሉን ሰውነት ስር ተሙ)።

በየ በማንኛውም፣ በሁሉም፣ በያንዳንዱ።
በየታው ይታያል።

በየን 1. ደንገገ፣ ስርአት አበጀ። 2. ወሰን።

በያን ት ፈራጅ፣ ወሳኝ፣ ዳኛ።

በያይ ስ 1. ውሳኔ። 2. ድንጋጌ፣ ደንብ፣ ስርአት።

በይን ስ ውሳኔ።

በይን ስጠ የቀረበውን የክስ ጭብጥ መርምሮ ሊያስከስ ወይም ላያስከስ ይችል እንደሆነ በመለየት ውሳኔ ስጠ።

አስበየን ግ አስወሰነ።

በየደ ግ የተሰበረን ወይም የተሸነፈን ብረት ወይም ብረት ነክ እቃን ቀላጭ ብረት እያፈሰሰ በከፍተኛ የሙቀት ሃይል እርስ በርሱ እንዲያያዝ አደረገ፤ ተከሰ፣ ደፈነ፣ ጠገን።

በያጅ ስ ብረታ ብረት የሆኑ ነገሮችን እያቀለጠ በማያያዝ፣ በመድፈን፣...የሚሰራ ባለሙያ።

በይድ ት በማትለጥ የተደፈነ፣ የተበየደ (ብረት ነክ እቃ)።

በያን "በየን" ስር ተሙ.

በይበልጥ "በለጠ" ስር "በበለጠ" ን ተሙ.

በደለ ግ 1. በሌላው ላይ ከፋ ስራ ስራ፣ ተገቢ ያልሆነ ነገር ፈፀመ። 2. ጎዳ። አካባቢው ተፈጥሮ የበደለው ነው።

በደለኛ ት 1. በሌላው ላይ በደል የፈፀመ፣ ጥፋተኛ፣ ስህተተኛ፣ ግፊኛ፣ በዳይ። ለምናለሁ በደለኛ ነኝ ይፈረራለኝ። 2. ተበዳይ፣ በደል፣ ግፍ የተፈፀመበት፣ የተጠቃ፣ የተበደለ። በደለኛው ላይ ነኝ ይረዳልኝ።

በደል ስ ተገቢ ያልሆነ ስራ፣ ግፍ፣ ጥፋት።

በዳይ ት በደል ፈፃሚ።

ተበደለ ግ 1. በደል ተዋለበት። 2. ተጎዳ።

ተበዳይ ት በደል የተፈፀመበት፣ ተጠቂ።

ተባደለ ግ ያንዱ ወገን በዛ የሌላው አነሰ፣ እኩል ለእኩል ሳይሆን ቀረ።

ተባዳላ ስ ያንዱ ወገን በዝቶ የሌላው አነሰ ግለት፣ ያለ መመጣጠን። ቀርቃጣው ተባዳላ ሆኗል።

*በደረ

ብድር ስ 1. ለተወሰነ ጊዜ ተጠቅሞ ለመመለስ

ከሌላው ዘንድ የሚወሰድ ወይም የተወሰደ ገንዘብ። 2. በተወሰደው መጠን፣ ተመሳሳይን ከተወሰነ ጊዜ በሃላ ለመመለስ ቃል ተገብቶ የሚወሰድና ለራስ ግልጋሎት የሚውል የሌላ ሰው ንብረት (ለምሳሌ እህል)። 3. ወለታ፣ ወርቃ፣ በን ምላሽ። 4. ከፋ ምላሽ፣ አፀፋ። ለንደተሰደተሰሉ ላለቀርፍ ብድረን ለመላላሁ። 5. እዳ።

ብድሩን መለስ 1. ወለታውን ከፈለ። 2. እዳውን ከፈለ። 3. ቂሙን ተወጣ፣ ተበቀለ፣ ለተፈፀመው ከፋ ድርጊት አፀፋውን መለሰ።

ብድር ይድረሰው እንደ ሰራው ያግኝ፤ ለሰራው ስራ አፀፋውን ወይም ተገቢውን ያግኝ።

ብድራት ስ ለተፈፀመ ጥሩ ወይም መጥሮ ድርጊት የሚመለስ ጥሩ ወይም መጥሮ አፀፋ።

ተበደረ ግ 1. ለተወሰነ ጊዜ ተጠቅሞ ለመመለስ ከሌላ ሰው ወሰደ (ለምሳሌ ገንዘብ)። 2. በወሰደው መጠን ያንኑ የሚመለሱ ለመመለስ ቃል ገብቶ የሌላ ሰው እህል፣...ወሰደ።

ተበዳሪ 1. ለተወሰነ ጊዜ ተጠቅሞ በውለታው መሰረት ለመመለስ የሌላ ሰው ገንዘብ የወሰደ ወይም የሚወስድ። 2. በወሰደው መጠን ተመሳሳይን ወይም ላይነቱን ለመመለስ ቃል ገብቶ የሌላውን እህል፣...የወሰደ ወይም የሚወስድ። 3. መበደር የሚያዘወትር።

አበደረ ግ ብድር ወይም በብድር ስጠ።

አበዳሪ ስ 1. ብድር ወይም በብድር የሚሰጥ (ሰው)። 2. ገንዘብ ያለውና ለሌላ እያበደረ የሚጠቀም።

*በደረገ

በድረገ(በርደግ) አለ ግ ድንገት አፈፍ፣ ፈጠን ብሎ ተነሳ።

ተበደረገ ግ አፈፍ፣ ፈጠን ብሎ ተነሳ።

*በደበደ

በድባዳ(በደበድ) ት 1. ቀጥቃጣ፣ እርብትብት። 2. ፈራ፣ ቡክን።

ተንበደበደ ግ ራደ፣ ተንቀጠቀጠ፣ ፈራ።

አንበደበደ ግ አራደ፣ አንቀጠቀጠ፣ አስወነተ።

እንብድብድ ት ቀጥቃጣ፣ ፈራ፣ ቡክን።

በደን ግ 1. ደንዘ፣ ፈዘ፣ እንደ በድን ሆነ። 2. የማይለግ፣ የማይለግ ሬሳ ሆነ፤ ሞተ፣ በድን ሆነ።

በድን ስ 1. ሙት፣ ሬሳ፣ ነፍሱ ከስጋው የተለየኛ አካል። 2. (ዘይ.) የደንዘ፣ የፈዘ፣ ከሙት የማይሻል።

በዳ ግ (ኑውር) ወንድ ሴትን በግብረ ስጋ ተገናኘ።

በዴ ት (ኑውር) ከተለያዩ ሴቶች ጋር የግብረ

ሰጋ ገንጽነት ግድረግ የሚያዘወትር።

ብድ ስ (ነውር) የግብርሰጋ ገንጽነት ድርጊት።

በዳይ "በደለ" ስር ተመ.

በድባዳ "በደባዳ" ስር ተመ.

በድን "በደን" ስር ተመ.

በጀ¹ ግ ረባ፣ ጠቀመ፣ ተሻለ። የሚበጀውን ያውቃል።

በጀ² ግ 1. ደግ፣ መልካም አደረገ። በጅተሃል እንኳን መጣህ። 2. ደግ፣ መልካም፣ ጥሩ ሆነ። መምጣትህ በጀ እንጂ አትሰግም ነበር።

ተበጀ ግ ተሰራ።

ተበጃጀ ግ 1. ተሰራ። 2. ተጊያጊያጠተ ተቆነጃጀ።

አበጀ ግ 1. ሰራ፣ አዘጋጀ። 2. መልካም፣ ጥሩ፣ ደግ አደረገ። 3. አፈራ፣ አገኘ። ዘመድ አበጅቷል።

አበጃጀ ግ 1. ሰራ፣ አዘጋጀ። 2. አሰማመረ፣ አቆነጃጀ።

በጀት(ባጀት) ስ ለሰራ ማስኪጃ ወይም ለእቅድ ማስፈፀሚያ የሚመደብ ገንዘብ።

የበጀት አመት ስ ለሰራ ማስኪጃ ወይም ለእቅድ ማስፈፀሚያ ተብሎ የሚመደብ ገንዘብ ስራ ላይ ሲውል የሚችልበት የተወሰነ ጊዜ (አንድ አመት)።

በጀድ "በገድ" ን ተመ.

በጀ እሽ፣ ይሁን።

በጅርንድ ስ ቀደም ባለው ጊዜ የነበረ የመንግስት ግምጃ ቤት ሃላፊ፣ የገንዘብ ሹም።

በገረ ግ 1. ለካ፣ መጠነ፣ ምልክት አበጀ፣ ነደፈ። 2. ቀየሰ፣ መሰረት ጣለ፣ ቆረቆረ፣ ጀመረ።

ቢጋር ስ 1. ንድፍ፣ ምልክት። 2. ትያሰ፣ ጅምር።

በገረ ግ ሞከረ፣ ደፈረ።

አይበገርም አይረታም፣ አይሸነፍም።

በገበግ ግ 1. አቃጠለ፣ በሳ (እሳት፣ ቁስል)። 2. ገረፈ፣ አሳመመ፣ አቆሰለ።

በገን ግ 1. ተቃጠለ፣ አረረ፣ ከሰለ። 2. በጣም ተናደደ፣ ጠፈ።

ብገን ስ አዘውትሮ እሳት ዳር በሚቀመጥ ሰው ቅልጥም ላይ የሚታይ የቆዳ መልክ መቀየርና ክስት መምሰል፣ መደደር።

ብገናም ት (ሰድብ) ብገን ያለበት።

አበገን ግ 1. በጣም አሳመመ፣ አበሰለ። አብገኛ መታው። 2. አናደደ፣ አበሸቀ።

አብገን ት አናዳጅ፣ አብሸቅ።

በገና ስ ባለ አስር አውታር (ጅማት) የሙዚቃ መሳሪያ(ስእሉን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

በገና መታ /ደረደረ በገና ተጫወተ።

በገና መች(ደርዳራ) ስ በገና ተጫዋች፣ በገነኛ።

በገነኛ ስ በገና መች።

በገፈጅ "በግ" ስር ተመ.

በጋ ስ 1. ከአራቱ አመታዊ ወቅቶች አንዱ የሆነ፣ በመፀውና በፀደይ መካከል ያለ፣ ከታህሳስ 26 እስከ መጋቢት 25 ቀን ድረስ ያለው ፀሃይና ድርቅ የሚበዛበት ወቅት። 2. ከመስከረም እስከ ግንቦት ያሉትም ዘጠኝ ወራት በተለምዶ የበጋ ወራት እየተባሉ ይጠራሉ።

በግ ስ 1. ሰጋው ለምግብ፣ ፀንፋና ቆዳው ለልብስ የሚሆን፣ የላይ የፈት ጥርስ የሌለው ሳረበል የቤት እንሰሳ(ስእሉን የቤት እንሰሳ ስር ተመ.)። 2. (ዘይታ ስድብ) ሁሞኝ፣ ቂል፣ የዋህ። ለፀ የጻፍ ት ምሳሌ።

በገፈጅ ስ የአንድ በግ ስጋ በአንድ ጊዜ መቀቀል የሚችል ትልቅ ድስት።

በጋማች (በግአማች) ስ በቀድሞ ጊዜ በግ እያረደ ይሸጥ የነበረ የስጋ ነጋዴ።

በጎ ት ደህና፣ ደግ፣ ማለፊያ፣ መልካም።

በጎ ሆነ 1. ተሻለው፣ ዳነ፣ ተፈወሰ። 2. ጥሩ፣ መልካም፣ ደግ ሆነ።

በጎ ምግባር ስ መልካም ስራ፣ ደገኛ ምግባር።

በጎ አድራጊ ት ለጋሽ፣ ችርታ አድራጊ።

በጎ አድራጎት ስ ድሆችን፣ አቅመ ደካሞችን፣... ለመርዳት የሚደረግ መልካም ስራ።

*በጠለጠለ

ብጥልጣይ ት የተበጫወቀ፣ የተቀደደ።

ብጥልጥል አለ ግ ተብጠለጠለ።

ተብጠለጠለ ግ 1. ተቀዳደደ፣ ተበጫወቀ። 2. ስሙ በሃሜት ከፋኛ ጠፋ ወይም ጎደፈ።

አብጠለጠለ ግ 1. ቀዳደደ፣ በጫወቀ፣ ቆራረጠ። 2. አማ፣ በሃሜት የሌላውን ስም አጎደፈ።

*በጠረ

ብጣሪ ስ ከእህል ውስጥ በሰፊ ወይም በማበጠሪያ ተለይቶ የወጣ አሰር፣ ንፋሽ፣...።

ብጥር ት ከቆሻሻው፣ ከንፋሹ ተለይቶ የወጣ፣ የጠራ፣ ጥሩ (እህል)።

ብጥር ያለ ጥሩ፣ ንፁህ፣ እንከን የለለበት።
ብጥርጥር አደረገ ግ 1. አበጠረ። 2. (ዘይ.) አጣርቶ መረመረ፣ ፈተሽ። 3. ለያየ፣ ብትንትን፣ ግልፅልፅ አደረገ፣ ተነተነ።

ተበጠረ ግ ተነፈሰ፣ ተንገለለ፣ ተፈላጊው ፍሬ ከአሰር ተለየ።

አበጠረ ግ 1. አነፈሰ፣ አንገለለ፣ ጥሩውን ከመጥፎው ለየ። 2. (ዘይ.) አጣርቶ መረመረ፣ ፈተሽ።

ማበጠሪያ ስ ማንፈሻ፣ ማንጠጠሪያ፣ ፍሬን ከገሳ ሙሉ ሰፊ ወይም ሌላ ነገር።

*በጠረ

ተበጠረ ግ በሚደ ተነቀሰ (ፀጉር)።

አበጠረ ግ ፀጉርን በሚደ አፍታታ፣ ነቀሰ፣ አሳመረ።

ማበጠሪያ ስ ሚደ፣ የፀጉር መንቀሻ።

*በጠረረ

በጥራራ(በጠረር) ጎ ኩራተኛ፣ ትእቢተኛ።

ተንበጣረረ(ተንበጠረረ) ግ ተንደደ፣ ተጀነነ፣ ተኩራራ።

አንበጣረረ(አንበጠረረ) ግ አኩራራ፣ ጀነነ።

በጠሰ ግ ቆረጠ፣ ጎመደ፣ በሰከ፣ በተከ።

በጣሳ ጎ 1. አቅመቢሰ፣ በቀላሉ የሚበሰክ፣ የሚቆረጥ። 2. (ዘይ.) ኩራተኛ፣ ትእቢተኛ።

ብጣሽ ጎ 1. ጉራጅ፣ ጉማጅ፣ ቁራጭ። 2. ትንሽ። ብጣሽ ወረቀት ልኮልኝ አያውቅም።

ብጣሻም ጎ (ሰድብ) 1. ጎደሉ፣ ምናምንቴ፣ የማይረባ። 2. (ዘይ.) ያለአቅሙ የሚኮራ፣ ኩራተኛ።

ብጥስ ጎ የተቆረጠ፣ የተጎመደ።

ብጥስጥስ ጎ 1. በሰከሰከ፣ በትከትከ፣ ቁርጥርጥ። 2. የተቀዳደደ፣ የተበጫጨቀ፣ እላቂ (ጨርቅ)። 3. ምናምንቴ፣ ቆሻሻ። 4. (ዘይ.) ኩራተኛ፣ ያለአቅሙ የሚምበጣረር።

ብጥስጣሽ ጎ 1. ቁርጥራጭ። 2. ምናምንቴ፣ ቆሻሻ።

ተበጠሰ ግ ተቆረጠ፣ ተጎመደ፣ ተበሰከ፣ ተበተከ።

ተበጣሽ ጎ አቅመቢሰ፣ በቀላሉ ሊጎመድ የሚችል።

ተበጣጠሰ ግ 1. ተበታተከ፣ ተበላሰከ፣ ተጎማመደ። 2. ተበላሽ (ወተት)። 3. (ዘይ.) ተኩራራ፣ ተንቀባረረ።

ተብጠሰጠሰ ግ 1. ተበላሽ(ወተት)። 2.

(ዘይ.) ተኩራራ፣ ተንቀባረረ።

አብጠሰጠሰ ግ 1. አኩራራ፣ አንቀባረረ፣ አምላቀቀ። 2. አብሰከሰከ፣ የአእምሮ ለረፍት አሳጣ፣ አቅበጠጠ።

በጠቀ ግ በጨቀ፣ በጠሰ፣ ቆረጠ፣ በሰከ።

በጣጠቀ ግ በጫጨቀ፣ በጣጠሰ፣ ቆራረጠ፣ በሳሰከ።

ብጥቅጥቅ(ብጥቅጣቂ) ጎ ብጭቅጭቅ፣ ብጥስጥስ።

ተበጣጣቀ ግ ተበጫጨቀ፣ ተበጣጠሰ፣ ተቆራረጠ፣ ተበላሰከ።

በጠበጠ ግ 1. ደበላለቀ፣ ቀላቀለ፣ አዋሃደ (ድፍድፍን ወይም ሽሮን... ከውሃ ጋር)። 2. አደፈረሰ፣ ጠርቶ ወይም ኮለል ብሉ- የነበረውን የምንጭ ወይም የወንዝ ውሃ ከጭቃ ጋር አቀላቀለ። 3. ረበሽ፣ አወከ፣ ፀጥታ ነሳ።

በጥባጭ ጎ አዋኪ፣ አስቸጋሪ፣ ረባሽ።

በጥብጥ ዝ.ከ.

ብጥብጥ ጎ 1. ከውሃ ጋር የተቀላቀለ (ሽሮ ወይም ተልባ)። 2. አዲስ የተሞላኛ ገኛ ያልጠራ ወይም ከውሃ ጋር ከተቀላቀለ ብዙም ያልቆየ (የጠላ ድፍድፍ)። 3. ድፍርስ (ውሃ)። 4. ለዳቦ የምንሸት እንዲሆን በወፍራሙ ተበጥብጦ የሚያድር የእርሾና የትንሽ ጭቅጭቅ፣ ድብልቅ።

ብጥብጥ ስ ንዝንዝ፣ ጭቅጭቅ፣ ሁከት፣ ረብሻ ወይም ግርግር።

ተበጠበጠ ግ 1. ተጠመቀ(ጠላ፣ ጠጅ)። 2. ደፈረሰ፣ ጠሉ የነበረው ገሽ (ፈላሽ ነገር)። 3. ታወከ፣ ተረበሽ።

ተበጣበጠ ግ ተጣላ፣ ተራበሽ።

አበጣበጠ ግ አጣላ፣ አራበሽ።

በጠጥ ስ የፍየል ወይም የበግ አይነ ምድር።

በጠጣም ጎ (ነውር፣ሰድብ) ፈሪ፣ በቅቧቃ።

በጣ ጎ ቆራ፣ ሰነጠቀ፣ ሸንተፈ፣ ሰነጠቀ(አካልን)።

ብጥ ጎ የተቆራ፣ ሸንትፍ፣ ሸንትር።

በጣም ተው.ግ. ከቅፅሎችና ከግሶች በፊት እየገባ መልእክቱን የሚያሳላ ቃል። በጣም ቀይ ነው በጣም ተደሰተ።

በጣሙን እጅጉን፣ በብዙ፣ በአያሌው። በጣሙን ደከፈ።

በጣሳ "በጠሰ" ስር ተመ.

በጥራራ "በጠረረ" ስር ተመ.

በጥባጭ "በጠበጠ" ስር ተመ.

በጥብጥ ዝ.ከ.

በጨቀ ግ በሰከ፣ በጠሰ፣ ቆረጠ(ጨርቅን፣ ቅጠልን)።

ብጫቂ ጎ ብጣሽ፣ ቅዳጅ።

ብጭትጫቂ (ብጭትጭት) ት ብጥሰሻሽ ቁርጥራጭ፥ የተቀዳደደ።

ተብጨቀ ግ ተቆረጠ፥ ተበተከ።

ተብጫጨቀ ግ 1. ተበጣጠሰ፥ ተቀዳደደ። 2. ተቀራመተ፥ ተናጠቀ። አሀያይቱን ጅቦች ተብጫጭቷ።

*ብጨባጫ

ብጨባጫ (ብጨባጫ+ብጨባጫ) ት 1. የማይጣፍጥ፥ የማይረባ፥ መናኛ (ወጥ፥ ጠላ)። 2. (ሰድብ) ፈራ፥ ቡክን፥ ቦትባቃ።

ተንብጫብጨ (ተንብጨብጨ) ግ 1. ጣጊም የሌለው፥ የማይረባና መናኛ ነገር ሆነ (ወጥ፥ መጠጥ)። 2. (ነውር) ቀጭን አይነ ምድር አስቀመጠው። 3. (ዘይ.) ፈራ፥ ተርበደበደ፥ ከመጠን በላይ ተጨነቀ።

አንብጨብጨ ግ 1. ጣጊመቢስ፥ መናኛ እንዲሆን አደረገ(ወጥን፥ መጠጥን)። 2. (ነውር) ቀጭን እይነምድር አስቀመጠው፥ ቀዘነ። 3. (ዘይ.) አስፈራ፥ አርበደበደ።

አንብጫብጨ ዝ.ከ.

በፍታ ስ ለሰላና ስስ የሆነ የጨርቅ አይነት።

ቡ የ"በ" ፈደል ካለብ ዘር።

ቡሃ (በሃ÷ቦሃ) ስ 1. እንደቆረቆር፥ ደረመን ያለና ራስ ላይ የሚወጣ፥ ነጭነት ያለው ቁስል። ት 2. ራስ መላጣ።

ቡሃ ሃረግ ስ ግንዳ ነጣ ያለ የሃረግ አይነት፥ ሃረግ እራሳ።

ቡሃ ራስ ት 1. ራስ መላጣ፥ በራ። 2. ነጣ ያለ ቆረቆር ወይም ቁስል ያለበት ራስ።

ቡሃ ቆራ ስ ራሱ ላይ ነጭ ምልክት ያለበት፥ ሌላው አካሉ ግን ጥቁር የሆነ ቆራ፥ አሞራ።

ቡሃ በግ ስ ግንባሩ ላይ ነጭ ምልክት ያለበት፥ ሌላው አካሉ ግን ጥቁር የሆነ በግ።

ቡሃቃ "ቦካ" ስር ተመ.

ቡሄ ስ ለጆች ጅራፍ አበጅተው የሚያጭሁበት፥ በዋዜማው ችቦ የሚበራበት፥ ሙሉሙሉ ተዘጋጅቶ ለልጆች የሚታደልበት፥ በየሌሙቱ ነሃሴ አስራ ሶስት ቀን የሚከበር በሌል፥ ደብረታቦር።

ቡሆ "ቦካ" ስር "ቡኩ" ን ተመ.

ቡላ¹ ት 1. ቀለሙ ወይም መልኩ አመድ የሚመስል። ስ 2. አመድማ መልክ ያለው (አሀያ)።

ቡላማ ት አመድማ።

ቡላ² ስ ከእንሰት የሚዘጋጅ የምግብ አይነት።

ቡላድ [ድንጋይ] ስ ሲጋጭ እሳት ሲፈጠር የሚችል የድንጋይ አይነት።

ቡልሃ ት ሞኝ፥ የዋህ።

ቡልቅ

ቡልቅ አለ ግ 1. ፍልቅ፥ ቡጥልቅ ብሎ ወጣ፥ ፈሰሰ። 2. በሃይል ወጣ፥ ተፈተለከ፥ ቦነነ። መድፋ ሲተሳስ በአፈሙዙ ጨስ ቡልቅ ይል ነበር።

ቡልማ "ቡላ¹" ስር ተመ.

ቡልኮ ስ በውፍረትም ሆነ በርዝመት ከጋቢ የሚበልጥ፥ ከጥጥ የሚሰራ ትልቅ ሽማ።

ቡልዶዘር ስ መራትን እየቆፈረ፥ ድንጋይን እየፈነቀለ ለመጥረግ ወይም ለመግፋት የሚያስችል ጠንካራ፥ ወፍራምና ሰፊ የብረት መጋሪያ (ምላጭ) በፊቱ በኩል የተገጠመለት ከባድ ተሽከርካሪ፥ የግንባታ መሳሪያ።

ቡሎን (ቡሎን) ስ ብረቶችን፥ እንጨቶችን፥...አንዱን ከሌላው ጋር ለማስተሳሰር የሚያገለግል፥ ከአንድ ጫፋ በኩል ዙሪያውን ክርክራት ያለው፥ እንደ ወፍራም ምስግር ያለ የብረት ችንካር።

ቡርሽ "ቦረሽ" ስር ተመ.

ቡሩክ(ብሩክ) "ባረክ" ስር ተመ.

ቡራቡራ "ቡራ" ስር ተመ.

ቡራከረዩ አለ ግ ደነፋ፥ ተቆጣ፥ ያዙኝ ልቀቁኝ አለ።

ቡራኪ "ባረክ" ስር ተመ.

ቡራ ት 1. ዝንጉርጉር፥ የነጭ የጥቁር ቀለም አይነቶች የተፈነጠቁበት ወይም ቀለሞች እየተሰበጠሩ እዚህና እዚያ የሚታዩበት (የቀለም ቅይድ መልክ)። 2. ቡራቡራ።

ቡራቡራ የተለያዩ ቀለማት ድብልቅ ወይም ቅይድ የሆነ መልክ፥ ዝንጉርጉር።

ቡርቅት "ቦረቀቀ" ስር "ቦርቃቃ" ን ተመ.

ቡርቡማ አለ ግ ሞላ አለ፥ በመጠኑ ጠገበ (ሆድ)።

ቡርዲ ስ በላይኛው የለው ከንፈር በሚገኘው ድድ ላይ ተለጥሮ የሚታይ ድርብና ወፍራም የድድ ስጋ።

ቡርዲያም ት ቡርዲ ያለበት።

ቡርዲ² ት ፈራ፥ ቶስቷሳ።

ቡሲ(ቡሲ) ስ 1. ጥንካሬ የሌለው፥ ውስጠ ከፍት የሆነ የእዕዋት አይነት። 2. (ዘይ.) አትመቢስ፥ ደካማ (ሰው)።

ቡሽ ስ ሳጋቱራ (የእንጨት ፍትፋቂ) ከመሰለ ነገር የሚሰራ የጠርሙስ፥ የኮዳ፥...ክዳን።

ቡቃ (ቡአ) ስ በበገፍ አካባቢ የሚሰማ የአንጀት ሀመም አይነት።

ቡቃ ወረደው በበገፍ አካባቢ የአንጀት

ሀመም ተሰገው።
 ቡቃያ "በቀለ" ስር ተመ.
 ቡትሬ (ቡትሬ+ቡትሬ) ስ ጊሾ የሌለውና ያልፈለገ ጠላ።
 ቡቡ "ባባ" ስር ተመ.
 ቡትታም "በተተ" ስር ተመ.
 ቡታ ስ እራታ፣ ኦኦታ፣ ደረሰላኝ የሚል ጨህት።
 ቡታ፣ ሰደደ እራ አለ፣ የደረሰበትን በደል በጨህት፣ በእራታ አሰግ፣ ኦኦ አለ።
 ቡታ ጋዝ ስ 1. ከአጅ ድፍድፍ የሚመረትና መንደድ የሚችል፣ በሲሊንደር ተሞልቶ ለግብሰያ፣ ለመብራት፣...የሚያገለግል ፈሳሽ ጋዝ። 2. በሲሊንደር የተሞላ ቡታጋዝ በቀጭን ተቦ ተላልፎለት ለግብሰያ የሚያገለግል ምደቃ።
 ቡትሌ የ"ብጥሌ"ን ጊሾ ፍቺ ተመ.
 ቡትርፍ "በተረፈ" ስር ተመ.
 ቡትቶ "በተተ" ስር ተመ.
 ቡቺ ውሻ የሚጠራበት ስም።
 ቡች ቡች አለ ና ና ብሎ ጠራ(ውሻን)።
 ቡችላ ስ የእንበላ የውም የውሻ...ግልገል።
 ቡፍ ስ 1. ተቆልተ፣ ተወቅጦና ከውሃ ጋር ተፈልቶ የሚጠጣውን ፍሬ የሚያፈራ ተክል፤ ፍሬውም ቡና ይባላል። 2. ከቡፍ ፍሬ (ተቆልቶ) ተወቅጦና ከውሃ ጋር ተፈልቶ የሚዘጋጅ መጠጥ።
 ቡፍ መፈለፊያ ስ የቡፍን ፍሬ ከገለፈቱ ለመለየት የሚያገለግል መሳሪያ።
 ቡፍ ቤት ስ እንደ ቡና፣ ሻይ፣ ለሰላሳ፣ የአልዎ መጠጦችና ምግብ የሚሸጥበት የንግድ ቤት።
 [የ] ቡፍ ቆርስ ስ ቡፍ ሲጠጣ የሚበላ እንደ ቆሎ፣ ቂጣ ያለ ወይም መጠነኛ የሆነ ምግብ።
 [የ] ቡፍ ጀቦና ስ ለቡፍ ግፍያ የሚያገለግል ከሽክላ የተሰራ ጀቦና (ሰእሉን የሽክላ እቃ ስር ተመ.)።
 ቡፍማ(ቡኒ) ፣ 1. የደረቀ የቡፍ ፍሬ ቅርፊት ወይም ጀንሬል ቡፍ የሚመስል መልክ ያለው። ስ 2. የደረቀ ጀንሬል ቡፍ የሚመስል የቀለም አይነት።
 ቡፍኝ "ቡነ" ስር ተመ.
 ቡንኝ ስ በሰለት ወር የሚደርስ የጥቁር ጤፍ አይነት።
 ቡኦ "ቡቃ" ን ተመ.
 ቡከን ፣ ፊሪ፣ እርብትብት።
 ቡኪት "ቡካ" ስር ተመ.

ቡከቡካ "ቡከቡከ" ስር ተመ.
 ቡኩ "ቡካ" ስር ተመ.
 ቡይት ስ ከንገቦ ከፍ ከእንገራ አነሰ የሚል የሽክላ እቃ።
 ቡደን ስ በአንድ እጅ ሊዘራ የሚችልና በግረሻ የተሰጠቀ ወይም የተከፈለ የእርሻ መሬት፣ እመም።
 ቡዳ ስ 1. እንደ ሀብረተሰብ ልግዳዩ እምነት፣ የምውንና ቀለቡ የፈረሰበትን ሰው ወይም እንበላ ለሀመም ወይም ለሞት የሚዳርግ መጥር አይን ያለው ሰው። ፣ 2. ክፉ። 3. አሱ የሚባሉው ነገር ሁሉ ድብት የሆነ፣ በሌላ በኩል ደግሞ በድብት ወይም በምስጢር የሚደረጉ ነገሮች የግምገማታት (ሰው)።
 ቡዳ በላው ቡዳ የሆነ ሰው ስለላየው ታመመ ወይም በጤናው ላይ ጉዳት ደረሰበት።
 ቡድሰ "ቡደሰ" ስር ተመ.
 ቡድን "ቡደን" ስር ተመ.
 ቡጉር "ብጉር" ን ተመ.
 ቡግ
 ቡግ አለ ግ 1. ተስተካክሎ፣ እምርና ደምቆ በብዛት በቀለ (ቡቃያ)። 2. ችፍ አለ፣ ግልብጥ ብሎ በብዛት ወጣ (የኩፍኝ፣ የፈንጣጣ፣...ሽፍታ፣ ቀለል)።
 ቡግራት ስ 1. ለጠላ መጥመቂያ የምትሆን እንደ እንስራ ያለች የሽክላ እቃ። 2. እንደ መንቀፊ ያለች ለመጠጫት የምታገለግል የሽክላ ዕቅ።
 ቡጢ ስ ጠጫ፣ በቅስ፣ የተወሰጠ እጅ።
 ቡጥ "ቡጠጠ" ስር ተመ.
 ቡጥልቅ አለ "ቡጠለቅ" ስር ተመ.
 ቡጥጫ "ቧጠጠ" ስር ተመ.
 ቡጫቂ "ቡወቅ" ስር ተመ.
 ቡጭር "ቧጫር" ስር ተመ.
 ቡጭርጭር ዝ.ከ.
 ቡጭቅ "ቡወቅ" ስር ተመ.
 ቡጭቅጫቂ ዝ.ከ.
 ቡፌ¹ (ኩፊ፣ኩፍታ) ስ ለግስተንፈሻነትና ቅቤ መውጣቱን ለግየት የምታገለግል፣ በሚያስፈልግበት ጊዜ ብቻ የምትከፈት፣ ለውተት መናጫ በሚያገለግል እቃ ነን ላይ የምትገኝ ቀዳጫ ሽንቆራት።
 ቡፌ² ስ ብዙውን ጊዜ የምግብ እቃዎችን በውስጡ ለግስተንጫ የሚያገለግል፣ በጠረጴዛ ወይም በቀምጣጥን ቅርፅ የሚዘጋጅ የቤት እቃ።
 ቡፍ
 ቡፍ አለ ግ 1. ድምፁ ዝቅ ያለ ጨህት አሰግ

(ውሻ)። 2. ኩፍ አለ። ተነፋ። ወደላይ ከፍ። ብረጥ አለ (ሊጥ)። 3. (ዘይ.) የኩርፊያ፣ የቀጣ ገፊታ አሳየ። ፈቅን አከባቢ። አጠቀረ።

ቡፍና ስ 1. ጊሽ የሌለው ተቀን ጠላ። ቡትሬ። 2. ያልፈላና ጉሽ የሆነ መኖሪያ ጠላ።

ቢ የ "ቡ" ፊደል ባለበ ዘር።

ቢ ፣ "ቢ"ን ተመ.

ቢላ¹ (ቢላዋ፣ ቢላዋ) ስ በአንድ ጎት ስለት ያለው። ለስጋ፣ ለሽንኩርት፣...መቆረጫ፣ መኮተፊያ የሚያገለግል የወጥ ቤት እቃ።

ቢላ ስ በደረሰ ሳር ጫፍ ላይ የሚገኝ እንደ ያርት ያለ እሾህን ጥንት።

ቢላባሎ "ቢላ²" ስር ተመ.

ቢል

ቢል አለ ግ 1. በተላላፍ በፍጥነት ነደደ። ተቀጣጠለ። 2. (ዘይ.) በጣም ተናደደ።

ቢል²

ቢላቢሎ (ቢሎ) ጎ ስስ (ሉብስ)

ቢል አለ ግ በጣም ስስ ሆነ።

ቢል ያለ በጣም ስስ የሆነ።

ቢልቃጥ "ቢልቃጥ" ጎ ተመ.

ቢራ ስ በተብረካ ወስጥ ከገብስ ተዘጋጅቶ የሚተርብ የአልኮሎል መጠጥ አይነት።

ቢራቢሮ ስ በተለያዩ ህብረተሰቦች ያሸበረቀ ከንጅቶ ያላት፣ በበጋ ወራት በብዛት የምትታይ የገፍላት አይነት።

ቢራቢሮ

ቢርካ ስ በፍ ውሃ።

ቢሮ ስ የመንግስት ወይም የድርጅት ወይም የገልጺ ጉዳይን ለግንኙነት የሚያገለግል፣ የዕረፈት ስራ የሚካሄድበት ክፍል፣ ቤት።

ቢሰ ስ በፋ፣ ከተ መንፈስ፣ ሰይጣን።

ቢሰ አይይህ (ምር.) እከተ ሰው አይን አትገባ፣ ከተ፣ መጥሮ ነገር አይገጠም።

ቢሰ ገላ ስ ደግ.ሰጋ፣ ቀምጥፍ።

ቢሰ² ጎ ንተግ፣ ስስታም።

ቢሰ ስ የሌለው። ሊርሳ ቢሰ።

ቢሰክሌት "ቢሰክሌት" ጎ ተመ.

ቢሻው "ሻ" ስር ተመ.

ጀገራጅ

ቢሽቃጥ ስ ጉጠት።

ቢትዋ ስ በጥንት ጊዜ አርበኛ ወይም ገዳይ ከንጹህ ላይ የሚያጠልቀው እንደ አምባር ያለ ጊጥ።

ቢትወደድ ስ ተደም ባለው ዘመን ለንጉሳነት፣ እንደጥና አግብሮና ጉዳይ ፈጥሮ ሆኖ ለሚያገለግል ባለጊደል ይሰጥ የነበረ የግእረግ ስም።

ቢንጎ ስ ፊደሎችና ቁጥሮች ያልባቸውን የአጣ ካላችና የመጣወቅ ካርዶችን በመጠቀምና በአጣዎች የሚሰጠውን ጎልተኛ ቀደም በመስራት፣ እድልላችን ለወጥታው የተመደበውን ሽልግት የሚያገኙበትና በርካታ ስምች የሚሳተፉበት እንደ ሉተሪ ያለ ወጥታ(በወጥታው ቀደም ያሸነፈው መከ ባሎ "ቢንጎ" ግለትና የታዘዘውን መስራቱን ግስመርመር ይጠበቅበታል)።

ቢና "ቢና" ጎ ተመ.

ቢያጆ ስ እንደ ዘር ገዢ። በትላቁ መሪና አሰር ቢያጆ ድንጋይ ቢመጣልን ሳገብሱት የቤት ስራ ይሰጥናል።

ቢጃማ "ቢጃማ" ጎ ተመ.

ቢጋር "ቢጋር" ስር ተመ.

ቢጎዲን ስ የሌተች ፀጉር መጠትለያ።

ቢጎዲን

ቢጤ(ብጤ) ስ 1. በግብር፣ በጠጣይ፣... ተመሳሳይ የሆነ ወይም የሚመሳሰል። ቢጤውን ፈልጎ ገደኛ አሰራ። 2. እንደ-ያለ። ጉላ ቢጤ አቀብላች።

ቢጫ ጎ 1. የአንቀሳላ አስኳል ወይም አደይ አበባ የሚመስል። ስ 2. አደይ አበባ የሚመስል የቀለም አይነት።

ቢ የ "ቡ" ፊደል ራቢአ ዘር።

ቢ² በግ ሲጫህ የሚያስገኘው የድምፅ አይነት።

ቢ አለ ጫህ (በግ)።

ቢ - "ቢ" ጎ ተመ.

ቢህል ስ የህብረተሰብ የአኗኗር ዘዴ፣ ወግ፣ ልግድ፣ እምነት፣...።

የባህል ልውውጥ ስ የፍራን ባህል አንጻራ ለሌላው ለግስተኞች በአገሮች መካከል የሚደረግ ግንኙነት።

የባህል ስምምነት ስ በተለያዩ አገሮች መካከል የሚደረግ ባህል ነክ ስምምነት፣ ውል።

ባህላዊ ት ባህልን የሚያንጸባርቅ፣ ባህል ነስ የሆነ።

ባህረኛ “ባህር¹” ስር ተመ.

ባህር¹ ስ ስፋትና ጥልቀት ያለውና በተወሰነ ቦታ የተከማቸ ውሃ።

ባህሩን ቆርጦ ተሻገረ ባህሩን በየና አቋርጦ ተሻገረ።

ባህር ነው (ዘይ.) በጣም ሰፊ ነው።

ባህረ ሰላጤ ስ ሾጠጥ ብሎ ወደ መሬት አካል የገባ የባህር ወሽመጥ፣ ምላሰ።

ባህረ ሸሽ(ባህር ሸሽ) ስ የባህር ውሃ ተንቶበት ከቆየ በሂሳ ትቶት የሄደ መሬት።

ባህረ አረብ (ባህር አረብ) ስ የተለፋና የቀለመ ሊጠ።

ባህረ ጥምቀት (ጥምቀት ባህር) ስ 1. የጥምቀት አለት ምእመናን ይጠመቁበት ወይም ይረፈው ከንድ በየአመቱ በወንዝ ዳር ወይም አመቺ በሆነ ቦታ ላይ የሚከተር ውሃ፣ ባህር። 2. ከላይ የተጠቀሰው ስነ ስርአት የሚካሄድበትና ታላቅ የሚያደርሱበት ቦታ።

ባህር ገብ ስ ሾጠጥ ብሎ ወደ ባህር አካል መካከል የተዘረጋ መሬት፣ ልሳነ ምድር።

ባህር መዝገብ ስ ግንኛውም ጉዳይ ወይም ነገር (ንብረት ወይም ገቢና ወጪ...) በቋሚነት ተመዝግቦ የሚቀመጥበት ትልቅ መዝገብ።

ባህር ማሽላ (ባር ማሽላ) ስ በቆሎ።

ባህር ማዶ ስ ውጭ አገር።

ባህር ቅል ስ ዱባ።

ባህር ወላድ ስ የብዙ ልጆች እናት።

[የ] ባህር ዛፍ ስ በጸግማዊ ምኒልክ ጊዜ ፍሬው ከአውስትራሊያ እንዲመጣ ተደርጎ ኢትዮጵያ ውስጥ የለማ፣ የተለያዩ ዝርያዎች ያሉትና በጥቂት አመታት ውስጥ ለአገልግሎት የሚደርስ የትላልቅ ዛፍች አይነት።

የባህር አሞራ ስ በዙውን ጊዜ በባህር ውስጥ የሚኖሩ ጥቃቅን ነፍሳትን (አሳዎችንና ሌሎችንም) ከባህር ውስጥ እያወጣ የሚመገብ የአሞራ አይነት፤፤

የባህር እቃ ስ እንደ ብርጭቆ፣ ብርሌ፣... የመሳሰሉና በቀላሉ ሊበሰሩ የሚችሉ እቃዎች አይነት።

የባህር ወለል ስ የመሬትን ከፍታ ወይም የውቅያኖስን ጥልቀት ለመለካት እንደ መነሻ ነጥብ ሆኖ ያገለግል ከንድ በአግዛይ የተወሰደ ከውቅያኖስ ውሃ ከላይኛው አካል ጋር ትይዩነት ያለው የመሬት ንጣፍ።

የባህር ወሽመጥ ስ ባህረሰላጤ።

ባህረኛ ስ መርከበኛ።

ባህር² ስ በደቡብና በምእራብ መካከል የሚገኝ የአለም ግእዘን። በተወሳይ ግእዘንን ተመ.

ባህርይ ስ 1. የአንድ ነገር አፈጣጠር፣ ሁኔታ። 2. የአንድ ነገር ምንነት፣ ሁኔታ። 3. ጠባይ፣ አመል ወይም ግብር።

ባህታዊ ስ ከሰው ተለይቶ እየሆመ፣ እየወለደ፣ እየሰገደ በዱር በገደል የሚኖር መናኘ፣ ናካሬዊ፣ መነኩሰ።

ብህትውና ስ የባህታዊ ተግባር፣ የአኗኗር ስርአት።

ባለ-

ባለሁለት ስ ግህበረተኞቹን እቤቱ የማስተናገድ ተራ የደረሰው፣ ከባለ ሳምንት ቀጥሎ የሚደገስ የፅዋ ጠጪ ግህበረተኞች አባል።

ባለህግ ስ ጋብቻውን ከመሰረቱ ወይም ከጅምሩ በቆርባን ስርአት የፈፀመ ሰው።

ባለመለየ ስ መደበኛ ወታደር።

ባለመብት ስ 1. የአንድ ነገር ባለቤት። 2. ባለጊዜ፣ በጊዜው ስልጣን ወይም ተሰሚነት ያለው ሰው።

ባለሙያ “ሙያ” ስር ተመ.

ባለማደሪያ ስ የመንግስት መሬት ተሰጥቶት በእሱ እየተጠቀመ ለመንግስት ግልጋሎት ይሰጥ የነበረ ወታደር።

ባለሟል ስ 1. ከንጉስ ወይም ከታላቅ ባለስልጣን ጋር አብሮ የሚውል፣ አንድን ጉዳይ ስመረፀም ሆነ ለማስፈፀም ችሎታ ወይም ተሰሚነትና ተቀባይነት የነበረው ሰው። 2. ቤተኛ፣ የቅርብ ወዳጅና አገልጋይ።

ባለርስት(ባለመሬት) ስ 1. የራሱ የሆነ የተወሰነ የመሬት ይዞታ ያለው ሰው። 2. የብዙ ወይም የሰፊ መሬት ባለቤት የሆነ፣ የመሬት ከበርቴ።

ባለሰሞን ስ ተራ ሲደርሰው ለሰምንት ቀን በቤተክርስቲያን አገልግሎት የመስጠት ሃላፊነት ያለበት ተረኛ ዲያቆን፣ ቄስ፣ ሰምነኛ።

ባለሳምንት ስ 1. ደግሰ ደግሰ የፅዋ ግህበረተኞቹን ለማስተናገድ ተራ ወይም እጣ የደረሰው የግህበር አባል። 2. የሚቀጥለው ተረኛ።

ባለስልጣን ስ ስልጣን ያለው ሰው።

ባለሰም ስ ዝና፣ ታዋቂነት ያገኘ ሰው።

ባለቀላድ ስ በቀላድ እየተለካ የሚሰጥ መሬት ወይም ርስት የነበረው ሰው።

ባለቅኔ ስ ቅኔ የሚያውቅ፣ ቅኔ የተማረ ሰው።

ባለቤት ስ 1. የአንድ ነገር ባለይዞታ፣ ባለመብት። 2. ባል ወይም ሚስት። የአገሌ

ባለቤት አገሉ ናት ወይም የአገሉት ባለቤት አገሉ ነው። 2. በአንድ አረፍተ ነገር ውስጥ የሚገኘው ገስ ደርጊት በግን ወይም በምን እንደተፈጸመ የሚያመለክትና በአረፍተ ነገር መጀመሪያ እርከን ላይ የሚገኝ ቃል ወይም ቃላት።

ባለቤት አክላ ስለ እንደባለቤት የግዝገና የመወሰን መብት ያለው ሰው።

ባለተራ "ተራ" ስር ተመ.

ባለተሰፋ 1. አገኛለሁ ብሎ በተሰፋ የሚጠብቅ። 2. የሚጠብቀውን ነገር የማግኘት ተስፋ ያለው ሰው።

ባለታሪክ "ተረክ" ስር ተመ.

ባለትዳር ትዳር ያለው ወይም ያላት።

ባለነገር ትክክር ወይም ሙግት ያለበት (ሰው)።

ባለነጋሪት ስለ ነጋሪት የማሰገሽም መብት የነበረው ራስ ወይም ደጃዝማች።

ባለአጋ ስለ የንጉስ ወገን፣ ባላባት፣ ንጉስ።

ባለአገሃ ስለ (ቤ.ክህ.) መምህር፣ አስተማሪ።

ባለእኩል ስለ 1. ከተፋታች ንብረት ከባላ ጋር እኩል የመካፈል መብት ያላት ሴት። 2. ንብረትን ከሌላው ጋር በጋራ የያዘ ሰው።

ባለእዳ ትዳር ያለበት (ሰው)።

ባለጅ (ባለጅ) ስለ (የን.እነ.) ለተለያየ አገልግሎት የሚውሉ የሽላ እቃዎችን ወይም እንደ ግሪሻ፣ ግጭድ ያሉ መሳሪያዎችን የሚሰራ ባለሙያ።

ባለወልድ (በአለ ወልድ) ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተወለደበትን ቀን ምክንያት በግድረግ በየው በሃያ ዘጠኝ የሚከበር በአል።

ባለወንበር ስለ (ቤ.ክህ.) ወንበር ዘርግተው የሚያስተምሩ መምህር።

ባለወግ ስለ በቤተክህነት ወይም በቤተ መንግሥት ድርጎ ወይም አበል የሚያሰጥ የተወሰነ ሹመት ወይም እልትና የነበረው ሰው።

ባለውለታ "ዋለ" ስር ተመ.

ባለውቃቢ "ውቃቢ" ስር ተመ.

ባለዝና ስለ ስመጥር፣ የታወቀ ሰው።

ባለደም ስለ በነፍስ ገድያ ምክንያት ጠላት የተሃሃነ ሰው።

ባለጅ "ባለእጅ"ን ተመ.

ባለጊዜ ስለ 1. ጊዜ ያነሳው፣ ጊዜ የተሰጠው፣ ጊዜ የሆነው ሰው። 2. የጊዜው ሹም፣ የጊዜው ባለሰጣጥ።

ባለ_ ተወ. 7. 1. በመሰለ። አክላና አክላ አንዲህ ባለ ነገር ተጣልተዋል / አንዲህ ባለ ወረቀት

ላትዳ። 2. በኖረ፣ በነበረ፣ በአለ።

ባለቀ ግ አደገ፣ ገረመሰ፣ ለአትመ አዳም ደረሰ። ያልባለቀ ት ገና ለአትመ አዳም ያልደረሰ (ልጅ)።

ባለገ 7 1. ስርአት የለሽ፣ ሀገወተ፣ ስድ አደገ ሆነ። 2. ከተቃራኒ የታ ጋር በስርቆሽ የግብረሰጋ ገንጃነት ፈጸመ፣ አመነዘር።

ባለጌ ት ስነርአት የለለው፣ ስድ አደገ፣ ያልታረመ።

ብልገና ስለ አስነጻጻ ድርጊት።

አባለገ ግ 1. ስነርአት በሌለው ሁኔታ አሳደገ፣ አስተዳደረ፣... 2. አግገጠ።

ባለጠጋ(ባለፀጋ) "በለፀግ" ስር ተመ.

ባላ ስለ ከላዩ ላይ እቃ ለማጠልጠል፣ ለመስቀል ወይም ለመውደት ያዘመመን አጥር፣ ቤት... ለመደገፍ የሚያገለግል ራስ መንታ የሆነ እንደገና።

ባላባልቾ ስለ የወሰረንጥር መስሪያ ባላ እንደገና።

ባላና ደንቆር ስለ ድር ባላ በሚደራበት ጊዜ፣ ድሩን ለመዘርጋትና ወጥሮ ለመያዝ እንዲያገለግል፣ በድሩ በአንደኛው ጫፍ በኩል የሚተክለው መንትያ ጫፍ ያለው ባላ እንደገና ሲባል፣ በሁለተኛው ጫፍ በኩል ያለውና ጫፍ መንታነት የለለው እንደገና በአንድነት የሚጠራበት ስም።

ባላምባራስ ስለ ከግራዝማችነት ገት የሚል የቀድሞ የሚሰራ ስም።

ባላባት ስለ 1. ጭሰኞች ይገብሩለት የነበረ የአንድ አካባቢ አለቃ፣ ሹም ወይም የመሬት ከበርቴ የነበረ ሰው። 2. ከአያት ከትድመ አያቱ ጀምሮ የአንድ የተወሰነ አካባቢ ተወላጅ የሆነ እውት ሰው።

ባላና ደንቆር "ባላ" ስር ተመ.

ባላንግ ስለ 1. ባላጋራ። 2. ይህ የኔ ነው ወይም ለእኔ ነው የሚገባው ባይ፣ ተቀናቃኝ። 3. ተርካካሪ፣ ተወዳዳሪ (ለመብለት፣ የበላይ ለመሆን ለማሸነፍ)።

ባላገር (ባለአገር) ስለ 1. ገጠር ወይም አገር ቤት። 2. ገጠር ወይም አገር ቤት ውስጥ የሚኖር ሰው። 3. (የን.እነ.) ያልሰለጠነ፣ ቅልጥፍና የለለው።

ባላጋራ ስለ ጠላት፣ ደመኛ።

ባለቤት ራ ስለ የመኪናውን ሻንቢ የመሸከም ሃይል ያለው ጠንካራና ጠፍጣፋ ደጋንግ ብረት።

ባሌት ስ በንግግር ወይም በዘፈን ሳይሆን በሙዚቃ እየታጀበ በተወዛዦቹት አካላዊ እንቅስቃሴ እግካይነት የሚከናወን ድራማ ወይም የሚተላለፍ የጥበብ ዘርፍ።

ባል ስ ባለ ሚስት፣ ሚስት ያለው ወንድ፣ የሚስት አጣማጅ፣ የትጻር ጓደኛ።

ባልና ሚስት ቁልፍ ስ እርስበርሱ የሚሰካካ፣ የሚገጣጠም የቁልፍ አይነት (ስለሌላን ቁልፍ ስር ተመ)።

ባልበላ ስ የኤሌክትሪክ ሃይል በመስመር ላይ እንዲተላለፍ ወይም እንዳይተላለፍ ለማድረግ የሚያገለግል፣ ከቆጣሪ ጋር የሚያያዝ የኤሌክትሪክ እቃ።

ባልቴት "በለተተ" ስር ተመ.

ባልትና ስ የቤት እያያዝ፣ የምግብ አዘገጃጀት፣...እውቀት፣ ሙያ፣ ችሎታ።

ባልትናቢሲ ት (ስድብ) ሙያ ቢስ፣ ሙያ የለሽ።

ባልንጀራ ስ 1. ጓደኛ፣ ምስጢረኛ። 2. አብር እደግ፣ እኩያ ወይም አቻ።

ባልደረባ ስ 1. ጓደኛ፣ ባልንጀራ። 2. አባል። ስውየው የመሰሪያ ቤታችን ባልደረባ ዘበ። 3. አጎሻ፣ አጎና፣ አስታኝ። ሃላፊው ጉዳዩን ከሰው በሃላ ባልደረባ ሰጡኝ።

ባልደራሰ ስ የመንግስት ፈረሰና በችሎ ቤት ሹም፣ አሳሻ።

ባልዲ ስ ለውሃ መቅጃና ማስቀመጫ፣... የሚያገለግል፣ ከብረት ወይም ከፕላስቲክ የተሰራ ባለማንጠልጠያ የቤት እቃ፣ ሸንኪሎ።

ባልጩት ስ እንደ ሻፎ ወይም እንደ ሱፋጭ ስለት የሚወጣው ድንጋይ።

ባምባ(ባንባ) ስ እንደ ሾላ የሚበላ ፍሬ ያለው የትልቅ ዛፍ አይነት።

ባረቀ ግ 1. በጥንቃቄ ማንስ ወይም በሌላ ምክንያት ሳይታሰብና ሳይፈለግ ድንገት ጥይቱ ተተኮሰ (ጠመንጃ፣ ሽጉጥ)። 2. ሰማይ ራህ፣ መብረቅ ተወረወረ። በተወሳኝ "በረቀ"ን ተመ. መብረቅ "በረቀ" ስር ተመ.

ብራቅ ስ መብረቅ።

አምባረቀ (አንባረቀ) ግ 1. እንደ ብራቅ ራህ፣ ከፍተኛ ድምፅ አለማ። 2. አብለጨለጨ፣ ተብለጨለጨ (ሰማይ፣ መብረቅ)።

አባረቀ ግ 1. ሳይታሰብና ሳይፈለግ መሳሪያው ራሱ በራሱ እንዲተኮስ የሰህተቱ ምክንያት ሆነ። 2. አምባረቀ።

ባረከ ግ 1. መስቀል አሳለመ። 2. አማተበ። 3. ፀሎት አድርጎ ቀደሰ፣ አነፃ። 4. ጀመረ። 5. የሚበሉ እንስሳትን አንገት ቆረጠ፣ አረደ። 6.

አመሰገን(አምላክን)። 7. መረቀ። 8. ቆረሰ።

ቡራኬ ስ 1. ፀሎት፣ ምስጋና፣ ምርቃት። 2. ለባለ ወግ (ሐቆስ፣ ላቃቢ፣...) የሚሰጥ ተባርኮ የተቆረሰ ትልቅ የጸባ ቁራሽ።

ቡራኬ ስጠ ፀሎት አድርጎ ባረከ፣ መስቀል አሳለመ።

ቡሩክ ት 1. ደግ፣ ምስጉን፣ ትሁት፣ የተመረቀ። 2. የተመሰገን፣ የተቀደሰ፣ የተከበረ (አምላክ)።

ቡሩክ ሁን (ምር.) የተባረከ፣ የተቀደሰክ ሁን።

ተባረከ ግ 1. ዘርማንዘር በዛ፣ በረከተ። 2. እድሜ አገኘ፣ ቆየ።

ተባረከ(ምር.) ቡሩክ ሁን።

ባሩድ ስ 1. የቀለህ ከምሱር፣ በመውጫ ወይም በመወርወርያ ሲመታ (ሲወጋ) ፍንጻታና ከፍተኛ ግፊት እንዲፈጠርና ከቀለሁ አፍ ላይ የተገጠመው የጥይት እርሳስ እንዲተኮስ ወይም ተስፋገጥሮ እንዲበር የሚያደርግ፣ በቀለህ ወስጥ የሚሞላ የማእድን ውሁድ። 2. የማእድን አይነት።

ባሪያ(ባርያ) ስ 1. በጦርነት ላይ እየተማረከ ወይም በገንዘብ እየተገነፀ እየተሸጠ ወይም ካለበት አካባቢ በግድ ታፍኖ እየተወሰደ ለማራከው ወይም ለገነዘብ ወይም አስገደዶ ለወሰደው ሰው በነፃ አገልግሎት ይሰጥ የነበረ ሰው። 2. አገልጋይ፣ ታሣሻ፣ ሱሌ። 3. መብትና ነፃነት የለለው፣ በተገኘነት የሚኖር ህዝብ። 4 (የገ. አነ.) ጥቁር። 5. (ዘይ.) በግም ጠንካራና ጥፋ አገልግሎት የሚሰጥ (ለእቃ)።

ባርያ ድንጋይ ስ በቀላሉ የማይሰበር፣ ጥቁርና ጠንካራ የሆነ የድንጋይ አይነት።

[ባሪያ] ፈንጋይ ስ የባሪያ ነጋዴ፣ ሰዎችን አፍና እያሰገደ ለባርነት ይሸጥ የነበረ ሰው። የባርያ [አሳጻፊ] ስርአተ ማህበር ስ በህብረተሰብ የእድገት ታሪክ ወስጥ ከጥንታዊው የጋርያሽ ስርአተ ማህበር ቀጥሎ የመጣ ስርአተ ማህበር።

ባራ ግ አቆመ፣ አባራ (ዝናብ)።

ብራ ስ ዝናብ ያቆመበት ወይም የሌለበት ጊዜ፣ ቀን ወይም ወትት።

አባራ ግ 1. ዝናብ መጣሉን አቆመ፣ ተወ። 2. (ዘይ.) (መናገሩን፣ መለፍለፉን፣ ማልቀሱን) ተወ፣ አቆመ።

ባራታ ስ ሽንት መሸኛ፣ መክፈያ፣ ፖፖ።

ባርማሽላ "ባህር ማሽላ" ን ተመ።

ባርባር

ባርባር አለው ፍርሃት፣ ጭንቀት ተሰማው።

ባርኔግ ስ ለገናብና ለፀሃይ መከላከያ እንዲሁም ለጊጥ በራስ ላይ የሚደፋ፣ የሚደረግ፣ ከሱፍ ወይም ከጥፍ የሚሰራ ኩፍያ።

ባርኔግ

ባርካ ስ ለማጓጓዣነት የሚያገለግል የጀልባ አይነት።

ባርያ¹ ስ ራስ የሚያዘርፍ የሚገልጽ የበሽታ አይነት።

ባርያ ጣለው የሚገልጽ በሽታ አመመው።

ባርያ² - "ባሪያ" ን ተመ.

ባር ሜትር ስ የአየር ግፊት መለኪያ መሰሪያ።

ባሰ ግ 1. አንድ ነገር ከበሬቱ ይልቅ እየጠና፣ እየበረታ ሄደ፣ እየሉ (በስ ላይም በከፋ መልኩ)። 2. የብስጭት፣ የሃሽን ስሜት ተሰማ። ሆኖ ለባሰው ግጭድ አታውሳው። 3. ቸባሪ፣ ገደደ። ምን ባህዜ። 4. ላቀ፣ በለጠ። ለንተ ትላለ ለንተ ትላለ ተባብሎ።

የባሰ ከበሬቱ የበለጠ፣ የበረታ፣ የጠነከረ።

የባሰ የባሰውን ዋና ዋናውን።

የባሰ ይባሰ የፈለገው ይሁን።

ይባሰ ብሎ ጭራኹ።

ብሶት ስ በአእምሮ ውስጥ ታምቆ የተቀመጠ ችግር፣ በደል፣ ቅሬታ።

ብሶተኛ ት ብሶት ያለበት (ሰው)።

ተባባሰ ግ እያየለ፣ እየመመረ፣ እየከፋ ሄደ።

አባሰ ግ ከበሬቱ ይበልጥ እጠነከረ፣ አባሰ።

አብሶ በተለይ፣ በይበልጥ። ላለሰ ለንተ።

አባባሰ ግ ከበሬተኛው ይበልጥ የከረረ፣ የጠነከረ፣ የከፋ እንዲሆን አደረገ።

ባሻገር "ሻገረ" ስር ተመ.

ባቄሳ ስ ከአባባ እሁሎች ወገን የሆነ፣ ፍሬው ሞልል ብሎ ተለቅ ተለቅ ያለ፣ ብዙውን ጊዜ በሽር፣ በአሹት፣ በንፍር፣... መልክ ለምግብነት የሚውል የእህል አይነት።

*ባበለ

ተባበለ ግ ተለመነ፣ ተቆላመጠ፣ ተሸበለበለ።

አባበለ ግ 1. ለመነ፣ አቆላመጠ፣ አሸበለበለ። 2. ሸነገለ፣ ደለለ።

ማባበያ ስ መሸንገያ፣ መደለያ።

ባቡር ስ ከብረት በሚሰሩ በሁለት ሃዲዶች ላይ የሚጓዝ፣ በድንጋይ ከሰል ወይም በነጻጅ ወይም በሌላ ሃይል ገፊት የሚንቀሳቀስ የመጓጓዣ አይነት (ስእሉን መጓጓዣ ስር ተመ.)።

ባቡር መንገድ ስ መኪና ወይም ባቡር የሚሄድበት መንገድ።

ባቡር ጣቢያ ስ የባቡር መነሻና መቆሚያ ቦታ።

[የ]ባቡር ሃዲድ ስ ለባቡር መጓጓዣ ተብሎ ጥርጊያ ይዞ የተዘረጋ የብረት መስመር።

ባቡቲ ስ ከሰንደ ዱቄት የሚዘጋጅ ጥባቻ፣ ሀብስት።

ባባ ግ 1. ራራ፣ አዘነ። 2. ፊራ፣ ራዶ፣ ተንቀጠቀጠ። 3. ባነነ። 4. የናፍቆት ስሜት አደረበት።

ባባ

አንባባ ግ ስሪያ የፊልገ ወጠጤ ፍየል እንስሷን በአግፋና በአቶ እየጓጎጠ በመጮህ ለሰሪያ ጎተጎተ፣ አነሳሳ።

ቡቡ-(ብቡ) ት 1. ስት፣ የሚፈራ። 2. አሃ፣ ርህራህ።

አባባ ግ 1. አላዘነ፣ መንፈስን አሸበረ። 2. አባነነ። 3. አስፈራ።

ባተ ግ አዲስ ወር ወይም አመት ገባ። መባቻ ስ የወር መጀመሪያ ወይም መገቢያ (+ን)።

አባተ ግ ጀመረ (አዲስ የገባ ወርን)። መስከረምን የላባተው ለገር ቤት ነው።

ባተለ ግ 1. ብቻውን ለፋ፣ ደከመ። 2. ሚስት አለባ ሆነ።

ባተሌ ት 1. አጋዥ፣ ረዳት የሌለው፣ ብቻውን የሚለፋ። 2. ሚስት የሌለው (ወንድ) ወይም ባል የሌላት (ሴት)።

ባተሎ-(ዘባተሎ) ስ ውዳቂ፣ ቡትቶ የሆነ ልብስ፣ ወርቅ።

ባት ስ ከቅልጥም በስተሂሳ፣ በቋንጥና በተረከዝ መካከል የሚገኝ፣ ፍርጥም ያለ የሰውነት ክፍል (ስእሉን ሰውነት ስር ተመ.)።

ባትህን አሳዮኝ ቶሎ ቶሎ ተራመድ፣ ሄድ።

ባተ ሁለት ከጉያና ከጭን እነባቢ ሰፊ ሆኖ ወደታች ጠብቦ እያለ ይወርድና ባት ላይ የሚቆም የሱሪ አይነት።

-ባት -"ብት" ን ተመ.

ባትሪ¹ ስ በፈላሽ ወይም በጠግር መልክ ተዘጋጅቶ እስፈላጊውን ሃይል፣ ብርሃን፣ ሙቀት ለመስጠት የሚያገለግል የኤሌክትሪክ ጉልበት ክምችት።

ባትሪ² (የእጅ ባትሪ) ስለ አነስተኛ በሆነ እሽግ ውስጥ በተሞላ የኤሌክትሪክ ሃይል (ባትሪ ድንጋይ) የሚሰራ፡፡ በወለማ ጊዜ ብርሃን ለመስጠት የሚያገለግል፡፡ የተለያዩ ቅርፅና መጠን ያለው እቃ፤ የባትሪ ቀር። ላም፣ ላይና ለየተለያዩ ይጠራል፡፡

ባትሪ

ባትሪ ድንጋይ ስለ ባትሪ(ለእጅ ባትሪ)፡ ለፊደሎች...ተግባር የሚያገለግል፡፡ በአነስተኛ እሽግ ውስጥ ተከማችቶ የሚገኝ የኤሌክትሪክ ሃይል ወይም ጉልበት፡፡

-ባትሪ "ብት" ን ተመ.

-ባትሪ ህ.ክ.

ባን 7 1. እንቅልፍ ላይ እንዳለ ሰውነቱን በድንጋጤ አንቀሳቀስ፡፡ ብትት አለ፡፡ 2. ከእንቅልፍ ድንገት ነቃ፡፡ ተነሳ፡፡ 3.(ዘይ.) ዘገይቶ ነቃ፡፡ አወቀ፡፡

ባና ስለ ከበግ ፀጉር የሚሰራ ነጭ ወይም ቀይ ወይም የተለያዩ ቀለማት ያሉት (ዝንጉርጉር የሆነ) እንደብርድ ልብስ የሚያገለግል ወፍራምና ጥካራ የሆነ የሱፍ ልብስ አይነት፡፡

ባንባ "ባምባ" ን ተመ.

ባንክ ስለ 1. ጥሬ ገንዘብና እንደ ወርቅ ያሉ ውድ ማእድናት በጥንቃቄ ተጠብቀው የሚቀመጡበት እንደሳጥን ያለ እቃ፡፡ 2. ጥሬ ገንዘብን እንደውለታው ወለድ እየከፈለ ወይም ያለወለድ የሚያስቀምጥ ወይም ለደንበኞቹ በወለድ የሚያበድር፡፡ ልዩ ልዩ ሰነዶችንና ማእድናትን በአደራ የሚያስቀምጥ የአገልግሎት ሂሳብ እያስከፈለ የሃዋላና ሌሎች ተሳማጅ አገልግሎቶችን የሚሰጥ ድርጅት፡፡

የባንክ ኖት ስለ በሀገር የተፈቀደ ለመገበያየት አገልግሎት የሚውል የወረቀት ገንዘብ፡፡

ባንክኒ ስለ በቡና ቤቶች ውስጥ የቡና ጠናጣሪ መኪናና የአልኮል መጠጥ ጠርመሶች በተደረደሩበት ቦታ አጠገብ የሚደረግ፡፡ በውስጡ ቀለል ያሉ እቃዎችን ለመደርደር ወይም ለማስቀመጥ የሚችል፡፡ በጠረጴዛ ቅርፅ የሚሰራ እቃ፡፡

ባንዲራ ስለ በአብዛኛው የተወሰኑና የተለያዩ ቀለማት ካሏቸው ጨርቆች የሚዘጋጅ፡፡ የአንድ

አገር የነፃነት ምልክትና መለያ፤ ሰንደቅ አላማ፡፡

ባንድ ስለ በአንድ ቡድን ውስጥ ተደራጅተው የሚሰሩ የሙዚቃ ተጫዋቾች የሚገኙበት አካል፡፡

ባኞ ስለ የገላ መታጠቢያ ገንጽ፡፡

ባኞ ቤት ስለ የገላ መታጠቢያ ገንጽ የሚገኝበት ክፍል፡፡

ባእድ (ብ.ቁ. ባእዳን) ት (ሰዋ.) 1. የስጋ ዘመድ ያልሆነ፤ ባዳ፡፡ 2. ለአንድ ነገር የራሱ አካል ያልሆነ፤ ሌላ (አካል)፡፡

ባእድ መነሻ ስ (ሰዋ.) መጀመሪያውን በስርወ ቃሉ ወይም በአንድ የቃል መነሻ ስር ላይ ያልነበረ፡፡ በእርባታ ጊዜ ከውልድ ቃል በስተመነሻ በኩል በተቀጣይነት ገብቶ የውልድ ቃሉ አካል ሆኖ የሚያገለግል እስር ምላሳድ፡፡ ሙ፡-ቢ፡-አ፡-፡... (ለምሳሌ ሰራ ብሎ - መስሪያ፤ ሰሪሪ፡- አሰራር፡-...)

ባእድ መድረሻ ስ (ሰዋ.) በስርወ ቃሉ ላይ ያልነበረ፡፡ ከውልድ ቃል በስተመድረሻ በኩል በተቀጣይነት የሚገባ እስር ምላሳድ፡፡ -ያ፡ -ሀ፡... (ለምሳሌ ሰራ ብሎ - መስሪያ፤ ሰራህ፡-...)

ባእድ ቋንቋ ስለ አገርኛ ያልሆነ የውጫ አገር ቋንቋ፡፡

ባእድ አገር ስለ ውጫ አገር፡፡

[የ]ባእድ አገር ሰው ስለ የውጫ ዜጋ የሆነ ሰው፡፡

ባእድ ዘር ስለ (ሰዋ.) በስርወ ቃሉ ላይ ያልነበረ፡፡ በእርባታ መነሻና ተፈጥሮ በውልድ ቃል መነሻ መድረሻ ላይ በቅጥያነት ገብቶ፡፡ የውልድ ቃሉ አካል መስሎ ወይም ሆኖ የሚገኝ እስር ምላሳድ፡፡ ሙ፡-ያ፡... (ለምሳሌ ሰራ ብሎ - መስሪያ)፡፡

ባከነ 7 1. አለቀ፡፡ ጠፋ(ገንዘብ)፡፡ 2. ገንዘብ ያለ አግባብና ያለ አላማ እንዲጠፋ፡፡ እንዲያልቅ ተደረገ፡፡ 3. ለፋ፡፡ ዞረ፡፡ ደከመ፡፡

ባከኛ ት 1. ገንዘብ የማይበረከትለት፡፡ የሚያጠፋ፡፡ 2. እረፍት የለሽ፡፡ ባተሌ፡፡

ብኩን ህ.ክ.

አባከነ 7 1. ገንዘብን ወይም ሌላ ነገርን ያለአግባብ አጠፋ፡፡ ባተኑ፡፡ 2. አለፋ፡፡ አደከመ፡፡ አዘረ፡፡

አባከኛ ት ገንዘብ የማይበረከትለት፡፡ እጁ ላይ የማይቆይለት፡፡ ለሚረባውም ለማይረባውም ነገር ገንዘብ የሚያጠፋ፡፡

ተብክነት 7 1. በጣም ተናደደ፤ በቁጭት፡፡ በንደት ተቃጠለ፡፡ 2. ጠፋ፡፡ ተድፋፋ፡፡ አላግባብ አለቀ፡፡ 3. ናወዘ፡፡ ተንከራተተ፡፡ ለፋ፡፡

አብክነት 7 1. በጣም አናደደ፤ የሀሊና እረፍት አላማ፡፡ ቆዳ፡፡ ከነክነ፡፡ 2. አጠፋ፡፡ አጥፋ፡፡

ባክ-ቴሪያ ስ በአይን የማይታይና ረቂቅ የሆነ፤ በአዋር፣ በውሃ፣ በአፈር፣ እንዲሁም ህይወት ባላቸው ወይም በሞቱ ነገሮችና በተከሉች ውስጥ የሚገኝ አንጻንዱ ጠቀሜታ ያለው አንጻንዱ ለበሽታ ምክንያት የሚሆን ሆሰ።

ባውሌ ስ ለድር ማድሪያና ለማዳሪያ የሚያገለግል አንክርት፤ የሚሆን።

ባዘቀ ግ ተነክረ፣ ተዘፈቀ (በእጻ ወይም በሌላ ነገር)።

ባዘተ ግ 1. በእጁ ፈለቀቀ፣ በጨቀ፣ አፍታታ፣ አለሰሰ (ጥጥን)። 2. ተፍታታ፣ ተፈለቀቀ፣ ተቦጨቀ፣ ለሰሰሰ (ጥጥ)። 3. ላመ፣ ደቀቀ፣ ድርና ማጉ ቡን አለ፣ አለቀ (የተዘውተረ ልብሰ)። 4. ዛለ፣ ደከመ፣ ጣመነ (ሰውነት)።

ባዘቶ ስ የተፈለቀቀ፣ የተቦጨቀ፣ የለሰሰሰ ጥጥ።

ባዘቶ ገሳ ት ሰውነቱ ለሰላላ፣ ድንብሽቡሽ የሆነ።

ባዘቶ ስ ባዘቶ።

አባዘተ ግ 1. የ"ባዘተ"ን አንደኛ ፍቺ ተመ. 2. (ዘይ.) አግ።

ባዘነ ግ 1. ወይት እንደሚሄድ ትክክለኛውን መንገድ ስለሳተ ወደሌላ አቅጣጫ ሄደ። 2. ወዲያና ወዲህ ተንከራተተ።

ባዘታ ስ በትከሻ ላይ የሚያደርጉት፣ ከብደት የሌለው አፈ ሰፊ የጦር መሳሪያ።

ባዘሩ ስ የተለያዩ ሽቀጣሽቀጦች የሚተዋቀቡትና ረከስ ባለ ዋጋ የሚሸጡበት፣ ብዙውን ጊዜ ለተወሰኑ ቀናት ብቻ የሚቆይ ወይም የሚካሄድ ገበያ።

ባዘታ ስ ፈሳሽ ሆኖ ከብደት ያለው፣ በባር ሜትር፣ በቴርሞ ሜትር፣...ውስጥ የሚደረግ ንጥረ ነገር፣ ሜርኩሪ።

ባዘሩ ስ ፈረሰና በትሎ የምትወልድ ፈረሰ።

ባዘሩ ከድንጉል ወለደ አስቀድሞ ሴት ቀጥሎ ወንድ ልጅ ወለደ።

ባይተዋር ት ለአካባቢው እንግዳ ወይም አዲስ የሆነ፣ መጠ።

ባዳ "ባእድ" ን ተመ.

ባድማ ስ ጠፍ፣ ወና፣ ባዶ ቦታ።

ባድሚንተን ስ ከመረብ ወዲያ ወዲህ በመሆን የላባ ኳስን በራኬት እየመቱ ነጥብ ለማስቆጠር ስለታዊ እንቅስቃሴ የሚታይበት የጨዋታ አይነት፣ ባላባ ኳስ ጨዋታ።

ባዶ ት 1. ምንም ነገር በውስጡ የሌለበት ፣ ወና። ስ 2. ምንም ያለመኖር ሁኔታ።

ባዶውን ቀረ ምንም ሳይዘ፣ ምንም ሳይተርፈው ቀረ።

በባዶ ሆዱ /አፋ ሳይበላ፣ እህል ሳይቀምስ።
ባዶ ለባዶ ዜር ለዜር። በሁለት ተርካካሪ ቡድኖች መካከል ምንም አይነት ነጥብ ወይም ወጤት አልተገኘም፤ ባዶ ለባዶ ናቸው።

ባዶ ራስ የማያስተውል፣ የማያመዛዝን፣ የማያገናኝጠብ፣ እውቀት የለሽ (ሰው)።

ባዶ ቤት ስ 1. ምንም ነገር (ምግብ፣ መጠጥ ወይም ገንዘብ፣...) የሌለበት ቤት። 2. ሰው የሌለበት ወና ቤት።

ባዶ እጁን ምንም ሳይዘ።

ባዶ እጁን ቀረ ያለ ወገን፣ ያለ ንብረት፣... ብቻውን ቀረ።

ባዶ እግሩን ማጋ ሳይደርግ፣ ያለሚግ።

ባጀ ግ ቆየ፣ ከረመ።

ባጀት "ባጀት"ን ተመ.

ባሳተ "ባሳተ" ን ተመ.

ባሳታ "ባሳተ" ስር "ባሳታ"ን ተመ.

ባጠጠ ግ ተሞላቀቀ፣ ባለ።

ባጣጭ ት ሞልቃቃ፣ ባለ።

ባጥ ስ የቤት ጣሪያ።

ባጥ አለ ወደላይ እመር፣ እንጣጥ አለ።

ቤ የ"በ" ፈደል ሃምስ ዘር።

ቤርሳ "አልቤርሳ" ን ተመ.

ቤሳ ስ እንደ ሳንቴም ያለ የድር ገንዘብ።

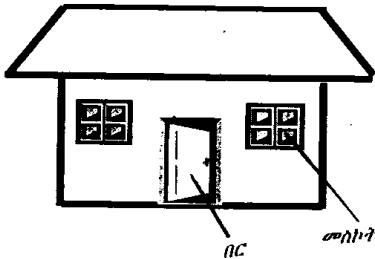
ቤሳ ቤስቲን የለውም ምንም ገንዘብ የለውም።

ቤሳ ምላጭ ስ ምላጭ።

ቤት ስ 1. ከእንጨት ወይም ከድንጋይ ወይም ከጡብ፣... የሚሰራና ለተለያዩ አገልግሎት (ለሰው ወይም ለእንስሳት መኖሪያ፣ ለእቃ ማስቀመጫ፣...) የሚውል፣ ዙሪያው በግድግዳ፣ ላይ በጣሪያ የተከለለ መጠለያ፣ ጎጆ፣ ባር ቤት፣ ቆርቆር ቤት፣ ህንፃ፣... (በእሉን የሚቀጥለው ገባ ተመ.)። 2. የትውልድ ወይም የዘምድና ደረጃ፣ ሃረግ። አጅና አገተ አራት ቤት ነን ወይም የአንድ ትድመላያ ልጆች ነን ግለት ነው። 3. የገበጣ መጫወቻ ጉድጓድ። 4. ትዳር። ልጅህ ቤት ይዟል? 5. የአሃዞች የአቀማመጥ ደረጃ። የአንድ ቤት/የአሰር ቤት። 6. የአንድ ነገር ማስቀመጫ፣ መከተቻ፣ ሳጥን። የከብሪት ቤት። 7. የግጥም ስንኞች የመጨረሻ ሆኔ። 8. ንግድ ወይም ሰራ የሚያካሄድበት ቦታ። 9. ንግድ ቤት/ጭቶ ቤት።

ቤቴ ሞቀ ኑርው ተሳካ፣ ተገላ።

ቤቴ ተዘጋ የቤቴ ዋና የነበረው ሰው በሞት ወይም በሌላ ምክንያት ስለተለየ በቤተሰቡ ላይ ችግር መጣ፣ ወደቀ።

ቤት

ቤቱ ፈረሰ 1. ንብረቱ፣ ሃብቱ ተበተነ፣ ባክነ ድህነት ላይ ወደቀ። 2. ከትዳር ተፈናቀለ (በቆቹ ወይም በሌላ ምክንያት)።

ቤቱን ሰው አያውቀውም ከቤቱ ሰው ጋብዞ፣ አብልቶ፣ አጠጥቶ አያውቅም።

ቤቱን አሸንፈ ራሱን ችሎ ቤቱን አስተዳደረ፣ ሰርቶ በሚያገኘው የቤቱን ችግር አስወገደ።

ቤቴ ቤቴ አለ ለትዳሩ፣ ለንብረቱ ተጋ፣ አሰበ፣ ተትኮረኮረ፣ ጣረ።

ቤት ለእንገሳ አዲስ ቤት ውስጥ የገቡ ሰዎችን ለመጠየቅ የሚሄድ ሰው መልካም ምኞቱን ለመግለፅ የሚያቀርበው የሰላም ቃል።

ቤት ለእንግዳ ከቤት ደጃፍ ላይ የቆመን እንግዳ ወደ ቤት ዝለቅ፣ ግባ ለግለት የሚነገር የመጋበዣ ቃል።

ቤት ሙላ (ቤ.ከሀ.) ከጉባኤ ቃና ጀምሮ እየተማረ መድደስ ላይ ደረሰ፤ የቅኔ ጉምህርቱን አዳረሰ።

ቤት አሳየ መልስ ጠርቶ ጋበዘ (መሸርኝን)።

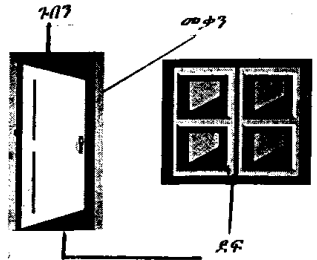
ቤት ከቤቱ ገባ በሃብት፣ በደረጃ፣ ... ተመሳሳይነት ያላቸው ሰዎች በጋብቻ ተሳሰሩ ወይም ተጋቡ።

ቤት ያፈራው ከቤት ውስጥ ሊገኝ የቻለ ግንኙውም ምግብና መጠጥ።

ቤት ይቆጠረው የችግሩ፣ የመከራው፣ የሚቹ ሰው ብዛት ልክ በትክክል ሊታወቅ ላይቸልም፣ ስፋት አለው።

[ከ]ቤት (እቤት) ዋለ በህመም ወይም በሽምግልና ምክንያት ከቤት ተቀመጠ፣ ከቤት ለመውጣትና ወዲያ ወዲህ ብሎ ለመሰራት አቅም አጣ።

ቤቶች(እዚህ ቤት) ከውጪ የቆመ እንግዳ በቤት ውስጥ ሰው እንዳለና እንደሌለ ለግወቅ

ወይም ሰዎቹ ከቤት ውስጥ ብቅ ብለው እንዲያነጋግሩት ሲፈልግ ሰዎቹን የሚጠራበት ቃል።

ቤተልሂም ስ 1. በአየርላንድም የምትገኝ፣ እያሱስ ክርስቶስ የተወለደበት ቦታ። 2. በቤተክርስቲያን ቅዕረ ግቢ ውስጥ ከቤተክርስቲያኑ በስተምሰራቅ በኩል የምትገኝና መስዋእት የሚዘጋጅበት አነስተኛ ቤት።

ቤተመቅደስ ስ 1. የእራት እምነት ተከታዮች ፀሎትና አምልኮ የሚያደርጉበት ቤት። 2. በቤተክርስቲያን ውስጥ የቅዳሴ ፀሎት የሚደርስበት፣ መስዋእት የሚፈተትበት ክፍል፣ መቅደስ።

ቤተመንግስት ስ የአንድ ሃገር መሪ ወይም ርእሰ ብሄር የሚኖርበት የመንግስት ቤት።

ቤተመክከር ስ ጥንታዊና ታሪካዊ የሆኑ ቅርሶች ተጠብቀው የሚቀመጡበትና በሀዝብ የሚገቡበት ቤት።

ቤተመዛግብት ስ ልዩ ልዩ ሰነዶችና ዕውቅና የሚከማቹበትና ተጠብቀው የሚቀመጡበት ቤት።

ቤተመግህፍት ስ የተለያዩ መግህፍት የሚገኙበትና አንገቢያን በትውስት ወይም ከውስጡ ገብተው በግንብብ የሚገለገሉበት ቤት።

ቤተምርፋት "ረፈቀ" ስር "ምርፋት" ን ተመ.

ቤተምገስ ስ የቤተክርስቲያን ወይም የትልቅ ቤት ጉልላት።

ቤተሰብ ስ 1. የሰጋ ዝምድና ያላቸው ሰዎች። 2. በአንድ ቤት ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች። 3. የሚቀራረቡ፣ የሚተሳሰቡ፣ የሚዋደዱና እንደ ዘመድ የሚተያዩ ንደኞቻቸው፣ አብሮ አደገኙ።

ቤተሰብ አፈራ ትዳር መሰረተ፣ ልጅ ወለደ።

ቤተሳባገኝ ስ ከጎድን ጋር የተያያዘ የክብት ስጋ ብላት።

ቤተንጉሥ ስ ለቀላ ወይም ሞላላ ያልሆነ ክብ ቤት።

ቤተአምልኮ ስ 1. ሃይማኖታዊ ሰነ ስርአት የሚፈፀምበት ቤት። 2. ባለድ አምልኮ የሚፈፀምበት ቦታ። ቤት።

ቤተእግዚአብሔር ስ እግዚአብሔር የሚወደበት፣ የሚመለከበት፣ ሃይማኖታዊ ሰነ ስርአት የሚካሄድበት ቤት። ቤተ መቅደስ፣ ቤተክርስቲያን፣...።

ቤተክህነት ስ የሃይማኖትና የክህናት አስተዳደር ነክ ስራ የሚካሄድበት ድርጅት፣ መሰሪያ ቤት ወይም ቤር።

ቤተክርስቲያን ስ የክርስትና እምነት ተከታዮች ለፀሎት፣ ለስጋደት፣ ለብዙተ ወንጌልን ለመከታተል፣... የሚሰበሰቡበት፣ ለዚሁ አላማ ተብሎ የተሰራ ቤት፣ ቤተእግዚአብሔር።

ቤተክርስቲያን ሳሚ ወደቤተክርስቲያን ሄዶ እጅ ነሳ፣ ሰገደ፣ ተሳለመ፣ ፀሎት አደረገ፣...።

ቤተክርስቲያን ሳሚ ጳ እዘውትሮ ወደቤተክርስቲያን እየሄደ እጅ የሚነሳ፣ የሚሰገድ፣ የሚሰለም፣ የሚፀልድ (ምእመን)።

ቤተክርስቲያን ዘጋ 1. የቤተክርስቲያን አገልግሎት እንዲቋረጥ ወይም እንዲከሄድ አደረገ። 2. የቤተክርስቲያንን በር በመዘጋት መሃላ ፈፀመ(አላደረገሁም፣ አልፈፀምኩም በማለት)።

ቤተዘመድ ስ ዘመዳሞች፣ የሰጋ ዝምድና ያላቸው ሰዎች።

የቤተዘመድ ዳኛ/ጉባኤ ስ የተጣሉ ባልና ሚስት ወይም ዘመዳሞችን ለማስታረቅ ወይም ለማስማማት የተመረጠ፣ የፍርድ ቤት ድጋፍ ያላቸው የሽምጋይ ዳኞች አካል።

ቤተፀሎት ስ ሃይማኖታዊ ትምህርት የሚሰጥበት፣ ፀሎት የሚደረግበት፣... ቤት።

ቤተፈት ጳ 1. አግኝቶ ያጣ፣ የደሀየ። 2. ትዳሩ የፈረሰ።

ቤት ማያ ስ አዲስ ለተጋቡ ሰዎች የሚደረግ ግብጥ፣ መልስ።

ቤት ሰርሳሪ ስ ዘራፊ፣ ሌባ።

የቤት ልጅ ስ 1. (የን.እኔ) ከቤት አገልጋይ የተወለደ ልጅ። 2. ዘዋሪ ያልሆነ፣ ጠዋና ጭምት የሆነ ልጅ። 3. በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ያደገ የሌላ ሰው ልጅ።

የቤት መኪና ስ ሰዎች በማላቸው ለመጓጓዣን የሚጠቀሙበት አነስተኛ መኪና (በእሱን መጓጓዣ ስር ተመ)።

የቤት ሰራተኛ ስ በገለበፊ መኖሪያ ቤት ተቀጥሮ የሚያገለግል ሰው።

የቤት ስራ ስ 1. በመኖሪያ ቤት ውስጥ የሚከናወን እንደ ምግብ ማብሰል፣ ልብሰ ማጠብ፣... ያለ ስራ። 2. ተማሪዎች ከትምህርት ስለት ውጪ ከመኖሪያ ቤታቸው ወስደው እንዲሰሩት የሚሰጣቸው የትምህርት ስራ።

የቤት ስር(ስራ) ስ ከቤት ውስጥ ተፈትሎ የተዘጋጀ ሽማግሌ።

የቤት እመቤት ስ በቤር ስራ ወይም በሌላ ከቤት ውጭ በሆነ መተዳደሪያ ላይ ያልተሰማራች ባለትዳር ሴት።

ቤተኛ ጳ እንደቤተሰብ የሚታይ፣ የሚታሰብ ወዳጅ።

ቤንዚን ስ ፔትሮሊየም ከሚባል ድፍድፍ የሚገኝ፣ በፍጥነት የመቀጠል ባህርይ ያለውና የተለያዩ ሞተሮችን ለማንቀሳቀስ የሚችል እንዲሁም እንደ ሱፍ ያሉ ልብሶችን በደረቀ ለመጥረግና ለማፀዳት የሚረዳ በፈሳሽ መልክ የሚገኝ ነጻጅ።

ቤዛ ስ 1. አዳኝ፣ መድሃኒት። ክርስቶስ ቤዛችን ነው። 2. ዋቢ፣ ሃላፊ፣ መድን። የገህታት ፈረስ ቤዛ አለው። 3. መከላከያ። ባርዳማ የፀሃይና የብርድ ቤዛ ነው። 4. በካሳ መልክ ወይም እንደምትከ፣ እንደ መለወዳ፣ እንደ መያዣ ሆኖ የሚቀርብ ነገር። ጠላፊዎች ተጠላፊውን የለቀቀት ቤዛ ተቀብለው ነው።

ቤዠ

ተቤዠ ግ አዳኝ፣ ታደገ፣ ቤዛ ሆነ።

ብ የ"ብ" ፊደል ላድስ ዘር።

ብ _ (ከ "ይ" ድምፅ በፊት ሲገባ "ቤ-" ፣ ከ "እ" ድምፅ በፊት ሲገባ "ቡ-" ይሆናል። በሃላፊ ጊዜ በሚነገር ግስ ላይ "ብ-" ይሆናል)። በግስ መነሻ ላይ እየተቀጠለ ምክንያትን፣ ምኞትን፣ ፀዕትን፣... የሚገልፀኛ ግስን ከማሰር የሚያስተር ምእላድ። ብሬልግ እሂዳለህ/ ቢመጣም ባይመጣም ቦታው ይዘጋጅ/ በአገልገሎት አመገናለሁ እንጂ አለውቀሰም /በልግቱን በተቀበለ ኖሮ ጥሩ ነበር።

ብሃ "ብሃ" ን ተመ.

ብሄር ስ 1. ሃገር። 2. አንድ አይነት ቋንቋ፣ ባህልና ስነልቦናዊ አመለካከት ያለው፣ በታሪክ፣ በእኩልነት፣...የተሳሰረና በተወሰነ ክልል ውስጥ የሚኖር ህዝብ።

ብሄረሰብ ስ ከደም አንድነት ይልቅ በክልል፣ በቋንቋና በባህል አንድነት ላይ የተመሰረተ፣ የተለያዩ ነገዶች የተዋሃዱበት ማህበረሰብ።

ብሄር አቀፍ ጳ አገር አቀፍ።

ብሄራዊ ጳ የሃገር።

ብሄራዊ ወታደር ስ በብሄራዊ ውትድርና አገልግሎት ላይ ያለ ዜጋ።

ብሄራዊ ውትድርና ስ በተወሰነ የእድሜ ክልል ውስጥ ለተወሰነ ጊዜ በውትድርና ተግባር ተሰልፎ አገርን የማገልገል የዜግነት ግዴታ።

ብሄራዊ ጦር ስ በእንድ አገር ውስጥ ከሚገኙ ከተለያዩ የሀብረተሰብ ክፍሎች የተወጣጣ ሰራዊት።

-ብሀ "ብት"ን ተመ.

ብሀትውና "ባህታዊ" ስር ተመ.

ብሀር ስ መልኩ በአብዛኛው ድፍርስ ያለ ቢሜ ሆኖ በአይኖቹ ዙሪያ ነጫዊ ፀጉሮች ያሉበት። ቀሜዳን ሁነው ወደፊት ቀልበሰ ያሉ ቀንዶች ያሉት። በብዛት አለትና ቁጥጭ በሚገኝበት ተራራማ ስፍራ የሚኖር። ሳርና ቅጠላ ቅጠል የሚመገብ የዱር እንሰሳ (ስእሉን የዱር እንሰሳ ስር ተመ.)።

-ብሽ "ብት"ን ተመ.

-ብን ዝ.ከ.

-ብኝ ዝ.ከ.

ብሉል "በለለ" ስር ተመ.

ብሉይ[ኪዳን] ስ ከአሪት ዘፍጥረት እስከ ትንቢተ ማልክያስ ያለው የመፅሃፍ ቅዱስ ክፍል።

ብላሽ "በለሽ" ስር ተመ.

ብላታ ት በቤተመንግስት ውስጥ ለሚያገለግልና ለንጉሱ ዋና ጉዳይ ፈጣሚ ለሆነ ሲባል ሰው ደሰጥ የነበረ ከበላቴን ጌታ ዝቅ የሚል የማእረግ ስም።

ብላቴና ስ ወጣት ወይም ሶታ የሆነ ወይም የሆነች ልጅ።

ብላቴን ጌታ ስ በሚኒስተርነት ደረጃ ላለ ወይም በሌላ ክፍተኛ የስልጣን እርከን ላይ ለደረሰና ዝንባሌው ወደ ስነሰውና ጥናት ለሆነ ሲባል ሰው ደሰጥ የነበረ ማእረግ።

ብላጊ "በለገ" ስር "በልግ" ን ተመ.

ብሌን (የአይን ብሌን) ስ የአይን ጥቁር ክፍል። የአይን ማሚቶ ያለችበት ጥቁር አካል (ስእሉን አይን ስር ተመ.)።

ብል ስ ልብሰን፣ ቆዳን፣... የሚባል፣ የሚበሳሳ የተባይ አይነት፣ ነቀዝ።

ብልህ ት አዋቂ፣ አስተዋይ፣ ዘዴኛ።

ብልሃት ስ 1. እውቀት፣ ጥበብ፣ ዘዴ። 2. ምክንያት፣ ሰበብ። ያለገለገት ሊቀር አይቻልም።

ብልሃተኛ ት ጥበበኛ፣ ዘዴኛ።

ብልሹ "በለሽ" ስር ተመ.

ብልሽት ዝ.ከ.

ብልቃጥ(ቢልቃጥ) ስ ለሽቶ ወይም ለቀለም፣... መያዣ የሚሆን አነስተኛ ጠርሙስ።

ብልት "በለተ" ስር ተመ.

ብልዝ "በለዝ" ስር ተመ.

ብልግና "ባለገ" ስር ተመ.

ብልጠት "በለጠ" ስር ተመ.

ብልጣ ብልጥ ዝ.ከ.

ብልጥ ዝ.ከ.

ብልጫ "በለጠ" ስር ተመ.

ብልጭልጭ "በለጩ" ስር ተመ.

ብልጭልጭታ ዝ.ከ.

ብልጭታ ዝ.ከ.

ብልፅግና "በለፀገ" ስር ተመ.

ብሎት "በላ" ስር ተመ.

ብረት ስ 1. የህንፃ መሳሪያዎችን፣ እንደ መጥረቢያ፣ ደማ፣ ቢላዋ፣... ያሉ ቁሳቁሶችን ለመስራት በጥራ እቃነት የሚያገለግል ጠንካራ የማእድን አይነት። 2. ጠመንጃ። 3. (ዘይ.) ብረቱ፣ ጠንካራ።

ብረት አውርድ ጠመንጃህን ከትከሻህ ላይ አውርድ የሚል የውታደራዊ ሰልፍ ስነስርዓት ትእዛዝ።

ብረት አውጣ ጠመንጃህን ከትከሻህ ላይ አድርግ የሚል የውታደራዊ ሰልፍ ስነስርዓት ትእዛዝ።

ብብረት ሰላም በል(ብብረት ሰላምታ ስጥ) በውታደራዊ የጠመንጃ ሰላምታ አሰጣጥ ደንብ መሰረት ሰላምታ አቅርብ ወይም የሰላምታ ምልክት አሳይ የሚል ትእዛዝ።

ብረት ለበስ ተሽከርካሪ ስ አካሉ በብረት የተሸፈነ ተሽከርካሪ፣ መኪና።

ብረት ማእዘን ስ እናጤዎች፣ ግንብኞች፣... የማእዘን ቅርፅ ለግውጣት ወይም የቅርፁን ትክለኛነት ለማረጋገጥ የሚለኩበት የማእዘን ቅርፅ ያለው መሳሪያ፣ እስኳድራ እየተባለም ይጠራል።

ብረት ምጣድ ስ ለቡና፣ ለጥራጥራ መቁያና ለቂጣ መጋገያ፣... የሚያገለግል ከብረት የተሰራ ምጣድ።

ብረት ቀለም ስ ብረትና ብረት ነክ የሆኑ ነገሮችን ለመቀባት (ለማስገጥ) የሚያገለግል፣ በቀላሉ የማይለቅ የቀለም አይነት።

ብረት ቀጥቃጭ ስ (የጌ. እነ.) በገጠር አካባቢ እንደ ማረሻ፣ ቢላዋ፣ ማጭድ ያሉ መሳሪያዎችን ስቤቱ ውስጥ እያዘጋጀ ለተጠቃሚው የሚሸጥ የእጅ ባለሙያ። 2. (ስድብ) ቡዳ፣ ጠይብ።

ብረት ቆብ ስ ከብረት የተሰራ ቆብ፣ የራስ ቆር።

ብረት አቅላጭ

ብረት አቅላጭ ስ ብረት የሚገኝበትን አፈር ወይም ማለድን እያጠረ የተጣራውን ብረት በግውጣት እንደ ማረሻ፣ ደማ፡...ያሉ ልዩ ልዩ መሳሪያዎችን የሚሰራ ጥበበኛ።

ብረት ድስት ስ ከብርትና ብረት ነክ ከሆኑ ነገሮች የተሰራ ድስት።
የብረት ቆሎ /አለሎ (ዘይ.) ጠንካራ፣ የማይበገር፣ ጀግና።
የብረት አር ስ የብረት ማለድን ወይም ብረት የሚወጣው አፈር በእሳት እንዲቀላጥ ከተደረገና ብረቱ ተለይቶ ከወጣ በሂላ የሚቀረው ዝቃጭ፣ ጠጣር ንል።

ብሩህ "ብራ" ስር ተመ.
ብሩሽ "ቦረሽ" ስር ተመ.
ብራ "ብራ" ስር ተመ.
ብራሪ "ቦረረ" ስር ተመ.
ብራሮ ዝ.ከ.

ብራቅ "ቦረቀ" ስር "መብረቅ" ን ተመ.
ብራና ስ እንደ ወረቀት ለመጻፈያነት የሚያገለግል የተፋፍና የለሰለሰ የበግ ወይም የፍየል፡... ቆዳ።
ብራና ራስ ስ (ስድብ) መላጣ።

ብራኳ ስ ከወገብ በላይ ከማጅራት በታች የሚገኝ የትክክ አጥንት፣ መጋፊያ።
ብር ስ ውስጠ ክፍት የሆነ የገብስ ወይም የሰንዴ፡...አገዳ።

የብር እህል ስ እንደ ገብስ፣ ሰንዴ፣ አጃ፡... ያለ የእህል አይነት።
ብረሽሽ ገላ ብሎ የማይታይ፣ ከላሳ ሰው።
ብረሽሽ እህል አገዳው ወይም ብሩ አጠር አጠር ብሎ ፍሬው ጥፋ የሆነ የገብስ ወይም የሰንዴ ሰብል።

ብር ስ 1. ገንዘብ፡ 2. መቶ ሳንቲም ወይም የመቶ ሳንቲም ዋጋ ያለው የወረቀት ገንዘብ፡ 3. ከአፈር ተነጥሮ የሚወጣ፣ደረጃው ከወርቅ ቀጥሎ ዝቅ ብሎ የሚገኝ የማለድን አይነት።

ብርአለንጋ ስ 1. እጅታው ከብር የተሰራ አለንጋ፡ 2. የዛር ስም።
ብርአምባር ስ 1. ከብር የተሰራ እምባር፡ 2. ከብርንጃህና፣ ድንገልና።

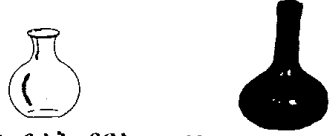
ብርአፍሳሽ ስ ብር እያቀለጠ የተለያዩ ጌጣጌጦችን የሚሰራ የእጅ ባለሙያ።

ብር ጉብጉባት ስ በለምድ፣ በካባ፣ በቀሚስ፡... ጥልፍ ሳይ የሚደረግ፣ ልዩ ልዩ ቅርፅ ያለው የብር ጌጥ።

ብርጣፋ ጋሻ ስ በብር የተጌጠ ጋሻ።
የብር ኢየቤልዩ ስ የእንድ ድርጊት 25ኛ

አመት በሌለ።
ብርሃን "ቦራ" ስር ተመ.

ብርሌ ስ ከአንገቱ ቀጠን ብሎ ከሆዱ ሰፋ የሚል፣ ከብርጭቆ መስሪያ ቁሳቁስ የሚሰራ፣ ለጠላና ለጠጅ መጠጫ የሚያገለግል እቃ።

አፈ ድስት ብርሌ ጉርቤ ብርሌ

ብርቅ ት 1. አዘውትር የማይታይ፣ የማይገኝ፣ የማይደረግ ነገር ግን ሲያጋጥም ተወዳጅነት፣ ማራኪነት፣ ተፈላጊነት የሚኖረው። 2. ገና ያልተጠገበ፣ ያልተሰለፈ፣ አዲስ ወይም እንግዳ የሆነ።

ብርቅዬ ት 1. ደስ የሚል፣ የሚያምር። 2. ድንቅ።

ብርቅርቅ "ቦረቀ" ስር ተመ.

ብርባሮ "ቦረባረ" ስር ተመ.

ብርብራ ስ ፍሬው ወይም ቅጠሉ አሳን አስከር ለመያዝ የሚያገለግል የዛፍ አይነት።

ብርቱ "ቦረታ" ስር ተመ.

ብርታት ዝ.ከ.

ብርቱካን ስ ከሌላው ከፍ የሚልና ጣእመጣፋጭ የሆነ ውሃ ያለው የፍራፍሬ አይነት። ፍሬውን የሚያፈራው ተከልም ብርቱካን ይባላል።

ብርት ስ ከመጻፈግ ወይም ከነሃ የተሰራ የእጅ መታጠቢያ ላህን።

ብርንዶ(ስጋ) ስ ያልተቀላቀለ ወይም ያልተጠበሰ ቀይ ሙዳ፣ ጥሬ ስጋ።

ብርእ "ብእር" ን ተመ.

ብርኩማ ስ 1. ከአንጨት የሚሰራ ትራስ፡ 2. በእጅቻቸው እየተመረከዙ በእንፋት የሚሂዱ የእካል ጉዳተኞች እጅቻቸው እንዳይገዱ እንደ እጅ መጫማያ የሚገለገሉበት ከአንጨት የሚሰራ አጭር የእጅ መርገጫ። 3. የበገና ወይም የክራር፡... አውታር መደገፊያ፣ መወጠሪያ (በእሉን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

ብርኩማ ነጭጭ

ብርኩማ² ስ የበርበሬ ዛጎ ቂጥ እንደሆነ::

ብርኩታ "በረኩተ" ስር ተመ.

ብርካቴ "በረካተ" ስር ተመ.

ብርክ "በረክ" ስር ተመ.

ብርክርክ ዝ.ክ.

ብርኮት(ብርኳኔ) ስ ቆጻ የለበሰ የእንደሆነ

ትራብ: ብርኩማ::

ብርዝ "በረዝ" ስር ተመ.

ብርድ "በረደ" ስር ተመ.

ብርጉድ ስ ጣፋጭ መላካ ወይም ሽታ ያለው፡ ሊቶች ገላቸውን በጭሱ የሚታጠኩበት የእንደሆነ አይነት፡ ቡኩባካ::

ብርጌድ ስ 1. በውስጡ የተወሰነ ቁጥር ወይም በዛት ያላቸውን የጦር አባላት የሚይዝ የአንድ ክፈለ ጦር እግረኛ ክፍል:: 2. ለተወሰነ አላማ የተደራጁ ሰዎች የሚገኙበት ቡድን::

ብርግድ "በረገደ" ስር "በርጋዳ" ን ተመ.

ብርጭቆ ስ መስታወት ከሚሰራበት ንጥረ ነገር የሚሰራ ለውሃ፡ ለጠላት፡... መጠጫ የሚያገለግል እቃ::

ብርጭቆ ወረቀት ስ እንደብረትና እንደሆነ ያሉ ነገሮችን ለመፈገፈግና ለማለልበት የሚያገለግል፡ አንደኛው ገፁ ለሰላሳ ሁለተኛው ደግሞ እንደ አሸዋ የደቀቀ የጦርመስ ስብርባሪ የተጣበቀበት ሻካራ ወረቀት::

ብሳና (ምሳና) ስ ቅጠሉ ሰፊ ያለና ለሰላሳ የሆነ፡ በአብዛኛው ወይም ደጋ ላይ የሚበቅል የዛና አይነት::

ብሳይ "በሰለ" ስር ተመ.

ብስ "በሳ" ስር ተመ

ብስለት "በሰለ" ስር ተመ.

ብስል ዝ.ክ.

ብስራት "በሰራ" ስር ተመ.

ብስቁል "በሰቁለ" ስር ተመ.

ብስቁልና ዝ.ክ.

ብስባሽ "በሰባሽ" ስር ተመ.

ብስብስ ዝ.ክ.

ብስና "በሰና" ስር ተመ.

ብስናታም ዝ.ክ.

ብስናት ዝ.ክ.

ብስኩት ስ ጸቂት፡ ውሃ፡ ቅባት፡ ጨው ወይም ስኳር (እንደየአስፈላጊነቱ እንቁላል፡ ወተት ወይም የተለያዩ ቅመማት ሊጨመሩበት ይችላል) ተደባልቆ ከተባካ በሂሳ በሰሉ በተለያዩ ቅርፅ የሚገጥሙ የደረቅ ምግብ አይነት::

ብስክ "በሰክ" ስር ተመ.

ብስክሌት ስ በእግር በሚንቀሳቀሱ መዘወሪያዎች አማካይነት ሊሸከረከር የሚችልና በዙውን ጊዜ ባለ ሁለት ጎማ የሆነ መጓጓዣ (ስእሉን መጓጓዣ ስር ተመ.)::

ብስክስክ "በሰክ" ስር ተመ.

ብስጭ "በሰጭ" ስር ተመ.

ብስጭት ዝ.ክ.

ብሶተኛ "ባሰ" ስር ተመ.

ብሶት ዝ.ክ.

ብሽ አለ(በሽ አለ) ን 1. አትለሽለሽ፡ ቅልብሽ አለ:: 2. ድንገት ግልፍ አለ፡ የንዴት፡ የቀጣ ስሜት ተሰማ::

ብሽሽት ስ በጭንጥ በሆድ መጋጠሚያ ላይ በፍርንጎት አካባቢ የሚገኝ ገሳ (ስእሉን ሰውነት ስር ተመ.)::

ብሽቅ "በሽቅ²" ስር ተመ.

ብሽቅጥ "በሽቀጠ" ስር ተመ.

ብቀታ "በቀት" ስር "በቀታ" ን ተመ.

ብቁ "በቃ" ስር ተመ.

ብቃት ዝ.ክ.

ብቅ

ብቅ አለ ን 1. ወጣት ተገለጠ፡ ታቶ:: 2. መጣ:: *ሄሬ ከቶ ብቅ አላቸው*:: 3. ሄይተ ደረሰ:: *ወደገጠር ብቅ ብይ እመጣለሁ*::

ብቅ አደረገ ን አወጣ፡ ገለጠ፡ አላየ::

ብቅ ጥልቅ አለ ወጣ ገባ አለ::

ብቅ ጥልቅ አደረገ ወጣ ገባ አደረገ::

ብቅል "በቀለ" ስር ተመ.

ብቋያ "በቀለ" ስር "ቡቃያ" ን ተመ.

ብቡ "ባባ" ስር "ቡቡ" ን ተመ.

ብብት(ብብቻ) ስ እጅና ትኩሻ ከሚጋጠሙበት ላይ በስተውስጥ በኩል የሚገኝ፡ ከተወሰነ እድሜ በሂሳ ለሰላሳ ፀጉር የሚበቅልበት የሰውነት ክፍል (ስእሉን ሰውነት ስር ተመ.)::

ብቱቶ "በተተ" ስር "ቡትቶ" ን ተመ.

ብትር "በትር" ን ተመ.

ብትቶ "በተተ" ስር "ቡትቶ" ን ተመ.

ብትን "በተነ" ስር ተመ.

ብትክትክ "በተክ" ስር ተመ.

ብቻ 1. በተናጠል፡ ሌላ ላይጨምር:: *እሉ ብቻ ይምጣ*:: 2. ይሁን እንጂ:: *የጠሬቱን ሂሳብ አልከፈለክኝም ብቻ ለሄሬው አልጠይቅሁም*:: 3. ቅሬታን፡ አለመርካትን፡... ለመገሰፅ የሚያገለግል ቃል:: *የተሰጠኝ ርስት የለርኝ አይደለም ብቻ ለሌላ ተግባር ይጠቅም ይሆናል*::

4. ግን። ወደግታ እንድትመጡ ብቻ እንጻታውሽ።

ለየብቻ በተናጠል፣ ለየራሱ። ለየብቻ መብላት ግጥሞችን እጅግም ያልተለመደ ባህል ነው።

ብቻ ለብቻ 1. እንደ ለአንድ። ጻዊትና ጎልድ ብቻ ለብቻ ተፋለሙ። 2. በተናጠል፣ ለየራሱ። ብቻ ለብቻ እየመጣችሁ አንጋግራኝ/ ብርጭቆሞቼ እንዳይሰበሩ ብቻ ለብቻ አስተምጣቸው።

የብቻ 1. የግል፣ የራሱ። 2. ልዩ፣ ድንቅ። የሱ ትግልና የብቻ ነው።

ብቻኝ ት 1. ከሌላ ሰው ጋር የማይገጥም፣ ቅደኛ የሌለው። 2. እንደ በቀል፣ እንድያ። ብቻኝ ልጅን ለጥት አሳልፎ ሰጠው።

ብቻኝ "በነን" ስር ተመ.

ብንታ ዝ.ክ.

ብእር(ብርእ) ስ ሚቶን ቀለም እያሰነኩ ወረቀት ወይም ብራና ላይ ለመገናኛ የሚያገለግል ከመቃ ወይም ከሌላ ነገር የሚሰራ ወይም የተወሰነ የቀለም መጠን በውስጡ የሚይዝና እስካለቀ ድረስ ሳያደርጉ ሊያስወግድ የሚችል ሚቶ ብረት የሆነ የዕህፈት መሳሪያ።

የብእር ስም ስ ግንነቱ እንጻታወቅበት የማይፈልግ ፀሃፊ ለህዝብ በሚያቀርባቸው ዕውሮች ላይ የሚጠቀሙበት የምስጢር ስም።

ብካ "ብከለ" ስር ተመ.

ብኩርና "ብከረ" ስር ተመ.

ብኩን "ባከን" ስር ተመ.

ብከካ "ባሃ ድንጋይ" ን ተመ.

ብወዛ "ብወዘ" ስር ተመ.

ብው

ብው አለ 1. በሃይል ተቀጣጠለ፣ ነደደ (እሳት)። 2. (ዘይ.) በሃይል ተቆጣ፣ ተናደደ። 3. ፊንጻ፣ የፍንጻታ ድምፅ አሰማ።

ብው ብሉ ስከረ በጣም ስከረ፣ ጥንብዝ አለ።

ብዙ "ባዛ" ስር ተመ.

ብዙሃን ዝ.ክ.

ብዙውን ዝ.ክ.

ብዛት ዝ.ክ.

ብዝበዛ "ባዘበዘ" ስር ተመ.

ብዝተ "ባዘተ" ስር ተመ.

ብኻ

ብኻኝ አለ ግ ግልፅ ሆኖ በትክክል አልታይ አለ።

ብኻኝታ ስ በግልፅ ወይም በትክክል ያለመታየት

ሁኔታ።

ብያኔ "ባየነ" ስር ተመ.

ብይ ስ ብርጭቅ ከሚሰራበት ንጥረ ነገር የተሰራ የተለያየ መልክ (ቀለም) ያለው ድቡልቡል የልጆች መሳወቻ።

ብይን "ባየነ" ስር ተመ.

ብይድ "ባየድ" ስር ተመ.

ብድ "ባዳ" ስር ተመ.

ብድራት "ባደረ" ስር ተመ.

ብድር ዝ.ክ.

ብድግ

ብድግ አለ ግ ከተቀመጠበት ወይም ከተኛበት ተነሳ፣ ቆመ።

ብድግ አደረገ ስ አነሳ።

ብገናም "ባገነ" ስር ተመ.

ብገን ዝ.ክ.

ብጉር(ቡጉር) ስ ብዙውን ጊዜ በጉርምስና እድሜ አካባቢ ባሉ ሰዎች ፊት ላይ የሚወጣ፣ ጥቃቅን እትራት ወይም እበጥ መሰል የቆዳ ሀመም አይነት።

ብጉንጅ ስ ብዙውን ጊዜ ለሰለሰ ባለ የሰውነት ክፍል ላይ የሚወጣ እበጥ፣ መግልና ቁስል የሚያስከትል የሀመም አይነት።

ብጣራ "ባጠረ" ስር ተመ.

ብጣሻም "ባጠሰ" ስር ተመ.

ብጣሽ ዝ.ክ.

ብጤ "ቢጤ" ን ተመ.

ብጥ "ባጥ" ስር ተመ.

ብጥሌ ስ 1. እንጎቻ። 2. መጠኑ አነስተኛ የሆነ እቃ (ለምሳሌ የቢራ ጠርመሱ)፣ ቡትሊም ይባላል።

ብጥልጣይ "ብጠለጠለ" ስር ተመ.

ብጥር "ብጠረ" ስር ተመ.

ብጥስ "ብጠሰ" ስር ተመ.

ብጥስጣሽ ዝ.ክ.

ብጥስጥስ ዝ.ክ.

ብጥቅጣቂ "ብጠቀ" ስር "ብጥቅጥቅ"ን ተመ.

ብጥቅጥቅ "ብጠቀ" ስር ተመ.

ብጥብጥ "ብጠባጠ" ስር ተመ.

ብጥብጥ ዝ.ክ.

ብጫቂ "ብጨቀ" ስር "ቡጫቂ" ን ተመ.

ብጭቅጭቂ "ብጨቀ" ስር ተመ.

ብጭቅጭቅ "ብጨቀ" ስር "ብጭቅጭቂ"ን

ተመ.

ብጭብጭ "ብጨበጨ" ስር "ብጭብጭ" ን ተመ.

ብፀ-እ ት ከቡር፡ ምስጉን፡ ብሩክ፡ ፃድቅ፡

ብፀአት ስ ስለት፡ የቦለት ስጦታ፡፡

ብፀእና ስ ምንፈላጭ ክብር፡ ብፀእነት፡ ትድሰና፡፡

ብፈፈ ስ ተጋግቶ የፈለገውን እያነሳ እንዲመገብ የተለያዩ የምግብ አይነቶች በተለያዩ እቃዎች ላይ እየተደረጉ ጠረጴዛ ላይ ተደርድረው የሚቀርቡት የግብግ አይነት፡፡

ቦ የ "ቦ" ፊደል ሳብእ ዘር፡፡

ቦሃ "ቡሃ" ን ተመ.

ቦሃቃ "ቡሃቃ"ን ተመ.

ቦለላ¹ ስ ሦነ፡ ጨስ (አሳራ፡ ጨስ፡...):፡፡

ቡ-ል አለ(ቡ-ልል አለ) ግ በሃይል ሦነ፡ ጨስ፡፡

ቡ-ል ቡ-ል አለ (ቡ-ልል ቡ-ልል አለ) ግ ቡን ቡን አለ፡ ተትጎለጎለ፡ ጨስ፡፡

ተንቧለለ ግ በሃይል ጨስ፡ ጨሱ ወደላይ ተነሳ፡ ተትጎለጎለ፡፡

ቦለላ ግ ቦላሌ፡ ሰፊ ሆነ፡፡

ቦላሌ(ሱሪ) ስ ከወገብ በታች እስከ መጨማሪያ እካባ በሚደርሰና ሰፊ የሆነ ሱሪ፡ የቆምግ ሱሪ ተቃራኒ፡፡

ተንቧለለ ግ 1. ሰፋ፡ ቦላሌ ሆነ፡፡ 2. ሰፊ ልብስ (ቀሚስ) ልብስ በዙር ተሽከረከረ፡፡

*ቦለቦለ

ቦለቦለ(ቦልቧላ) ት ተግባቢ፡ ተጫዋች፡ ቦረቦር፡፡

ተንቦለቦለ ግ 1. በብዛት ወረደ፡ ፈሰስ (ፈሰሽ)፡፡ 2. በብዛት ወጣ፡ ተትጎለጎለ (ጨስ)፡፡

አንቦለቦለ ግ 1. አንዶለዶለ፡ በብዛት አፈሰሰ፡፡ 2. በሰፊው አወራ፡፡

ቦለደ ግ 1. እንጨትና እንጨትን በማፋጨት፡ ድንጋይና ድንጋይን በማጋጨት እሳት እንዲፈጠር አደረገ፡ እስቲ አወጣ፡፡ 2. (ዘይ.) ፋቶ፡ በሪህኛ ሆነ፡ ሸፈተ፡፡

ቦለድ(ቦለዴ) ት 1. ከጅራው (ከወገኖቹ) ተለይቶና ለብቻው ተሰማርቶ የሚታይ (ከንጅር)፡፡ 2. (ዘይ.) ቤተን ለቆ፡ ከህዝብ ለየት ብሎ ጫካ ለጫካ የሚዞር (አጋሚዶ፡ ሽፍታ)፡፡

ቦለንግ ስ ትልቅነትና ክብደት ያለውን ኳስ ከጣውላ በተሰራ ወለል ላይ በማሸከርከር፡ በጠርመስ ቅርፅ የተሰሰና በወለሉ ጫፍ የተደረደሩ አስር እንጨቶችን በመጣል የሚደረግ ጨዋታ፡፡

ቦላሌ "ቦለላ"² ስር ተመ.

ቦልቧላ "ቦለቦለ" ስር "ቦለቦለ"ን ተመ.

ቦምብ ስ የተለያዩ መጠንና ቅርፅ ያለው፡ ሲፈነዳ በሰውም ሆነ በንብረት ላይ ከፍተኛ ጉዳት ሊያደርስ የሚችል አደገኛ የጦር መሳሪያ አይነት፡፡

በቦምብ ደበደበ በተወሰነ ነገር ወይም ቦታ ላይ ቦምብ በተደጋጋሚ በመወርወር ወይም ከአየር በመጣልና በማፈንዳት አደጋ አደረሰ፡፡

ቦምብ ጣለ በቦምብ መታ፡ ቦምብ ወረረ፡፡

ቦምብ ጣይ አይርጥላን ስ በተወሰነ አላጣ ላይ ቦምብ ከአየር ለመወርወር የሚያገለግል የጦር አይርጥላን፡፡

ቦረሽ ግ በቡርሽ ጠረ፡ አፀዳ፡፡

ቡርሽ(ቡሩሽ) ስ ከፀጉር ወይም ከጥላስቲክ የሚሰራ ቀለም ለመቀቢያ፡ ልብስ ለመጥረጊያ፡ ጠርመስ ለማጠቢያ፡...የሚያገለግል እቃ፡፡

ተቦረሽ ግ በቡርሽ ፀዳ፡ ተጠረ፡፡

ቦረቀ ግ ፈነጨ፡ ፈነጠዘ፡ ዘለለ፡፡

ቡረቃ ስ ፍንጠዛ፡ የደሰታ ዝላይ፡፡

*ቦረቀቀ

ቦርቃቃ(ቡርቅቅ) ት በጣም የሰፋ፡ የተንቧለለ፡ ቦርቃቃ ሱሪ፡፡

ተንቦረቀቀ ግ አለቅጥ ሰፋ፡ ተንቧለለ፡፡

አንቦረቀቀ ግ አለቅጥ ሰፊ አደረገ፡ አንቧለለ፡፡

ቦረቦረ ግ 1. በመሮ ወይም በመቆፈሪያ፡... በመፈለፈል አጎደጎደ(እንደ ግንድ፡ አለት፡ መራት፡...ድፍን የነበረን ነገር)፡፡ 2. ሸረሸረ (ጎርፍ መሬትን)፡፡ 3. ሞረሞረ (የረሃብ ስሜት)፡፡ 4. ቀስ በቀስ ውስጥ ውስጡን እየጎዳ አደከመ፡፡

ቦረቦር ት 1. ቀይነት ያለውና ፍርክስ፡ ፍርክስ የሚል (የአፈር አይነት)፡፡ 2. (ዘይ.) ገራም፡ የዋህ የሆነ (ሰው)፡፡

ቦርቧራ ት (ዘይ.) ገራም፡ የዋህ፡ ተንኮል የሌለው (ሰው)፡፡

ተቦረቦር ግ 1. ጎደጎደ፡ ተሸረሸረ፡ ተሰለ፡፡ 2. ሃይሉ ቀስ በቀስ፡ ውስጥ ውስጡን እየተቀነሰ ሄደ፡፡

ቦረቦጭ ስ የተለያዩ ቀለም ያለውና ብርጭቆ የሚመስል የድንጋይ አይነት፡፡

ቦረንትቻ ስ ለአድባር፡ ለቆሌ ተብሎ የሚታረፍ ከብት፡ የሚጋገር ቂጣ፡...፡፡

ቦራ ግ ግንባር ላይ ነጭ ፀጉር ያለው (ፈረስ፡ በሬ ወይም ሳም)፡፡

ቦርማ(ቦሩማ) ዝ.ከ.

በርሳ ስ ከቆጻ ወይም ከጥላላት የሚሰራ፥ የተለያየ መጠን ያለው ለገንዘብ ወይም ለአንዳንድ እቃዎች መያዣ የሚያገለግል እቃ።

በርቦርቲስ ስ የብረት ቆይታ፥ የራስ ቁር።

በርዲራ “በረበረ” ስር ተመ.

በርዲራ ስ በጠላ መልክ በወፍራሙ የሚዘጋጅ፥ ጊዥ የማይገባበት የመጠጥ አይነት።

በርጭ ስ ወደውጪ ዘርጠጥ ብሎ የሚታይ የሆድ ውፍረት፥ ቀፈት።

በርጭ አወጣ ሆዱ ተንዘረጠጠ፥ ቀፈታም ሆነ።

በርጫም ጎ ሆደ ዘርጣጣ።

በቀልት “በቀለ” ስር “በቆልት” ን ተመ.

በቀረ ግ 1. መሃሉን ቀንብቦ የራስ ፀጉርን በመላወት ሳዱሳ ወይም ጋሜ አወጣ። 2. ማሳን አለፍ አለፍ እያለ በማረጋገ ተለመ። 3. በአንድ ማሳ ላይ ከተዘራው አህል ውስጥ የደረሰ የደረሰውን ብቻ አለፍ አለፍ እያለ አወደ።

በቅራት ስ 1. መሃል ራስን መላወት። 2. መሃሉ ላይ የተላወ የራስ ፀጉር።

በቀሰ ግ በቦቅስ መታ።

በክሰ(ቦቅስ) ስ 1. ቡጢ፥ የተወበጠ እጅ። 2. (ስጋ) የራሱ የሆነ የአጠቃቀም ሆንና ስርአት ያለው፥ በተወሰነ የቦታ ክልል ወይም መድረክ ላይ ትንት ባጠለቁ ሁለት ተጋጣሚዎች መካከል የሚካሄድ በቡጢ የመደባደብ ውድድር።

በክሰኛ(ቦቅሰኛ) ጎ 1. በቦቅስ የሚግታ፥ የሚደባደብ። 2. በቦቅስ ስፖርት ትምህርት የሰለጠነና በዚሁ መቶ የሚተዳደር ስፖርተኛ።

*በቀቦቀ

በቅ ስ ሳያቋርጥ ለረገጥም ጊዜ የሚጥል ዝናም የሚያሰክትለው ፍሳሽ።

በቅቧቃ(ቦቀቦቅ) ጎ ፈሪ፥ ቡክን።

ተንቦቀቦቀ ግ 1. በብዛት ወረደ፥ ፈለሰ (ውሃ፥ ጎርፍ)። 2. በጣም ፈሪ።

እንቦቀቦቀ ግ 1. በሃይል ዘንመ፥ ረዘም ላለ ሰአት ሃይለኛ ዝናም ጣለ። 2. አስፈራራ።

እምቡቅቡቅ ጎ ፈሪ፥ ቡክን።

በቃ ጎ ግንባሩ ላይ ነጭ ፀጉር ያለው (ከብት)። በትማ ዝ.ክ.

በቅ “*ቦቀቦቀ” ስር ተመ.

በቅስ “ቦቀስ” ስር ተመ.

በቅቧቃ “ቦቀቦቀ” ስር ተመ.

በቅሎ “በቆሎ” ን ተመ.

በተረፈ ግ በሃይል ቦጫ፥ ዘንጠለ።

ቡትርፍ ጎ ቡጭት።

ተቦተረፈ ግ ተቦጫ፥ ተከጠለ።

ቦታ ስ 1. ስፍራ፥ የተወሰነ አካባቢ፥ ክልል። 2. ይዞታ (የመራት)። 3. መገኛ፥ መፍሪያ፥ መቀመጫ። 4. መስማሪያ (የሰራ)። 5. ደረጃ፥ ማእረግ(የሰልጣን)።

ቦታ ለቀቀ 1. የነበረበትን ስፍራ ተወ። 2. ከነበረበት ስፍራ ተነሳ፥ ተወገደ።

ቦታ ሰጠ 1. አስቀመጠ። ለአንግዶቹ ቦታ ሰጣቸው። 2. ከቁም ነገር ቦታ አገባ። ላንተ ልፍለፍ ግን ቦታ ይሰጠዋል።

ቦታ ያዘ ተቀመጠ፥ ተደላደለ።

ቦታ ቦታ አለው ለሁሉም ነገር ጊዜ፥ ሁኔታ፥ ዘዴ፥ አጠቃቀም፥ አፈጻጸም አለው።

ቦታ ቦታውን ያዘ እንደየአገባቡ ተቀመጠ፥ ተደላደለ።

ቦት ስ ከቆጻ ወይም ከጥላላት... የሚዘጋጅ እስከ ባት ድረስ የሚሸፍን ረገጥም ጫማ።

ቦነነ ግ 1. ጨሰ፥ ቦነነ። አባራው ቦነነ። 2. ላመ፥ ደቀቀ፥ አለቀ፥ ቦነነ። ተዘውትሮ ከመለበሱ የተነሳ ሱሪው ከጉልበቱ ላይ ቦነነ።

ቡናኝ “ቡነኝ” ስር “ቡናኝ” ን ተመ.

አቦነነ ግ 1. አጨሰ፥ አቦነነ (ጨሰን፥ አባራን፥...)። 2. ጨረሰ፥ አቦነነ(ልብን)። 3. ጨረሰ፥ ፈፀመ(ስራን)። 4. በሃይል መታ፥ አዘረጠ፥ በሽመል አቦነነ።

ቦና ስ ዝናም፥ ልምላሜ የሌለበት ወቅት፥ ድርቅ።

የቦና ጥጃ ስ በድርቅ ምክንያት የተነጻጸ ወይም የከላ ጥጃ።

ቦና ስ በሆቴል ቤቶች፥ በሽይ ቤቶች፥... የሽያጭን የግንር ሁኔታ ለመከታተያ እንዲያገለግል ከጥላላት፥ ከቆርቆር፥... የሚዘጋጅ የገንዘብ ምትክ።

[የ]ቦና ውሃ ስ በነፃም ሆነ በግንር የባንጋ ውሃ የሚታደልበት ስፍራ፥ ቢርካም ደባላል።

ቦከቦከ ግ በሰበሰበ፥ ከእድሜው ብዛት የተነሳ የዛቶ ስር ቦከቦከ።

ቡክቦከ ስ ጨሰ ጥሩ መላካ ወይም ሽታ ያለው እንጨት፥ ስራሰር።

ቦካ “ቦኪ”ን ተመ.

ቦካ ግ 1. ኩፍ፥ ብድግ አለ፤ ለመጋገር ደረሰ (ሊጥ)። 2. ጫቀ፥ ጭቃ ሆነ (መራት)። 3. ለቤት ምርግ እንዲሆን ከጭድና ከውሃ ጋር የተረገጠ ወይም የታሽ ጭቃ ተብላላ፥ ሽተተ፤ ለምርግ ደረሰ። 4. በጣም ወፈረ፥ ሰባ። 5. ራደ፥ ፈራ። 6. ከመጠጠ፥ ሆመጠጠ።

ቡሃቃ(የቡሆ እቃ፥ቦሃቃ) ስ 1. ሊጥ ወይም ቡከ የሚዘጋጅበትና የሚቀመጥበት እቃ። 2. (ሰድብ) የፈቱን ላይ ንፅህና የማይጠብቅ።

ትርክርክ::

ቡሃቃ ለዩ እንደነት እየኖሩ በጋራ እያዘጋጁ ይመገቡ የነበሩ፣ ለየብቻ እያዘጋጁ ለየብቻ መመገብ ያዙ፣ ተለያዩ።

ቡኩ(ቡሆ፣ቡኪ፣ቡኪት) ስ ከእርሻ ጋር በውሃ የተለወሰ ጭቆት፣ ሊጥ።

ማቡኪያ ስ 1. ሊጥ የሚሰካበት እቃ (ዋዲያት፣ ገበቲ፣ ጎልቅ ሳህን)። 2. ቡሃቃ።

ቦኪ(ቦኪ) ስ ከከብት ሃሞት ውስጥ የሚገኝ እንደጠጠር ያለ ቢጫ እንክብል፣ ሳዙና።

ቦክሶኛ “ቦቀሰ” ስር ተመ.

ቦክሰ ገ.ከ.

ቦዘ ገ1. ፈዘዙ፣ ነሆለለ፣ ዘኃጋ። 2. መልኩ ተቀየረ፣ ገረጣ፣ ነበዘ።

ቦዘ ት ልበ ቢስ፣ ዝንጉ።

ቦዘ አንቀፅ ስ (ሰዋ.) እንደ “በልቼ”፣ “በልተን”፣ “በልተህ”፣ “በልቶ”፣...ያለ፣ ብዙውን ጊዜ በማሰሪያ አንቀፅነት የማይገኝ አንቀፅ ወይም የግስ እርባታ ክፍል።

ቦዘን 1. ስራ ፈቶ ዋለ። 2. ስራ ተወ፣ ቸል አለ። 2. ስራ ፈት፣ ቦዘኝ ሆነ።

ቦዘና ሽር ስ ስጋ ጣል ጣል የተደረገበት ወይም ስጋ በመጠኑ ያለበት የሽር ወጥ፣ ቦዘና ወጥ እየተባለም ይጠራል።

ቦዘኑ ስ ስራ የሌለው፣ ስራ ፈት፣ እውደልዳይ።

ቦዘን ስ ስራ መፍታት።

ቦዘንተኛ ት 1. ስራ ፈት። 2. ቸልተኛ፣ ዝንጉ።

አቦዘን ግ አሰነፈ፣ ስራ አሰፈታ።

*ቦዘንቦዘ

ተንቦዘንቦዘ ግ 1. በመጠጥ ሞቅታ ሁለንተናው ተደሰተ፣ ተፍነክነክ። 2.

ተንቀዠቀዠ፣ ግራ ተጋባ። 3.ፈራ፣ ተርበደበደ።

አንቦዘንቦዘ ግ 1. በመጠጥ ሞቅታ ሰውነቱን አሰደሰተ፣ አፍነክነክ። 2. አንቀዠቀዠ፣ ግራ አጋባ። 3. አሰፈራራ፣ አርበደበደ።

ቦዩ ስ ተቀትሎ የሚበላ እንደ ስኳር ድንች ያለ ስር ያለው ሃረግግ የሆነ የተክል አይነት።

ቦዩ ስ አሳማ።

ቦይ ስ ለውሃ ወይም ለፍሳሽ መሄጃ እንዲያገለግል ጎድጎድ እንዲል ተደርጎ የተቆፈረ የፍሳሽ መስመር።

ቦይ ስ የሻይ ወይም የሆቲል ቤት ወንድ አስተናጋጅ።

ቦይና ስ ስኳር ድንች የሚመስል፣ ሻኪራ የሆነ ስር ያለው፣ ቅጠሉ ረዘም ብሎ ሰፋ ሰፋ የሚል፣ ስራ ተቀትሎ የሚበላ የተክል አይነት።

ቦደሰ ግ በሰፊው ገመሰ፣ ጎመደ፣ በጠቀ (የአንድን ነገር አካል)።

ቡድሰ ት በሰፊው የተገመሰ፣ የተቀመ።

ተቦደሰ ግ በሰፊው ተገመሰ፣ ተጎመደ፣ ተቀመ።

ቦደን¹ ግ 1. ቀኝ እጁን ወደውጫ አድርጎ፣ ጋቢውን ወይም ኩታውን በቀኝ ብብቱ ስር በማሳለፍ በግራ ትከሻው ላይ አጣፋ፣ አደገደገ። 2. ከሚሰነዘርበት የዱላ ወይም የድንጋይ ጥቃት ለመከላከል ወይም ለምክቶሽ ይረዳው ዘንድ ለበሱን እግራ እጁ ላይ ጠመጠመ፣ ደገለለ። 3.ጋረደ፣ መከተ።

*ቦደን² ወገን፣ ቡድን አበጀ፣ ያዘ።

ቡድን ስ 1.አንድን የተወሰነ ተግባር በትንጅት የሚያከናውኑ ሰዎች የሚገኙበት አካል። 2.

የተወሰነ ወገን፣ ክፍል፣ ምድብ።

ቡድን መሪ ስ የቡድን አለቃ፣ ሃላፊ፣ አስተባባሪ።

የቡድን አባት ስ በተለይ እንደገና ባሉ የባህል ጠዋታዎች ላይ እንደ አለቃ ሆኖ በመለየም ለራሱ ቡድን የሚሆኑትን ተጫዋቾች የሚመርጥና አብሮ የሚጫወት ሰው።

ተባደን ግ 1.ከቡድን አባቶች ፊት ቀርቦ ለመመረጥ አንዱ ከሌላው ጋር ተጣመረ፣ ተጓደነ፣ ተቀናጀ።2. በደነ።

አባደን ግ አንዱን ከሌላው ጋር አጣመረ፣ አጓደነ፣ አቀናጀ።

ቦዳ መሬት ስ የሰባ መሬት።

*ቦገባገ

ቦግታ ስ ብልጭታ፣ ተግታ (የመብረቅ፣ የብርሃን)።

ቦግ አለ ግ 1. ብልጭ፣ ተግ አለ፣ በራ። 2. ድንገት በሃይል ነደደ፣ ተቀጣጠለ (አሳት)። 3. ጌ ብሎ፣ ደምቆ ወይም ጎልቶ ታየ።

ቦግ ቦግ አለ ግ ብልጭ ብልጭ፣ ተግ ተግ አለ።

ተንቦገባገ ግ 1. ተብለወለወ። 2. በሃይል ነደደ፣ ተንበለበለ።

አንቦገባገ ግ 1. አብለወለወ፣ አንተገተገ። 2. አንቀለቀለ፣ አንበለበለ።

*ቦጠለቀ

ቡጠለቀ አለ ግ ተጠለቀ።

ተጠለቀ ግ ድንገት በሃይል ተሰፈንጥሮ ወጣ (ትውከት፣ አከታ፣...)

ቦጠባጠ ግ 1. ቦረቦረ፣ የውስጥ የውስጡን ወይም ልብ ልቡን በላ (ለምሳሌ የዳቦን)። 2.

ቦጥርሱ እየፈለቀቀ በላ (የባቄላ፣ የአተር

ቡጢ

እሽትን)።3. ጎጠጎጠ፣ ኮረኮረ (ብብትን)። 4. በቡጢ ውስጥ ውስጡን መታ፣ ደሰደሰ። 5. (ዘይ.) ውስጥ ውስጡን በላ፣ በዘበዘ፣ አራቆተ (ገንዘባን)።

ቡጢ ስ የተወበጠ እጅ፣ ጡሜ።

ቡጥ ስ 1. የዳሶ ውስጠኛ ክፍል፣ ልብ። 2. የእንጨት መሃለኛውና ለስላሳው ክፍል፣ ልቡ። 3. ጉጥ። 4. የባቂላና የአተር እሽት ፍሬ ልባስ።

*ቦጫረቀ

ቦጭራቃ ት 1.ቦጭቧ፤ ውሃ የበዘበት (ወጥ፣ ጠላ፣...)። 2. (ዘይ.) ቁምነገር የሌለው፣ ፍሬሲስ።

ተንቦጫረቀ (ተምቦጫረቀ) ግ 1. እጅን ወይም እግሩን ውሃ ውስጥ ከቶ ተንቧቸ፣ ተፈራገጠ ወይም በሙሉ አካሉ ውሃ ውስጥ ገብቶ ተወራጩ፣ ተንደፋደፈ። 2. ውል፣ መልክ ሳይዝ ቀረ፣ ተበላሽ።

አንቦጫረቀ(አምቦጫረቀ) ግ1. አንቧቸ፣ በጠበጠ (ውሃን)። 2 መልክ፣ ቅጥ አሳጣ፣ አበላሽ።

ቦጨቀ ግ 1. ቦተረፈ፣ ቦደሰ፣ ቀደደ፣ ነጩ፣ ዘጠጠ። 2. ጥጥን አፍታታ፣ አባዘተ።3. (ዘይ.) አማ፣ በሃሜት የለው ስም አነሳ።

ቡጫቂ ት ከዋናው አካሉ ላይ በመቦትረፍ ወይም በመቀደድ ተለይቶ የወጣ (ቁራጭ፣ ዝንጣይ፣ ቅዳጅ፣...)።

ቡጭቅ ት 1.ቡጫቂ፣ ስ 2. የተባዘተ ጥጥ፣ ባዘቶ።

ቡጭቅጫቂ ት የተበጣጠሰ፣ የተቀዳደደ።

ተቦጨቀ ግ ተቦተረፈ፣ ተቀደደ።

ተቦጫጨቀ ግ ተቦጣጠሰ፣ ተቀዳደደ።

ተቧጨቀ ግ 1. እርስ በርስ ተናከሰ፣ ተባላ። 2. ተቀራመተ፣ ተሻግ፣ ተናጠቀ።

*ቦጨባጫ

ቦጭቧጫ ት 1. ውሃ የበዘበት፣ ጣእም የሌለው፣ መናኛ የሆነ (ጠላ፣ ወዘተ ...)። 2. በትባቃ፣ ቡከን፣ ፈሪ። 3. (ዘይ.) ቁምነገር የሌለው፣ ፍሬሲስ የሆነ ነገር።

ቡጭ ቡጭ አለ ግ 1.ጎደል ያለ ፈሳሽ ነገር (ለምሳሌ ውሃ) የያዘ እቃ ሲነቀነቅ በውስጡ ያለው ፈሳሽ የሚያለማውን አይነት ድምፅ አሰማ። 2. (ዘይ.) ከሃዘን፣ ከርሀራሄ የተነሳ ተንሰፈሰፈ (ሆኗ)።

ተንቦጫቦጨ(ተምቦጫቦጨ) ግ 1. ቦጭ ቦጭ የሚል ድምፅ አሰማ።2. ፍርሃት ፍርሃት አለው። ከዘመድ ሲለይ ሆኗ ተንቦጫቦጨ።

አንቦጫቦጨ(አምቦጫቦጨ) ግ 1.ወዘወዘ፣ ናጠ፣ ቦጭ ቦጭ የሚል ድምፅ እንጂሳጥ አደረገ

(ጎደሉ ፈሳሽ የያዘን እቃ)። 2. (ዘይ.) አበላሽ። ጣእም አሳጣ።

እንቡጭቡጭ ት 1. ጣእመቢስ፣ መናኛ፣ የማይረባ። 2. ቡከን፣ ፈሪ።

ቦጭራቃ **ቦጨረቀ** ስር ተመ.

ቦጭቧጫ **ቦጨቦጨ** ስር ተመ.

ቦፍ

ቦፊ ት ውፍረት እንጂ ጥንካሬ የሌለው፣ ውስጠ ልል።

ቦፍ አለ ግ ዘጭ አለ፣ በአወዳዳቅ ቦፍ የሚል አይነት ድምፅ አሰማ፣ ወደቀ።

አምቦፍ(እንቦፍ) አለ ዝ.ከ.

ቧ የ "ቦ" ፊደል ፍንፅት ዘር።

ቧሄ ሃረግ ስ ግንዳ ነጭ የሆነ ሃረግ፣ ሃረግሬላ፣ እዐባቅ እየተባለም ይጠራል።

ቧሄ ቁራ ስ ራሱ ላይ ነጭ ምልክት ያለበት ቁራ።

*ቧለተ

ቧልት(ቧልታ) ስ 1. ፈዝ፣ ቀልድ፣ ዋዛ ፈዛዛ። 2. ተረቢ።

ቧልተኛ ት 1.ፈዘኛ፣ ቀልደኛ። 2. ተረቢኛ።

አቧለተ ግ 1. አፈዘ፣ ቀለደ። 2. ተረቢ።

ቧምቧ "ቧንቧ" ን ተመ.

*ቧቧ

ተንቧቧ(ተምቧቧ) ግ በብዛት ፈሰሰ፣ ተንደለደለ(ፈሳሽ)።

አንቧቧ (አምቧቧ) ግ በብዛት አፈሰሰ፣ እንደለደለ(ፈሳሽን)።

*ቧተረ

አንቧተረ(አምቧተረ) ግ ያዙኝ ልቀቁኝ በማለት ተጋበዘ፣ የተነሳሁበትን አደርጋለሁ፣ አትገላግሉኝ ብሎ ወዲያ ወዲያ ዘለለ፣ ተቀነጠነጠ፣ ጉራ ነዘ፣ ላያደርገው ተግደረደረ።

አንቧታረ (አምቧታረ) ት ጉረኛ፣ የማያደርገውን እንደሚያደርግ አስመሰሎ የሚታይ፣ ለመደባደብ የሚቃጣ፣ ለማስፈራራት የሚያዝር።

*ቧቸ

ተንቧቸ(ተምቧቸ) ግ 1. በውሃ ተንቦጫረቀ። 2. ተጫወተ፣ ተንጫጫ፣ ተንቻቻ። 3. እንደልቡ፣ እንደፈለገው ሆነ። ያባትሆን ቤት ግን ይከለክላል ግና ተንቧቸቦት።

አንቧቸ(አምቧቸ) ግ 1. ውሃ አንቦጫረቀ። 2. አጫወተ፣ አንጫጫ፣ አንቻቻ።

ቧንቧ(ቧምቧ) ስ ውሃ ወይም ፈሳሽ ነገር በውስጡ ሊሄድበት የሚችል፣ ክብነት ያለው

ውስጠ ክፍት ብረት ወይም ፕላስቲክ ወይም ሌላ ነገር።

ዲገተ(ባጎተ) ግ 1. በየውድማው እየዞረ እህል ተመፀወተ። 2. ለመነፃፃር ቀፈፈ።

ዲገታ(ባጎታ) ስ 1. በየውድማው እየሂዱ እህል የመመፅወት፣ የመቀበል ድርጊት። 2. ልመና፣ ቀፈፋ።

ዲጋች ስ 1. የውድማ ላይ ተመፅዋች። 2. ለማኝ።

አዲገተ ግ 1.ውድማ ላይ ለተገኙት ተመፅዋችኛቸው ከምርቱ እያፈሰ ሰጠ፣ መፀወተ። 2. አለመነፃፃር፣ ቸረ፣ ሰጠ።

አዲጋች ት 1.ውድማው ላይ ከተንጣለለው ምርት ወይም ከተቆለለው እህል ለተመፅዋችኛቸው እያፈሰ የሚሰጥ። 2. አለማኝ፣ የሚቸር።

ዲጠጠ ግ 1. በጥፍር ሚጠረ፣ ዲጠረ፣ ሜረ። 2. ፍጥፍግ አድርጎ ጠረገ፣ ፈቅፍቆ አነሳ(አንደ ጭቃ፣ አዛባ፣ ቅቤ፣...ያለን ነገር ከሚገኝበት ቦታ ላይ)። 3. ጠረገ(ጉረርን)። 4. በእጁ ጣቶች ወግቶ ያዘ፣ አጥብቆ ጨመደደ። *ዳጉቱን የወጣው በእጁ እያዲጠጠ ነው።*

ቡጥጫ ስ ሙጭሪያ፣ በጥፍር መዲጠጥ።

ዲጠረ ግ ሚጠረ፣ ሜረ።

ቡጭር ት የተሚጠረ፣ የተሜረ።

ቡጭርጭር ት 1. አካሉ በጥፍር ወይም በሌላ ነገር የተሞላጠረ፣ የተዲጠጠ። 2. ትክክለኛውን ቅርፅ ያልያዘ፣ የተወላገደ (ፅሁፍ)።

ተባጠረ ግ ተሚጠረ፣ ተሜረ።

ሸ

ሸ በዚህ መዝገብ ቃላት ፊደል ተራ መሰረት ከ“ሸ” ቀጥሎ የሚመጣ የአግርኛ ፊደል (ግእዝ ሃሄ)።

ሸ የ“ሸ” ፊደል ካለብ ዘር።

ሸ የ“ሸ” ፊደል ባለስ ዘር።

ሸላ [ሼት] ስ ፍት ያልሆነና የተለያዩ ክፍሎች ያሉት፣ ለብቻው ራሱን ችሎ በዘመናዊ መልክ የተሰራ መኖሪያ ቤት።

ሸታሚን(ሻይታሚን) ስ ለሰውም ሆነ ለእንስሳት ጤንነት አስፈላጊ የሆነ፣ ከተለያዩ ምግቦች ሊገኝ የሚችል ንጥረ ነገር።

ሸኛ(ሺኛ) ስ ከወይን የሚዘጋጅ የሌላው መጠጥ፣ ወይን ጠጅ።

ሸዛ ስ አንድ ሰው ወደ አንድ ሌላ አገር እንዲገባ፣ እንዲተላለፍ ወይም ከአገር ውስጥ እንዲወጣ መፈቀዱን ለመግለፅ በሚመለከተው አገር ባለስልጣን በተጓዣ ፓስፖርት ላይ የሚደረግ ማህተም።

ሸዛ ተሰጠው/አገኘ/ተመታለት ወደ አንድ አገር እንዲገባ ወይም ከአገር እንዲወጣ ፈቃድ አገኘ።

ሸዛ ታደሰለት በአንድ ሌላ አገር ውስጥ እንዲቆይ የተፈቀደለት ጊዜ ወይም ከአገር ውስጥ እንዲወጣ የተሰጠው የጊዜ ገደብ ተራዘመለት።

ሸዮላ ስ ከሻዮሊን ከፍ የሚል የክር ሙዚቃ መሳሪያ (ስኦሎን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

ሸዲዮ ስ በሺዲዮ ክር (ጥብጣብ) ላይ የተቀረፀ ምስልና ድምፅ በቴሌቪዥን አማካይነት ለማሳየትና ለማስማት የሚያስችል መሳሪያ።

የሸዲዮ መቅረጫ ስ በሺዲዮ ክር ላይ ምስልና ድምፅን ለመቅረፅ የሚያስችል መሳሪያ።

የሸዲዮ ክር ስ በቴሌቪዥን ሊተላለፍ የሚችል ምስልና ድምፅ የሚቀረፀበት ማግኔታዊ ጥበባብ።

ሻ የ“ሸ” ፊደል ራብእ ዘር።

ሻርኒሽ ስ በአብዛኛው እንደ ጠረጴዛ፣ ሳጥን፣ መድርደሪያ በመሳሰሉ ወይም ሌሎች የእንጨት ስራዎች ላይ ከላይ በስራ እንዲያለብስ ተደርጎ የሚቀበና መልክ የሚሰጥ፣ እንደ ቀለም ያለ ፈላሽ ነገር።

ሻክዩም ስ ከማንኛውም አይነት ነገር ወይም

ጋዝ ነፃ የሆነ ባዶ ቦታ ወይም በአንድ ሳጥን ወይም በሌላ መያዣ ነገር ውስጥ የሚገኝ አየር በሙሉ ወይም በከፊል ከውስጡ የወጣለት ባዶ ቦታ።

ሻውቸር ስ ለአንድ ነገር ክፍያ መፈፀሙን የሚያሳይ ሰነድ፣ ደረሰኝ።

ሻዝሊን ስ ለሰውነት ቆዳ ማለስሻኛ ማውዣ የሚያገለግል የቅባት አይነት።

ሻይረስ ስ ከባክቴሪያ የሚያንሰ፣ ተላላፊ በሽታን የሚያስከትል ህዋስ።

ሻይታሚን “ሺታሚን”ን ተመ.

ሻዮሊን ስ አገዋ ስርና ትከሻ ላይ አድርገው ደጋን በመሰለ ማንዘሪያ እንደመሰንቆ እየገዘገዙ የሚጫወቱበት የክር ሙዚቃ መሳሪያ (ስኦሎን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

ሼ የ“ሸ” ፊደል ሃምስ ዘር።

ሼሎ ስ ሊት ሙሽራ የጋብቻ ሰነሰርአቲን በምትፈፅምበት እለት የምትለብሰው በገጠር ተደርጎ በልዩ ሁኔታ የሚሰጥ ስለ የሆነ የሰርግ ልብስ።

ሼሎ

ሼቶ ስ ድምፅን በድምፅ ወይም ውሳኔን በውሳኔ የመሻር ስልጣን።

ሼንስ(ሼትስ) ስ በሚርኩሪና በመሬት መካከል የምትገኝ ከፀሃይ ሁለተኛ ተራ ላይ ያለች ፕላኔት። በተወሃሪ “ፕላኔት”ን ተመ.

ሻ የ“ሸ” ፊደል ሳድስ ዘር።

ሾ የ“ሸ” ፊደል ሳብእ ዘር።

ሾልት ስ የኤሌክትሪክ ሃይል መጠን መለኪያ አሃድ።

ሻ የ“ሸ” ፊደል ፍንዕት ዘር።

ሻልስ ስ በለሰላሳ ሙዚቃ እየታደሱ ጥንድ በመሆን በዝግታ የሚደንሱት ጻንሰ።

ተ በዚህ መዝገበ ቃላት ፊደል ተራ መሰረት በ "በ" ፊደል ዘር ቀተሉ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግእዝ ሆኑ)።

ተ (በጥ) 1. በአድራጊ አምድ ግስ መነሻ ላይ እየተቀጠለ ተደራጊ አምድን የሚመሰርት ምላላድ። ገደለ → ተገደለ። 2. ደርጊት ተቀባይነትን የሚያሳይ ምላላድ። ተሸመ። 3. በአደራራጊ አምድ ግሶች መነሻ ላይ እየተቀጠለ ሁለት ነገሮች እርስ በርስ አንድ ነገር መደራረጋቸውን ለመግለፅ የሚያገለግል፣ ተደራራጊ አምድን ለመመስረት የሚያስችል ምላላድ። ፈላገ → ተፈላገ። 4. በእስር አምድ ላይ እየተቀጠለ ተዳራጊ አምድን የሚመሰርት ምላላድ። ጋደለ → ተጋደለ። 5. በአንድ አይነት ሁኔታ ውስጥ መገኘትን ለማመልከት የሚያገለግል ምላላድ። ተቸገረ / ተደለተ።

ተሃሞሶያን (ጉ.ቁ.ተሃሞሶ) ስ ጥቃትን የሆኑ ተንቀሳቃሽ ነፍሳት በሙሉ።

ተለለ ግ ፈላጊ፣ ኮላል ብሉ ወረደ።

ተለላ አለ ግ ኮላል ብሉ ወረደ። ለገባው በገንጠፍ ላይ ተለላ ብሉ ወረደ።

ተለላ ግ ጠራ፣ ጠለለ፣ ጥሩ ሆነ (ፈላሻ)። አተለለ ግ አጠለለ፣ አጠራ።

ተለላ ስ መስመር፣ መደዳ፣ ረድፍ።

ተለመ ግ 1. አንድ ፈር አወጣ፣ ቀደደ፣ ሰነጠቀ፣ ገመሰ (በማፈሻ)። 2. አቀደ፣ ወጠነ፣ ጀመረ። 3. ሰንበር እስኪያወጣ በጅራፍ፣ በአርውጫ ገረፈ።

ተልም ስ 1. አንድ ጊዜ የተሄደበት የእርሻ ፈር፣ ጅምር። 2. አቅድ፣ ጅምር፣ ውጥን። 3. በግርፈያ ምክንያት ሰውነት ላይ የወጣ ሰንበር፣ ምልክት።

ተተለመ ግ 1. ትልም ወጣ። 2. ተጀመረ፣ ተወጠነ።

ተለምዶ "ለመደ" ስር ተመ.

ተለቀ ግ 1. አደገ፣ ትልቅ ሆነ። 2. ከሚፈለገው መጠን በላይ ሆነ።

ታላቅ ት 1. (ብ.ቁ.ታላላቅ) ከፍ ያለ (በእድሜ፣ በማእረግ)። 2. የሰጋ በልት ስም።

ትልቅ (ብ.ቁ. ትልልቅ፣ ትላልቅ) ት 1. ታላቅ፣ በቁመት፣ በርዝመት፣ በመጠን፣ በእድሜ፣ በማእረግ ከፍ ያለ። 2. ጥሩ፣ ከፍተኛ የሆነ። ትልቅ ስራ ስርተ።

አተለቀ ግ ትልቅ አደረገ ፣ አገዘፈ።

ተለተለ ግ 1. ተረተረ፣ ፈታ፣ መዘነ፣ ለየ (ማግን ከድር)። 2. ቀደደ፣ ሰነጠቀ። 3. በጣ፣ ሸነተፈ (በውነትን በሰለት)። 4. ገረፈ፣ አሰነበረ፣ አደግ (በውነትን በጅራፍ፣ በአለንጋ፣...)።

ትልታይ ስ 1. ከድር የወጣ ማግ ወይም ከማግ የተለየ ድር። 2. ቀጠን ረዘም ያለ የወርቅ ቅዳጅ።

ትልትል ት 1. ትርትር(ወርቅ)። 2. ሰንጥት፣ ብጥ፣ ሰንትር (በውነት)።

ትልትላት ስ ከሰውነት ላይ በሰለት የተደረገ ትፍትፋት፣ ሰንጥቃት፣ ሰንትራት።

ተለዘ ግ ደከመ፣ እቅም አጣ።

ትልዝ ትልዝ አለ ግ ደከመ፣ ጭልጭል አለ።

ተላ ግ በመሰበሰበ ወይም በመበላሸት ትል አወጣ፣ ፈጠረ።

ትል ስ አካሉ በለሳሳ ቆዳ የተሸፈነና በሰበሰቡ ነገሮች ላይ፣ በውሃና በአፈር ውስጥ የሚገኘ፣ በደረት እየተሳበ የሚሄድ፣ መተጣጠፍና መጠቅለል የሚችል አነስተኛ ነፍሳት።

ትላበራ (ትልእበራ) ስ በወለማ ውስጥ ስትሄድ ብልጭ ድርግም የሚል ብርሃን የምታሳይ ትል።

ትላም ት 1. ትል ያለበት ወይም የበዛበት። 2. (ነውር፣ ስድብ) የበሰበሰ፣ ቆሻሻ።

አተላ ግ 1. ትል አወጣ። 2. እንዲተላ አደረገ።

ተላላ "ታለለ" ስር ተመ.

ተልባ ስ 1. ፍሬው ቅባትነት ያለው የሰብል አይነት። 2. ከተልባ ፍሬ በዱቄት መልክ ተዘጋጅቶ በዘይት ፈንታ ወጥ ውስጥ የሚገባ ማጣፈሚያ። 3. (ዘይ.) በቃሉ የማይረጋጋ፣ የማይታመንን ሽርታታ፣ የተልባ ስፍርም ይባላል።

ተልባ ማሻ ስ ቅልባ የሚታሸበት ገበቱ።

[የ] ተልባ ድርጥ ስ በውሃ የታሸ የተልባ ልጥልጥ።

ተልብማ ት መልኩ ተልባ የሚመስል።

ተልእኮ ስ አንድን ነገር ለማከናወንና ከግብ ለማድረስ የያዙት አላማን የሚቀበሉት ሃላፊነት ወይም ግዳጅ። ለገርጎና ወገንን ግገልገል የዜጎች ሁሉ ተለእኮ ሊሆን ይገባል።

የተልእኮ ትምህርት ስ በተወሰነ የትምህርት ዘርፍ ላይ የተዘጋጁ ፅሁፎችን ከትምህርት ሰጭው ከፍል ጋር በመላክ የሚካሄድ ትምህርት፣ የመላካክ ትምህርት።

ተልካሻ(ተልካሳ) ት 1. ደካማ፣ እቅመቧ። 2. ጎታታ፣ ሰነፍ፣ ሰራ ጠብ የማይለላት። 3.

መናኛ፣ ተራ፣ የማይባሉ።

ተራሙ 7 1. እም... የሚል ድምፅ አሰማ (የውሃ አወራረድ፣ የብዙ ሰው ንግግር፣ የንብ ገዛ...); 2. ብዙ ሆኖ ተገዘ። 3. ድምፅ አሰማ፣ ጮህ (በበር፣ አታሞ)።

ተራሙ ስጦ "መስጠ" ስር ተሙ.

ተራሙ ተሙ 7 1. ሙታ፣ ለተሙ፣ ገጠ። 2. አስተካከለ፣ ደመደመ። 3. እንጆራ ወይም ጸቦን በማባደው ጠቀሰ፣ አረመደ። 4. በማባበል በእጁ ቸብ ቸብ፣ ነካ ነካ አደረገ (ሆንን፣ ፈረሰን።...)። ትምትም ስ በልጥፍና በልሰን መካከል ያለ የቤት ምርግ ስራ አይነት።

ተራሙ ነገ 7 ገመተ፣ ወሰነ(ዋጋን)።

ተራሙን ስ ዋጋ የዋጋ ገምት።
ተራሙን አወጣ የዋጋ ዝርዝር፣ ገምት አወጣ።
ዋጋ መደብ።
ተራሙን ስ ዋጋ መጻፍ።

ተራሙ ክር "መከረ" ስር ተሙ.

ተራሙ ን(ትሙን) ስ የብር እንድ ስምንተኛ የነበረ የጥንት ዘመን ገንዘብ።
ተራሙ ለ "መሃረ" ስር ተሙ.
ተራሙን "ተሙን" ስር ተሙ.

ተራሙ ር(ቴምር) ስ በጣም የቃት የሆነ የአየር ጠባይ ባለው አካባቢ የሚበቅል፣ ዘንባባ የሚመስል ርኅኅም ቅጠሎች ያሉትና ሲበስል በኛ አይነት መልክ የሚኖረው፣ ውስጡ ቀጭንና የሃላ የሆነ ጠንካራ የዘር ፍሬ ያለው ጣፋጭ ፍሬ የሚያፈራ ተክል፣ ፍሬውም ተምር ይባላል።

ተራሙ ሳሌት "መሰለ" ስር ተሙ.

ተራሙ ሾ ስ የእህል ቡቃያን ወይም ሳርን በልቶ የሚያጠፋ የትል አይነት።

ተራሙ ክር "ሞከረ" ስር ተሙ.

ተራረ ስ ፍሬው የሚበላ አነስተኛ የእወዋት አይነት።

ተራረር

ተራረር አለ 7 ስንጥቅ አለ፣ ተቀደደ፣ ተተረተረ።

ተራረር ብሎ ሄደ በአንድ መስመር ተከታትሎ ሄደ።

ተራረር አደረገ 7 ስንጥቅ፣ ክፍል አደረገ።

ተራረቦ 7 1. ቀለደ፣ አፈዘ፣ አላገጠ፣ አሾፈ። 2. ነደፈ፣ ጠቅ አደረገ፣ ወጋ(በነገር)።

ተራረብ ስ ቀልደ፣ ፊዝ፣ ሽሙጥ።

ተራረቦኛ ፣ ቀልደኛ፣ ፊዘኛ፣ ጨዋታ አዋቂ።

ተራረቢ ፣ አሽጊጣጭ፣ ፎታቸ።

ተራረባ ስ ማሸጊጣጥ፣ ፋተታ።

ተረተ 7 1. በእውነት ያልተፈጸመን ነገር ወይም የፈጠራ ታሪክን፣ በእውን እንደተደረገ አድርጎ ተናገረ፣ አወራ፣ ተረከ። 2. ምሳሌያዊ ንግግርን በንግግሩ ውስጥ ተጠቀመ።

መተረኛ ስ ሙዘባባቻ፣ መቀለጃ ወይም ለመቀለጃ በምሳሌነት የሚጠቀስ፣ የሚቀርብ ድርጊት።

ተረት ስ 1. እውነት ለመሆኑ ግንባሪ የለው ወይም እንደተደረገ ሆኖ የሚነገር በፈጠራ የተቀነባበረ ታሪክ። 2. ምሳሌያዊ አነጋገር፣ አባባል።

ተረት ተረት ስ ተለይ ርኅም ተረት የሚያወራ ሰው ለተረቱ እንደ መገቢያ ወይም እንደመነሻ አድርጎ የአድማሙቸን ትኩረት የሚጠይቅበት ቃል (አድማው "የላምበረት" ወይም "የመሰረት" በግለት ተረቱን ለማጻመጥ መዘጋጀቱን ይገልጻል)።

ተረትና ምሳሌ ምሳሌያዊ አነጋገር።

የተረት አባት ስ ለጆኙን ሰብሰቦ ተረት የሚያወራ ተረት አዋቂ ሽማግሌ።

ተረተኛ ፣ 1. ተረት አዋቂ፣ ባለተረት። 2. በሆነ ባልሆነው ተረት ግቅረብ የሚወድ።

ተራች ስ ተረት ተናጋሪ።

ተተረተ 7 በተረት መልክ ተነጋሪ።

ተረተረ 7 1. ፈታ፣ ለያየ፣ አላቀቀ (የተሰፋን፣ የተገመደን፣ የተጸጠረን ነገር)። 2. ቀደደ፣ ሰነጠ። 3. ፈነከተ፣ ከፈለ፣ ገመሰ። 4. ሳኛታ በቆላ ተረተረ። 5. አረሰ፣ ገመሰ። 5. ወሽት ተናገረ፣ አወራ።

ትርትር ፣ ስንጥቅ።

ትርታር ስ ገመሰ፣ ገመሰ የሚያደርጉት የአስተራረብ አይነት፣ ጭናቃ፣ ገመሰ።

ተተረተረ 7 1. እንደገና ተፈታ፣ ተለያየ፣ ተላቀቀ (የተገመደ፣ የተሰፋ ነገር)። 2. ተቀደደ፣ ተሰነጠ። 3. ተፈነከተ፣ ተከፈለ፣ ተገመሰ። 4. ታረሰ፣ ተገመሰ። 5. (ዘይ.) ዋሽ።

*ተረተረ

ተረተር ስ የተራራ፣ የኮረብታ፣ የጉብታ ተጻፋት።

አተረተረ 7 በረድፍ፣ በተራ ተሰለፈ፣ ተለደረ።

ተረተኛ "ተረተ" ስር ተሙ.

ተረት ዝ.ክ.

ተረኛ "ተራ" ስር ተሙ.

ተረከ 7 ስላለፈ ነገር ዝርዝር ተናገረ፣ አወራ፣ አወጋ፣ አተተ።

ተራኪ ስ ታሪክ ተናጋሪ፣ ፀሃፊ፣ አንባቢ።

ታሪክ ስ 1. በጊዜ ቅድም ተከተለ የሚሄድ፣ ስላለፈ የህዝብ፣ የመንግስታት፣ የመሪዎች ድርጊትና ሁኔታ የሚዘረዝር፣ የሚያጠናና አጠቃላይ መግለጫ የሚሰጥ የህብረተሰብ ሳይንስ። 2. የአንድን ነገር ሁኔታና የእድገት ሂደት የሚያሳይ ዝርዝር መግለጫ። **የላግሮኖ ለነሱሱ ታሪክ**። 3. በሌላው ፈጠራ ላይ የተመሰረተ የአንድ ወይም የብዙ ሰዎች የተያያዘና የተጠላለፈ ከንቅኔን፣ የኑሮ ገጠመኛ ሂደትን የሚገልፅ ዕውቀት።

ታሪክ ነው ግሩም፣ አስደናቂ ነው።

ባለታሪክ ስ 1. የአንድ እኩሪ ስራ ከንቅኔ ባለቤት የሆነ፣ ጥፋ ወይም ትልቅ ስራ የሰራ። 2. ገፀ ባህርይ።

ታሪክ ፀሃፊ የህዝብን፣ የመንግስታትን፣ የመሪዎችን ከንቅኔ እያጠና መዝገብ አጠቃላይ ገፅታውን የሚያሳይ ባለሙያ፣ ፀሃፊ ታሪክ።

ታሪክኛ ት 1. ተደናቂ፣ አስገራሚ። 2. ዝነኛ፣ ስመጥር።

ታሪካዊ ት 1. በታሪክ የተመዘገበ ከንቅኔ የተካሄደበት፣ በታሪክ የሚታወቅ። **ታሪካዊ ስፍራዎች** /**ታሪካዊ ቅርሶች**፡ 2. የተለየ ወይም ድንቅ የሆነ ነገር ወይም ድርጊት የተፈፀመበት። **በዚህ ታሪካዊ ቀን**።

ትሪካ ስ ታሪክ መተረክ።

ተሪከክ ግ ሰነጠቀ፣ ፈነከተ።

ተንተረከክ ግ 1. በሌላ ጎመራ (ፍራፍሬ)። 2. ፍም ወረደ፣ መረተ (የእሳት)። 3. ወፈረ ደለበ።

አንተረከክ ግ 1. አበሰለ(ፍራፍሬን)። 2. ፍም እንዲወርደው አደረገ (አሳትን)። 3. አወፈረ፣ አደለበ፣ አሰባ።

ተረከዝ ስ ከሃላ በኩል የሚታየውና መሬት የሚረገጠው የውስጥ እግር ክፍል(ስእሉን ሰውነት ስር ተመ)።

ባለተረከዝ ጫማ በተረከዙ በኩል መርገጫው ረዥም የሆነ ጫማ፣ ታኮ ጫማ።

ተረከዝ ሎሚ ስንጥቅ ወይም ምልክት የለበት እንደሎሚ የሚያምር ተረከዝ ያሳት።

ተረከዝ ክት ቅርፅ መልካም የሆነ አጭር ተረከዝ ያሳት።

ተረከሳ ገበጫና ወይም በሚቃጠል የእንጨት፣ የጤፍ፣ ገጠሜ ጫፍ ላይ የሚገኘውን ክላይ ወይም አመድ አስወገደ።

መተርኮሻ ስ ከእንጨት ወይም ከሽላ... የሚሰራ የሲጋራ አመድና ቁራጭ ማጠራቀሚያ።

ትርኳሽ ስ እሳቱ፣ ፍጡ እንዲጠፋ የተደረገ (እንጨት፣ ሲጋራ፣...)።

ተረገረገ ግ ተጠቀጠቀ፣ ታወቀ፣ ሞላ።

ተረጎመ ግ 1. በአንድ ቋንቋ የተነገረን ሃሳብ ወደ ሌላ ቋንቋ መለስ፣ ለወጠ። 2. አንድን አባባል ወይም የተነገረ ነገር ፈታ፣ አብራራ። 3. አንድም እንደዚህ እንደዚህ ማለት ነው።... እያለ በቅዱሳት መግባታት ውስጥ የሚገኝን አንድ ሃሳብ ወይም አባባል በተለያዩ መልክ እያገናዘበ ዘርዘር፣ አፍታትቶ፣ ተንትኖ አስረዳ። 4. አንድን ሃሳብ በአንድ በሌላ አይነት መልክ ተረዳ።

ተርጓሚ ስ 1. በአንድ ቋንቋ የተነገረን ሃሳብ በሌላ ቋንቋ ለውጥ የሚናገር፣ የሚያሰማ፣ "አስተርጓሚ"፣ "ትርጅማን"ም ይባላል። 2. በአንድ ቋንቋ የተጻፈ ነገር ወደሌላ ቋንቋ እየመለሰ የሚፀፅ። 3. ቅዱሳት መግባታትን በአንድም ታትርጓሚ መንገድ የሚተነትን።

ተርጓሚ ደርጋሚ በፅሁፍ ተፅዕኔ እንዲተላለፍ የሚፈለገውን መልእክት ሌላ ፍቺ በመስጠት አዛብቶ ወይም አጣጥቦ የሚያቀርብ።

ትርጉም ስ 1. ከአንድ ቋንቋ ወደ ሌላ ቋንቋ የተመለሰ፣ የተለወጠ፣ የተተረጎመ ሃሳብ፣ ፅሁፍ፣...። 2. የአንድ ቃል ፍቺ። 3. አንድ የተባለን፣ የተነገረን፣ የተጻፈን፣... ሃሳብ ለማብራራት ወይም ገልፅ ለማድረግ የተነገረ ወይም የተሰጠ ተወማሪ መግለጫ።

ትርጉም ሰጠው በሌላ ሃሳብ (መልክ) ተረጎመው፣ በመጥፎ ተረዳው።

ትርጉም አይሰጡም ስሜት አይሰጡም፣ አያረካኝም አያስደስተኝም።

ትርጉም የለውም ምንም የሚያመጣው ለውጥ የለም፣ ጥቅም የለውም። **ባለ ነገር ፀፀት ማሳዛት ትርጉም የለውም**።

ትርጓሜ ስ 1. ፍቺ፣ ማብራሪያ። 2. አንድ ሃሳብ ተስፋፍቶ፣ ተዘርዘርና ተመስጥሮ በአንድም ታ የአተረጓጎም ወይም የአፈታት ስልት የሚቀርብበት የትሪካ፣ የገለጻ፣ የትንተና መንገድ።

ተተረጎመ ግ 1. ተፈታ፣ ተብራራ፣ ተገለፀ። 2. በአንድ ቋንቋ የተነገረ ቃል፣ አረፍተነገር፣...ወደሌላ ቋንቋ ተመለሰ። ተለወጠ። 3. አንድ አባባል ወይም አገላለፅ ተናጋሪው ያላሰበውን ትርጉም ወይም መልእክት አስተላለፈ።

አስተረጎመ ግ በአንድ ቋንቋ የተነገረውን ወደ ሌላ ቋንቋ በቃል እየተረጎመ ተናገረ።

አስተርጓሚ የ "ተርጓሚ" ን 1ኛ ፍቺ ተመ.

ተረፈ ግ 1. ከሚፈለገው መጠን በላይ ሆነ፣ ከተወሰነው መጠን አለፈ፣ በዛ (በቁጥር፣ በሰፍር፣...)። 2. ቀረ (ሳያልቅ፣ ሳይጠፋ፣...)። **ላንድ ብር ተረፈኛ**፡ 3. ለሌላ ሆነ፣ ወደ ሌላ

ተሻገረ። ለሃገሩ የወረደ ለገደቃን ይተርፋል።
4. ጥላ። የሳባት ተረፈው። 5. አገኘ። በጠጪነቱ የተነሳ በሽታ ተረፈው። 6. ጻነ። አመለጠ (ከበሽታ፣ ከሞት...)

አልተረፈም በጣም ተነጅቷል።
በተረፈ ከዚህ ሌላ ወይም በተወግሮ ለማለት የሚያገለግል። በተረፈ በሰላም እንገናኝ / በተረፈ ደብዳቤ ለጭልላህ።

ተረፍ ስ የተረፈ ወይም የቀረ።
ተረፈ መስዋእት ስ ለመስዋእት ከቀረበ ነገር ላይ የተረፈ፣ የቀረ (ሀብት ወይም ሌላ ነገር)።

ተረፈ ምርት ስ ትርፍ ምርት።
ትሩፋት ስ ለሰድቅ ተብሎ የሚሰራ መልካም ሰራ፣ በሳ እድራሳት።

ትራፊ ት 1. ቀሪ፣ የተረፈ። ስ 2. ፍርፋሪ፣ ቁርስራሽ፣ ከመብል የተረፈ (እንጀራ፣ ጸቦ፣...)።
ትራፍ ት 1. አብላጫ፣ ከሚፈለገው በላይ ሆኖ የሚገኝ። 2. ቀሪ። ስ 3. ከአንድ ነገር የሚገኝ ውጤት። 4. በሽያጭ ወይም በንግድ ከሚገኘው ገቢ ጥናውን ወይም ወጪውን ከቀነሱ ወይም ከመለሱ በሃላ የሚቀረው ገንዘብ። 5. ጥቅም።

ትርፍ ንግግር የማያስፈልግ፣ የሚያጣላ መጥፍ ንግግር።
ትርፍ ሰአት ስ 1. ከተመደበው የሰራ ሰአት በላይ የሆነ የሰራ ጊዜ። 2. ለግንኛውም የሰራ እይታ ከተመደበው ሰአት ውጪ ያለ ጊዜ።

ትርፍ አንጀት ስ 1. በትልቁ አንጀት መጻፈሻ ላይ ተቀጥሎ የሚገኝ አጭርና ቀጭን የሆነ የአንጀት ቅጥያ። 2. ትርፍ አንጀት የተባለው የሰውነት ክፍል በሽታ ወይም ህመም።
ትርፍ የኩል/የጋራ ስ ከንግድ ስራ ወይም ሽያጭ የሚገኘውን ትርፍ በጋራ እኩል ለመከፋፈል የሚደረግ ስምምነት፣ ውለታ።

የትርፍ ትርፍ ስ 1. አንድ ትርፍ እንደዋና (ካፒታል) ሆኖ ስራ ላይ ውሎ የሚያስገኘው ሌላ ትርፍ። 2. ከመጠን ያለፈ ብዙ ትርፍ።

ትርፍራፊ ት የተራረፈ፣ ፍርፋሪ፣ ቁርስራሽ።
ትርፍርፍ አለ ግ ጥላ፣ ተንቸራጫ፣ በጣም ብዙ ሆነ።

ተራረፈ ግ በብዛት ተረፈ፣ ቀረ።
የተራረፈ ቀሪ የሆነ፣ የተመለሰ (ምንብ ወይም ሌላ ነገር)።

ተትረፈረፈ ግ ከልክ አለፈ፣ በጣም በዛ፣ ከበቂ በላይ ሆነ።

አተረፈ ግ 1. ከንግድ፣ ከሽያጭ ትርፍ አገኘ። 2. ትርፍ አሰገኘ። 3. አጋጠመ፣ አመጣ፣ አገኘ፣ ውጤት አስከተለ። ገደብ

ባለመርጋቱ በሽታ አተረፈ / በመልካም ሰራው መልካም ሆኖ አተረፈ። 4. አጻነ (ከአደጋ፣ ከመጥፍ አጋጣሚ)።

አትራፊ ስ 1. የትርፍ ነጋዴ። ት 2. ትርፍ የሚያስገኝ።

አታረፈ ግ አባለጠ፣ አካፊ (ልብሰን)።

አትረፈረፈ ግ በጣም አበዛ፣ በብዛት አቀረበ፣ ከልክ አሳለፈ።

ተረፈሰ ግ 1. አፈሰ፣ አብዘቶ ዘገነ። 2. ቃመ። 3. በሰፊ-ትና በፍጥነት ተራመደ።

*ተረፈፈ

ተንተረፈፈ ግ ተንደረበበ፣ ጥላ።

አንተረፈፈ ግ አንደረበበ፣ ጥላ።

ተረፍ "ተረፈ" ስር ተመ.

ተራ ስ 1. ረድፍ፣ ሰልፍ፣ ተርታ፣ መደጻ፣ መስመር። 2. ወረፋ፣ ቅደም ተከተለ። 3. ተመሳሳይ ሽቀጦችን የሚያቀርቡ ወይም ተመሳሳይ የንግድ ሥራ የሚሰሩ ነጋዴዎች በመደጻ ተሰባስበው የሚገኙበት አካባቢ፣ ስፍራ። ሽንኩርት ተራ። ት 4. ሹመት፣ ማእረግ የሌለው። 5. ደረጃው ገብ ያለ፣ መናኛ።

በተራ ስ 1. በመደጻ፣ በሰልፍ። 2. በወረፋ፣ አንድ ባንድ።

ባለተራ አንድ ነገር ለማድረግ ወረፋ የደረሰው።

ተራ መታ በቅደም ተከተለ፣ በረድፍ በረድፍ ሆነ፣ ተሰለፈ።

ተራ ሰጠ 1. አንድ ነገር ለማድረግ ለሌላው ሰው እድል፣ ወረፋ ሰጠ። 2. በቅደም ተከተለ አስቀመጠ፣ ወረፋ አስያዘ።

ተራ ያዘ በቅደም ተከተለ ወይም እንጻመጣጡ ከተሰለፈው ወይም ከተደረደረው በመቀጠል ቦታ ያዘ።

ተራ ደረሰው ለመሰራት፣ ለመውሰድ ወይም አንድ ነገር ለማድረግ ወረፋው ወይም ተራው ሆነ።

ተራ ገባ በወረፋ ለመሰራት፣ ለማድረግ ተሰለፈ፣ ተዘጋጀ።

ተራ ጠበቀ ወረፋ እስኪደርሰው ቆየ።

ተራ ቁጥር ስ 1. ቅደም ተከተልን የሚያሳይ ወይም በቅደም ተከተል ያለ ቁጥር። 2. አንድ ሰው ወይም ነገር የያዘውን ተራ የሚያመለክት ቁጥር።

ተራ ንግግር 1. ፍሬ ነገር ወይም ቁም ነገር የሌለው አነጋገር። 2. መደበኛ ወይም ያደባባይ ያልሆነ አነጋገር፣ ወራ።

ተራ ወታደር ስ ወታደራዊ ሹመትና ማእረግ ያልተሰጠው የፖሊስ ወይም የመከላከያ

ሰራዊት አባል።

ተረኛ ት ባለወረሩ፣ ባለተራ፣ ባለፋንታ።

ተራራ ስ ከአካባቢው መሬት በጣም ከፍ ብሎ የሚገኝ የመሬት አካል፣ ትልቅ ጉብታ።

ተራራ ያህላል 1. ትልቅ ወይም ግዙፍ ነው። 2. ብዙ ነው (እጻ፣ ችግር፣...)።

*ተራመስ

ትርምስ ስ 1. ግርግር፣ ሽብር፣ ሁከት፣ ብጥብጥ። 2. ምስቅልቅል ያለ ሁኔታ።

ትርምስምስ ስ 1. ብዙ ግርግር፣ ሽብር፣ ብጥብጥ። 2. ምስቅልቅል።

ትርምስምሱ ወጣ ተደበላለቀ።

ትርምስ አለ ግ ተመሳቀለ፣ ድብልቅልቅ አለ።

ትርምስምስ አለ ግ ተመስቃቀለ፣ ተደበላለቀ፣ ስርአት አጣ።

ተተራመስ ግ 1. ተሸበረ፣ ተበጠጠ። 2. ተመስቃቀለ።

ተተረማመስ ግ 1. ተሸበረ፣ ታወከ፣ ተበጠጠ። 2. ተበጣበጠ። 3. ተመስቃቀለ።

አተራመስ ግ 1. በጠጠ፣ አሸበረ። 2. አመሳቀለ፣ አደበላለቀ።

አተረማመስ ግ 1. በጠጠ፣ አሸበረ። 2. አመስቃቀለ፣ አደበላለቀ።

*ተራስ

ትራስ ስ በመኝታ ላይ ራስን ለማሳረፍ የሚያለገል እንደ መክጻ፣ ብርከት ያለ ወይም ሞላላ ቅርፅ እንዲኖረው ተደርጎ በተዘጋጀ ከረጢት ውስጥ ጥጥ ወይም ስፖንጅ ወይም ሌላ ለስላሳ ነገር ተሞልቶበትና ተሰፍቶ የሚዘጋጅ ድጋፍ።

ትራስጌ ስ በመኝታ ጊዜ ራስ ወይም ጭንቅት የማውልበት ወይም የሚያርፍበት የትራስ ቦታ፣ አትጣጫ፣ "ራስጌ"ም ይባላል።

ተንተራስ ግ 1. ራስን በትራስ ወይም በሌላ ድጋፍ ላይ አድርጎ ተኛ። 2. መሰረት አደረገ፣ ተደገ። የተፈጠረውን አለመግባባት ተንተርስ የተላለፈው ውላጅ ትክክል አይደለም።

አንተራስ ግ 1. የሌላን ሰው ራስ በትራስ ወይም በሌላ ድጋፍ ላይ አሳረፈ። 2. መሰረት አደረገ፣ አስደገ። የደረሰውን ሲሳራ አንተርስ ድርጅቱን ዘጋ።

ተራቢ "ተረቢ" ስር ተመ.

ተራች "ተረተ" ስር ተመ.

ተራኪ "ተረከ" ስር ተመ.

ተራከቦ "ከረከቦ" ስር ተመ.

ተራዳ ስ የድንኳን ምሰራ።

ተራድእ "ረዳ" ስር ተመ.

ተራ ስ 1. ከአካባቢው መሬት ከፍ ብሎና ተያይዞ አግድም የሚሄድ የመሬት አካል፣ ተረተር። 2. በተራራ፣ በተረተር ላይ አግድም ተያይዞ በመደዳ የሚገኝ ዛፍ፣ ደን። 3. የቀረው ወገን ተላጭቶ ከጎንጎር እስከ መሃል ራስ ድረስ በቀጭቶ የሚገድ ልጅ ፀጉር(ስለሉን ፀጉር አሰራር ስር ተመ.)።

ተርብ ስ 1. ተናጻፊና መርዘኛ የሆነ በራሪ ነፍሳት፣ የውሻ ጎብም ይባላል። 2. (ዘይ.) ነገረኛ፣ ተንኳሽ።

ተርቡት ት ነገረኛ፣ ጨቅጫቃ (ሴት)።

የተርብ እንጀራ ስ ተርብ የሚሰራው የግር እንጀራ የሚመስል ክጻ።

ተርታ ስ 1. ረድፍ፣ መደዳ። 2. ወረፋ። ት 3. ሹመት፣ ማለረግ የሌለው። 4. መናኛ።

በተርታ በመደዳ፣ በሰልፍ።

ተርታሚ "ተረጎሚ" ስር ተመ.

ተርፏ

ተርፏ ተርፏ አለ በድንጋጤ ተሸበረ (ሰሚት)። ሆይ ተርፏ ተርፏ ላለ፤ ምን እንደሚሰጠንና እንጻ።

ተሰባ ግ መረዳት፣ ግወቅ ተቻለ። ነገሩ ለሁን ተሰባቶኛል።

ተሰባኝ ነገሩ ገገኝ፣ ተረዳሁት።

*ተሰተሰ

ተሰታሳ (ተሰተሰ) ት ተሰቷሳ፣ ፈራ።

ተንተሰተሰ ግ ፈራ።

እንተሰተሰ ግ አስፈራራ።

ተሰጥእ "ሰጠ" ስር ተመ.

ተሰያት "ሰአት" ስር ተመ.

ተሳልቆ "ሰለቀ" ስር ተመ.

ተሳቢ "ሳበ" ስር ተመ.

ተሳቦ ስ ተንድአውጣ ወይም ትል።

ተሳትፎ "ሰተፈ" ስር ተመ.

ተሳሽ ግ አቃተ፣ አትም የለለው ሆነ (አንድ ነገር ለማድረግ)። ከሀመው የተነሳ መናገር ተሳሽው።

ተሰቦ ስ ተላላፊ በሽታ፣ ወረርሽኝ።

ተስፋ ስ 1. ይገኛል፣ ይፈፀማል፣ ይሆናል፣ ይደረጋል ተብሎ የሚጠበቅ ፣ ምኞት። 2. ለሌኝታ። 3. አነሰተኛ ሙሉሙል፣ ጢቢኛ (በዜተከርስቲያን ለነጻያን የሚሰጥ)።

ተስፋ ሰጠ 1. ለመፈፀም ቃል ገባ። 2. እፅና፣ አበረታታ።

ተስፋ ቆረጠ የተሻለ ነገር እንደማይገኝ

ወይም እንደግዴማው አመነ፤ ምኞቱን፤ አላኛታውን ከሃሳቡ ሰረዘ፤ ተወ።

ተስፋ አደረገ 1. አንድ ነገር እንደሚገኝ፤ እንደሚሆን፤ እንደሚፈጸም አሰበ፤ ገመተ፤ ጠበቀ፤ ተማመነ። 2. አላኛታ አደረገ።

ተስፋ አገኘ (አንድ ነገር) ይሆንልሃል፤ ይፈጸማልሃል ተባለ ወይም እንደሚሆንለት ከሁኔታዎች ገመተ፤ ተማመነ።

ተስፋ የለውም 1. ፍላጎቱን፤ ምኞቱን፤ እቅዱን ለመፈጸም ወይም ለማግኘት አይችልም። 2. አይድንም፤ አይተርፍም (ከሞት፤ ከሰሸታ፤ ከአደጋ፤...)

ተስፋ ጣለበት በአንድ ነገር ላይ እምነት አላደረገ፤ ተማመነ።

ተስፋ ቢስ ከንቱ፤ ወደፊት ደሀና ነገር የማይጠብቀው ወይም የማይጠብቅ።

ተስፈኛ ስ በሌላ ሕይወት ስት አካባቢ ከተማሪዎች የሚተርፈውን ምግብ እየተመገበ የሚኖር ጥገኛ ተማሪ።

ተሸ

ተሸ አለ ግ የመቃጠል፤ የመጠበቅ፤ የመፍላት፤...ድምፅ ሰጠ።

ተሸሞረሞረ ግ በልዩ ልዩ ጌጥ ተዋበ፤ ተሸቀረቀረ።

ተቀምጧ ስ ፍሬው ብዙ የሆነ ቁመተ አጭር የማሽላ አይነት።

ተቀብሎ ስ የተፈጥሮ ስጦታ (እንደ ግርማ ሞገስ፤ በሰው የመወደድ፤ የመከበር፤ የመሳሰለው)።

የተቀብሎ ስም ስ የሹመት ወይም የማእረግ ስም (የንግስና፤ የአገልግሎት፤...)

ተቀናቀኝ ግ ተፎካክረ፤ ተሸተ፤ ተጋፋ (የሌላውን ይዞታ ለመንጠቅ)።

ተቀናቃኝ ግ ባላንጣ፤ ተፎካካሪ።

ተቃውሞ **ቀወመ** ስር ተመ.

ተቅማጣም **ቀወመ** ስር ተመ.

ተቅማጥ ዝ.ከ.

ተቋም "ቆመ" ስር ተመ.

ተበተ(ተቤተ-ታዋቂ) ግ ከራ፤ ተጀነ፤ ሰው ናቱ፤ በትእቢት ተሞላ።

ትእቢት ስ ከራት፤ ንቀት፤ ማንኛሉብኝነት።

ትእቢተኛ ግ ከራተኛ፤ ሰውን የሚንቅ።

አተበተ ግ አኩራት፤ ትእቢተኛ አደረገ።

ተበተበ ግ 1. ብዙ ቦታ ላይ አሰረ፤ ጠመጠመ፤ ጠላላ። 2. ከበ። ያዘ። 3. በአሰማት፤ እዚያ በማድረግ፤ በድምጽ አሰረ፤ አፈዘዘ፤... 4. ነገር ቋጠረ፤ ደለተ፤ አሰረ።

ተብታቢ ግ 1. መተተኛ፤ ጠንቋይ፤ አስማተኛ። 2. መሰሪ፤ ሲረኛ፤ ነገር ሰሪ።

ትብትብ ግ የታሰረ፤ የተተበተበ፤ የተጠላለፈ፤ የተቆላለፈ (ነገር)።

ትብትብ ስ ዝብዝብ፤ አተካራ።

ተተባተብ ግ ተሳሰረ፤ ተጠላለፈ፤ ተቆላለፈ፤ ተወሳሰበ።

*ተበተበ

ተብታብ ግ አተ የሚተሳሰር፤ በትክክል የማይኖር፤ ዮልታ።

ተንተባተብ ግ ሲኖር አንደበቱ ተሳሰረ፤ ተከላተፈ።

አንተባተብ ግ አፍን ያዘ፤ አሰረ፤ አከላተፈ።

*ተበተበ²

ተንተበተበ ግ እሳት በደንብ ሳይገጠው እስኪንጣጣ ድረስ ብቻ ተቆላ፤ በዝትተኛ የመብሰል ደረጃ ታመሰ (ገብስ፤ ሰንደ፤...)

አንተበተበ ግ እሳት በደንብ ሳይገጠው እስኪንጣጣ ድረስ ብቻ ቆላ፤ በደንብ ሳይብሰል አመሰ።

አንትብትብ ግ በዝትተኛ የመብሰል ደረጃ የታመሰ፤ የተቆላ (ገብስ፤ ሰንደ፤...)

ተባ ግ 1. ሰላ፤ ተሞረደ። 2. ቀለጠፈ (በንግግር)።

ትብ ግ ስለ፤ ስለት ያለው።

አተባ ግ ሳለ፤ ሞረደ።

ተባለ "አለ" ስር ተመ.

ተባእት ስ ወንዶ የታ።

ተባእታይ ግ ወንዶ።

ተባይ ስ 1. እንደ ቅማልና ቀንጫ ያለ ደም መጣጫ ወይም ሰብል የሚያጠፋ ነፍሳት። 2. (ዘይ.) በጥባቄ።

ተቤተ "ተበተ" ን ተመ.

ተብታቢ "ተበተበ" ስር ተመ.

ተብታብ **ተበተበ¹** ስር ተመ.

ተተግ "ተገተገ¹" ን ተመ.

ተትሰላገል ግ ቡልት እያለ በብዛት ወጣ (ጨሰ)።

ተኛ ግ 1. አተተ፤ አስተያየት ሰጠ፤ ማሰረጃ እየጠቀሰ ተናገረ። 2. ነቀፈ፤ እንቋሸ።

ተኛ ስ 1. አታኛ፤ አስተያየት ወይም ትችት የሚሰጥ ሰው። ግ 2. ነቃፈ።

ትችት ስ 1. አተታ፤ በማሰረጃ የተደገፈ አስተያየት። 2. ነቀፋ።

ተተኛ ግ 1. በማሰረጃ የተደገፈ አስተያየት ተሰጠበት። 2. የነቀፋ አስተያየት ተሰጠበት።

አስተኛ ግ ነቀፋ እስከተለ። አስነቀፈ።

ተነበየ ግ እንድ ነገር ከመደረጉ ወይም ከመድረሱ አስቀድሞ ነገሩ ወደፊት እንደሚደረግ ወይም እንደሚደርስ በቅድሚያ ተናገረ።

ትንቢት ስ ወደፊት ይደረጋል። ይደርሳል። ይፈጸማል ተብሎ በቅድሚያ የተነገረ ቃል፤ ንግር።

ትንቢት ተናገረ ተነበየ።

[P]ትንቢት አንቀፅ ስ (ሰዋ.) ያልተፈጸመ ድርጊት ወይም ወደፊት የሚፈጸም ድርጊት የሚገለፀበት የግስ ቅርፅ (ለምሳሌ እንደ ይበሳል፣ ይጠጣል፣... ያሉ)።

ትንቢተኛ ስ ትንቢት ተናገረ።

ተተነበየ ግ እንዲህ ይሆናል ተብሎ አስቀድሞ ተነገረ።

ተነተነ ግ 1. ከፋፈለ፣ መደበ፣ ደለደለ፣ ሸነሸነ። 2. ዘርዘረ፣ እየነጣጠለ አብራራ፣ አስረዳ።

ተንታኝ ት በዝርዝር አብራራቶ የሚያስረዳ፣ የሚያቀርብ።

ትንተኛ ስ 1. የግብራራት ወይም የመዘርዘር ተግባር። 2. ግብራራቶች ዝርዝር ሃሳብ።

ትንታኔ ስ 1. የመከፋፈል፣ የመዘርዘር፣ የግብራራት ተግባር። 2. በዝርዝር ተከፋፍሎና ተብራርቶ የቀረበ ሃሳብ።

አስተነተነ ግ በአእምሮው አወጣ፣ አወረደ፣ አሰበ፣ አሰላለ።

አስተንታኝ ስ 1. ስራ ደልዳይ፣ አከፋፋይ፣ መሪ። 2. አመዛኝ፣ አስተዋይ።

ተነነ ግ 1. ወደ እንፋሎትነት ተለወጠ። 2. ጨ። በነነ፣ ሰነነ። 3. ከነፈ፣ በረረ።

ተን ስ 1. እንደጤዛ በእንጻንድ ነገሮች ላይ ተንቆዞ የሚገኝ ውሃ፣ እንፋሎት። 2. በሙቀት ምክንያት የሚፈጠር እንደ ጭስ ያለ የፈሳሽ ነገር ብናኝ።

አተነነ ግ 1. ወደ እንፋሎትነት እንዲለወጥ አደረገ። 2. አጨ። አሰነነ።

ተነኮለ ግ ሸር፣ ተንኮል ሰራ።

ተንኮል ስ ሌላውን ለመጥገን ወይም ለማታለል፣ ለማስደንገጥ፣... በዚያ የሚከናወን ድርጊት ወይም ክፉ ስራ፣ ሸር።

ተንኮለኛ ት በሌላው ላይ መጥፎ ስራ የሚሰራ፣ ክፉ፣ ሸረኛ።

ተተናኮለ ግ ጠብ ለመፍጠር፣ ለመጣላት ፈለገ፣ ነገር ቆሰቆሰ።

ተነኮሰ ግ ነገር ፈለገ፣ ጠብ አጫረ።

ተንኳሽ ት ጠብ አጫረ፣ ነገር ፈላገ።

ትንኩሽት ስ 1. ጠብ አጫረ፣ ነገረኛ፣

ቁጡ። 2. ተናካሽ የሆነ በቆላ የሚገኝ የቀጭን አይነት።

ትንኮሳ ስ ጠብ መጫር፣ ነገር መፈለግ።

ተተናኮሰ ግ ነገር ፈለገ፣ ተነኮሰ።

ተነፈሰ ግ 1. አየር ወደ ሳንባው እያስገባ አሰጣጣ። 2. እውስጥ ታምቆ የነበረው አየር ወጣ። ንግሙ ተነፈሰ። 3. አወራ፣ ተናገረ። አስከመኛ ዝም ትላለህ! ተንፍስ እንጅ። 4. እረፍት፣ ፋታ አገኘ፣ ችግሩ፣ ስቃይ ተቃለለለት።

ትንፍሽ እንዳትል ምንም ቃል እንዳትናገር፣ ዝም በል።

መተንፈሻ ከለከለ እረፍት ነሳ፣ ፋታ ከለከለ፣ አሰጠ።

ትንፋሽ ስ ከሳንባ የሚወጣ አየር።

ትንፋሹን ዋጠ 1. ሳይናገር ወይም ሳይተነፍስ ዐጥ ብሎ ቆየ። 2. ከድካሙ ጥቂት አረፈ።

ትንፋሹ እስከለ በሀይወት እስከለሁ።

አስተነፈሰ ግ 1. በእንድ ነገር ውስጥ የተሞላ፣ የታመቀን አየር አሰጣጣ። 2. ገላገለ፣ አሳረፈ፣ እጩ አሰኘ። 3. አበረደ (ጥጋብን፣ ትእቢትን)።

አሳስተነፍሰ አለ 1. እረፍት ነሳ፣ ፋታ ከለከለ፣ ጨ። 2. አሳናገር አለ፣ መናገር ከለከለ።

ማስተንፈሻ ስ በእንድ ነገር ውስጥ የተሞላን አየር፣... ማስወጫ፣ መልቀቂያ ቀዳዳ ወይም መቆጣጠሪያ።

ተነፈገ ግ ግግ፣ ሸተተ፣ ከረፋ (ከመታፈን የተነሳ)።

ትንፋግ (ትንፋገን) ስ 1. ርጥበት ካለው ቆሻሻ ነገር ላይ እንደጠሰ እየሆነ የሚነሳ መጥፎ ሽታ። 2. አየር እንደሌለ በማይገኝበትና በማይዘጋጅበት ቦታ የሚፈጠር የታፈነ ጠረን፣ ትንፋሽ።

ተነፋነፍ[ሱሪ] ስ ከሰውነት ጋር ልክክ የማይል በጣም ሰፊ የሆነ የረዥም ሱሪ አይነት።

ተን "ተነነ" ስር ተመ.

ተንበረከ ስ ለፀሎት በርከክ በሚባለበት ጊዜ ለጉልበት ማሳረፊያ ያገለግል ዘንድ በእንጻንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚገኝ እንደ መከዳ ያለ ነገር።

ተንታኝ "ተነተነ" ስር ተመ.

ተንኮለኛ "ተነኮለ" ስር ተመ.

ተንኮል ዝ.ከ.

ተንኳሽ "ተነኮሰ" ስር ተመ.

ተኛ ግ 1. ጎጥ ምድር ነፃ ወይም ተጋደመ፣ ተዘረረ፣ ወደቀ። 2. እንቅልፍ ላይ ሆነ፣ እንቅልፍ ወለደው። 3. ተለሸሸ፣ ለጥ እለ

(ፀገር፣ ጤፍ፣...)። 4. በግብረ ስጋ ተገናኘ። 5. ረጋ፣ አንድ ቦታ ተቀመጠ። ማላው ላይ ሙሃ ተችቶበታል። 6. መሰራት አቆመ። ሰላቴ ተችታለች። 7. መንቀሳቀስ ወይም አንድን ስራ ግንቀሳቀስ ተወ። 8. አዘነበለ፣ አንነበለ፣ ተንጋደደ።

መጻፍት ስ 1. በአንቅልፍ፣ በድካም፣ በህመም፣... ጊዜ ሰውነት የሚያርፍበት፣ የሚጋደምበት ቦታ፣ አልጋ፣ መደብ፣...። 2. አልጋ ላይ መጋደም፣ መተኛት። ሰንፍ ሰው መጻፍት ያበዛል።

መጻፍት ቤት ስ ለመጻፍት ወይም ለመተኛ እንዲሆን የተዘጋጀ ክፍል።

አስተኛ ግ 1. አጋደመ፣ ዘንበል አደረገ። 2. መተኛት አስቻለ። አልጋው ለስት ሰው ያስተኛል። 3. እንቅልፍ አስወሰደ። 4. ወዘፈ (ሰራን)። 5. ጠብን ወይም ነገርን አበረደ፣ አረገበ።

ተኛ ግስ ወይም ስም በሆኑ በአንዳንድ ቃላት ላይ በስተመድረሻ በኩል እየታከለ ሌሎች ስሞችን ወይም ቅፅሎችን ለመመስረት የሚያገለግል ምላሳድ። በላተኛ/ ቀለብተኛ/ዝምተኛ።

ተአማኒ "አመነ" ስር "ታማኝን" ተመ.

ተአምር(ታምር) ስ አስደናቂ ፣ አስገራሚ፣ ልዩ የሆነ ነገር። "ታምራት"ም ይባላል።

ተአምረኛ ት ተአምር የሚሰራ፣ ልዩ ችሎታ ያለው።

ተአቅቦ "አቀቦ" ስር ተመ.

ተከለ ግ 1. የተክልን ፍሬ፣ ዘር ወይም የችግኝን ስር ከአፈር ውስጥ አስገባ፣ ሻጠ፣ ሸገጠ፣ ቀበረ (እንዲለማ፣ እንዲፀድቅ፣ እንዲበቅል)። 2. ቸክለ። 3. ሰራ፣ መሰረተ፣ አቆመ (ቤተክርስቲያንን ወይም ሌላ ድርጅትን)። 4. ግለ፣ ፈጠፈጠ። መሬት ላይ በራሱ ተከለው። 5. ሰጠ፣ አፀፍ፣ አስያዘ (መሬትን፣ ሰራን፣...)። 6. መደበ፣ ደነባ (ግብርን፣ ስርአትን፣...)።

ተከል ነቀል ተዘዋዋሪ፣ በተወሰነ ቦታ ፀንቶ የማይቀመጥ።

ተካይ ነቃይ ስ ሸሚ ሻራ፣ ርስት ለመስጠትና የተሰጠውንም ለመንጠቅ የሚችል የቀድሞ ጊዜ ባለስልጣን።

ተክል ስ 1. ልምላሜ ያላቸው የእጃቸው ዝርያዎች በጠቅላላ የሚጠናቡት ስም። 2. ሰው ይሆኑት በሌላ ተክሎ የሚንከባከቡ እንደ ጌሾ፣ ጎመን፣ አበባ ያሉ የሚበሉ ወይም የማይበሉ እጃቸው አጠቃላይ ስም። "አትክልት"ም ይባላል።

አትክልት(አታክልት) ስ 1. ለመብልነት የሚያገለግሉ እንደጎመን፣ ድንጋት፣ ቀይ ስር የመሳሰሉ የእጃቸው ዝርያዎች። 2. የ "ተክል" ን

2ኛ ፍቺ ተመ.
አትክልት ሻጭ ስ በፍራፍሬ፣ በአትክልት ንግድ ስራ ላይ የተሰማራ ነጋዴ።

አትክልተኛ ስ አትክልትን በመትከልና በመንከባከብ ሙያ ላይ የተሰማራ ሰራተኛ።

ትክል ት የተተከለ፣ የቆመ።

ትክለ መልካም አቋመ መልካም፣ ያማረ (በዙውን ጊዜ ለሴት)።

ትክለ ሰውነት ስ 1. አቋም፣ የሰውነት ትርፅ። 2. የአንድ ሰው አጠቃላይ የማንነትና የባህርያ ሁኔታ።

ትክል ድንጋይ ስ በመቃብር ላይ ወይም በሌላ ቦታ ሆን ተብሎ ለምልክት የተተከለና ትርፅ ያለው ድንጋይ።

ትክለኛ ስ በቀድሞ ዘመን ከመንግስት በቋሚ ባለቤትነት ርስት ወይም መሬት የተሰጠው፣ ባለቀላይ፣ "ተተካይ" ም ይባላል።

ተተክለ ግ 1. እፅዋት፣ ተክል፣ ፍራፍሬ፣...እንዲበቅል፣ እንዲፀድቅ በመሬት ወይም በአፈር ውስጥ ተሸገጠ። 2. ወደቀ፣ ተፈጠፈጠ። ባፍጠሙ ተተክለ። 3. ተመሰረተ፣ ተቋቋመ። 4. ተመደበ(ግብር፣ በጀት፣...)።

ተከተከ ግ 1. ጠቀጠቀ፣ ጨቀጨቀ፣ መላለሰ ወጋ። 2. ጥሬን እየለቀመ በላ (ደር፣ ወፍ፣...)።

ትክትክ ት የተወጋጋ፣ የተበሳሳ፣ የተጠቀጠቀ።

*ተከተከ

ትክትክ አለ ግ በጣም ፈልቶ በሰለ፣ ተንተከተከ (ወጥ፣ አጥሚት፣...)።

ትክትክ አደረገ ግ በጣም እፍልቶ አበሰለ፣ አንተከተከ (ወጥን፣ አጥሚትን፣...)።

ተንተከተከ ግ በጣም ፈላ፣ በሰለ።

አንተከተከ ግ በጣም አፈላ፣ አበሰለ።

አንትክትከ ስ አጥሚት፣ ሙቅ።

ተከነ ግ 1. በጣም ተንተከተከ፣ በሰለ (ውሃ ብዙ የለለበት ወጥ)። 2. ተናደደ፣ በገን።

ትክን አለ ግ 1. በጣም በሰለ (ውሃ ብዙ የለለበት ወጥ)። 2. በጣም ተናደደ።

ትክን ያለ ወጥ (ውሃ ላይበዛበት) በደንብ የበሰለና የጣፈጠ ወጥ።

ተትከነከነ ግ በሃዘን፣ በብስጭት፣ በንደት ተብሰለለ።

አትክን(አትካኝ) ት አብሾቅ፣ አናዳጅ።

አትከነከነ ግ በሃዘን፣ በብስጭት፣ በንደት አብሰለለ።

ተከዘ ግ 1. በሃሳብ ተዋጠ፣ አዘነ፣ ቆዘመ። 2. ዋናው እስኪመጣ ድረስ ለጊዜው ሌላ ነገር ይዞ አዘገመ፣ ጠበቀ። ምግብ እስኪቀርብ በዚች ቆሎ

ተክፍ።

መተከኛ ስ መቆያ።

ትካዜ ስ ሃዘን፣ ቁዘን፣ በሃሳብ መዋጥ።

ትካዜ ገባው በጭንቀት፣ በሃሳብ ተዋጠ።

ተኩላ ስ ከብና ሰፋፊ ጆሮዎች ያሉት፣ ትልቅ ውሻ የሚያክል፣ በዋሻ፣ ጥቅጥ ባለ ሳር ወይም በጉራንጉር ውስጥ የሚኖር ስጋ በል የሆነ የጻር እንሳሳ (ሰሌጥን የጻር እንሳሳ ስር ተመ)።

ተኩስ "ተኩስ" ስር ተመ.

ተካ ግ 1. በጠፋ፣ በተወሰደ፣ በሄደ ነገር ፋንታ ሌላ ሰጠ፣ አመጣ፣ መለሰ፣ ከፈለ። 2. ወክለ። 3. በሌላ ሰው ወይም እቃ ፋንታ ገባ፣ አገለገለ።

መተኪያ ስ በአንድ ነገር ፋንታ በተመሳሳይ ሁኔታ የሚያገለግል፣ መለወጫ።

መተኪያ የሌለው በእሱ ፋንታ ሊሆን፣ ሊገባ፣ ሊያገለግል የሚችል ምትክ፣ ልዋጭ የማይገኝለት፣ ብቸኛ የሆነ።

ምትክ ስ 1. ተተኪ። 2. ልዋጭ።

በምትኩ 1. በፋንታው። ተፈላጊው እቃ ሰለጠፋ በምትኩ ሌላ ገዛሁ። 2. በለውጠ። ለሱን ስጠኝ በምትኩ ይሄን እሰጥሃሁ።

ትክ ስ ምትክ።

ተተካ ግ 1. በጠፋ፣ በተወሰደ፣ በሄደ ነገር ፋንታ ሌላ ተሰጠ፣ ተመለሰ፣ ተከፈለ። 2. በሌላ ነገር ፋንታ መጣ፣ ገባ፣ አገለገለ። 3. ተወካ።

ተተኪ ት በአንድ ሰው ወይም ነገር ፋንታ ተተክቶ የሚገባ ወይም የሚመጣ ቀጣይ፣ ተከታይ።

ተተኪ ትውልድ ካለው ትውልድ ቀጥሎ የሚመጣ አዲስ ትውልድ።

ተካሪ(አተካሪ) ስ በቀሚስ ላይ የሚሰፋ ወፈር ያለ መታጠቂያ ወይም መቀነት።

ተካኝ "ካኝ" ስር ተመ.

ተክሊል ስ 1. የቤተክህነት ሰዎች፣ የነገሰታት ቤተሰቦች በበአል ቀን ወይም ሙሽሮች በቤተክርስቲያን ጋብቻቸውን ቢፈፀሙ ራሳቸው ላይ እንደቆዩ የሚደፉት ክብር፣ ከወርቅ፣... የሚሰራ የክብር ወይም የማእረግ ምልክት ("አክሊል" ን ስለላ ተመ)። 2. በአርቶዶክስ ቤተክርስቲያን እማካኝነት የሚፈፀም ስርአተ ጋብቻ።

ተክሊል አደረገ በበርአተ ተክሊል አገባ።

ተክል "ተክል" ስር ተመ.

ተኮረ ግ ትክ ብሎ አየ፣ ተመለከተ፣ አስተዋለ።

ተኳር ት አተኮር የሚመለከት፣ የሚያስተውል።

ትኩረት ስ አዕንገት፣ ሃሳብን በይበልጥ አንድ ነገር ላይ ማሳራፍ።

ትኩረት ሰጠ (ለጉዳዩ) ከፍ ያለ ግምት ሰጠ፣ ይበልጥ አሰበበት።

ትኩረት ሳበ የለው ሃሳብ ወደእሱ እንዲሆን አደረገ።

ትኩረት አገኘ ይበልጥ ታሰበበት።

ትኩር ብሎ አየ አተኮር ተመለከተ።

ተተኮረ ግ ትኩረት ተደረገበት፣ በደንብ ታየ። በዚህ ጉዳይ ላይ ለምን ለንገደተተኮረ አልገንገም።

አተኮረ ግ 1. አይኑን በአንድ ነገር ላይ ተክሎ፣ አስተውሎ ተመለከተ። 2. ሃሳቡን በሙሉ ወደ አንድ ነገር ላይ አደረገ።

አትኩሮት ስ አዕንገት፣ ትኩረት።

ተኮረ ግ 1. እቃጠለ፣ ለበለበ፣ ፈጀ። 2. በጣም ተፋጀ፣ ከመጠን በላይ ሞቀ። 3. በጣም ሞቀ(ሰውነት)። 4. በጋለ ብረት ጠበሰ(ገላን)። 5. በካውያ ጸመጠ፣ ለመመጠ፣ አስተካከለ (የተወማደደ ልብሰን)። 6. በሙቀት ሃይል በሚሰራ መሳሪያ እየጠቀለለ፣ እያስተካከለ አስዋበ (ፀጉር)። 7. በግንብ ድንጋጋቸው መጋጠሚያ ላይ የሚገኘውን ቦታ በሲሚንቶ እየመረገ ጸመጠ፣ ለመጠጠ። 8. መሳሪያን ወይም እንደሮኪት፣ ሚሳይል የመሳሰሉ ሩቅ የሚሄዱ ተወርዋሪ ነገሮችን አስፈነጠረ፣ ሰደደ። 9. በመሳሪያ (በጠራንጃ፣ በሽጉጥ፣...) ጥይትን ወደፊት አስፈነጠረ፣ አበረረ። 10. (ዘይ.) ፊፀመ፣ አከናወነ (ጉዳይ)።

ሕግተኮሻ ስ 1. በእሳት ወይም በአሌክትሪክ ሃይል አግሎ አንድን ነገር ለመተኮስ የሚያገለግል እንደ ብረት ዘንግ፣ ሽቦ ያለ ነገር ወይም መሳሪያ። 2. ካውያ። 3. እላግ።

ተኩሰ ስ 1. የእሳት ጠባሳ ምልክት። 2. በጦር መሳሪያ የመተኮስ ወይም የመታኮስ ሁኔታ። 3. ከጦር መሳሪያ የሚወጣ የጥይት ድምፅ። 4. በካውያ የተተኮሰ ልብስ እጥፋት፣ የአተኳኮስ ሁኔታ።

ተኩስ ከፈተ በሌላ ወገን ላይ የጦር መሳሪያ መተኮስ ጀመረ።

የተኩስ ልውውጥ በተለያዩ ወገኖች መካከል በመሳሪያ የሚደረግ የተኩስ ምልልክ፣ ወጊያ።

የተኩስ አቁም ስምምነት በተኩስ ወይም በውጊያ ላይ ያሉ ወገኖች፣ ባለብት ሁኔታ ላይ እንዳሉ ውጊያውን ለማቆም የሚያደርጉት ጊዜያዊ ስምምነት።

ተኳሽ ት 1. አንድን መሳሪያ ለመተኮስ የተመደበ ሰው። 2. ተኩስ ኢላማውን ሳይሰጥ የምምታት ችሎታ ያለው ሰው፣ አነጣጣሪ።

ትኩስ ት 1. ሙቀት ያለው፣ ገና ከእሳት ላይ የወረደ። 2. አዲስ፣ ለጋ።

በትኩሱ 1. ሳይቆይ፣ ሳይዘገይ 2. ሳይበርድ።

ላይተከትዝ።

ትኩስ ስጋ ያልዋለ ያላደረ ስጋ።

ትኩስ ዜና አዳስ ዜና፣ ከዚህ በፊት ያልተሰጠ ወይም ያልተነገረ።

ትኩሳት ስ 1 ብዙ ጊዜ የሀመም ምልክት የሆነና ከተለመደው መጠን በላይ የሚወጣ የሰውነት ሙቀት። 2. ወበት፣ ሃሩር። 3. ንጹድ፣ የወባ በሽታ። 4. ጠባላ (የአሳት)።

ተተኩሰ ግ 1. ተጻመጠ ወይም ተስተካከለ (ልብስ በካውያ)። 2. በሙቀት ሃይል በሚሰራ መላሪያ እንዲስተካከል፣ እንዲሞብ ተደረገ። *ላይኛ ማደግ ተተኩሳች*። 3. ወደ ላይ ወጣ፣ ናረ (ዋጋ)። 4. መልክና ቅርፅ ተበጅለት (የግንብ መጋጠሚያ በሲሚንቶ)። 5. የጦር መላሪያ (ጥይት፣ ርኪት፣ ሚሳይል...) ተሰፈነጠረ፣ ተወረወረ፣ ፈነዳ። 6. ተበደደ።

አተኩሰ ግ ሰውነት በጣም ሞቀ (ከበሽታ የተነሳ)።

አስተኩሰ ግ 1. ተኩስ እንዲከፈት አዘዘ፣ የውጊያ ወይም የተኩስ መመሪያ ሰጠ። 2. በእሳት አስጠበሰ፣ አስበደደ።

አስተኩሰ ስ ከፋት ቦታ ሆኖ ከጠድ መላሪያ ተኳሾች ጋር በረዳያ መገናኛ እየተነጋገረ ተፈላጊውን አላግ፣ ቦታ የሚያስደበድብ፤ አዋጊ።

ተኳር "ተኩረ" ስር ተመ.

ተኳሽ "ተኩሳ" ስር ተመ.

ተወ ግ 1. አንድን ስራ፣ ድርጊት፣ ግንኙነት፣ ልግድ መፈጸም ወይም ማካሄድ... አቆሙ፣ አጽጠ፣ ከግድረግ ተቆጠበ። 2. ይዘት፣ ወብጠት የነበረውን ነገር ለቀቀ። 3. አንድን ነገር ችላ አለ፣ ትኩረት የማይሰጠው ሆነ። 4. ገደፈ፣ አስቀረ፣ ጣለ። 5. ይቅር አለ፣ ግረ። 6. ለቀቀ(ሀመም)። *ገለልተኛው መታየቱ፣ መገኘቱ ቀረ፣ ሰፈሩን ትቶታል።*

ተወን አባዝህ አታስተግረኝ፣ አትወቅጥቀኝ፣ ... ለግለት የሚነገር።

ተተወ ግ 1. ተገደፈ፣ ቀረ፣ ተጣለ፣ ታሰፈ። 2. ተግረ፣ ይቅር ተባለ።

ተወነ ግ በተወኔት መልክ ሰራ ወይም አሳየ። ተዋናይ ስ በትያትር ውስጥ አንድን ገጠሀርይ ወክሎ የሚጻወት፣ ትያትር የሚሰራ የጥበብ ሰው።

ተውኔት ስ በሰነዕሁፍ መልክ ተዘጋጅተና በመድረክ ላይ ለተመልካች ቀርቦ የሚታይ የስጥበብ ውጤት፣ ትያትር።

ተዋሀዶ "ዋሀዶ" ስር ተመ.

ተዋናይ "ተወነ" ስር ተመ.

ተዋፅኦ ስ ከአንድ ነገር የተገኘ ውጤት (ለምሳሌ

ትቤ ፣ አይብ፣...ከወተት የሚገኝ ተዋፅኦ ነው)። ተውሳጠ ስም ስ ስፍ. በሰም ፋንታ ተተክቶ የሚገባና እንደ ስም ሆኖ የሚያገለግል የንግግር ክፍል (ለምሳሌ እኔ፣ እንተ፣ እሱ...።)።

ተውሳክ ግሰ ስ ስፍ. "እንደት"፣ "መቼ"፣ "የት" የሚለውን ጥያቄ የሚመልስና የገሰን፣ የቅፅልን ወይም የሌላ ተውሳክ ገሰን ሁኔታ የሚገልፅ የንግግር ክፍል (ለምሳሌ... ተለ፣ እዚህ፣ በፍጥነት...)።

ተውሳክ ስ በሽታ።

ተውኔት "ተወነ" ስር ተመ.

ተዛምዶ (ተዘምዶ) "ዘመዶ" ስር ተመ.

ተዛነብ ስ ከግድግዳ ውጭ ዙሪያውን የሚገኝ፣ ዝናብ ግድግዳን እንዳይገዳ ለማድረግ የሚያገለግል የጣራ ክፍል፣ ታካ፣ ሰበሰብ።

ተየበ ግ በታይጥ ዓፈ።

ታይጥ ስ በወረቀት፣ በሰቴንስል ላይ ለመጻፍ የሚያገለግል የፅሁፈት መኪና።

ታይጥ መታ በታይጥ ዓፈ።

ተደለቀ ግ ተቆነ፣ በዝግታ ሄደ፣ ተጅነ።

ተዳፋት ግ "ደፋ" ስር ተመ.

ተድላ "ደላ" ስር ተመ.

ተገበ ግ 1. በነፋስ ሃይል የሚወነወነው ዝናብ ጣለ፣ ውሽንፍር ሆነ። 2. ያለማጽረጥ አካፋ፣ ችፍ ችፍ አለ።

ተግብ ስ ውሽንፍር ያለው የክረምት ዝናብ ወለሰ።

ተገብር ግሰ "ገበረ" ስር ተመ.

ተገተገ (ተተገ) ግ 1. ገረፈ። 2. ተከለ፣ አያያዘ (በእሳት)።

ትንታግ ጥ 1. የእሳት ከፋይ። 2. (ዘይ.) ሃይለኛ፣ ቁጡ፣ ተናጋሪ፣ ምላሰኛ።

ተንተገተገ ግ በራ፣ አበራ፣ ተብለወለወ፣ ተብረቀረቀ።

አንተገተገ ግ አበራ፣ አብለወለወ፣ አብረቀቀ።

ተገተገ ግ አጠጋግቶ በብዛት ተከለ (ጥንኝን)።

ተገነ ግ ከለለ፣ ጋረደ።

ተገን ስ 1. ከነፋስ፣ ከብርድ... የሚከላከል የእንጨት፣ የድንጋይ፣ የዛፍ ከለለ፣ መከታ። 2. ረዳት፣ ወገን፣ መመኪያ።

ተገን አደረገ ግ 1. መከታ፣ ከለለ አደረገ። 2. አንድን ሰው መመኪያ አደረገ።

ተገድራ ስ እንደ ዋርካ፣ ወይራ፣...ጣሉ ዛፍች ገንድ ላይ በጥንኝት እጅብ ብሎ የሚበቅል የእወቅት አይነት።

ተጉመጠመጠ ግ አፋን (ውስጡን) በውሃ

አጠባ: አፀጻ።

ተጋ 7 1. በረታ፡ ጠነከረ፡ ከስንፍሪ ራቀ። 2.

አሰባ፡ ስለ አንድ ጉዳይ ተወካቱ።

ትጋህ(ትጉ) ት 1. ብርቱ፡ ታታሪ። 2. ንቁ፡ አሰባ።

ትጋት ስ 1. ብርታት፡ ታታሪነት፡ ጥረት። 2. ንቁነት።

አተጋ 7 እነታ፡ አበረታ፡ ጎተጎተ።

ተጋቦ "ገባ" ስር ተሙ.

ተጋድሎ "ገደለ" ስር ተሙ.

ተግ

ተግታ ስ የዝናብ መቆም ወይም ብራ መሆን።

ተግ አለ 7 1. ቦጉ፡ ብልጭ አለ፡ በራ። 2. ቆሙ፡ አባራ(ዝናብ)።

ተግ አደረገ 7 አበራ።

ተግሳፅ "ገሰፀ" ስር ተሙ.

ተግባር "ገበረ" ስር ተሙ.

ተግብ "ተገበ" ስር ተሙ.

ተግታ "ተግ" ስር ተሙ.

ተግዳሮት "ገደረ" ስር ተሙ.

ተጠናወተ 7 1. ጥላ ፈለገ፡ ባላጋራ ሆነ፡ ተተናከለ፡ ተጣላ። 2. አዘውትሮ በተደጋጋሚ አመኖ።

ተጠናወታት አስወረዳት፡ ወነገረች።

ተጠባ 7 (የኮሎ ትል በሰውነት ውስጥ) መኖሩ ታወቀ፡ ታየ።

ተፈሪ ሱሪ ስ ከላይ ሰፊ ሆኖ ከጉልበት በታች እስከ ቀርጭጭሚት በጠባቡ የሚወርድ ሱሪ።

ተፈተፈ 7 ላይ ላይን በሰለት ከብዙ ቦታ ላይ በጣ፡ ሰነተረ፡ ሰነጠቀ።

ትፍትፍ ት 1. ከብዙ ቦታ ላይ በሰለት የተወጋጋ፡ የተሸነታተረ። 2. በኩታ ወይም በነጠላ ጻር ጻር ላይ ተሰባጥሮ የተጣለፍ የተለያዩ ቀለማት ያሉት ጥለት።

ትፍትፋት ስ የተሰነጠቀ፡ የተሰነተረ፡ የተበጠየ የአካል ላይ ሸንትፋት።

ተተፈተፈ 7 ከብዙ ቦታ ላይ በሰለት ተቆረጠ፡ ተበጣ።

*ተፈተፈ

ተፈ ት ፈጣን፡ ከተፎ።

ተፍተፍ አለ 7 ስራን ለማክናወን በፍጥነት ወዲያ ወዲህ አለ።

አተፈተፈ 7 ፈጠነ፡ ቸከለ፡ ወዲያ ወዲህ አለ (ለስራ፡ ለወራ፡...)

አተፍታፊ ት ወሬን ወዲያ ወዲህ የሚያመላልስ።

ተፈጥሮ "ፈጠረ" ስር ተሙ.

ተፋ 7 1. ከፋ አስወጣ፡ አስወገደ፡ እንትፍ አለ (ምራቅን፡ ምግብን ወይም ሌላን ነገር)። 2.

አስመለስ፡ አስታወከ። 3. ወደ ጻር አወጣ፡ ጣለ (ውሃ የወሰደውን ሰው ወይም እንስሳ)። 4. አዳን፡ አተረፈ፡ አወጣ (ከትግር፡ ከአደጋ፡ ከመጥሮ አጋጣሚ...)

5. ወደ ውጭ መለሰ፡ አልወሰድ፡ አልቀበል አለ። 6. የያዘውን (እሳ) ለቀቀ። 7. (እስከራብቶ ወይም ብእር) ቀለሙ ገነፈለ፡ አፈሰሰ። 8. (ዘይ.) ጠላ፡ አገለለ። ሀዘብ የተፋቸው ባለሰላማናት።

ትፋት ስ 1. ከአፍ የወጣ ምራቅ፡ አክታ። 2. ትውከት።

ትፋታም ት 1. (ስድብ) ትውከታም (ለሰከራም)። 2. አነጋገሩ ያልታረመ፡ ባለፈ።

ትተፋ 7 (ዘይ.) በጣም ተጠላ፡ ተገለለ፡ እንዲወገድ ተደረገ።

አስተፋ 7 (ዘይ.) አስወገቆ አስከፈለ (ገንዘብን፡ እቃን፡...)

ተፈ "ተፈተፈ" ስር ተሙ.

ቱ የ"ተ" ፊደል ካለብ ዘር።

ቱሃን "ትሃን" ን ተሙ.

ቱሊ ስ 1. (ነውር) የቂጥ ቀጻጻ፡ ቱኒ። 2. ተረፈ ኩስ።

ቱሊያም ት (ነውር ፣ ስድብ) ቱሊውን በሚገባ የማያፀጻ።

ቱልቱላ ስ 1. ከቀንድ ወይም ከነሃስ... የሚሰራ እንደጥሩንግ ድምፅ የሚሰጥ ባህላዊ የትንፋሽ መብቃ መሳሪያ(ስእሉን የመብቃ መሳሪያ ስር ተሙ)። 2. (ዘይ.) የውሸት፡ የጉራ ወሬ ማውራት የሚወድ።

ቱልት ስ ሲቀጠቀጥ ማላጋ የሆነ ጭማቂ የሚወጣው፡ ስሩ ረኽሞ የሆነ የእፅዋት አይነት።

ቱማታ ስ ጫጫታ፡ ውካታ፡ ዉህተ፡ ረብሻ፡ ትርምስ።

ቱምቢ ስ ግንብን በትክክል ቀጥ አድርጎ ለመንገዳት ወይም ወደ አንድ ወገን አለማዘንበሉን ለማረጋገጥ ግንበኞች የሚገለገሉበት በሲባን የሚንጠለጠል የቆራጭ ብረት መሳሪያ።

ቱሪሰት ስ በዙውን ጊዜ ለደታና ለመዝናኛት ሲል ለደ ለደ ድንቅና ታሪካዊ ቴምቢ

በታዎችን በየአገሩ እየዘረ የሚያይ ገብኚ።

ቱሪናፋ ጳ ወሬኛ፣ ጉራ የሚያበዛ።

ቱር

ቱር አለ ግ 1. ነጣ፣ ጉፀሀ ሆነ። 2. ነጭ ልብስ ለበበ።

ቱር አለ ግ በረረ (ወፍ)።

ቱርኪ ጳ ፈሪ፣ ቡክን።

ቱስ

ቱስ አለ ግ 1. ተነፈሰ፣ የታመቀው አየር ወጣ (ከነግ ወይም ከሌላ ነገር)። 2. ቀስ ብሎ በጀር ነገረ።

ቱስ አደረገ ግ ድምፅ ሳያሰግ ፈሉን ለቀቀ።

ቱስክ

ቱስኪያም ጳ ፈሳም።

ቱስክ አለ ግ በነነ፣ ጨስ(ፈስ)።

ቱስክ አደረገ ግ ፈሳ።

ቱሻ

ቱሻ አለ ግ ቱሻ የሚል ድምፅ ሰጠ፣ በተቆላ ትኩስ ባቄላ ወይም አተር ላይ ውሃ ሲጨመርበት የሚሰግውን እይነት ድምፅ አሰጣ።

ቱቢት ስ 1. ለሃዘን የሚለበስ፣ ጻፍ ጻፍ ጥቁር ናይላን ጨርቅ የተመታበት ነጠላ። 2. የሃዘን ምልክት ጥቁር ጨርቅ።

ቱባ ስ 1. በጥንተ መሰረቱ ላይ ሌላ ያልታከለበት፣ ያልተቀየመ፣ ያልተከለሰ ጉፀሀ ነገር። ቱባ ግይት። 2. ያልተቀነሰ ሙሉ የድር ወይም የሹራብ ክር ጥቅል።

ቱቦ ስ ውስጠ ክፍት ሆኖ በተለያየ መጠን ከላሚንቶ ወይም ከብረት ወይም ከጥላብቲክ፣... የሚሰራ በውስጡ እንደ ፈሳሽ ነገር፣ የአሌክትሪክ ሽቦ ያሉትን ነገሮች ለማስተላለፍ የሚያገለግል እቃ።

ቱታ ስ በስራ ልብስነት የሚያገለግል፣ ሽሚዝና ሱው ከአንድ እይነት ወፈር ያለጭርት ወጥ ሆኖ ወይም ተያይዞ የተሰፋ ወይም ባለማንንቻ ሆኖ ደረት የሚሸፍን ትጥያ ያለው ሰፊ የሆነ ሱሪ።

ቱቻ(ቱሻ) ስ ገመድ ለመሰራት የሚያገለግል፣ ሳር፣ ከዚህ ሳር የሚዘጋጀው ገመድም ቱሻ ገመድ ይባላል።

ቱኒ ስ 1. (ኑወር) የቂጥ ቀጻጻ። 2. ቡክን፣ ፈሪ።

ቱኒያም ጳ (ኑወር፣ ስድብ) ፈሳም።

ቱኪ ስ 1. ዋና ሹም ያልሆነ እንደ ምትክ ወይም የዋናው ሹም ረጻት ሆኖ የሚያገለግል (ሰው)። 2. (ዘይ.) ወሬ አቀባይ፣ አሳባቂ።

ቱክ

ቱክ ቱክ አለ ግ ፈላ፣ ተንደክደክ።

ቱጃር ስ ሃብታም ነጋይ።

ቱግ

ቱግታ ስ የቁጣ፣ የንደት ንግግር፣ ሁኔታ።

ቱግ አለ ግ 1. በፍጥነት ነደደ። 2. በሃይል ተቆጣ፣ ተናደደ። 3. አንድ ላይ ብዙ ሆኖ በቀለ።

ቱፋህ ስ ፖም

ቱፊ "ቡፊ" ግ ተመ.

ቱፍ

ቱፍ አለ ግ ተፋ፣ እንትፍ አለ።

ቱፍታ "ቡፊ" ግ ተመ.

ቲ - ሞተ" ፈደል ሳልስ ዘር።

ቲግቲም ስ ውስጠ በጥቃትን ፍሬዎችና ፈሳሽ አዘል በሆነ አካል የተሞላ፣ ደቡብ-ሰሜን ወይም ሞላላ ቅርፅ ያለው፣ ሲበስል የሚቀላ፣ ቆጻው ለሰላሳ የሆነ የሚበላ አትክልት፣ ተክሉም ቲግቲም ይባላል።

ቲም

ቲም አለ ግ ከአፍ እስከ ገደፉ ሞላ፣ ጢም፣ ቲፍ አለ።

ቲኬት ስ ሲኒማ ቤት ወይም ቲያትር ቤት ለመግባት፣ በአውቶቡስ፣ በባቡር፣... ለመጓዝ ወይም እቃ ለመግዛትም ሆነ ሌላ አገልግሎት ለማግኘት የሚያስችልና በላይ ላይ አስፈላጊው መረጃ (ዋጋ፣ ተራ ቁጥር፣ ማህተም፣...) የተሳፈሰት ቆራጭ ወረቀት ወይም ካርድ።

ቲኬት ቆራጭ ስ ቲኬት ገዛ ወይም ሽጠ።

ቲኬት ቆራጭ ስ ቲኬትን የሚሸጥ ሰራተኛ።

ቲዎሪ ስ ንድፈ ሃሳብ።

ቲፍ

ቲፍ አለ ግ በጣም ሞላ።

ታ ሞተ" ፈደል ራብዝ ዘር።

ታህሳስ ስ ከሀጻር ወር ቀጥሎ የሚመጣ የአመቱ አራተኛ ወር ስም።

*ታላለ

ተላላ ጳ ሞኝ፣ በቀላሉ የሚታለል።

ተታለለ ግ 1. ተሞኝ፣ ተጭብረበረ። 2. ተሸነገለ።

አታለለ ግ 1. አሞኝ፣ አጭብረበረ፣ አቄለ። 2. ሸነገለ።

ማታለያ ስ ግባቢያ፣ መሸንገያ፣ መደለያ፣ ትንሽ ሰጠታ።

አታላይ ጳ 1. ውሸታም። 2. እያባበለ ወይም እየሸነገለ ጉዳዩን የሚፈልግ ወይም የሚያስፈልግ ሽንጋይ። ስ 3. ሌባ።

ታላ አይሰጥ ስ የከብት ለረሰር፣ አጥንት።

ታላላቅ “ተለቀ” ስር ተመ.

ታላቅ ዝ.ከ.

ታላማ ስ 1. የወተት አንጀትና የወጋራ መገናኛ የትንሹ አንጀት ጥቅል። 2. (ዘይ.) አቅመቤስ፣ ለንጻሳ።

ታምር “ተአምር” ን ተመ.

ታምቡር ስ ጠቅላላ ቅርፁ ክብ ሆኖ ሁለት አይቸ በቆዳ የተለበዱ፣ አብዛኛውን ጊዜ ስልፈኞች የሚታጀቡበት፣ በአንድ ወይም በሁለት አጫጭር በትሮች እየተመታ የከበር ድምፅ የሚሰጥ የሙዚቃ መሳሪያ።

ታሪክ “ተረክ” ስር ተመ.

ታሪፍ ስ 1. በገቢ ወይም በወጪ ሸቀጦች ላይ መንግስት የሚጠለው ቀፈጥ። 2. ሆቴሎችና ተመሳሳይ አገልግሎት ሰጪ ድርጅቶች ለምግብ ወይም ለሚሰጡት አገልግሎት የሚያስከፍሉት የተወሰነ የዋጋ ዝርዝር።

ታርጋ ስ በተሽከርካሪዎች የፈትና የሂላ አካል ላይ ተፅዕኖ በግልፅ የሚታይ የመለያ ቁጥር።

ታበየ “ተበተ”ን ተመ.

ታቦት ስ 1. ዕላት። 2. ዕላት የሚቀመጥበት ላጥን፣ የዕላት ማህደር።

ታቦት ነገሰ ታቦት ከቤተክርስቲያን ወጥቶ በመንፈሳዊ ስነስርዓት ተከበረ።

ታቦት ራት ስ የከተራ እለት ታቦት በሚያደርግበት ቦታ ከምእመናን ለካህናቱ የሚሰጥ ምግብና መጠጥ።

ታተረ ግ ተፍጨረጨረ፣ ግረ፣ ተጋ። መገገል እንዲኖር በስራ መታተር ያስፈልጋል።

ታታሪ ት ትጉህ፣ ተፍጨርጫ።

ታታ¹ ግ ጠላላፈ፣ አሰጣጠረ፣ አወሳሰበ ወይም እንደወንፈት፣ አቴና፣ መረብ ያለ ነገር ሰራ።

ትት ፣ 1. እንደወንፈት፣ መረብ፣...ጥልፍልፍ የሆነ። ስ 2. ቱባ (የድር ወይም የጥለት ክር)።

ታታ²

ታታ አለ ግ ተንታታ፣ ተከታታይ የእሩምታ ተኩስ ድምፅ ሰጠ ወይም ተሰማ።

ተንታታ ግ የተከታተለ የተኩስ ድምፅ ሰጠ፣ ተሰማ፣ ተንጣጣ።

አንታታ ግ የተከታተለ የተኩስ ድምፅ አሰማ።

ታታሪ “ታተረ” ስር ተመ.

ታች መፍ. 1. ከአንድ ነገር ስር ወይም በስተግርጌ ያለ። 2. ቁልቁል፣ ዝቅተኛ የሆነ (ስፍራ፣ መንገድ፣...))።

በታች መፍ. 1. በግርጌ፣ በስር [በኩል]። 2.

በቁልቁለት [በኩል]።

የበታች ፣ 1. ዝቅተኛ። 2. ከታች ያለ። 3. ታናሽ።

የበታች መኮንን ስ ከምክትል መቶ አለቃ በታች ከተራ ወታደር በላይ ሹመት ያለው ወታደር።

ከ በታች 1. ከ ግርጌ ወይም ስር። 2. ከ ተቀጥሎ። ከዚህ በታች የተዘረዘሩት።... 3. ከ ዝቅ የሚል ወይም የሚያንስ። ከዚህ በታች በሆነ ዋጋ አይገኝም።

ወደታች አለው አስተመው(ተቅማጥ)።

ታችኛ ፣ 1. በስተስር፣ በስተግርጌ ያለ። 2. ዝቅ ብሎ የሚገኝ።

ታች አምና “ሃች አምና” ን ተመ.

ታኒካ ስ ገረወይና። በአንጻንድ አካባቢ እንደ ጣሳ፣ ኩባያ፣... ያሉ እቃዎችም ታኒካ እየተባሉ ይጠራሉ።

ታናሽ “አነሰ” ስር ተመ.

ታንክ ስ መላ አካሉ ብረት ለበስ የሆነ፣ የሚሸከረከርበት የብረት ሰንሰለት ወይም ጎማ ያለው፣ አስፈላጊውን ትጥቅና ስንቅ ከነውታደሮቹ በውስጡ ሸፍኖ ሊይዝ የሚችል ከባድ የጦር ተሽከርካሪ ወይም መኪና።

ታንክኛ ስ በታንክ ምድብ የጦር ክፍል ውስጥ የሚያገለግል ወታደር።

ታንኳ ስ ከቀርካሃ ወይም ከሸንቆቆ ወይም ከደንገል፣... የሚሰራ የውሃ ላይ መጓጓዣ(ስለሉን መጓጓዣ ስር ተመ.)።

ታኩተ ግ ስለቸ፣ ደከመ።

አታኩተ ግ አሰለቸ፣ አደከመ።

አታካች ፣ 1. አድካሚ፣ አሰልቺ የሆነ (ሰራ)። 2. በጠባይ አሰልቺ የሆነ (ሰው)።

ታኬታ ስ ለእግር ኳስ ጨዋታ የሚያገለግል፣ ስሩ(ሰሉ) መሬት ለመቆንጠጥ የሚያስችሉ የሳስቲክ ወይም የብረት ጡቶች ያሉት የቆዳ ጫማ።

ታክሲ ስ በስተግ ውስጥ መንገደኞች ገንዘብ እየከፈሉ ከቦታ ወደ ቦታ የሚጓጓዙበት አነስተኛ አውቶቆቢል።

ታክሲ ያዘ/ወሰደ በታክሲ ተሳፈረ፣ ሄደ።

ታክቲክ ስ ዘዴ፣ አንድን አላማ ለመፈፀም፣ ተግባራዊ ለማድረግ የሚገለገሉበት ስልት።

ታክቲክኛ ፣ ዘዴኛ።

ታኮ ስ 1. ታኮ ጫማ፣ ባለተረከዝ ጫማ። 2. ከመሬት ክፍታ ያለው የጫማ ተረከዝ።

ታኮ² ስ የቆመ መኪና እንዳይንሸራተት ጎማዎቹ ስር የሚደረግ የብረት፣ የእንጨት ወይም የድንጋይ፣... ድጋፍ።

ታወሰ ግ ትዝ አለ። ታሰበ (የተረፋ ነገር)።

ትውስታ ስ ትዝታ።

ትውስ አለ ግ ትዝ አለ። ታሰበ።

አስታወሰ ግ 1. የቆየን፣ ያለፈን፣ የተረፋን ነገር ትዝ አሰኘ። ትዝ እንዲል አደረገ። 2. የተረፋን ሰው ወይም ነገር ማን ወይም ምን እንደሆነ ሊያውቅ ቻለ። ትዝ አለው። 3. የቆየን ወይም ያለፈን ነገር እንደገና አሰበ። 4. አሳሰበ፣ እንዳይረፋ አደረገ(ሌላን ሰው)።

ማስታወሻ ስ 1. እንዳይረፋ፣ እንዳይዘነጋ፣ ትዝ እንዲል በመታሰብ ያነት የሚቀመጥ ሃውልት ወይም ሌላ ነገር። 2. አንድ ነገር እንዲሰራ ወይም እንዲፈጸም የሚያሳስብ ዕውፍ። 3. እንዳይረፋሱ፣ እንዲተሰቡ ወይም ፍቅርና አክብሮትን ለመግለፅ ለዘመድ፣ ለወጻድ የሚደረግ ስጦታ። 4. ማስታወሻ [ደብተር] ፣ የተለያዩ የግል ጌዳዮች፣ ነጥቦች አድራሻዎች፣... የሚጻፉበት ትንሽ ደብተር።

አስታዎሽ ት 1. የማይረፋ፣ ዝንቅ ያልሆነ። 2. አሳሳቢ፣ አስገንዛቢ። 3 ጠያቂ ፣ ረዳት።

ታዎቂ "አወቀ" ስር ተመ.

ታዘበ ግ 1. ሌላው የሰራውን መጥፎ ተግባር በዋየት ቅር ተሰኘ። 2. ሁኔታዎችን በመገምገም ተመለከተ ፣ አስተዋለ።

ታዛቢ ስ 1. ተመልካች። 2. ተቆጫሪ። 3. ምስክር፣ እማኝ።

ትዝብት ስ አንድ ሰው የሚያደርገውን መጥፎ ተግባር የመገምገም አመለካከት።

ተዛዘበ ግ አንዱ ሌላውን በመታዘብ ሁኔታ ገመገመ።

አስተዛዘበ ግ አንዱ ሌላውን (እርስ በርስ) እንዲታዘብ፣ እንዲተዛዘብ፣ እንዲገማም፣ እንዲገማመት አደረገ።

ታዛ ስ በስተውጭ ያለ የቤት ዙሪያ ጣሪያ።

ታዛቢ "ታዘበ" ስር ተመ.

ታይፕ "ተየበ" ስር ተመ.

ታደገ ግ አጻ፣ ቤዛ ሆነ።

ትድግና ስ መታደግ፣ ማጻገን።

ታዳጊ ት አጻ፣ ቤዛ።

ታዲያ አንድን ሃሳብ ቀደም ብሎት በተነገረው ጋር ለጥያቄ የሚያገለግል ቃል፣ የንግግር፣ የአረፍተ ነገር ማያያዣ።

ታዲያሽ ስ 1. ከሲያሽ፣ እናስ እያሉ አንድ ሰው በጀመረው ነገር ወይም ገለጻ እንዲቀጥልበት፣ እንዲገባበት ለማድረግ በአድግጫ የሚሰነዘር ቃል። 2. "አምን" ለማለት በቃል ገንግር ላይ የሚያገለግል ቃል። ጠያቂ፣ ሰራውን ወረሰክ ግለት ነው? መላሽ፣ ታዲያሽ። 3. በጣም

በሚቀራረቡ ሰዎች መካከል ለሰላምታ የሚባል ቃል።

ታዳጊ ¹ "ታደገ" ስር ተመ.

ታዳጊ ² "አደገ" ስር ተመ.

ታጀረ ግ ኮራ፣ ተጀነ።

ታገለ ግ 1. አንዱ ሌላውን ለመጣል፣ ለማጥቃት፣... ተያያዘ፣ ተናነቀ፣ ግብግብ ወይም ትግል ገጠመ። 2. አንድን ነገር ለማከናወን፣ ለማግኘት፣... ተጣጣረ፣ ለፋ፣ መስዋእትነት ከፈለ። 3. አስቸገረ፣ በቀላሉ የሚከናወን አልሆነ አለ።

ታጋይ ት 1. ትግል፣ ግብግብ የመግጠም ችሎታ ያለው። ስ 2. ለላላማው፣ ለእምነት መከበር ወይም እውን መሆን የሚታገል፣ መስዋእትነትን የሚከፍል (ብዙውን ጊዜ ለፖለቲካ አላማ)።

ትግል ስ 1. አንዱ ሌላውን ለመጣል ወይም ለማጥቃት፣... የሚያደርገው ትንቅንቅ፣ ፍትህያ፣ ግብግብ። 2. ተግባርን፣ ስራን ለማከናወን የሚደረግ ጥረት፣ መፍጨርጨር። 3. (ብዙውን ጊዜ የፖለቲካ) አላማን ለማሳካት የሚደረግ ጥረት፣ መፍጨርጨር።

አታገለ ግ 1. አለፋ፣ አደከመ፣ በቀላሉ የማይከናወን ሆነ። 2. ትግልን መራ።

ታገሰ ግ ረጋ አለ። ሳይቸኩል በእርጋታ ጠበቀ። 2. ትንኮሳን ቻለ።

ታጋሽ ት ረጋ ያለ፣ ቻይ፣ የማይቸኩል፣ ተሉ የማይኖደድ።

ትእግስት ስ እርጋታ፣ መቻል፣ አለመቸኩል።

ትእግስተኛ ት ረጋ ያለ፣ ቻይ፣ ቸኩል ያልሆነ።

አስታገሰ ግ 1. ዝም አሰኘ፣ አቀዘቀዘ፣ ረጋ እንዲል አደረገ። 2. ቀነሰ፣ አበረደ፣ ለጊዜው አቆመ (ሀመምን፣ ረሃብን፣...)

ማስታገሻ [መድሃኒት] ስ ለጊዜው ሀመምን፣ ስቃይን የሚቀንስ መድሃኒት።

ታጠቀ ግ 1. በወገቡ ላይ ሽብ አደረገ፣ አሰረ (ቀበቶን፣ ዝናርን፣...)
2. ለበሰ (ሱሪን፣ ቁምጣን)
3. አሸገጠ፣ አደገደገ። 4. እንደ ሽጉጥ ወይም ጠመንጃ ያለ መሳሪያ ያዘ፣ በቀላልም ሆነ በከባድ የጦር መሳሪያ ተደራጀ፣ ተዘጋጀ። 5. ተዘጋጀ፣ ተጠነቀቀ፣ ቆርጦ ተነሳ። መሃይዎችን ለማጥፋት ታጥቀን ተነስተናል።

መታጠቂያ ስ መቀነት፣ ቀበቶ።

ታጣቂ ስ የጦር መሳሪያ የያዘ ሰው።

ትጥቅ ስ 1. ሽርተ፣ ድግድግ። 2. የጦር መሳሪያ። 3. አንድ ነገር ለማካሄድ (ጦርነት፣ ስራ፣ ጉዞ፣...) የሚያስፈልገ ነገር፣ ዝግጅት።

ትጥቅ ፈታ የያዘውን የጦር መሳሪያ

አስረከበ፥ ተቀማ፡፡
ትጥቀ መልካም በአላባባ ጥፍ የሆነች ሴት፡፡

ትጥቅና ስንቅ ስ ጦርነትን ለማካሄድ የሚያስፈልገው የጦር መሳሪያ፥ ቀለብና ሌላም ቁሳቁስ፤ ስንቅና ትጥቅም ይባላል፡፡

የትጥቅ ትግል ስ በጦር መሳሪያ አማካኝነት የሚካሄድ ትግል፡፡

አስታጠቀ ግ 1. አለባቢ (ሱሪን፥ ቲታን)፡፡ 2. የጦር መሳሪያ ሰጠ፥ አደለ፥ በጦር መሳሪያ አደራጀ፡፡ 3. (ዘይ.) ሰደበ፥ አዋረደ፡፡ በስድብ አስታጠቀው፡፡

ታፋ ስ ከጭን በላይ ከወገብ በታች ከመቀመጫ በስተጎን በኩል ያለ አካል፥ ሰርጎድ ያለው የሰውነት ክፍል(ሰሌብን ሰውነት ስር ተሙ)፡፡

ቴ የ "ተ" ፊደል ሃምስ ዘር፡፡

ቴሌስኮፕ ስ የቱቦ ቅርፅ ያለውና ሩቅ ያሉ ሃርፎችን አቅርቦና አጉልቶ የሚያሳይ መሳሪያ፡፡

ቴሌቪዥን ስ ከቴሌቪዥን ጣቢያ የሚሰራውን ስሌል፥ እንቅስቃሴና ድምፅ ከአየር እየጠለፈ የሚያሳይና የሚያሰማ መሳሪያ፡፡

ቴሌቪዥን ጣቢያ ስ በኢሌክትሮኒክና በልዩ ልዩ ዘመናዊ መሳሪያ፥ ድምፅ፥ ስሌልና ግንኙኛውም አይነት እንቅስቃሴ በአየር ውስጥ ወደተፈለገው በታ እንዲሰራጭ የሚያደርግ ጣቢያ፡፡

ቴሌክስ ስ መልእክትን በትየባ መልክ በሚፀፍና በኢሌክትሮኒክ ሞገድ አማካኝነት ወደተፈለገው በታ በሚያስተላልፍ ወይም በዚሁ መልክ የተሰራውን መልእክት ተቀብሎ ወዲያውኑ በሚፀፍ መሳሪያ አማካኝነት የሚካሄድ ግንኙነት፤ መሳሪያውም "ቴሌክስ" ይባላል፡፡

ቴሌግራም ስ በኢሌክትሮኒክ ሞገድ አማካኝነት የሚተላለፍ የፅሁፍ መልእክት፡፡

ቴሌርን "ስልክ" ን ተሙ.

ቴምር "ተምር"ን ተሙ.

ቴምብር ስ ተፈላጊው ቀረጥ ለመንግስት መከፈሉን እንዲያረጋግጥ በፖስታዎች፥ በደብዳቤዎች፥ በሽቀጦች፥...ላይ የሚለጠፍ፥ በላይ ላይ የቀረጡ የጋና ልዩ ምልክት (አርማ) የታተመበት፥ መጠኑ እነስተኛ የሆነ በመንግስት የሚዘጋጅ ስህ ወረቀት፡፡

ቴርሞ ሜትር ስ የሙቀት መጠን መለኪያ መሳሪያ፤ የሙቀት መጠን መለኪያ፡፡

ቴስተር ስ በኢሌክትሮኒክ ሽቦ ውስጥ ወይም የኢሌክትሮኒክ ሃይል በሚያልፍበት እቃ ውስጥ የኢሌክትሮኒክ ሃይል መኖር አለመኖሩን ለማረጋገጥ የሚያገለግል መሳሪያ፡፡

ቴክኒክ ስ 1. ከሞተር፥ ከሜካኒክ፥ ከእንጨት

ስራ ጋር የተያያዘ የእጅ ሙያ ጥበብ፡፡ 2. ዘይ፥ ብልሃት፡፡

ፍቴክኒክ ትምህርት ስ የአደጥበብ፥ የሜካኒክ፥ የኢሌክትሮኒክ፥... ዘርፍን የሚመለከት የሙያ ትምህርት፡፡

ፍክኒሻያን ስ የቴክኒክ ስራዎችን የሚያከናውን ባለሙያ፡፡

ፍክኖሎጂ ስ የሳይንሳዊ ግኝቶች በተለይ ለኢንጅነሪንግ ጠቀሜታ ተግባራዊ የሚሆን ስልት ጥናትና እውቀት፤ ተግባራዊ ሳይንስ፡፡

ፍፕ (ፍፕሪከደር) ስ በቴፕ ክር ላይ ድምፅን ለመቅረፅና የተቀረፀውንም ድምፅ መልሶ ለመስማት የሚያገለግል መሳሪያ፡፡

ፍፕ ክር ስ ግግጅትነት ያለው፥ በቴፕ አማካኝነት ድምፅን እየቀረፀ የሚያስቀር፥ ለስ የሆነ የፕላስቲክ ጥበባ፡፡

ት የ "ተ" ፊደል ሳድስ ዘር፡፡

ትሁት ት ትን፥ ታዛዥ፥ ሰው አካባቢ፡፡

ትህትና ስ ትንነት፥ ታዛዥነት፥ ሰው አካባቢነት፥ ራሱንና የራሱን ዝቅ አድራጊነት፡፡

ትህርምት ስ መጥፎ የተባሉ ድርጊቶችን ከመፈፀም ራሱን የመቆጣጠር ሃይማኖታዊ ተግባር፡፡

ትህትና "ትሁት" ስር ተሙ.

ትሂን(ቴሃን) ስ እንደቀንጫና ትግል የሰውን ደም በመምጣጥ የሚኖር የቤት ውስጥ ተባይ፡፡

ትሂናም ት (ስድብ) ትሂን ያለበት ወይም የበዛበት፡፡

ትላም "ተላ" ስር ተሙ.

ትላባራ ዝ.ከ.

ትላንት "ትናንት"ን ተሙ.

ትል "ተላ" ስር ተሙ.

ትልልቅ "ተለቀ" ስር ተሙ.

ትልም "ተለመ" ስር ተሙ.

ትልቅ "ተለቀ" ስር ተሙ.

ትልታይ "ተለተለ" ስር ተሙ.

ትልትላት ዝ.ከ.

ትልትል ዝ.ከ.

ትልአባራ "ተላ" ስር "ትላባራ" ን ተሙ.

ትሙን "ተሙን" ን ተሙ.

ትምህርት "መሃረ" ስር ተሙ.

ትምቡሽ

ትምቡሼ(ትንቡሼ) ት ድንቡሼ፥ ወፍራም፡፡

ትምቡሽ አለ ስ ድቡልቡል አለ፥ ወፈረ፡፡

ትምባሆ (ትንባሆ) ለ ርጉቡን ቅጠል ለጥልጠው በአፍ የሚይዙት ወይም አድርገውና አሸተው በሊጋራ መልክ ጢሱን የሚምጉት ሱስ የሚያሳዝ እድ።

ትምባሆም ጎ (ሰድብ) ትምባሆ የሚያጠሰ፣ የትምባሆ ሱስ ያለበት።

ትምትም "ተመተመ" ስር ተመ.

ትምክ

ትምክ አለ ግ ስርጉድ፥ ስምጥ አለ፥ ላላ።

ትምክ ትምክ አለ ግ ሲነኩት ስምጥ ስምጥ፥ ስርጉድ ስርጉድ አለ።

ትምክሀተኛ "መካ" ስር ተመ.

ትምክሀት ዝ.ከ.

ትረባ "ተረባ" ስር ተመ.

ትረፋት "ተረፈ" ስር ተመ.

ትረምፎት ለ ጥሩምባ የሚመስል በትንፋሽ የሚሰራ ዘመናዊ የሙዚቃ መሳሪያ(ሰአሉን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

ትራስ "ተራሰ" ስር ተመ.

ትራሰጌ ዝ.ከ.

ትራንስፎርመር ለ 1. በአሊክትሪክ ሃይል በሚሰሩ በራዲዮ፥ በቴሌቪዥና፥ በቴሌቪዥን፥... ውስጥ የሚገኝ የአሊክትሪክ ሃይልን እየመጠየ የሚያሰራጭ መሳሪያ። 2. የአሊክትሪክ ጋን።

ትራንስፖርት ለ መጓጓዣ መንገድ ወይም መኪና፥ አውጥላት፥... የመሳሰለው መገልገያ።

ትራክተር ለ የእርግ መኪና።

ትራክማ ለ የሚያቃጥል የሚያሳክስ ተላላፊ የአይን በሽታ፥ አይን ማዘ።

ትራጂኒ ለ መድረኩ በሃዘን ድባብ የተሞላ ሆኖ በየና ገፀባህር ውድቀት ወይም ሞት የሚያስቃ የትያትር አይነት።

ትራፊ "ተረፈ" ስር ተመ.

ትራፊክ ለ 1. በመንገድ ላይ የሚታዩ የሰዎች የተሽከርካሪዎች፥... እንቅስቃሴ ወይም በመንገድ ላይ የሚገኙ ሰዎች፥ ተሽከርካሪዎች፥... በአንድነት የሚጠሩበት ስም። 2. አሽከርካሪዎች የትራፊክ ደንብ የሚጠይቀውን ስነርእይት ማሟላታቸውን የሚከታተል ፖሊስ፥ ትራፊክ ፖሊስ ።

የትራፊክ ህግ/ደንብ ለ ስለተሽከርካሪዎች ደህንነት፥ ስለአሽከርካሪዎችና የመንገድ ስነርእይትን የሚመለከት በትራፊክ ፅ/ቤት የወጣ ወይም የተዘጋጀ መመሪያ፥ ደንብ፥ ህግ።

የትራፊክ መብራት ለ መስተላላች መንገድ ባለበት አካባቢ ተሽከርካሪዎች ተራቸውን

ጠብቀው እንዲቆሙ ወይም እንዲሄዱ ምልክት የሚያሳይ ባለቀለም (አረንጓዴ፥ ቢጫ፥ ቀይ) መሳሪያ።

ትር

ትርታ ለ ምት ንዝረት (ብዙውን ጊዜ የልብ)።

ትር ትር አለ ግ ድው ድው አለ፥ መታ ንዝረ (ብዙውን ጊዜ ልብ)።

ትርምስ "ተራመሰ" ስር ተመ.

ትርሽም

ትርሽም አለ ግ ተሰበረ።

ትርሽም አደረገ ግ ሰበረ።

ትርታ "ትር" ስር ተመ.

ትርታሮ "ተረተረ" ስር ተመ.

ትርትር ዝ.ከ.

ትርንጎ ለ መጠኑ ከፓፓይ አነስ የሚል፥ ሽፋት ሳሳ፥ አካሉ ጠንክር ያል፥ ጥሩ መላክ ያለውና የሚበላ ፍሬ የሚያፈራ ተክል፥ ፍሬውም ትርንጎ ይባላል።

ትርኢት ለ እንደ ሙዚቃ፥ ትያትር፥ አክሮባት፥... ያለ ለህዝብ ቀርቦ የሚታይ ዝግጅት።

ትርኪምርኪ ለ 1. ቅራቅንቦ፥ ከተት። 2. (ዘይ.) የማይረባ ነገር።

ትርክም

ትርክምክም ጎ የማይረቡ እቃዎች ስብስብ።

ትርካሽ "ተረከሰ" ስር ተመ.

ትርጁማን ለ በአንድ ቋንቋ የተነገረን ነገር በሌላ ቋንቋ ለውጦ የሚናገር፥ አስተርጓሚ።

ትርትም "ተረጎመ" ስር ተመ.

ትርግ

ትርግታ ለ ምት፥ ንዝረት (የልብ፥ የእርግብግቢት፥ የደምስር፥...)

ትርግ ትርግ አለ ግ መታ፥ ተርገበዝ (ልብ፥ እርግብግቢት፥...)

ትርጓሚ "ተረጎመ" ስር ተመ.

ትርፍ "ተረፈ" ስር ተመ.

ትሰብእት ለ (ክር.) ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስጋ የለበበት ቀን (መጋቢት 29)።

ትቦት "ተቦተ" ስር ተመ.

ትቦያ ለ ደቃቅ አፈር፥ አግራ።

ትብ "ተባ" ስር ተመ.

ትብትብ "ተቦተቦ" ስር ተመ.

ትብትብ ዝ.ከ.

ትት "ታታ" ስር ተመ.

ትችት "ተቸ" ስር ተመ.

ትናገሽ "አነሰ" ስር ተመ.

ትናገንት(ትላንትትናገንትና) ስ. 1. ከዛሬው ቀን በፊት የነበረው፣ የለፈው ቀን። ትናገንትናገ የግስታውስበት ብዙ የሚገርም ነገር አጋጥሞኛል። 2. (ዘይ.) ከዚህ በፊት፣ ባለፈው ዘመን ወይም የለፈው ዘመን። ትናገንት ህዝብን ሲበድሉ የነበሩ ባለቤታዎች...

ከትናገንት ወዲያ(በስቲያ)ከትናገንት በፊት የነበረው ቀን።

ትናጋ(ትናግ) ስ ከአፍ ወደ ጉርሮ በሚወሰደው መስመር ላይ ከላንቃ መዳረሻ አካባቢ የሚገኝ የአፍ ውስጥ የላይኛው ክፍል(ሰሌጥን አፍ ስር ተመ.)።

የትናጋ ድምፅ ስ (ሰነል.) እንደ ቀ፣ ገ፣ ክ ያለ የምላሽን የሂለኛ ክፍል ከትናጋ ጋር በግጥናኛት የሚፈጠር የንግግር ድምፅ።

ትን

ትንታ ስ የሚያፍን፣ የሚያስነጥስ፣... ወደ ስርን ወይም ወደ አየር ቧንቧ የገባ የምግብ እኛኪ ወይም የመጠጥ ፍንጣቂ የሚያስከትለው የማፈን፣የማስነጠስ፣...ሁኔታ ።

ትን አለ ግ የምግብ እኛኪ ወይም የመጠጥ ፍንጣቂ ወደአየር ቧንቧ ወይም ወደ ስርን በመሄድ አፍንጫን፣ ጉርሮን ዘጋ ወይም አስነጠሰ፣ አሳለ።

ትንሳኢ ስ 1.(ክር.) ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ከሙታብር የተሳሳበት ላለት፣ ፋሲካ። 2. ከሞት ወይም ከውድቀት በሂላ መነሳት።

ትንሳኢ ሙታን ስ (ክር.) በአጠቃላይ ሙታን ሁሉ የሚነሱበት ቀን፣ ጳገም ምፅአት።

ትንሽ "አነሰ" ስር ተመ.

ትንቡሺ "ትምቡሽ" ስር "ትምቡሺ" ን ተመ.

ትንቢተኛ "ተነበየ" ስር ተመ.

ትንቢት ዝ.ክ.

ትንባሆ "ትምባሆ" ን ተመ.

ትንተና "ተነተነ" ስር ተመ.

ትንታ "ትን" ስር ተመ.

ትንታኔ "ተነተነ" ስር ተመ.

ትንታግ "ተገተገ" ስር ተመ.

ትንኝ ስ ብዙውን ጊዜ እርጥበት ወይም ፈላሽ ነገር ባለበት አካባቢ የምትገኝ አነሳተኛ የሆነች በራሪ ሃፍሳት።

ትንኩሽት "ተነኩሰ" ስር ተመ.

ትንከሳ ዝ.ክ.

ትንግርተኛ "ነገረ" ስር ተመ.

ትንግርት ዝ.ክ.

ትንፋሽ "ተነፈሰ" ስር ተመ.

ትንፋገን "ተነፈገ" ስር "ትንፋግ" ን ተመ.

ትንፋግ "ተነፈገ" ስር ተመ.

ትእምርት ስ ምልክት (አንድን ሰው፣ ሃሳብ፣ አላማ፣... የሚጠቀም)።

ትእምርተ መስቀል ስ የመስቀል ምልክት።

ትእምርተ ሰላቅ ስ የተጻፈው ነገር ሰላቅ መሆኑን ለማሳየት የሚደረግ ምልክት። ምልክቱም / ነው።

ትእምርተ ጥቅስ ስ ሌላ ሰው የተናገረው፣የጻፈው፣... መሆኑን ለማመልከት ከሚጠቀሙት ነገር መጀመሪያና መጨረሻ ላይ በሰተ አፍት በኩል የሚደረግ ምልክት። ምልክቱም " ነው።

ትእቢተኛ "ተበተ" ስር ተመ.

ትእቢት ዝ.ክ.

ትእዛዝ "አዘዘ" ስር ተመ.

ትእግስተኛ "ታገሰ" ስር ተመ.

ትእግስት ዝ.ክ.

ትከሻ ስ 1. ከአንገት መቆሚያ እስከ ክንድ መብቀያ (መጋጠሚያ) ድረስ ያለው የሰውነት ክፍል (ሰሌጥን "ሰውነት" ስር ተመ.)። 2. (ዘይ.) እድል።

በ ሙ ትከሻ በ-እርዳታ። በሰው ትከሻ ነው እዚህ የደረሰው።

ትከሻ ሰጠ/አሳየ ታበየ፣ ንቀት አሳየ፣ አልታዘዝ አለ።

ትከሻ ወረደ እስከስታ ወረደ፣ እስከስታ መታ፣ እስከስ አለ።

ትከሻ የለውም እድል የለውም ወይም እድሉ ጥሩ አይደለም።

ትኩረት "ተኮረ" ስር ተመ.

ትኩሳት "ተኮሰ" ስር ተመ.

ትኩሰ ዝ.ክ.

ትካዜ "ተዘዘ" ስር ተመ.

ትካ "ተካ" ስር ተመ.

ትክ

ትክ አለ ግ ትኩር አለ፣ አይኑን አንድ ቦታ ተከለ።

ትክ ብሉ ተመለከተ ትኩር ብሉ ተመለከተ፣ አስተዋለ።

ትክል "ተከለ" ስር ተመ.

ትክትክ "ተከተከ" ስር ተመ.

ትክትክ ስ ብዙውን ጊዜ ሀፃናትን የሚያጠቃ ቶሎ ቶሎ የሚያሰል በሽታ።

ትክክለኛ "አከለ" ስር ተመ.

ትክክል ዝ.ከ.

ትውልድ "ወለደ" ስር ተመ.

ትውር

ትውር እንዳትል ድርሽ፡ ዝር እንዳትል። ምግም ቢቸግርህ እነዚያ ክፍሎች ወዳሉበት አካባቢ ትውር እንዳትል።

ትውስታ "ታወሰ" ስር ተመ.

ትውከት "አወከ" ስር ተመ.

ትውውቅ "አወቀ" ስር ተመ.

ትዛዝ "አዘዘ" ስር ተመ.

ትዝ

ትዝታ ስ 1. ትውስታ(የናፍቆት፥ የፍቅር፥...)። 2. የሙዚቃ ዜማ ቅኝት አይነት።

ትዝ አለ ግ ታወሰ፥ ታሰበ።

ትዝብት "ታዘበ" ስር ተመ.

ትያትር ስ በልብወለድ የድርሰት ዘደ ተዘጋጅቶና ተቀናብሮ በመድረክ ላይ ለሀዘብ የሚታይ የስነሥራዊ ዘርፍ፥ ተውኔት።

ትያትር ቤት ስ ትያትር የሚታይበት አዳራሽ።

ትይዩ "አዎ" ስር ተመ.

ትዳር ስ 1. ወንድና ሴት ባልና ሚስት ሆነው እንዲኖሩ የሚያስችላቸው፥ በቃልኪዳን የታሰረና ሀጋዊ የሆነ ጥምረት፥ አንድነት። 2. የባልና የሚስት የአንድነት ኑር፤ ጋብቻ። 3. ቤት፥ ንብረት። 4. ባል ወይም ሚስት።

ባለትዳር ያገባ፥ ትዳር ያለው።

ትዳሩ ሞቀ ትዳሩ ተመቻቸ፥ ኑሮው ተሟላለት።

ትዳሩ ፈረሰ ከትዳር ጓደኛው ተለያየ።

ትዳር ያዘ/ያዘች ሚስት አገባ/ባል አገባች።

የትዳር ጓደኛ ስ ሚስት ወይም ባል።

ትጉህ "ተጋ" ስር ተመ.

ትጋት ዝ.ከ.

ትግ¹

ትግ አለ ግ አባራ፥ ቆመ (ዝናብ)።

ትግ²

ትግ ትግ አለ ግ በቁጣ ወይም በንዴት ቶሎ ቶሎ ተናገረ፤ ግንፍል ግንፍል አለ።

ትግል "ታገለ" ስር ተመ.

ትጥቅ "ታጠቀ" ስር ተመ.

ትፋታም "ተፋ" ስር ተመ.

ትፋት ዝ.ከ.

ትፍ "እንትፍ" ን ተመ.

ትፍትፋት "ተፈተፈ" ስር ተመ.

ትፍትፍ ዝ.ከ.

ቶ የ"ተ" ፊደል ሳብለ ዘር።

ቶሎ ተውግ ወዲያው፥ በፍጥነት፥ በአስቸኳይ።

ቶሎ በል ፍጠን፥ ቀልጠፍ በል።

ቶሎ ቶሎ ተውግ. 1. ወዲያው ወዲያው፥ እያከታተለ። ቶሎ ቶሎ ያመጥል። 2. በፍጥነት። ቶሎ ቶሎ ይራመዳል።

ቶሎ ቶሎ አለ ግ ፈጠን፥ ቸከለ።

ቶረብ ግ አራርቆ በመውጋት በክር እያያዘ፥ ተራ ስፊት ሰፋ፥ ወሰወሰ፥ ሸደሸደ።

ቶራ ፈረሰ ስ ጋማና ጭራ ያለው ባለሁለት ቀንድ የዱር እንሰሳ(ሰእሉን የዱር እንሰሳ ስር ተመ.)።

*ቶሰቶሰ

ቶሰቷ ስ 1. አርፎ የማይቀመጥ ሰክሷኪ። 2. ወራኛ። 3. ፊሪ።

ተንቶሰቶሰ ግ 1. ወዲያ ወዲህ አለ፥ አውደለደለ። 2. በጣም ፊሪ።

አቶሰቶሰ ግ ከስር ከስር ተከተለ፥ ወዲያ ወዲህ አለ (ለወራ፥ ለሰብቅ፥...)።

አቶሰቷሽ ስ ሰብቀኛ፥ አቶክቷኪ።

ቶታን ስ በመግባት ጥራዝ ራሰቤና ግርጌ ላይ እንደ ክፈፍ ወይም እንደጌጥ ተደርጎ የሚሰፋ ከብራና ወይም ከባህር አረብ ትልታይ የሚሰራ ጉንጉን።

ቶኒክ ስ ከጥራጥሬና ከፍራፍሬ የሚሰራ ውሃ የሚመስል የመጠጥ አይነት።

ቶንሲል "ቅምሆ" ን ተመ.

ቶፋ ስ 1. እንደማሰር የሚያገለግልና ማሰር የሚመስል የሸክላ እቃ(ሰእሉን የሸክላ እቃ ስር ተመ.)። 2. (ዘይ.) መልክ ጥፋ።

ቶፍቷፋ ስ ወፍራምና ውስጠ ልል፥ ደፈደፍ።

ቶፋ ስ የሌላን ሰው ስራ ወክሎ የሚሰራ (ለምሳሌ ቴሰን ወክሎ የሚቀድስ ወይም ባለርስትን ወክሎ የሚገብር)።

ቷ¹ የ"ተ" ፊደል ፍንፅቅ ዘር።

ቷ²

ቷ አለ ግ 1. ጧ አለ፥ ፈነዳ፥ ተበጠሰ። 2. ፈጥኛ ወጣ፥ ፈሰሰ (ደም)። 3. ቦግ አለ፥ በራ።

ተንቷቷ ግ ተንጧጧ፥ ተከታታይ የፍንዳታ ድምፅ ሰጠ።

አንቷቷ ግ አንጧጧ፥ አከታትሎ ተከሰ፥ አፈነዳ።

ቸ

ቸ ከ"ተ" ቀጥሎ የሚመጣ የአግርኛ ፊደል (ገላቱ ሆኗ)።

ቸለሰ ግ 1. አብዛቱ ጨመረ። 2. ከነበለ። አፈለሰ። ደፋ (ፈላገገ)።

ቸል

ቸልታ ስ 1. ምንቸገረኝነት። ለምንም ነገር ያለመጨነት። 2. ተገቢ ምላሽ ለመስጠት ያለመፍጠን። ያለመፈለግ ስሜት። 3. ልግመት።

በቸልታ ተውግ. በመናትና በመተው። በምንቸገረኝነት። ምንም አይነት እርምጃ ባለመውሰድ። የተቃዋሳገን ጥቃት በቸልታ ላናለፈውም።

ቸልተኛ ፅ 1. አንድን ጉዳይ ትኩረት ሰጥቶ የግዴራዕም። ገደባለሽ። ጸተኛ። 2. ልግመኛ።

ቸልተኝነት ስ የምንቸገረኝነት። የግዴራለሽነት ስሜት።

ቸል አለ (ቸላ አለ) ግ ተወጥሶ አደረገ። ገቆ ተወጥሶ ትኩረት ሳይሰጥ ቀረ። ለመፈሰም ወይም ለግክናወን ጸተኛ ሆነ።

ቸላ ባይ ፅ ቸልተኛ። ገደባለሽነት የሚያበዛ።

ቸመቸመ ግ 1. አደለደሙ። አደነዙ። ቸረቸሙ። 2. ደመደሙ። አስተካከለ (አባጣ ጎባጣ የሆነውን)። 3. በመደዳ አሰለፈ። ገጠገጠ።

ቸምቸማ ፅ ደልደማ። ስለቱ የደነዘ።

ቸምቸም 1. የተቸመቸመ። የተጠጋጋ።

ቸምቸም ያለ ማንደር። 2. ተጠጋግቶና በቁመት ተስተካክሎ የበቀለ።

ተቸመቸመ ግ 1. በብዛት እጅብ ብሎ። ተጠጋግቶ በቀለ። ተቀመጠ።... ተገጠጠ። 2. ደለደሙ።

ቸረ ግ ለገሰ። ሰጠ።

ቸር ፅ 1. ለጋሰ። ደግ። 2. በጎ። ደሀና። መልካም። ቸር ያውላህ/ ቸር ያለግህ።

ቸር ወሬ የሚያሳዝን ነገር የሌለበት። ጥሩ የሆነ። የሚያስደሰት ወሬ።

ቸርነት ስ ርህራሄነት። ለጋሰነት። ደግነት።

ቸሮታ ስ ስጦታ። ልገሳ።

*ቸረረ

ቸረረ አለ (ቸር አለ) ግ እመር አለ። ተወርወሮ አለፈ። ዘለለ። ተስፈነጠረ።

ተንቸረረ ግ ተወረወረ። ተስፈነጠረ።

አንቸረረ ግ ወረወረ። አስፈነጠረ።

ቸረቸመ¹ ግ አደለደሙ። አደነዙ። ቸመቸመ።

ቸርቸም ፅ ስለቱ የደነዘ። ዳልዳም።

ቸረቸመ² ግ በአቶ ሙሉ ቃመ (ጥሬን። ቆሎ።...)

ቸረቸረ ግ 1. እቃን ወይም ሸቀጥን በጅምላ ሳይሆን እየከፈለ በትንሹ በትንሹ ሸጠ። ሸቀጠ። ነገደ። 2. ነዛ። አወረ። ገራውን ይቸረቸራል።

ቸርቸሪ ስ እቃን ወይም ሸቀጥን በጅምላ ሳይሆን። በክፍልፋይ መልክ በትንሹ በትንሹ ለተጠቃሚ የሚሸጥ ነጋዴ።

ቸርቸሪ ፅ ጅምላ ያልሆነ። በነጠላ ወይም በአነስተኛ መጠን የተገዛ(ሸቀጥ)።

ቸርቸሮ ስ የሸቀጥ እቃ በጅምላ ሳይሆን በነጠላ ወይም በአነስተኛ መጠን ለተጠቃሚ የሚቀርብበት የንግድ አይነት።

ቸርቸሮ ነጋዴ ስ ሸቀጥን በቸርቸሮ የሚሸጥ ነጋዴ።

*ቸረቸፈ ግ አደለደሙ። ቸረቸሙ።

ቸርቸፍ ፅ ዳልዳም። ቸርቸም።

ተቸረቸፈ ግ ስለቱን አጣ። ደለደሙ።

ቸረፈፈ

ቸርፍፍ አለ ግ ሞላ። ተንቸረፈፈ።

ተንቸረፈፈ ግ ሞላ አለ። ተንቸረበበ። ስፍር ሊሆን ትንሽ ቀረው።

አንቸረፈፈ ግ ሞላ አደረገ። አንቸረበበ።

ቸር "ቸረ" ስር ተመ.

ቸርቸሪ "ቸረቸረ" ስር ተመ.

ቸርነት "ቸረ" ስር ተመ.

*ቸሰሰ

ቸሰሰ(ቸሰ)አለ ግ 1. ውሃ በእሳት ወይም በጋለ ብረት ሳይ ሲፈሰ የሚሰጠውን አይነት ድምፅ ሰጠ። 2. በረደ። ቀዘቀዘ (የጋለ ነገር በውሃ)።

ቸሰሰ(ቸሰ) አደረገ ግ 1. ቸሰ የሚል ድምፅ እንዲሰጥ አደረገ። 2. አበረደ። አቀዘቀዘ። 3. አረካ (ውሃ ጥምን)።

ቸቦቸቦ ግ 1. በጽላ። በዘንግ ወቃ (እህልን በአውድግ ላይ)። 2. ሳይጎዳ በትንሹ መታ መታ አደረገ። ገረፈ። 3. በብዛት ሸጠ። ሸቀጠ።

ቸብቸቦ ስ 1. ከአንገት በላይ ያለ አካል ከነቀንዳላው ወይም ከነፀጉፋ። 2. ፍጥነት ያለው የቤተክርስቲያን ወረብ ወይም የክበሮ ምት አይነት።

ቸብ አደረገ ግ 1. በማይጎዳ ሁኔታ በቀስታ መታ አደረገ። 2. ሸጠ።

ቸብ ቸብ አደረገ ግ 1. መታ መታ

አደረገ፡፡ 2. አወበወበ፡፡

ተቸባቸቦ ግ 1. ተወቃ፡፡ 2. ተገረፈ፡፡ 3. በብዛት ተሸጠ፡፡

ቸነከረ ግ 1. በቸንካር ወይም በምስግር ሙታ፥ ጠረቀ፥ አጣበቀ፥ ሰፋ፥ አያያዘ፡፡ 2. ቀረቀረ፡፡

ቸንካር ስ 1. ለመገገያነት እንዲያገለገሉ በተፈለገሉ የሳንቃ ቀዳዳዎች ውስጥ የሚሰካ የእንጨት ትርቃር፡፡ 2. ብረት ነክ የሆኑ ነገሮችን ለግያያዝ የሚረዳ እንደ ሙጫ ያለ መጣብቅ፡፡ 3. ከብረታ ብረት የሚሰራ የድሮ የምስግር አይነት፡፡

ተቸነከረ ግ 1. ተጣበቀ፥ ተሰፋ፥ተያያዘ፥ ተወጋ (በምስግር ወይም በቸንካር)፡፡ 2. ተቀረቀረ፡፡

ቸነፈር ስ የተላላፈ በሽታ አይነት፤ ወረርሽኝ፤ ተሰቦ፥ እልቂት፥ መቅሰፍት፡፡

ቸንቧ

ቸንቧ አለ ግ (ግዙፍ አካል) ከውሃ፥ ከባህር ውስጥ ተወርወሮ ሲገባ በጭ የሚል ድምፅ ተሰጣ፡፡

ቸንቧ ቸንቧ አለ ግ ውሃ ውስጥ ገብቶ ተገባሚረቀ፡፡

ቸንች ስ ድድ፡፡ በሌሊት ቸንቸን ብሎት ይደ፡፡

ቸክ ግ 1. አደፈ፥ ቆሸሸ፡፡ 2. መዝገዝ አለ፡፡ መነቸክ፥ አልለቅ፥ አልተው አለ፡፡

ቸክ ስ ጥርስ ላይ የሚጋገር እድፍ፥ ቆሻሻ፥ ለግም፡፡

ቸክ ት ከያዘ የማይለቅ፥ መንቻክ፥ ሞዛዛ፡፡

ቸክ አለ ግ 1. በጣም ከመቆሸሹ የተነሳ ቢያጥቡት የማይለቅ ሆነ፡፡ 2. አልለቅ አለ፥ ቸክ፡፡ 3. አልተው አለ፥ ተግዘዘ፥ ድርቅ አለ፡፡

አቸክ ግ በጣም አሳደፈ፥ አቆሸሸ፡፡

ቸከለ ግ ተከለ(ቸካልን እመሬት ላይ)፡፡

ቸካል ስ መሬት ላይ የሚተከል ብረት፥ እንጨት፥ ካሰማ፡፡

ተቸከለ ግ መሬት ላይ ተተከለ፡፡

ቸከቸክ ግ 1. መላልስ ወጋ፥ ወቀወቀ፡፡

2. ነቀሰ፥ ጠቀጠቀ፡፡ 3. አጠጋግቶ፥ አቀራረቦ ተከለ (አትክልትን)፡፡ 4. ነክነክ፥ ነተረከ፥ ዘበዘበ፡፡ 5. ጥቅጥቅ እድርጎ አብዝቶ ዓፈ፡፡

ቸክቻካ ት ነክናዛ፡፡

ተቸክቸክ ግ ጥቅጥቅ ያለ ሆነ (የአተካከል፥ የአፃፃፍ)፡፡

*ቸክቸክ

ተንቸክቸክ ግ ተንፈቀፈቀ፥ ተንተከተከ፥ በሰለ (ለምሳሌ ወጥ)፡፡

አንቸክቸክ ግ አንፈቀፈቀ፥ አንተከተከ፡፡

አበሰለ (ለምሳሌ ወጥን)፡፡

ቸክቻካ "ቸክቸክ" ስር ተመ.

ቸኮለ ግ 1. ተጣደፈ፡፡ 2. ፈጠነ፡፡

ቸኩል ት ርጋታ የሌለው፥ የሚጣደፍ፥ ራጋ ብሎ አሰቦ የማይሰራ፡፡

ቸኮላ ስ ጥድፈያ፡፡

ተቻኮለ ግ 1. ተጣደፈ፡፡ 2. ፈጠነ፡፡

አቻኮለ ግ አጣጣረ፡፡

አሰቸኮለ ዝ.ከ.

አሰቸካይ ት አጣጣረ፥ ጊዜ ወይም ፋታ የማይሰጥ፡፡

የአሰቸካይ ጊዜ ሁኔታ ስ በጦርነት ወይም ከጣድ አደጋ ምክንያት በመላ ሃገሪቱ ወይም በተወሰነ አካባቢ ጊዜያዊ ሆነን ለመደንገግ የሚያስገድድ ሁኔታ፡፡

ቸገረ ግ 1. ታጣ፥ ጠፋ፡፡ ሙቺ ገንዘብ ቸገረ፡፡ 2. ወነቀ፥ ጠበበ፡፡ 3. ተሳነ፥ አቃተ፡፡

ቸጋር ስ አጠት፥ ረሃብ፡፡

ቸጋራም ት 1. (የጌ.አነ.) ያጣ የነጣ፥ ምንም የሌለው ደሃ፡፡ 2. (ሰድብ) ገብጋቢ፥ ስሰታም፤ በልቶ የማይጠግብ፡፡

ቸግር ስ 1. እኩል፥ እንቅፋት፥ ሳንካ፡፡ 2. መከራ፥ ጭንቅ፥ ፈተና፡፡ 3. አዳጋች ነገር፡፡ 4. ድህነት፡፡ 5. አጠት፡፡ በመለያውጫ እቃ ቸግር ስራው አላተሰራም፡፡

ቸግሩን ተወጣ ቸግሩን ተጽፎም አሳለፈ፡፡

ከቸግር ወጣ ከቸግር፥ ከጭንቅ ተላቀቀ፥ ተገላገለ፡፡

ቸግረኛ ት 1. ያጣ፥ ርዳታ ፈላጊ፡፡ ስ 2. ደሃ፡፡

ተቸገረ ግ 1. አጣ (የሚፈለገውን ነገር)፡፡ 2. ደሀ፡፡ 3. መከራ፥ ጭንቅ ደረሰበት፡፡ 4. ተወነቀ፥ ተጠበበ፡፡ 5. አቃተው፥ ተሳነው፡፡

አሰቸገረ ግ 1. አቃተ፥ አሸነፈ፥ አዳገተ፡፡ 2. አወከ፡፡ 3. አንድ ነገር እንዲደረግለት፥ እንዲሰራለት፥ እንዲፈጸምለት ጠየቀ፥ ወተወተ፡፡

አሰቸጋሪ ት 1. ለመሰራት፥ ለመፈጸም፥ ወይም ለመገልገል የሚያዳግት፥ የሚያቅት፡፡ 2. አዋኪ፥ ጠባዩ መጥ፡፡

ቸገን ግ የእፀዋትን ፍሬ ተቆፍሮ በተሰናዳ መሬት ላይ በመዝራት እንዲበቅል፥ እንዲፈላ አደረገ፤ ቸግኝ አዘጋጀ፡፡

ቸግኝ ስ አዳሰ የበቀለ የእፀዋት ፍል፡፡

*ቸፈረረ

ቸፍራራ ት ወፍራራ፡፡

ተንቸፈረረ ግ ደረቀ፥ ክቸቸ አለ፥ ተንወፈረረ፡፡

አንቸፈረረ ግ አደረቀ፥ ክቸቸ አደረገ፡፡

እንወፈረረ::

ቸፈቸፈ ገ 1. ተፈተፈ + ብዙ ቦታ ላይ መላላለ ወጋ፣ ወቀወቀ። 2. አካፋ።

ቸፈቸፍ ስ የማያቋርጥ ካፊያ።

ቸፍቸፋ ጳ ወትጫቃ።

ቸፍቸፊ ስ ቁርጥራጭ፣ ፍትፋቂ (የእንወት)።

ቸፍ ቸፍ አለ ገ ያለማደረግ የካፊያ ዝናብ ዘበበ።

ቸፈገ ገ ጠቀጠቀ፣ እጅብ አደረገ፣ ወፈቀ።

ቸፍግ ጳ እጅብ ያለ፣ ጭፍጳ።

ቸፍግ አለ ገ እንድ ላይ እጅብ ብሎ በቀለ።

ቸፍራራ “ቸፈረረ” ስር ተመ.

ቸፍቸፋ “ቸፈቸፈ” ስር ተመ.

ቸ የ“ቸ” ፊደል ካለበ ዘር።

ቸ የ“ቸ” ፊደል ባለበ ዘር።

ቸንጊያ ስ ለሞተር ማዘያ የሚያገለግል ከለበቴክ፣ ከሽራ... የተሰራ ከብ ጥብጣብ።

ቸ የ“ቸ” ፊደል ራብእ ዘር።

ቸላ ገ 1. እንድ ነገር ለማድረግ፣ ለማከናወን፣...

እትም እገኘ ወይም ብቀ ሆነ። ሃምሳ ስሎ ለቃ ለማንነት ቻለ ቤቱ አበር በው መያዝ ቻለ። 2.

እውቀት፣ ቸሎታ እገኘ፣ እውቀት፣ ቋንቋውን መናገር ቻለ / ለግርኛ ይችላል / መኪና መንገድ ቻለ። 3. መብት እገኘ፣ ኖረው።

መሳፈርጥን የሚያገለግል በመሥሪያ ቤቱ ለማረጋገጥ ይችላሉ። 4. በቂ ሆነ። ገንዘብ መሉ ለብስ መግዛት ቻለ። 5. ከፊል፣ ሽፈን(ወጪን)።

ደንበርሲቲው መኝታና ምግብን ይችላል። 6. ታገበ። 7. ተቋቋመ። በርዱን አልቻለሁትም /ጫጭ አደጋ ይችላል።

ቸይ ጳ 1. ታጋሽ። 2. አደጋ ወይም አስቸጋሪ ሁኔታን የሚቋቋም።

ቸሎት ስ የጻጻት ስራ የሚካሄድበት ቦታ፣ ሸንጎ።

ቸሎት አስቻለ ጻጻት ለማየት ተሰየመ።

ቸሎታ ስ 1. እትም። 2. እንድን ነገር የማካሄድ፣ የመስራት እውቀት። 3. ስልጣን።

ተቻለ ገ እንድን ነገር ለማድረግ፣ ለማከናወን፣...እትም፣ መብት፣ ፈቃድ፣...ተገኘ።

በተቻለ መጠን የእትምን ያህል በመጥከር ወይም እንደምንም። በተቻለ መጠን ነገ ለመመለስ ማከር።

አልተቻለም 1. እጻጋች ሆነ፣ አቃተ። 2. አልተሳካም።

የተቻለው ነው ሃብታም ነው።

የተቻለውን ያህል እትም የፈቀደውን ያህል።

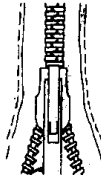
ይቻላል 1. (ማድረግ፣ ማካሄድ፣ መሆን፣...) የተፈቀደ ነው፣ ከአክል የለውም። 2. (ለማድረግ፣ ለማካሄድ፣ ለመሆን፣...) እድሉ፣ አትሙ አለ። ከዚያ በኋላ መሃንዲስ ለመሆን ይቻላል።

አይቻልም 1. በጣም ሃይለኛ፣ አስቸጋሪ ነው፣ ሊቋቋሙት ያጻግታል። 2. አይሆንም፣ አይደረግም፣ አይፈቀድም።

ተቻቻለ ገ 1. (ከፍያ፣ ወጪ፣ ኪሳራ፣ እጻ፣...) ተጣጣ፣ ተበቃቃ፣ ተካካሰ። 2. አንጻሩ ሌላውን ታግሶ፣ እርሱ በርሱ ተከባብሮ፣ ተፈቃትሎ አብሮ ኖረ።

አቻቻለ ገ አጣጣ፣ አብቃቃ (እጻን፣ ከፍያን)። አስቻለ ገ 1. አበቃ፣ ብቁ አደረገ፣ ረጸ። 2. ትእግስት ሰጠ። 3. ቸሎት ላይ ተቀመጠ፣ ተሰየመ (ለመጻፍት ወይም በጻጻት ለመመልከት)።

ቻርኔላ ስ ተካፋች በሆነ ከት፣ በርሳ፣ ሻንጣ፣...ላይ የሚሰፋና እርሱ በርሱ ሊቆላለፍ የሚችል መዝጊያና መክፈቻ፣ ዚፕ እየተባለም ይጠራል።

ቻቻ ቻቻታ ስ ጫጫታ፣ ውክታ።

ተንቻቻ ገ ተንጫጫ።

አንቻቻ ገ አንጫጫ።

ቻይ “ቻለ” ስር ተመ.

ቻርኔላ

ቻ¹ የ“ቸ” ፊደል ሃምስ ዘር።

ቻ² ፈረስ እንዲሄድ፣ እንዲጠፋ፣ እንዲጋልብ ለማድረግ የሚባል።

ቻቼ ስ ለአላህ ወይም ና ታዘል (ፈረስ ለሁንጋሪ እንደ ግለት) ለግለት ለህፃን የሚነገር ቃል።

ቻቼ አለ ገ በደርባ ተሸከመ፣ አዘለ (ልጅን)።

ቻዝ ስ በጠጠረኝ ወቅታ።

ቸ የ“ቸ” ፊደል ባድስ ዘር።

-ቸ በግስ ላይ በስተመድረሻ እየተቀጠለ ሰስተኛ መደብ አንስታይ የታን የሚያመለክት ምላድ። (ለምሳሌ ወለደች፣ ትግራለች...)

ቸላ ባይ “ቸል” ስር ተመ.

ቸሎታ “ቻለ” ስር ተመ.

ቸሎት ዝ.ከ.

ቸምቸም “ቸመቸመ” ስር ተመ.

ቸርቻሪ “ቸረቸረ” ስር ተመ.

ቸርቻር ዝ.ከ.

ቸርቸም “ቸረቸመ¹” ስር ተመ.

ቸርቸፍ “ቸረቸፈ” ስር ተመ.

ቸርታ "ቸረ" ስር ተመ.

ቸብሃ ስ ወተት የሚወጣውና ለምለምነት የማይለዩው እንደሾላ ያለ ዛፍ።

ቸቦ ስ 1. በመብራትነት የሚያገለግል ባንድነት የታሰረ ጭራሮ። ሽግ ወይም ጸቦት። 2. ለቡሃ ወይም ለእንቁጣጣሽ ቁዜማ እንዲሁም የደመራ እለት (ለመስቀል ዋዜማ) የሚበራ ባንድነት ከታሰረ ጭራሮ የሚዘጋጅ የበኣል መቀበያ መብራት (ቸቦ የሚበራበት እለት እንደየእካዚው ሊለያይም ይችላል) ።

ቸንካር "ቸነከረ" ስር ተመ.

ቸኮል "ቸኮለ" ስር ተመ.

ቸካል "ቸከለ" ስር ተመ.

ቸክ¹

ቸክ ቸክ አለ ግ ያለማጽረጥ የካፊያ ዝናብ ዘንባ።

ቸክ² ግ "ቸከ" ስር ተመ.

ቸኮ ዝ.ከ.

ቸኮላ "ቸኮለ" ስር ተመ.

ቸጋራም "ቸገረ" ስር ተመ.

ቸጋር ዝ.ከ.

ቸግ¹ በግን ለማባረር፣ ሂድ ለማለት የሚባል።

ቸግ አለ ግ ሂድ አለ (በግን)።

ቸግ²

ቸግ አለ ግ ተንገረዝ (ጥሬ)።

ቸግ አደረገ ግ አንገረዝ (ጥሬን)።

ቸግ³

ቸግ አለ ግ እጅብ ብሎ ወጣ፣ በቀለ (እዕዋት)።

ቸግረኛ "ቸገረ" ስር ተመ.

ቸግር ዝ.ከ.

ቸግኝ "ቸገኝ" ስር ተመ.

ቸፌ ስ አብዛኛውን ጊዜ በእጅና በእግር ላይ ሽፍ ብሎ የሚወጣ፣ የሚያሳክክና እጅ የሚይዝ የቀስል አይነት።

ቸፍ

ቸፍታ ስ ሽፍ ብሎ በሰውነት ላይ የሚወጣ እንደ እከክ ያለ ነገር።

ቸፍ አለ ግ በሰውነት ላይ ሽፍ ብሎ ወጣ (እከክ)፣ ሽፍታ)።

ቸፍርግ ስ ቁመቱ በባም አጭር ከመሆኑ የተነሳ ብዛት ያላቸው ቅርንጫፎቹ መሬት ላይ ተኝተው የሚታዩ፣ ጠንካራ ሆኖ ውልግድግድ ያለ ግንድ ያለው አነስተኛ የእዕዋት አይነት።

ቸፍታ "ቸፍ" ስር ተመ.

ቸፍቻፌ "ቸፌቸፌ" ስር ተመ.

ቸፍግ "ቸፌግ" ስር ተመ.

ቸ የ"ቸ" ፊደል ሳብእ ዘር።

ቸክ ስ ለሰላሳና ነጭ ከሆነ ድንጋይ የሚሰራ፣ በጥቁር ስለዳ ላይ ለመጻፍ የሚያገለግል ብዙ ጊዜ ቀለሙ ነጭ የሆነ የዕህፈት መሳሪያ፣ "ጠመኔ" እየተባለም ይጠራል።

ቸ የ"ቸ" ፊደል ፍንዕቅ ዘር።

ነ በዚህ መዝገበ ቃላት ፊደል ተራ መሰረት ከ"ቸ" ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግዘዙ ሆኖ)።

ነሃሲ (ናሲ) ስ ከሃምሌ ቀጥሎ የሚመጣ የአመቱ አስራ ሁለተኛ ወር ስም።

ነሃሲ(ንሃሲ፣ናሲ) ስ ቀለሙ ወደ ቢጫ የሚጠጋ፣ ለተለያዩ አገልግሎቶች የሚውል፣ የቆርቆሮና የመዳብ ቅይጥ የሆነ የማእድን አይነት።

ነሁላላ "ነሆለለ" ስር ተመ.

ነህ (አፍ. "አይደለህም") "ነው"ን ተመ.

ነሆለለ ግ ሞኝ፣ ቂል፣ ፈዛዛ ሆነ፣ ጀለ።

ነሁላላ (ነሆለል) ቅ ሞኝ፣ ቂል፣ ፈዛዛ፣ ጅል።

ተነሃለለ ግ ነሆለለ፣ ቄለ፣ ተጃጀለ።

ነረተ ግ ከቶኛ መታ፣ ጠለዘ፣ ደበደበ።

ነረተ² ግ 1. ነፋ፣ ቀበተተ(ሆድን) 2. አወፈረ፣ አደነደነ።

ናረት ስ ጻውላ፣ ትልቅ አቁማጻ፣ ጭልጊ።

ናረት ሆድ ቅ (ዘይ.)ሆዱ ትልቅ የሆነ፣ በርጫም።

*ነረነረ

ነርነርቱ ቅ አነጥናጭ፣ እደዝጻዥ፣ ወደላ።

አነረነረ ግ እደዘደዘ፣ አነጠነጠ፣ ወደላ።

ነርስ ስ በሆሰፒታል ውስጥ ሃኪሙን በሰራ ለመርዳትና የሀመምተኞችን ጤና ለመከታተል የሰለጠነ ወይም የሰለጠነች የህክምና ባለሙያ።

ነሰረ ግ ከአፍንጫ ውስጥ ደም ወጣ፣ ፈሰሰ (በሀመም)።

ነስርታል 1. ነስር አምታል። 2. በዝቶቢታል። ወጡ ትሴ ነስርታል።

እስኪነሰረው እስኪበቃው፣ እስኪያቅለሽልሽው፣ እስኪነሰረው ልክ ልኩን ነሰረው።

ነስር ስ ከአፍንጫ ውስጥ ደም እንዲፈሰ የሚያደርግ ሀመም፣ የሚፈሰው ደምም ነስር ይባላል።

አነሰረ ግ ከአፍንጫ ውስጥ ደም ወጣ፣ ፈሰሰ (በሀመም ምክንያት)።

አይነሰረውም ምንም ገንዘብ አይሰጥም፣ ስስታም ነው።

አሰነሰረ ግ አደማ (አፍንጫን)።

ነሰነሰ ግ 1. ጎዞዝ፣ በተነ (ሳርን)። 2. አንቀሳቀሰ።

ወዘወዘ (ጭራን)። 3. በቁጣ ፀጉሩን አቆመ (ለምሳሌ ድመት)። 4. በተነ። ቁስሎ ላይ መድሃኒት ነሰነሰበት። 5. (ዘይ.) ሀ. ነዛ። ጌራውን ነነነሉ። ለ. ያላግባብ አባከነ፣ በተነ፣ አጠፋ (ገንዘብን)።

መነሳንሰ ስ በጭራ መልክ የሚሰራና እንደጭራ ያለ የሃር ጎፍላ ወይም የሃር ፊትል።
ተነሰነሰ ግ ተሰራው፣ ተዘራ። በሽታ በእገፍ ላይ ተነሰነሰ።

ነሲብ ስ ያልተለካ፣ ያልተመዘኘ፣ የግምት አስተያየት።
በነሲብ በግምት፣ ሳይለካ፣ ሳይመዘኝ።
እሁን የገሠጡት በሚሳን ሳይሆን በነሲብ ነው።

መነሳንሰ

ነሳ ከሐኪል፣ ሳይሰጥ ቀረ። ስጋ ስጥተው ቢላዋ ነሉ።

ተነሳ(ተነሳው) ግ አጣ፣ ራቀው፣ ተከለከለ። ረድኤት ነሳው።

ነሳ ግ ወሰደ። ከሶጋም ስጋ ከነፍጻ ነፍስ ነነቶ ሰው ሆነ።

ነሳ³ ግ "እጅ" ስር "እጅ ነሳ" ን ተመ.

መንሰኤ ስ ሰበብ፣ ምክንያት መነሾ።

- ተነሳ ግ 1. ብድግ አለ። ቆመ። 2. ተላወሰ፣ ተንቀሳቀሰ። ነቃ (ለምሳሌ ከእንቅልፍ)። 3. ተንቀሳቀሰ። ገዛ ጀመረ። ባዙሩ ከገጭ ቢህላት ስላት ተነሳ። 4. ተጀመረ። መጣ። ጦርነት ተነሳ/ጠቡ በምን ተነሳ። 5. መጣ፣ ገጣ። በሽታ ተነሳ። 6. ተሻለው፣ ጻነ። ታም የነዘረው ተነሳ። 7. ነፍስ ዘራ፣ ከሞት ወደ ሀይወት ተመለሰ። አልላዛር ከሞተ ከአራት ቀን በላይ ከመቃብር ተነሳ። 8. በካ፣ ኩፍ አለ። ሊጡ ተነሳ። 9. ተሸጠ፣ ገዢ አገኘ። ሸቀጡ ተነሳ። 10. ሃብት አገኘ፣ ከበረ፣ ገነነ። የተነሳው በቆጻ ንግድ ነው። 11. ተወላ፣ ተጠራ፣ ተነረ። በዚህ ጉዳይ ስሙ ተነሳተም አያውቅ። 12. ተቀነሰ፣ ተከፈለ፣ ተወሰደ። ከሰባቱ ላይ አራቱ በለተነሳለት ቀረው ስለት ብቻ ነው። 13. ተሻረ፣ ተሰረጠ፣ ተለቀቀ። ስላት ለላፈው ተነሳ። 14. በልቡ አሰበ፣ ወሰነ፣ ቆረጠ። ለቡ ተነሰረልና ከመሄድ አይቀርም። 15. ተቀሰቀሰ፣ አሰረ፣ በእንድ አላግ ተሰለፈ። ለገቡ ተነሳ። 16. ተወገደ። መሰናከሉ ወይም እንቅፋቱ ተነሳ።

መነሻ ስ የላንድ ነገር ወይም ድርጊት መጀመሪያ (በታ፣ ጊዜ፣ ምክንያት)።

መነሻ ስ 1. መንስኤ፡ ሰበብ፡ ምክንያት፡ 2. ለጠበቃ ወይም ለስራ ተዋዋይ መጀመሪያ ላይ የሚከፈል የገንዘብ መጠን፡ 3. በሙታን ስም ተዘጋጅቶ ለካህናት ከሚቀርብ ጸሎት ወይ ተቀንሶ ለካህናቱ አለቆች የሚሰጥ መጠነኛ ምግብና መጠጥ።

ተነሳሳ ግ ተነቃቃ፡ ተደፋፈረ፡ ተገፋፋ (አንድ ነገር ለማድረግ)።

አነሳ ግ 1. ከፍ፡ ብድግ አደረገ፡ 2. ጀመረ፡ አሜረ፡ ጠርነት አነሳ፡ 3. አከበረ፡ አበለጠገ፡ አላቀ፡ አሉን ያነሳው የወው ግጥና ነው፡ 4. አወሰ፡ አስታወሰ፡ ያለፈውን እያነሳ ተጫወተ፡ 5. ወሰደ፡ እዚህ የነበረውን እቃ ግን አነሳው? 6. ተወ፡ ሰረዘ፡ አቅርቦት የነበረውን የተቃውሞ ሃሳብ አንሰቷል፡ 7. በብዛት ወሰደ፡ ፈጀ፡ ፍቅቱ ውሃ ያነሳል፡ 8. አጠቃሎ ያዘ፡ ቻለ፡ በሰላት ግድጋዎች የነበረውን ድፍድፍ አንድ በርሜል አነሳው፡ 9. አምኖ ተቀበለ፡ ያባቱን እጽ አነሳ፡ 10. ተከተለ፡ አጠና፡ ያዘ፡ ተማረ፡ ለጅምው ያባቱን ሙያ አንሰቷል፡ 11. (አ.አ.ተ.ቤ.) የሚቀጥለው ጊዜ ተረኛ በመሆኑ የእለቱ ተረኛ መሪ የሚያዘመውን እየተቀበለ አዘመ።

ንሳ ባል፡ እባክህ፡ ንሳ ያንን እቃ አቀብለኝ /ንሳ ተቀበለ።

አንሺ ስ (አ.አ.ተ.ቤ.) ከእለቱ ተረኛ የዜማ መሪ ቀጥሎ ተረኛነቱን የሚረከብ (መዘምር፡ ደብተራ)።

አነሳሳ ግ 1. አበረታታ፡ አደፋፈረ፡ ገፋፋ፡ 2. ቀሰቀሰ፡ አሳደመ።

አነሳሽ ት ቀስቃሽ፡ አሳዳሚ።

አስነሳ ግ እንዲነሳ አደረገ።

ነስር "ነስረ" ስር ተመ.

ነሽጠ ግ በል በል፡ አድርግ አድርግ የሚል ስሜት ተሰማ፡ ገፋፋ፡ አነሳሳ።

ነሽጥ አደረገ ግ ነሽጠ።

ንሽጥ አደረገ ግ.ከ.

ነሽ (አፍ. አይደለሽም) "ነው" ን ተመ.

ነቀለ ግ 1. መዘዘ፡ መነገለ፡ 2. አወለቀ፡ ለያየ፡ 3. አሳረረ፡ አስወገደ(ከርስት)፡ 4. ሰረዘ፡ ፋቀ (ከመዝገብ)፡ 5. አጠፋ. (በሽታን)፡ 6. ጥርግ ብሎ ሄደ፡ ለራዊቱ ካደረገት ቦታ በጧት ነቅሎ ሄደ፡ 7. (ዘይ.) አራቆተ፡ አደሀየ፡ ብድር ወወው / ነቀለኝ።

ነቀላ ስ እንግሳ የሚነቀልበት የእንቁጣጣሽ ዋዜማ።

ነቀል ተከል ት በአንድ በተወሰነ ቦታ ዐንቶ የሚይዳ፡ እንደዘላን ጎጆ ወይም ቋሚ ቦታ የሌለው።

ነቃላ ት 1. ሲራመድ ድፍት ድፍት ያለ የሚመስልና ፈጠን ያለ አረማመድ ያለው፡ ቀትረ ቀላል (ሰው)፡ 2. (ስድራ) ጥላቢስ።

ነቃይ ተካይ ስ የመሸር፡ የመሸም፡ ከርስት ላይ የማሳረር፡... ስልጣን ያለው ሹም።

ንቃይ(ንቅል) ስ አገልግሎት ላይ እንዲውል ተደርጎ ከቶየ በሃላ ፈርሶ ወይም ከነበረበት ተነቶ ለሌላ ተግባር ሊውል የሚችል (የአጥር እንወት፡ የቤት ክፍን ቆርቆሮ፡...)።

ነቅልቃል "ቀለቀለ" ስር ተመ.

*ነቀረ

ንቃሪ (እንቃሪ) ስ ጥላጭ፡ ሙጣጭ (ፈላሽ ለሆነ ነገር)።

አነቀረ ግ ሙጥጥ አድርጎ ወሰደ፡ ጨለጠ (ፈላሽን ከመያዣው ውስጥ)።

አንቅሮ ተፋ ፈዕም ጠላ፡ ተወ፡ የነበረውን ግንኙነት አቋረጠ።

ነቅርሳ ስ ብዙውን ጊዜ በአንገት፡ በጡት፡ በደረት፡...አካባቢ የሚፈጠርና በቀላሉ የማይሸር ወይም ጭራሹኑ ሊሸር የማይችል ጠንቀኛ የቀሰል በሽታ አይነት።

ነቅርሳ ሆነበት 1. ሲጀምር ቀላል የነበረው የቀሰል ሀመም ውሎ አድር ወደ ነቅርሳ ተለወጠበት፡ 2. (ዘይ.) የማይገላገለውና የማይላቀቀው ችግር ሆነበት (ለነገር)።

ነቀሰ ግ 1. የጥላሽት ቀለም በተቀባ የመርፈ ወይም የሾህ ሳፍ፡ ገላን(ድድን፡ አንገት፡...) ደጋግሞ በመውጋት ወይም በመጨቅጨቅ የተውጋው ገላ ጌጠኛ እንዲሆን አደረገ፡ በንቅሳት አስጊጠ፡ ወቀረ፡ 2. ከወርቅ፡ ከብር፡... በሚሰራ ጊጥ ላይ የተለያየ ቅርፅ በመንደፍ ጌጡን አስዋበ፡ 3. የተፋተለተለውን፡ የተቆጣጠረውን የራሱ ግጥር በሚይ አስጠሪ ወይም ከፈከፈ፡ 4. ቆሻሻን ወይም ጉድፍን ከልብስ ወይም ከጥጥ ላይ አነሳ፡ 5. ነቀለ፡ መነገለ (እሾህን ከእግር፡ ግጥርን ከአይን ቆብ ጻር ላይ)።

መንቀሻ ስ 1. ለንቅሳት ስራ የሚያገለግል መርፈ ወይም እሾህ፡ 2. ማስጠሪያ፡ ሚዶ።

በነቂስ እንድም ሳይቀር፡ በሙሉ፡ ሀንሱ በነቂስ ወጣ።

ንቃሽ ስ ከልብስ፡ ከጥጥ፡... ላይ የተለቀመ ጉድፍ ወይም ቆሻሻ የጠበቀ ጥጥ ወይም በርበሬ።

ንቅሳት ስ ጥላሽትን በውሃ በጥብቆ በመርፈ ወይም በእሾህ ሳፍ እያጠቀሱ ገላን (ድድን፡ አንገት፡...) ደጋግሞ በመጠቅጠቅ የሚሰራ የሰውነት ላይ ጊጥ፡ ውቅራት።

ንቅስ ስ 1. ንቅሳት፡ 2. ለጊጥ፡ ለውበት ተብሎ እንደ ሽክና፡ መስቀል፡ ገናር፡... ባሉ ተሳታፊዎች አካል ላይ የሚሰራ ቅርፅ፡ ሽልማት።

ነቀሰ² ግ መሰከረ፥ እውነትን ከውሸት ለይቶ ተናገረ።

ነቃሽ ስ ምስክር፥ እማኝ።

ነቀሰ³ ግ ቀነሰ፥ ወረደ (ዋጋ)።

ንቃሽ ጳ የዋጋ ቅናሽ።

በንቃሽ በቅናሽ።

*ነቀሸ

አነቀሸ ግ ሰበረ፥ አነከተ።

እንቅሽ አለ ግ ተሰበረ፥ አነከተ።

እንቅሽ አደረገ ግ ሰበረ፥ አነከተ።

ነቀነቀ ግ 1. ወዘወዘ፥ ናጠ፥ ጎነተለ፥ ጎሽመ። 2. ቀሰቀሰ፥ አነሳሳ። ገር፣ፓ፣ገጻው ሀዘቡን ነቀነቀው።

ንቅናቄ ስ 1. ቅስቃሴ፥ ውዝዋዜ። 2. እንቅስቃሴ (የአመፅ፥ የተቃወሞ)።

ንቅንቅ ብሎ ወጣ ግልብጥ ብሎ በብዛት ወጣ። ሀዘቡ ንቅንቅ ብሎ ወጣ።

ንቅንቅ አይልም አይበገርም፥ አይሞከርም፥ ፍንክኛ አይልም።

ተነቀነቀ ብሎ - ተገቢ ካልሆነ አነጋገር ጋር የተጸበረ፥ የንቅትና የቁጣ አካላዊ እንቅስቃሴ አሳየኝ፥ ተረገገሁለሁ።

ተነቃነቃ ግ 1. ተወዘወዘ። 2. ተንቀሳቀሰ። 3. ተነሳሳ፥ ተቀሰቀሰ።

ተነቃናቂ ጳ ተዘዋዋሪ፥ ተንቀሳቃሽ።

አነቃነቀ ግ 1. አወዛወዘ፥ አንቀሳቀሰ። 2. አነሳሳ።

ነቀዘ ግ 1. በነቀዘ ተበላ፥ ተበላሽ። 2. ነቀዘ አፈራ፥ ፈጠረ።

ነቀዘ ስ 1. ሙቀት ባለበት አካባቢ የሚፈጠርና እንዳንድ የአህልና የእንጨት አይነቶችን ውስጣዊ አካል በመቦርቦርና በመብላት ለብልሽት የሚዳርግ አነስተኛ የተባይ አይነት። 2. (ስድብ፥ ዘይ.) ብዙ የሚበላና በልቶም የማይጠረቃ (ሰው)።

ነቀፈ ግ 1. ተቸ፥ ተቃወመ። 2. አንኳሰሰ፥ አጥላላ፥ እንከን አወጣ።

ነቀፋ ስ1. ትችት፥ ቅዎሜ። 2. እንከን፥ ነውር ማውጣት።

ነቀፌታ ዝ.ክ.

ነቃፌ ጳ 1. ተቺ፥ ተቃዋሚ። 2. አቃቂር፥ እንከን አወጣ።

*ነቀፈ

አነቀፈ ግ 1. አደናቀፈ፥ አሰናከለ፥ መታ (እንቅፋት እግርን)። 2. ጣልቃ በመግባት ችግር ፈጠረ፥ መሰናክል ሆነ።

እንቅፋት ስ 1. ሲራመዱ እግርን

የሚያደናቅፍ፥ የሚያሰናክል እንደ ድንጋይ፥ ጉቶ፥... ያለ ነገር። 2. ሳይታሰብ የሚያጋጥምና አንድን ጤናማ ሂደት የሚያውክ ችግር፥ መሰናክል።

እንቅፋት አነደደው እንቅፋት እግርን መታወ።

ነቀፋ "ነቀፈ" ስር ተመ.

ነቀፌታ ዝ.ክ.

ነቀጥ "እንቆጠ" ስር ተመ.

ነቃ¹ ግ 1. እንቅልፍን ጨረሰ፥ ከእንቅልፍ ተነሳ።

2. ባንነ፥ ከእንቅልፍ ተቀሰቀሰ። 3. ንቁ፥ ትጉህ፥ ቀልጣፋ ሆነ። 4. ጠረጠረ። 5. አወቀ፥ ተረዳ፥ ፈጥኖ ተገነዘበ።

ንቁ ጳ 1. እንቅልፍ የማያሸንፈው፥ ባስፈላገው ጊዜ መነሳት የሚችል። 2. ትጉህ፥ ቀልጣፋ፥ ጮሊ።

ንቃት ስ 1. ትጋት፥ ቅልጥፍና። 2. አርቆ የማስተዋል፥ ሁኔታዎችን ፈጥኖ የመረዳት ችሎታ። 3. ከፖለቲካዊ ትምህርት የሚገኝ እውቀት፥ ግንዛቤ።

ንቃተሀሊና ስ የተግባራዊና የነባራዊ ሁኔታ ነፀብራቅ ውጤት የሆነ የሰው ልጅ የአእምሮ ግንዛቤ፥ አስተሳሰብ፥ እውቀት።

አነቃ ግ የፖለቲካ ትምህርት አስተማሪ፥ ቀስቀሰ።

አንቂ ስ የፖለቲካ ትምህርት ለህዝብ የሚሰጥ፥ ቀስቃሽ።

አነቃቃ ግ አበረታታ፥ ገፋፋ፥ ጎተጎተ፥ ቀሰቀሰ።

ማነቃቂያ ስ ማበረታቻ።

ነቃ² ግ ተሰነጠቀ፥ ተተረተረ።

ንቃቃት ስ በንጥቃት፥ ትርትራት (የመሬት፥ የእግር፥...)

ንቃቃታም ጳ (ስድብ) እግር ላይ ንቃቃት ያለበት፥ በንቃቃት የተሳዳ (ሰው)።

ነቃላ "ነቀለ" ስር ተመ.

ነቃሽ "ነቀሰ" ስር ተመ.

ነቃፈ "ነቀፈ" ስር ተመ.

*ነቆረ

መንቆር ስ 1. የወፍ፥ የአግፊ፥ የደር አፍ።

2. ባላ ያለው ረዘም ያለ እንጨት። 3. እንደ እግር ብረት ሆኖ ለማሰራዳት የሚያገለግል ቀዳዳ ወይም ብስ ያለው ግንድ።

ነቋራ ጳ እንድ አይት የጠፋ።

ተናቆረ ግ 1. እንደ ከሌላው ጋር ተነካከሰ (ደር)። 2. እንደ ከሌላው ጋር ተጣላ፥ ተጣመደ፥ ተያያዘ።

አነቆረ ገ. ወ.ጋ ደነቆለ፣ ጠነቆለ (አይገን)።
2. ጫረ፣ ቆሰቆሰ (ነገርን)።
አናቆረ ግ አግላ፣ አናከበ።

*ነቆጠ

ነቆጠ ስ በቃል፣ በሃረግና በአረፍተ ነገር መጨረሻ ላይ የሚደረግ ነጥብ።

አነቆጠ ግ ነጥብ አደረገ፣ አስቀመጠ።

ነቆራ “*ነቆረ” ስር ተመ.

ነበልባል “*በለበለ” ስር ተመ.

ነበረ(ነበር) ግ የ “ነው” እና የ “አለ” ሃሳድ ጊዜ ገበ። ሃፊ ፀሃይ ነው ትናንት ገን ዝናም ነበረ /አለን እንጂ ነበረን አይጠቅምም።

ለነበር ለጠግ፣ ለዝና፣ ለማስታወሻ፣ ለታሪክ። ለነበር ደጠቅግላና ታሪካችን በወጉ ተፅዕኖ ቢቀመጥ አይከፋም።

ነበርኩ ባይ እንዲህ ነበርኩ እያለ በማውራት የሚከራራ፣ ጉረኛ።

ነባሪ ስ ምስክር፣ እማኝ።

ነባራዊ ት ተጨባጭ የሆነ (ነገር)።

ነባር ት የኖረ፣ የቆየ፣ ሰውየው በዚህ ቦታ ነበር ናቸው።

ነበረረ ግ 1. ቁለ፣ ነሆለለ። 2. ተንገባረረ።

ነበረረ(ነብራራ) ት 1 ነህላላ። 2. ገባብራራ።

ተነባረረ ግ ነበረረ።

አነባረረ ግ 1. አቁለ፣ አነሆለለ። 2. አንገባረረ።

*ነበረበረ

ንብርብር (ንብብር) ት ድርብርብ (አንዱ በሌላው ላይ ተደርቦ መገኘት)።

ንብርብር አለ ግ ተነባበረ።

ተነባበረ ግ 1. ተደራረበ፣ አንዱ በሌላው ላይ ሆነ። 2. ተጋዝ፣ ተረዳዳ።

አነባበረ ግ አንዱን በሌላው ላይ አደረገ፣ አደራረበ።

አነባበሮ ስ በሌላ የወጣን እንጀራ ምጣድ ላይ ከተሰፋና ገና ካልበለለ ሊጥ (እንጀራ) ላይ በመደረብና አብሮ በማብሰል የሚዘጋጅ ወፍራምና ድርብርብ እንጀራ።

ነበር “ነበረ” ን ተመ.

ነበባ ግ 1. ታወቀ፣ ከበረ፣ ገነነ። 2. በሃይል ሮህ፣ ጨቀ፣ አስተጋባ፣ ከፍቅ ተሰማ (የከበር፣ የመረዋ)።

*ነበባ

ምንባብ ስ 1. አጠር ያለና ለንባብ ማስተማሪያ የተዘጋጀ ፅሁፍ። 2. መፅሃፍ፣ መጠቀፍ፣ ፅሁፍ።

ንባብ ስ 1. በፅሁፍ ላይ የሰፈረን ነገር በአንደበት ወይም በድምፅ አማካይነት ሙከ አድርጎ የማነብነብ፣ የመናገር፣ የማሰማት ድርጊት። 2. በቤተክህነት ትምህርት ቤት ከውርድ ንባብ ቀጥሎ የሚሰጥ የአነባበብን ጥራትና ፍጥነት የሚመለከት ትምህርት።

ንባብ ቤት ስ (ቢ.ኪ.ህ.) ከፊደል እስከ ጻዊት ያለውን ትምህርት የሚማርበት ትምህርት ቤት። ተነበባ ግ 1. በንባብ ተባለ፣ ተነገረ (ፅሁፍ ላይ የሰፈረው ነገር)። 2. የሚታይና የሚነበብ ወይም ሊነበብ የሚችል ሆነ። ፅሁፍ አይነብም።

ተነባቢ ት 1. አጣጣሉ ግልፅና ጥፍ ሆኖ የተፃፈና ለአንባቢ የማያስቸግር (ፅሁፍ)። 2. ተወዳጅ ፅሁፍ በመሆኑ ብዙዎቹ የሚያነቡት።

ተናበባ ግ. ተመሳሳይ፣ ተያዞ (ዋናው ፅሁፍ ከትጃው ጋር አንድ አይነት ስለመሆኑ)። 2. አንዱ የሌላውን ሃሳብ ተረዳ፣ በዚህም መንገድ ተግባሩ፣ ተዋወቀ።

ተናባቢ ስ 1. ለየብቻቸው ሳይሆን እንደ አንድ ቃል ተደርገውና በአንድነት ተጠቅለው የሚነገሩ ጥምር ቃላት (ለምሳሌ ቤተመንግስት፣ ርእሰ-ዘሃር፣...)። 2.(ስነል.) ከአፍ ውስጥ የሚወጣው አየር ሲቆም ወይም ሲታገድና ሲጋዎ የሚፈጠር እንደ በ፣ረ፣ከ፣... ያለና አናባቢ ያልሆነ ድምፅ።

አነበባ ግ በፅሁፍ ላይ የሰፈረን ነገር ድምፅ እያሰማ በአንደበቱ አለ፣ ተናገረው ወይም ድምፅ ሳያሰማ በአእምሮው ዘለቀው።

አንባቢ ት 1. የማንበብ ችሎታ ያለው። 2. አዘውትሮ መግሰፍትን ማንበብ የሚወድ። 3. ሰራው ሙከ ብሎ ማንበብ የሆነ። ጸፍ ለንባቢ።

አናበባ ግ 1. ዋናውን ፅሁፍ ከትጃው ጋር አስተያየ፣ አመሳክረ። 2. ሁለት ወይም ከሁለት በላይ የሆኑ የተለያዩ ቃላትን በመግጠም እንደ አንድ ቃል አድርጎ በድምፅ ጠራ (ለምሳሌ ቤት፣ መንግስት ቤተመንግስት)።

አናባቢ ስ ከአፍ ውስጥ የሚወጣው አየር ሳይቆም ወይም ሳይታገድና ሳይጋዎ በሚወጣበት ጊዜ የሚፈጠር እንደ እ፣ኦ፣... ያለና ተናባቢ ያልሆነ ድምፅ።

አስነበባ ግ 1. (አንድን ፅሁፍ) ሌሎች እንዲያነቡት አደረገ። 2. ንባብ ወይም አነባበብ አስተማረ።

አስነባቢ ስ በመግሰፍት ማንበቢያ ክፍል ለአንባቢዎቹ አስፈላጊውን እገዛ የሚያደርግ የቤተ መግሰፍት ሰራተኛ።

*ነበነበ

መነባገብ ስ በአእምሮ የሚመላለስን ሃሳብ ለአድማጭ ሳይሆን ለዝግ ራስ ብቻ ሙከ ተብሎ የሚደረግ ንግግር(ትያትር)።

አካባቢ 7 1. ባለማቋረጥ ተናገረ። ቀባጠረ።
2. በፍጥነት አካባቢ። 3. አገተመተመ። ደገመ።

አካባቢ ት (ሰድብ) ምላሰኛ፣ ነገረኛ።

ነበዝ 7 1. መረዘ። አቀለመ። አመነችከ። ጸድፍ ልብሱን ነበዘው። 2. ማስተዋል ወይም ማጤን ተሳነው። ፈዘዘ። ነፈዘ። 3. ጠቆረ። ተበላሸ። ማዲያት ያዘው። ፊቱ ነበዘ።

ነባዛ ት 1. ቀለሙ የተበላሸ። የመነችከ። የቸከ (ልብስ)። 2. (ሰድብ) ነፈዘ። ፈዘዘ። 3. ፊቱ የጠቆቆረ። ማዲያታም።

ነበዝ 7 ቀማ፣ መነተፈ።

ተነበዘ 7 ተቀማ፣ ተመነተፈ።

ነቢይ (ብ.ቁ.ነቢያት) ስ ወደፊት ሊሆን፣ ሊመጣ ወይም ሊደርስ የሚችለውን ነገር አስቀድሞ የሚናገር የእግዚአብሔር ሰው።

ነባራ "ነበረ" ስር ተመ.

ነባራዊ ዝ.ከ.

ነባር ዝ.ከ.

ነባዛ "ነበዝ" ስር ተመ.

ነቤላ ስ በበረሃ አካባቢ የሚገኝ አካባቢ ማለት ነው።

ነብራራ "ንቡረአድ" ን ተመ.

ነብራራ "ነበረረ" ስር "ነበረር" ን ተመ.

ነብር ስ 1. መልኩ ቢጫማ መደብ ይዞ እንደ ቀለበት ከብ የሆኑ ጥቋቁ ነጠብጣቦች ያሉበት፣ ረጅም ሽንጥና አጫጭር እግሮች ያሉት፣ በጢሻ በቋጥኛ በዋሻ ውስጥ የሚኖር ሃይለኛና ቁጡ የሆነ ስጋ በል አውራ (ሰለሉን የጻራ እንሳሳ ስር ተመ.)። 2. (ዘይ.) በጣም ቁጡ። ባሏ ነብር ነው ትፈራዋለች።

ነብርማ ት ዝጉርጉር፣ መልኩ ነብር የሚመስል።

ነብር ስ የነጭና የቀይ ድብልቅ የሆነና ከበሬ ጡንቻ ላይ የሚገኝ የስጋ አይነት።

ነቦጫ 7 ወድቆ ተሰበረ።

ነተረ 1 7 1. ብዙ በመቆየቱ በሰለ፣ ኮስተረ (ጠላ፣ ጠጅ)። 2. ሆረጠ።

ነተረ 2 7 ወጠረ፣ ነፋ፣ ቀበተተ (ሆድን)።

ነተረከ 7 ነዘነዘ፣ ጨቀጨቀ።

ነትራካ ት (ሰድብ) ነዘነዘ፣ ጨቀጨቀ።

ንትርክ ስ ንዝንዝ፣ ጭቅጭቅ።

ተነታረከ 7 ተነካነዘ፣ ተጨቀጨቀ።

አነታረከ 7 አነካነዘ፣ አጨቀጨቀ።

ነተበ 7 ሳሳ፣ ተነጻ፣ ማለት ጀመረ (ልብስ)።

ነት ስ ለምንጣፍ ወይም ለመተኛ የሚሆን የለፋ ወይም የለሰለሰ የኩብት ቆጻ።

ነት ይንካው (ነገሩ) ይዋል ይደር። ይመከርበት፣ ይታሰብበት።

-ነት ቅፅል ወይም ስም በሆነ ቃል መድረሻ ላይ እየተቀጠለ ረቂቅ ስምን ለመመስረት የሚያገለግል ምላላ፣ ለምሳሌ ኢትዮጵያዊነት፣ እናገነት፣ ደግነት፣...

ነትራካ "ነተረከ" ስር ተመ.

ነነዌ (ነይነይ) ስ (ኢ.አ.ተ.ቤ.) ከሁጻይ ያም መባቻ አስራ አራት ቀን ያህል ቀደም እየተባለ የሚያም የሰሰት ቀን የያም ጊዜ።

ነን (አፍ. "አይደለንም") "ነው" ን ተመ.

ነኝ (አፍ. "አይደለሁም") "ነው" ን ተመ.

ነኝ ባይ ት እንዲህ ነኝ፣ እንዲህ ነበርኩ እያለ ራሱን የሚያኩራራ፣ ጉረኛ።

ነከረ 7 1. ዘፈቀ፣ ከተተ። 2. ዘፈዘፈ፣ አራሰ። 3. አጠመቀ። 4. አጠቀሰ።

ነከረው ያወጡት (ዘይ.) ሞኛሞኝ፣ ቂላቂል።

ነከርት(ንከርት) ዝ.ከ.

ንከር ት 1. በውሃ እንዲረጥብ ወይም እንዲርስ የተደረገ። 2. (ዘይ.) ቂል፣ ሞኝ።

ተነከረ 7 1. ተዘፈዘፈ፣ ውሃ ውስጥ ሆነ። 2. (ዘይ.) ተዘፈቀ፣ ተከተተ። ጸጻ ውስጥ ተነከረ። 3. ተጠመቀ።

ነከሰ 7 1. በጥርሱ ያዘ፣ ወጋ፣ አጣቀ። 2. በጥርሱ ቦጨቀ፣ ቦተረፈ። 3. ነደፈ፣ ወጋ፣ ጠቅ አደረገ (አባብ)። 4. አጣብቆ ያዘ፣ አላንቀሳቅሰ አለ (ሞተር)።

ነከሰ ያዘ 1. ጠመደ፣ ጠላ፣ ከፋኛ መርዞ ያዘ። 2. አልለቅም አለ፣ አጥብቆና አጠንክሮ ያዘ።

ንከሻ ስ በጥርስ መቦጨቅ፣ መውጋት፣ መዘንጠል።

ተነከሰ 7 ተቦጨቀ፣ ተዘነተረ፣ ተበላ። ልጅ በውሻ ተነከሰ።

ተናከሰ ገቢ. በጥርሱ ነከሰ፣ ቦጨቀ፣ ቦተረፈ። 2. ተጣላ፣ ተጠማመደ።

ተናካሽ ት የሚባላ፣ የሚነከስ (ለምሳሌ ውሽ)።

አናከሰ 7 1. እርስ በእርስ አንጻሩ ሌላውን አጥብቆ እንዲይዝና በመደጋገፍ ጥንካሬ እንዲያገኝ አደረገ። ካሉ(ግንቡ) ጠንካራ እንዲሆን ድንጋዎቹን እያናከሱ መከብ ያስፈልጋል። 2. (ዘይ.) አጣላ፣ አናቆረ።

ነከተ 7 ተሰበረ፣ ደቀቀ።

መንከት ስ ከቀም ነገር የማይገባ፣ ደቃቃ፣ ውጻቂ ነገር።

ነካታ ት ደቃቃ፣ ሰባራ።

ንካች ገ.ከ.

እነከተ ግ 1. ሰበረ: አደቀቀ:: 2. ደሀና አድርጎ ተመገበ::

እንክት አለ ግ ነከተ: እንቅሽ አለ::

እንክት አድርጎ በላ ምንም ሳያስቀር ጠርጎ: ጠርሶ በላ::

እንክትክት አለ ስብርብር: ድቅቅ አለ::

እንክትክት አደረገ ስብርብር: ድቅቅ አደረገ::

ነክነክ ግ 1. እንደልቡ በብዛት ተመገበ:: 2. በብዛት ለረዥም ሰአት ዘነመ: ጣለ: ገናሙ ሲነክነክው አደረገ::

ነክነክ (ናከናክ)

ነክናክ (ናከናክ) ት 1. ሰባራ በመሆኑ ድምፁ ጥራት የሌለው (ቃጭል: ደወል:...):: 2. ሲናገር የሚነፋነፍ: አፍንጫው ችግር ያለበት በመሆኑ ትክክለኛ ድምፅ ለማውጣት የሚይችል::

ነካ ግ 1. ጸሰሰ:: 2. ጎጠጠ: ጎሸሸ:: 3. ጎጻጻ: አሳመመ:: ቅባት የበዛበት ምግብ በልጅ ሆይን ነክኛ:: 4. ገጠበ: አቆሰለ:: ጭነቱ የላሀያውን ጀርባ ነክው:: 5. በደለ: ተተናከለ:: የማንን ወንድም ግን ይነካዋል:: 6. አሽጧጠጠ: ሽረደደደ: ሰደበ:: በነገር ነክ: 7. ተዳፈረ: ነቀፈ:: የሰው ከብር አትጎክ:8 በግብረሰጋ አወቀ: ተገናኘ:: ያጅን ሲተየ ከነካ ጀምሮ ልቡ በፍቅር ተይዟል:: 9. አንድን ነገር በብዛት አደረገ: አከናወነ: እስከሰታውን ነክው:: 10. በከለ: አበላሸ:: ለብሎን ጭቃ ነክው::

ያልነካ ይንካሽ አደረጉት ሁሉም ደብዶቡት: መተት::

-ነክ -ቀመሰ: -መሰለ: -ጠቀሰ: ሉፍ ነክ ልብስ እወዳለሁ::

ነክሀን በገጠጣና በቅልጥሽ ጠቅላይ ጊዜ እንደ ተጫዋች መጀመሪያ ከነካው ወይም ከነሳው ጠጠር ሌላ በሌላ ጠጠር እንዳይሄድ (እንዳይጫወት) በተቃራኒው ወይም በተጋጣሚው እንደበት የሚባል የመከልከያ ቃል::

ነክ ት 1. እንከን ያለበት: ሰባራ (እቃ):: 2. በከባድ ጭነት ምክንያት ጀርባው የተገጠበ: የቆሰለ (አሀያ: በቅሎ: ፈረሰ):: 3. የአእምሮ በሽታ ያለበት: ቀውስ: ወፈፈ::

ነክች አላደርገውም ፊደም አልነካውም: አልጥከረውም::

ነክች አድርገኝ መምታት ቀርቶ በጣትህ ጸሰሰ ወይም ነክ ብታደርገኝ ጉድህ ይፈላል ለማለት በጠብ ጊዜ ለጠበቅ የሚሰጥ የማስጠንቀቂያ ቃል::

ንክኪ(ንክክ: ንክኪት) ስ 1. አካላዊ ግንኙነት ወይም መነካካት (የአንዱ ነገር ከሌላው

ጋር):: 2. ጥል: ፀብ:: ንክኪ ናኙው:: 3. ወጻጅነት: ትውውቅ (የግብረሰጋ):: 4. (ኢ.አ.ተ.ቤ) በየም ቀን ከሰጋ ወይም ከቅቤ ጋር ተነካክቶ የተገኘ እቃ ወይም ምግብ::

ነካካ ግ 1. ደባበስ: ጸሰሰ ጸሰሰ አደረገ: 2 ተነካሰ: በነገር ይነካካል::

የነካካው (የነካው) 1. በመጠኑ አልፎ አልፎ ወጥ ያለበት: ወጥ ያራሰው (እንጀራ):: 2. ወፊና የሚያደርገው (ሰው)::

ተነካ ግ 1. ወፈፈ: ቀወሰ: ተለከፈ:: ጤነኛ አይደለም ተነክቷል:: 2. ተጎጻጻ: ሰሜቱ በሃክጋ ተነካ::

ተነካካ ግ 1. እጅ አረፈበት: በእጅ ተጸሰሰ:: 2. ተብከለ: የም እቃ በሰጋ ተነካካ: 3. ተዋወቀ (በግብረሰጋ):: 4 ተቃቃሪ: ተቀያየመ: ተጣላ: 5. ተፋሰሰ: በካክት: ተላላሰ:: ጭቅ ተነካካ: 6. ተጎነተለ: ለሳትና ድሃ ሲነካት አይወድም::

አነካካ ግ 1. አንዱን አካል ከሌላው ጋር አገጣጠመ: አገናኘ:: 2. አቀያየመ: አጣላ: አጋጨ: 3. የፍሰኩ ምግብ (ሰጋና ቅቤ) ለየም ከሚሆነው ምግብ ወይም እቃ ጋር እንዲገናኝ አደረገ: በካክለ:: 4. አብቃቃ: በመጠኑ ተጠቀመ:: በቂ ወጥ ስለሌለ እያነካካ በላ::

አነካኪ ት ነገረኛ: ከሰው ጋር የሚያቀያይም: የሚያጣሰ::

አናካ ግ አነካካ:

አሰነካ ግ 1. በመድሃኒት አሳመመ: ጉጻት ላይ ጣለ: ለውየውን መድሃኒት አሰነካው:: 2. አንድን ድርጊት በደንብ አከናወነ: ሰራ:: ዘፈኑን አሰነካው::

ነካታ "ነከተ" ስር ተመ.

ነክ "ነካ" ስር ተመ.

ነክናክ "ንክነክ" ስር ተመ.

ነክረ ግ ተቆራረሰ: ተፈረፈረ: እንኩር ሆነ::

አነክረ ግ 1. ለጠላ ጠቃሚ ገግጅት እንዲሆን ተቆልቶም ሆነ ሳይቆላ የተፈጠን የገብሰ ወይም የበቆለ... ጭቂት እንደ በሰ ከውሃ ጋር ካሽ በሂሳ በሰማ ምጣድ ላይ አድርጎ እስኪበስል ድረስ እያገለበጠ አመሰ:: 2. ከምጣዱ ላይ አቀራረብ በደሀና መውጣት የሚኖርበት እንጀራ ወይም ጸባ ከጥንቃቄ ወይም ከሙያ ማነብ የተነሳ እየተቆራረሰ እንዲወጣ አደረገ:: 3. መነሳት የሌለበትን ሃሳብ በማንሳት ነገር አበላሸ::

አንኳራ ት ነገር የሚያበላሽ: የሚዘባርቅ::

እንኩር ስ 1. በውሃ ተበሰብሰ ምጣድ ላይ እየተገለበጠ እንዲበስል የተደረገና ለጠላ የሚሆን ጭቂት:: 2. ከምጣድ ላይ በደሀና ሁኔታ መውጣት የነበረበት የእንጀራ ወይም የጸባ ቁርስራሽ: ስብርባር:: 3. (ዘይ.) ቂሳቂል:

አነጋገረ ጅል፥ ዘባራቂ፥ ነገረ ዘንቆል።

ነኩተ ግ ደቀቀ፥ መሸከ፥ ተሰባበረ።

ነኳታ ት ደቃቃ፥ ሰባራ።

አነኩተ ግ 1. አደቀቀ፥ አመሸከ። 2. እንኩቶ አዘጋጀ።

እንኩቶ ስ 1. እረኛች ከብት በሚጠብቁበት አካባቢ ተሰብስበው በአንድነት የሚሰቡት ከነላገገው ወይም ከነብሩ በእሳት ተለብለዎ የበሰሉ የአተር ወይም የባቄሳ ወይም የገብስ።... አህል። ት 2. (ዘይ.) የማይረባ፡ ምንም ሊፈይድ የማይችል።

*ነግረ

ነውር ት 1. በሀብረተሰቡ ባህልና እምነት መሰረት እንደ መጥፎ ነገር የሚታይ፥ የሚቆጠር (ድርጊት፥ ምግባር፥...)። ስ 2. ገመና። ነውርሀን ኢታሳይ።

ነውር ነው 1. ዐይና፥ መጥፎ ነው። 2. ተገቢ አይደለም፥ ጥፋት ነው።

ነውር ንጡ ነውር የሆነ ነገር ሲሰራ የማይኖር፥ ይሉኝ አይል(ሰው)።

ነውረኛ ት መጥፎ ፥ እዐይፍ ምግባር ያለው፤ ባለጊ።

አነግረ ግ አጣጣለ፥ አንቋሽሸ፥ ነቀፈ፥ ነውረኛ አደረገ።

አሰነግረ ግ 1. ነውረኛ አደረገ። 2. አማገጠ፥ አባላገ፥ ደፈረ (ሴትን በግብረ ስጋ)። 3. የሚያስከፋ፥ የሚያስቀይም ሆነ።

አሰነዋሪ ት እዐይፍ፥ አሳፋራ።

ነውር(ኖር) ሰዎች ተቀምጠው ወደ አሉበት ቦታ በመቅረብና ሰላምታ በመስጠት ላይ ላለ ሰው፥ ተቀማጭቹ ብድግ ብለው "ይቀመጡልን" ለማለት ለሰውየው የሚያቀርቡት የእኩብሮት መግለጫ ቃል።

ነውር አለ ወደአጠገቡ በመምጣት ላይ ያለን ሰው ከመቀመጫው ተነስቶ በእኩብሮት ተቀበለ፤ ይቀመጡ ብሎ ጋበዘ።

*ነግጠ

ነውጥ ስ 1. ሁከት፥ ብጥብጥ፥ ሽብር። 2. ርደት፥ ንቅናቄ (የመሬት ነውጥ)።

ነውጠኛ ት 1. ሁከት ፈጣሪ፥ ረብሽኛ። 2. አሽባሪ።

ተናወጠ ግ 1. ተነቃነቀ፥ ራደ። 2. ታወከ፥ ተበጠጠ፥ ተሸበረ።

አናወጠ ግ 1. አራደ፥ አነቃነቀ፥ አንቀጠቀጠ። 2. አወከ፥ በጠጠ፥ አሸበረ።

ነዋሪ "ኗሪ" ን ተመ.

ነው (አፍ. አይደለም) ግ 1. ምንነትን ወይም

ማንነትን፥ መጠንን፥ አይነትን፥ ግብርን፥ ሁኔታን፥... ለመግለፅ ከሚነገሩ ቃላት ጋር እየተገናኘ የሚነገር የሌሁን ጊዜ የመሆን ገባ። አትዮሴያዊ ነውረኝም ነው/ቀይ ነው/ደግ ነው/ጠናማ ነው። 2. በተወሰነ ስፍራ ወይም ሁኔታ ላይ መሆንን ወይም መገኘትን ለማመልከት ወይም ለማወቅ ከተለያዩ ቃላት ጋር እየተገናኘ የሚነገር ቃል። ለፈረ ላይ ነው/በብጠገ ላይ ነው። (በየመደቡ ሲዘረዘር፦ 1ኛ መደብ ነጠላ ቁጥር "ነኛ"፤ ብዙ ቁጥር "ነን"። 2ኛ መደብ ነጠላ ቁጥር፥ ተባለታይ ይታ "ነህ"፤ አንስታይ ይታ "ነሽ"፤ ብዙ ቁጥር "ናኙሁ"። የአክብሮት "ነዎት"። 3ኛ መደብ ነጠላ ቁጥር አንስታይ ይታ "ናት" (ነች)፤ ብዙ ቁጥር ወይም የአክብሮት "ናኛው"።)

ነውረኛ "ነግረ" ስር ተመ.

ነውር ጊዜ.

ነውጠኛ "አነግጠ" ስር ተመ.

ነውጥ ጊዜ.

ነዎት (አፍ. አይደለም) "ነው" ን ተመ.

ነዘረ ግ 1. በጣት ሲነካኩት ወይም ሲገርፉት ከፍ ያለ መዘቃዊ ድምፅ ስጠ (የበገና ወይም የክራር ጅማት)። 2. ሰውነትን የንዘረት ሰሜት ተሰማ። 3. ጠዘጠዘ፥ እየደጋገመ ወጋ (የቁስል ሀመም)።

ንዘረት ስ ከኢሌክትሪክ ሽቦ ጋር በሚደረግ ያልታሰበ መነካካት ወይም እንደ ክርን ያሉ ገላቶች በሚመቱበት ጊዜ የሚሰማ ሰውነትን የሚወር ድንገተኛና ጊዜያዊ የሀመም ሰሜት።

አነዘረ ግ በመርገብገብ መዘቃዊ ድምፅ እንዲፈጠር የበገናን ወይም የክራርን ጅማት በጣቱ ገረፈ፥ መታ።

ነዘረ ግ ለመምታት በሰው ወይም በእንስሳ ላይ በትር ወይም ሌላ ጎጂ ነገር አሳፈፈ፥ ጣለ።

ነዘነዘ ግ 1. ጨቀጨቀ፥ ነተረከ። 2. ደጋግሞ በመጠየቅ፥ በመለመን አለለኛ፥ አስመረረ። 3. ጠዘጠዘ፥ ነዘረ፥ አመመ(ቁስል)።

ነዘነካ ት ጨቅቃ፥ አንዴ ነገር ከጀመረ በቶሎ የማይለቅ፥ ችኮ ።

ንዘንዘ ስ ጭቅጭቅ፥ ንትርከ።

ንዘንዘኛ ት ተጨቃጫቂ፥ ተነታራኪ ።

ተነዘነዘ ግ ተጨቃጨቀ፥ ተነታረከ።

ተነዘነኛ ግ ተጨቃጫቂ፥ ተነታራኪ።

አነዘነዘ ግ አጨቃጨቀ፥ አነታረከ።

አነዘነኛ ግ አጨቃጫቂ፥ አነታራኪ።

*ነዘዘ

ንዛዥ ስ ትንታ፥ ከሰውነት ጋር ባለመስማማቱ ወይም በሌላ ምክንያት ከተበላና ከተጠጣ በሂሳ

ጥቂት ባፍንጫ በኩል በመምጣት ችግር የሚያስከትል ምግብ ወይም መጠጥ።

አነዝ ግ ተዛቅዝቆ በመተኛት ወይም በሌላ ምክንያት የተበላውና የተጠጣው ባፍንጫ ወጣ።

ነዛ ግ 1. ረጨ፣ ፈነጠቀ። 2. የተወሰነን የአሀል መጠን በሰማ ምጣድ ላይ በተን አደረገ (ለመቁላት)። 3. አጠፋ፣ ጨረሰ፣ አባከነ (ገንዘብን)። 4. አዛመተ፣ አሰራጨ፣ አዳረሰ (ለምሳሌ ወሬን)። 5. ሰምን በከንቱ አነሳ፣ አጠፋ። ለሚን ለየረ ነዛው።

ነዛት ስ ምጣድ ላይ በአንድ ጊዜ ለመቆላት የሚችል የተወሰነ የአሀል መጠን (ለምሳሌ አንድ ወይም ሁለት እፍኝ ጥሬ)።

ነዝናዛ "ነዝነዝ" ስር ተመ.

ነይ ግ በሁለተኛ መደብ፣ በነጠላ ቁጥር፣ በአንስታይ ያታ ጊዜ የሚያገለግል የመጣ። ትእዛዝ አንቀፅ። አንቺ ፋሎ ነይ።

ነይነይ "ነነዌ" ን ተመ.

ነይሊ ግ በሳ፣ ሸነቆረ።

መንደራት ስ 1. የጆሮ መብሻ። 2. ድጅኖ።

መንደራቶ ስ ሰፊ ወይም ትልቅ የጆሮ ሎቲ።

ነዳላ ግ ብስ፣ ሸንቆረ፣ ቀዳዳ።

ተነደሊ ግ ተበሳ፣ ተሸነፍ፣ ተቀደደ።

ተነዳደሊ ግ ተበሳ፣ ተቀር፣ ተሸነፍ፣ ተቀደደ።

ነደደ ግ 1. ተያያዘ፣ ተቃጠለ (አሳት)። 2. ተቃጥሎ አመድ ሆነ። 3. በጣም ሞቀ፣ በሙቀት ሃይል ተሰቃየ።

ነደድ ስ በመቃጠል ላይ ያለ ነገር። (ለምሳሌ አንጨት)።

ነዳጅ ስ ሞተርን ለማንቀሳቀስ የሚያገለግል በጋዝ ወይም በቤንዚን መልክ የሚገኝ የሃይል ምንጭ።

ነድ ስ የአሳት ነበልባል፣ የአሳት ላንቃ።

ንዳድ ስ 1. በጣም ሃይለኛ ሙቀት፣ ቃጠሎ፣ አሳት። 2. ተኩሳት ያለበት ወጣ።

ማንደዳ ስ 1. አሳትን በተሎ ለማቀጣጠል የሚረዳ እንደሳር፣ ወረቀት ያለ ተቀጣጣይ ነገር። 2. አሳትን ጎንበስ ብሎ በእፍ እፍ እያሉ በማቀጣጠል ፈንታ ራቅ ብሎ ትንፋሽን በውስጡ ለማሳለፍና በአሳቱ ወላፊን ሳይጎዱ አሳቱን ለማቀጣጠል የሚረዳ፣ ለዚህ ተብሎ የሚዘጋጅ የሸንበቆ ቆራጭ። 3. አሳት የሚነድበት ቦታ፣ እቃ ወይም አሳቱ የሚቀጣጠልበት ቦታ።

ምድጃ ስ 1. ምግብ ለማብሰል አሳት የሚነድበት ቦታ ወይም አሳቱ የሚቀጣጠልበት እቃ። 2. በጋዝ ወይም በኤሌክትሪክ አማካይነት አሳት ለመፍጠር የሚያስችልና ለምግብ ግዘጋጃነት የሚያገለግል እቃ።

ነደደ ግ 1. ተበላጠ፣ በገን፣ በሸቀ። 2.

ተሰቃየ፣ ተጠመደ (በፍቅር)።

ንደት ስ ብስጭት፣ ብገነት፣ ብሸቀት።

ንደተኛ ት ብስጠ፣ ቁጡ።

ተናደደ ግ ተቆጣ፣ ተበላጠ፣ በገን፣ በሸቀ።

ተናዳጅ ት ብስጠ።

አናደደ ግ አስቆጣ፣ አበላጠ፣ አበገን፣ አበሸቀ።

አናዳጅ ት አብሸቅ፣ አናዳጅ።

ነደፈ ግ በደጋን ላይ የተወጠረ ጅማትን በቅል አንገት እየሳበ በማንዘር ለፈትል የሚዘጋጀውን ጥጥ አፍታታ፣ ንድፍ እንዲሆን አደረገ።

ንድፍ ስ ከፍሬው ተለይቶ፣ በደጋን ተነድፎና እንደቆልል ደመና በሰሎ ተከምሮ የሚገኝ፣ ለፈትል ወይም ለእንዘርት የተዘጋጀ ጥጥ።

ንድፍ ደመስላል በጣም ነጭ ነው።

ነደፈ ግ በወረቀት ላይ ቀየሰ፣ ጥላን ሰራ፣ ሳለ፣ በገረ።

ንድፍ ስ ቢጋር፣ ቅያሰ፣ ጥላን።

ነደፈ ግ 1. ነከሰ፣ በመርዝ ወጋ (ለምሳሌ እባብ)። 2. ወጋ (በቀስት)። 3. አመመ፣ አስቃየ (የመጠከጠዝ፣ የመውጋት፣ የራስ ምታት ስሜት)። 4(ዘይ.)ወጋ፣ ጠቅ አደረገ (በነገር) ።

ተነደፈ ግ ተለከፈ፣ ተጠመደ፣ ተመረዘ፣ ተያዘ(በመጥፎ ነገር)።

ተናደፈ ግ ወጋ፣ ጠቅ አደረገ።

ተናዳፈ ት 1. መርዘኛና ተናካሽ የሆነ። 2. (ዘይ.) ተሳዳቢ፣ እሽመረኛ፣ በነገር ሰውን የሚያስቀይም።

ነደድ "ነደደ" ስር ተመ.

ነዳ ግ 1. ወደ አስፈላጊው ቦታ ወሰደ (ለምሳሌ አንስሳትን)። 2. አሸከረከረ፣ ሾፈረ (ለምሳሌ መኪናን)። 3. (ዘይ.) በብዛት አስቀመጠ (ተቅማጥ)።

መናጅ ስ 1. ብቻውን በመሆኑ እየደነበረ በዝላ ላይ ችግር ለሚፈጥር አዋቂ ከብት፣ እንደአጃቢ ሆኖ አብሮ እንዲሄድ የሚደረግ ገራም ከብት። 2. ከሌላው ጋር አብሮ ወይም ሌላውን አጅቦ የሚሄድ፣ አካሄዶ (ሰው)።

መንዳ ፈቃድ ስ በማሽከርከር ሙያ ለሰለሰ ሰው የሚሰጥ የሙያ ብቃት ግንባራ።

ነጅ (ነጃ) ስ 1. እረኛ፣ ወዲያና ወዲህ የሚሄዱ ከብቶችን የሚከተል፣ የሚጠብቅ። 2. ሾፈር፣ አሸከርካሪ።

ተነዳ ግ 1. ተወሰደ፣ እንዲሄድ ተደረገ(ከብት)። 2. (ዘይ.) በሌላ ሰው ሃሳብ ተመራ።

ነዳላ "ነደሊ" ስር ተመ.

ነጻይ (ብ.ቁ. ነጻያን) ስ ተመዕዋች፥ ድሃ።

ነጻጅ "ነደደ" ስር ተመ

ነጅ¹ ዝ.ክ.

ነጅ² (ነጅ ቀለም) ስ ፍም የሚመስል የቀይ ቀለም እይነት።

ነጅ³ ስ እሳት የሚመስል ቀይ ዶቃ።

ነጾ ስ ከነበርኩ (ከነአገጻው) እየታወደና ሁለት ሁለት ወይም ሶስት ሶስት ጭብጥ በአንድነት እየተደረገ የታሰረ እንደገብሰ፥ ሰንዴ።... ያለ የእህል ሰብል።

ነጅ(ነጅ) "ነጻ" ስር ተመ.

ነገ "ነጋ" ስር ተመ.

ነገለ ገ ከስሩ ተነቀለ፥ ተመነገለ።

ነገረ ገ በአእምሮው የያዘውን ወይም ያሰበውን ለሌላው ገለፀ፥ አሰማ፥ አሳወቀ።

ነገረለት 1. መልእክት አደረሰለት። 2. መሰከረለት ፥ በምስክርነት ረዳው (ረቺ፥ አሸናፊ እንዲሆን)።

ነገረበት 1. አወራበት፥ ለሌላ አሰማበት። 2. መሰከረበት፥ ተረቺ ወይም ተሸናፊ አደረገው።

ነገረው 1. አሰረዳው። 2. ሰደበው፥ አዋረደው። ልክ ልኩን ነገረው።

ነገራሃሉ የቀጣ፥ የዛቻ፥ የማስጠንቀቂያ ሃሳብ መግለጫ ቃል። ነገራሃሉ ከፊቴ ሂድ።

ነገረ ሰሪ ጎ አሳባቂ፥ ሸውከኛ፥ አዋቅ።

ነገረ ሰይጣን ጎ ክፉ አሳብ፥ ተንኮለኛ።

ነገረ ሰራ ስ ሁኔታ፥ አካሄን። ነገረ ሰራው ላላግረኝም።

ነገረ በላ ጎ 1. ነገር የሚያመነገር። የሚያብሰለሰል። 2. ነገር ወዳድ፥ ነገረኛ። 3. ሙግት አዋቂ።

ነገረ ዘርቅ ስ ቀምነገር የሌለው ዘልት፥ ፈዝ፥ ቀልድ።

ነገረፈጅ ስ ጠበቃ፥ ተሟጋች፥ አበኩቶ።

ነገር ስ 1. ድርጊት፥ ስራ፥ ተግዘር። አይ የሰው ነገር/ 2. ሁኔታ፥ አካሄን። ነገሩ ላላግረኝም። 3. ጉዳይ። ያ ነገር ከምን ደረሰ? 4. ምክንያት፥ ጉዳይ። ያለ ለንድ ነገር ድንገት ለገር ለቆ ለይደድም ነበር። 5. ሙግት፥ ክርክር። ፍርድ ቤት ነገር ላለብኝ። 6. ጠብ፥ ጭቅጭቅ፥ ንትርክ። ነገር አያጣውም። 7. ወራ፥ ዜና። የሰውነት ነገር ላለ። 8. በስም ያልተጠቀሰ አቃን ወይም ጉዳይን እየተካ የሚነገር ቃል። ለንድ ነገር እገዛሃሉ።

በነገር ጎሽመ ሌላውን ሰው ሊያስቀይም ወይም ሊያስቆጣ የሚችል ነገር በቀጥታ ሳይሆን በተዘዋዋሪ ወይም በአግባ ተናገረ።

በነገር ጠለፈ/አጠመደ 1. በንግግር፥ በምክር።... ሌላውን አሳሳተ፥ ስህተት ሳይ ጣለ። 2. አንዱ የተናገረውን አጣጦ በመተርጎም ሌላ አትጣጫ እንዲይዝ አደረገ። ወንጀለ።

ነገሩ በሰለ በሚገባ ተብላለ፥ ለፍጥሜ ተቃረበ።

ነገር ለኮሰ ጥል እንዲፈጠር አደረገ። ጠብ ቀሰቀሰ።

ነገር ሰራ አሳበቀ፥ አዋሽከ፥ አጣላ።

ነገር ቆሰቆሰ/ጫረ ጠብ ጫረ፥ ነገር አነሳሳ።

ነገር ቋጠረ 1. ዶለተ፥ አሌረ፥ ክፉ ነገር አሰበ። 2. ክፉ ምክር ጠነሰ።

ነገር በሆዱ ይዟል ቂም ይዟል፥ ተቀይሟል።

ነገር ተወለደ ያልታሰበ ችግር ተፈጠረ።

ነገር ነገሩን ይዞታል ከሞላ ገደል ስለ ጉዳዩ ያወቃል፥ ስለ ሁኔታው በመጠኑ ተገንገዟል፥ ለመሆን ወይም ለመምሰል ሞክሯል።

ነገር አለሙን ትቶታል ለማንኛውም ጉዳይ ግዴላሽ ሆኗል።

ነገር አመላለሰ አሳበቀ፥ ያንዱን ነገር ለሌላው ነገረ።

ነገር አረገዝ ቂም ያዘ።

ነገር አሰከረው በነገር ብስጭትና ንዲት ምክንያት ራሱን መቆጣጠር ተሳሳተ፥ እንደሰከረ ሰው ሆነ።

ነገር አሱኪ ነገር የሚያብብስ፥ የሚያጣላ፥ ነገር ወዲያና ወዲህ በማመላለስ ሰምችን የሚያጋድ።

ነገር አታባዳ (ነውር) ያንዱን ለሌላው እየገባክ ሰው አታጣላ፥ አታፋጅ።

ነገር አወጣ ምስጢር አወጣ፥ ተናገረ።

ነገር አወጣ አወረደ አሳሳለ።

ነገር አዞረ በቀጥታ የተነገረውን ሃሳብ በሌላ ተረጎመ፥ ወደ አልታሰበበት አትጣጫ ለመጠፍ ጠመዘዘ።

ነገር አጥባቂ ጎ ማንኛውም ጉዳይ በጥንቃቄ የሚይዝ፥ በቀላሉ የማይተው።

ነገር ገመደ/ሸረባ/ነጎነጎ/ፈተለ 1. አሌረ፥ ዶለተ። 2. አንድን ነገር ወይም ጉዳይ በቀና ሙንፈሰ በማየት ፈንታ ልዩ ልዩ ትርጉም በመስጠት ቀላል የነበረው ከባድ፥ ቀና የነበረው የተሞሰበና አስቸጋሪ እንዲሆን አደረገ።

ነገር ጎተተ 1. ያልታሰበ ነገር(ችግር) ውስጥ ዝ። ነገር አመጣ። 2. ነገር ተሎ አልቆርጥ ላለ።

ነገር ፈለገ ነገር ጫረ።

ነገርን ነገር ያነሳዋል ስለ አንድ ነገር ሲወራ ወይም ሲወሳ ሌላው ነገር ትዝ ይላል።

ነገር ሽራቢ ጻ አድመኛ፣ ሴረኛ፣ ነገር ጠምዛዥ።

ነገር ቀማሚ ጻ ነገር አዋቂ፣ አሳማሪ፣ ምክር አዋቂ።

ነገር አሽታች ጻ ጠብ ፈላጊ፣ ጥል ወደ አለበት የሚሳብ።

ነገር ወዳድ ጻ ጠብ ወዳድ፣ ነገረኛ።

ነገር የበላ ጻ 1. ነገር አዋቂ፣ አስተግዶ፣ አመዛዥ፣ ብዙ የሚያውቅ። 2. ነገረኛ።

[ነገር] ግን መግ. የመጀመሪያውን ሃሳብ ከሚቀጥለው ጋር ለማወዳደር ወይም በተቃራኒው አንጻር ለመግለፅ የሚያገለግል። ስራቸው አድካሚ ነው፤ ነገር ግን ከፍተኛው ዝቅተኛ ነው ለሱ ይወዳታል፤ ነገር ግን እጅ ትጠላዋለች/የሚላህን ሊድምጥ፤ ነገር ግን አትመነው።

ነገር ጠምዛዥ ጻ በቀና መንፈስ ግልፅና ቀጥተኛ በሆነ መንገድ ለሚቀርበው ሃሳብ ሁሉ ተቃራኒ የሆነ ትርጉም የሚሰጥ፣ ጠማማ፣ ተንኮለኛ።

በነገራችን ላይ በጭውት ጊዜ ሌላ ጉዳይ በጣልቃ አስገብቶ ለመናገር ሲያስፈልግ እንደ ይቅርታ መጠየቂያ በማድረግ ተናጋሪው ለአድማው የሚያሰማው ቃል።

የነገር መንገድ የነገር ስልት፣ የነገር አያያዝ።

የነገር አባት ስ ባልና ሚስት በሚጋቡበት ጊዜ ከአያንዳንዳቸው በኩል የሚቀርብና በውለታው ላይ የሚገኝ፣ አለመግባባት በሚፈጠርበት ጊዜ ለቆመለት ወገን የሚከራከር ሰው።

የነገር ስም ስ (ሰዋ.) ከንግግር ክፍሎች ውስጥ ረቂቅ የሆኑ ስሞች፣ (ለምሳሌ ነፃነት፣ ብርሃን፣...) የሚጠሩበት የስም አይነት።

የነገር ቋት ስ ወሬኛ፣ ነገረኛ።

ነገረተኛ ሙግት፣ ከክርክ ያለበት ሰው።

ነገረኛ ጻ 1. ጠብ ጫራ፣ ተንኮለኛ። 2. ምላሰኛ።

ንግር(ንግርት) ስ አንድ ድርጊት (ከመሬፀሙ በፊት) ወደፊት እንደሚፈፀም በትድሚያ የተነገረ ሃሳብ ትንቢት።

ንግረኛ(ንግርተኛ) ወደፊት ስለሚሆነው ነገር አስቀድሞ የተነገረለት፣ የተወራለት፣ እንዲህ እንዲህ ይሆናል የተባለለት (ሰው)።

ንግግር ስ 1 አንድ ተናጋሪ ለአድማው በቃል የሚያቀርበው ሃሳብ፣ መልእክት፣ አስተያየት፣... 2. በስዎች መካከል የሚደረግ፣ የቃል ጭውት፣ የሃሳብ ልውውጥ። 3. ጭቅጭት፣ ንትርክ። ያ ጉዳይ በተለ የማይፈፀም ከሆነ ከንግግር አንዳያደርስን እሰጋለሁ።

ንግግር አያውቅም 1. ሃሳቡን በሚገባ የመግለፅ ችሎታ የለውም። 2. ቃላት ሳይመርጥ አቶ እንዳመጣለት ስለሚናገር ነገር ያበላሻል።

ንግግር አደረገ ስ ሰዎች በተሰበሰቡበት ቦታ ላይ ስለ አንድ ጉዳይ በቃል ወይም በዕውቀት ሃሳብ፣ መግለጫ፣ ማስረጃ፣... አቀረቡ፣ ሰጡ።

ንግግር ቋንቋ ስ 1. ያደባይ ያልሆነ፣ በንግግር ላይ ብቻ የሚያገለግል ቃል። 2. ገና በዕውቀት ላይ ያልዋለ ቋንቋ።

ተነገረ ግ ተባለ፣ መልእክት፣ ሃሳብ ተላለፈ።

ተነገረው ተረጸ፣ ሰማ፣ ያባቱ ሞት ተነገረው።

የተነገረለት እውቅ፣ የታወቀ።

ትንግርት ስ ጉድ፣ ድንቅ፣ ተአምር።

ትንግርተኛ ጻ ተአምረኛ።

ተነጋገረ ግ 1. ተወያየ፣ ሃሳብ ለሃሳብ ተለዋወጠ። 2. ተጨምረ፣ አወራ። 3. ተዋዋለ። ቤቱን እንዲያሰልጥ ከመሃንደስ ጋር ተነጋግሮያለሁ። 4. ተጣላ፣ ተጨቃጨቀ። ከፋና ደግ ተነጋገሮ። 5. ታረቀ፣ ተከረፈው የነበሩት ተነጋገሩ።

ተናገረ ግ 1.ሃሳቡን ገለፀ፣ አሰማ። 2. አወራ፣ ለፈለፈ። 3. አሳበቀ። 4. ተቆጣ፣ አስቀየመ፣ አስከፋ።

ተናጋሪ ጻ 1. ንግግር አዋቂ፣ ጥፋ የንግግር ችሎታ ያለው። ስ 2. ንግግር አድራጊ። 3. (ዘይ.) ምላሰኛ፣ ለፍላጊ፣ በንግግር ሰውን የሚያስቀይም፣ ተሳዳሪ።

አነጋገረ ግ 1. አወዋወተ፣ አወራ። 2. ጠየቀ፣ ሃሳብ ተለዋወጠ፣ ስለሀመሙ ሃኪም አነጋግሯል። 3. በቋንቋ የማይግባቡ ሰዎች በእሱ አስተርጓሚነት ሃሳብ እንዲለዋወጡ፣ እንዲገቡ አደረገ። 4 አገናኘ፣ አስማማ፣ አዋዋለ። ጉዳይህን በተለ ሊፀምላህ የሚችል ጠበቃ ፈልገ አነጋግርሃለሁ። 5. አነታረክ፣ አወቃቃጠ። እኔ ካንተ ጋር ምን አነጋገሪኝ ያደረገከውን ለሚመለከተው አሳውቃለሁ።

አነጋጋሪ ጻ 1. አጠያያቂ፣ የሚያወያይ (ነገር፣ ሃሳብ)። ስ 2. አጫዋች፣ ጓደኛ። 3. አስተርጓሚ።

አናገረ ግ 1. ጠየቀ፣ አወያየ። 2. አስቀጠጠ፣ አስፈለገ።

አናጋሪ ጻ 1. አስቀጠጠ፣ አስለፍላፈ። 2. ከተ ተናግሮ የሚያናገር፣ ተንኮለኛ፣ አላሳች። ተናግሮ አናጋሪን ያዘለገ።

አስነገረ ግ 1. አላወጀ። 2. ንግርት ጠየቀ። 3. አስጠነቀለ። 4. (ቤ.ክህ.) የተማሪዎችን ቅጽ እየሰማ አረመ፣ አስተካከለ፣ አስተማረ። ፤

ነገሰ ግ 1. ዘውድ በመጫን የነገር መሪ ሆነ፣ ዙፋን ላይ ተቀመጠ። 2. (ታቦት) በአመት በእሱ

የሚጋብዝ፡ ስ 2. አስተናግሮ፡፡

ነገድ ስ በባህል፡ በእኩኖሚና በአካባቢ ይዞታ አንድነት ላይ የተመሰረተ ግንኙነት ያለው፡ ከጎሳ ይልቅ መጠነ ሰፊ የሆነ ማህበረ ሰብ፡፡

ነጉላ **"**ነጎላ"** ስር ተመ.

ነጋ ግ 1. ለሊቱ አልቆ ብርሃን ተተካ፡ ወገግ አለ፡ ጎህ ቀደደ፡ 2. አለፈ፡ ወጣ፡ **ከረምቱ ሰኔጋ ለገመግለገ፡፡**

ነገ(ነግ) ስ 1. ማግስት፡ ከዛሬ ቀጥሎ ያለው ቀን፡፡

ነገ ዛሬ አለ አንድን ድርጊት በጊዜው አልፎም አለ፡ አዘገዮ፡ ቀጠሮ አራዘመ፡፡

ነግ በኔ አለ ነገሩ በእኔም ላይ ሊደርስ ይችላል ብሎ አሰበ፡፡

ከነገ ነገ አለ አዘገዮ፡ ቀን አልቆርጥ አለ፡ ጊዜ አጠፋ፡፡

በነጋታው (በበነጋው) በማግስቱ፡ በሚቀጥለው፡ በሁለተኛው ቀን፡፡

ከነገ በስቲያ ከነገ ቀጥሎ ያለው ቀን፡፡

ከነገ ወዲያ ዝ.ክ.

ነጋ ጠባ ዘወትር፡ ሁልጊዜ፡፡

ነግህ ስ ጧት፡ ማለጻ፡፡

ንጋት ዝ.ክ.

ነጋጋ ግ ንጋት ተቃረበ፡ ጨለማው እየለቀቀ ሂደ፡፡

አነጋ ግ 1. አንድ ቦታ ሆኖ አሳለፈ(ሌሊትን፡ ከረምትን)፡ 2. እንቅልፍ ሳይወሰደው አደረ፡ ሳይተኛ ቀረ፡፡

*ነጋ

ንግ ት ሊወልቅ፡ ሊላቀቅ የደረሰ፡ እንከን ያጋጠመው፡ መዛባት የደረሰበት (የአጥንት መጋጠሚያ) ወይም የማንኛውም አካል መግጠሚያ)፡፡

ተናጋ ግ መጀመሪያ ከነበረው ስራቱ (አፈጣጠፍ) ተፋለሰ፡ ተነቃነቀ፡ ተናወጠ፡፡

አናጋ ግ አናወጠ፡ እነቃነቀ፡፡

ነጋሪት ስ እንደ ዋርካ፡ ዋንዛ...ካሉ የዛፍ ግንድ ቁራጭ ተፈልፍሎ የሚሰራ ጎነ ሰፊ፡ ቁመተ አጭር የሆነና በአዋጅ፡ በዘመቻ፡...ጊዜ ይሰጥም የነበረ የከበሮ አይነት (ስለሌን የሙዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)፡፡

ነጋሪት ጋዜጣ ስ የመንግስት አዋጆች የሚወጡበት ጋዜጣ፡፡

ነጋሲ **"ነጎሰ"** ስር ተመ.

ነጋዴ **"ነገደ"** ስር ተመ.

ነጋድራስ ስ 1. በመንግስት ደሾም የነበረ

የቀድሞ ጊዜ የነጋዴዎች ተቆጣጠጣሪ፡ አለቃ፡፡ 2. ከንጉድ ዘርፍ የሚገኘውን የመንግስት ግብር ይሰበስብ የነበረ ሹም፡፡

ነጋጋ **"ነጋ"** ስር ተመ.

ነግ **"ነጋ"** ስር **"ነገ"** ን ተመ.

ነግህ ዝ.ክ.

*ነጎላ

ነጉላ ት ሞኝ፡ ጅል፡፡

ነጎል ስ ንፍጥ፡፡

አነጎላ ግ (ንፍጥን) አፈረጠ፡ አወጣ፡ ተናፈጠ፡፡

ነጎረ ግ በእሳት ቀልጦና ውሃ ተወምርበት ከቆሻሻው እንዲለይ ተደረገ (ቅቤ)፡፡

ንጉር ግ እንዲቀልጥ ተደርጎና ውሃ ተወምርበት ከቆሻሻ የፀጻ (ቅቤ)፡፡

ንጉር ቅቤ ስ ከቆሻሻ የፀጻና የተነጠረ ቅቤ፡፡

አነጎረ ግ ቅቤን በእሳት አቅልጦና ውሃ ጨምርበት በማሰንበት ቆሻሻው ከውሃው ጋር እንዲግድ አደረገ፡፡

*ነጎተ

እንጎቻ ስ መጠኑ አነስተኛ እንዲሆን ተደርጎ የሚጋገር እንጀራ፡፡

ተነጎተ ግ እንጎቻ ተጋረ፡፡

አነጎተ ግ እንጎቻ ጋረ፡፡

አስነጎተ ግ እንጎቻ አስጋረ፡፡

ነጎደ ግ ሂደ፡ ተጓዘ፡ እልም አለ፡፡

ነጎዴ(ነጎድ) ስ 1. አንድ ላይ ግር ብሎ የሚበር የወፍ አይነት፡ መቁ፡ 2. ከጦርነት ቦታ እየሸሸ የሚመለስ ብዛት ያለው ጀሌ ጦር፡፡

አነጎደ ግ አስኪደ፡ በብዛት አካናወነ፡ አጣደረ (ስራን)፡፡

ነጎደ ግ ተመታ፡፡

አነጎደ ግ በሃይል መታ፡፡

ነጎዴ **"ነጎደ"** ስር ተመ.

ነጎድጓድ **"**ጎደጎደ"** ስር ተመ.

ነጎ ግ 1. ጓ፡ ደ አለ፡ ጮህ (ጅራፍ፡ ፍንጻታ +...)፡ 2. ጓ፡ደ የሚል ድምፅ በመፍጠር ተሰበረ፡፡

አነጎ ግ 1. አጮህ፡ አፈነጻ፡ 2. ሰበረ፡ ሲሰብር ጓ፡ ደ የሚል ድምፅ አሰማ፡፡

ነጠላ ግ 1. ለየ፡ ለየብቻ አደረገ፡ 2. ዘረጋ፡ **የታጠፈውን ነገላው፡፡**

ነጠላ ስ 1. ከድርጅት ማግ የሚሰራ፡ እንደ ጋቢ እጥፍ ያልሆነ ሽማ፡ 2. እጥፍ፡ ድርብ፡ መንታ ያልሆነ ነገር፡ ት 3. ከከቴ እጥፍ ያልሆነ (ዶሮ)፡፡

4. (ዘይ.) ጥላቢስ፡ ከውክዋ፡፡

ነጠላ ሰረዝ ስ በዝርዝር የሚገፉ ነገሮችን ለመለያየት የሚያገለግል የስርአተ ነጥብ አይነት፤ ምልክቱም "፡" ወይም "ፕ" ነው (ለምሳሌ ጤፍ፣ ሰንዶ፣ ገብስ፣...)።

ነጠላ ቁጥር (ሰዋ.) አንድ ብቻውን የሚገኝ ነገር ወይም አካል ብዙነት ካለው ወይም አካል ተለይቶ የሚጠራበት የቅርፅ ስም። ለምሳሌ "የበጎች" ነጠላ ቁጥር "በግ" የሚለው የስም ቅርፅ ነው።

ነጠላ አረፍተ ነገር ስ (ሰዋ.) አንድ ባለቤትና አንድ አንቀፅ ብቻ የሚገኝበት አረፍተ ነገር። ለምሳሌ "ልጁ አድጓል" የሚለው ነጠላ አረፍተ ነገር ነው።

ነጠላ ጫማ ስ ሽፍን ያልሆነና ተረከዝ የሌለው፣ ብዙውን ጊዜ ለቤት ሙስጥ የሚያገለግል የጫማ አይነት።

ንጣይ ጳ ነጠላ የሆነ፣ ብቻውን ያለ።

ንጥል ዝ.ከ.

ተነጠለ¹ ግ 1. ተለየ፣ ተከፈለ፣ ተለይቶ ለብቻ ሆነ። 2. ተዘረጋ።

ተነጠለ² ግ ተለያየ።

ተናጣላ ጳ ብቸኛ፣ ብቻውን የሆነ።

ተናጣላ ሆነ ግ 1. ብቸኛ ሆነ። 2. ከስራ ተለየ፣ ራቀ። 3. ሳላ፣ አልፎ አልፎ ብቻ ሆነ (በቃያ፣ ፀጉር፣...)።

በተናጠል ተው.ግ. ለየብቻ።

አነጣጠለ ግ አለያየ።

ነጠረ¹ ግ 1. ጠራ፣ ንፁህ ሆነ፣ የሚፈለገው ነገር ከማይፈለገው ተለይቶ እንዲወጣ ተደረገ፣ በእሳት ቀልጦ ተጣራ (ቅቤ፣ ብረት፣...)። 2. ትክክለኛው ነገር ታወቀ፣ ተረጋገጠ። **ለውነቱ ነጥር ወጣ**።

ነጥር ወጣ ችግርን፣ መከራን ተቋቁሞ አለፈ፣ ታግሎ አሸነፈ።

ንጣሪ ጳ የቅቤ አር፣ ዝቃጭ።

ንጥር ጳ የጠራ፣ ከቆሻሻ ወይም ከማይፈለግ ነገር የተለየ (ቅቤ፣ ግር፣...)።

አንጣሪ ጳ ከብር፣ ከወርቅ፣... የተለያየ ጊጣጊጦችን የሚሰራ ባለሙያ።

አንጥረኛ ዝ.ከ.

ነጠረ² ግ መሬት ነክቶ ወደላይ ዘለለ፣ ኖረ፣ ጓሃ (ለምሳሌ ኣስ)።

ንጥር ንጥር አለ ግ ኖር ኖር አለ፣ የቁጣ አረግመድ ተራመደ።

*ነጠረ

ተነጣጠረ ግ ከጻኛ ፊት ቀርቦ ከባላጋራው ጋር ተከራከረ፣ ተግጥተ።

ተነጣጣሪ ጳ ከክርክር፣ ሙግት ያለበት።

ባለጉዳይ።

አነጣጠረ ግ 1. አሟገተ፣ አከራከረ፣ የከላሽንና የተከላሽን ማስረጃዎች አነፃፀረ፣ መረመረ፣ አመዘነ። 2. አለመ፣ አዘገበ፣ አላማ አስተካከለ።

አነጣጣሪ ጳ አስተካከሎ አላማውን መምታት የሚችል፣ ተኳሽ።

ነጠረቀ ግ በሃይል መታ።

*ነጠሰ

እንጥሰታ(ንጥሻ) ስ በጉንፋን ወይም እንደበርበራ ባለፍ የሚሰነፍጥ ሽታ ባላቸው ነገሮች ምክንያት ከውሃ አዘል አየር ጋር ከአፍንጫ ውስጥ በከፍተኛ ሃይል ተገፍቶ የሚወጣ ድምፅ።

እንጥሰ አለ ግ አነጠሰ።

አነጠሰ ግ በጉንፋን፣ አፍንጫን በሚሰረበር ወይም በሚሰነፍጥ ሽታ ምክንያት ውሃ አዘል አየር ወይም እስትንፋስ ከአፍንጫው ድንገት በሃይል አሰወጣ፣ የእንጥሰታ ድምፅ አሰማ።

አስነጠሰ ግ 1. አነጠሰ። 2. ለማነጥስ ምክንያት ሆነ።

ነጠቀ ግ 1. ቀማ፣ ወሰደ። 2. በብርጭቆ አገመ (ትንሽ ውሃና ጥጥ ከብርጭቆ ውስጥ አድርጎና ጥጠን በእሳት ለኩሶ ብርጭቆውን ወዲያውኑ የሀመም ስሜት ባለበት አካል ላይ በመድፋትና ቆየት ብሎም ብርጭቆውን መንጭቆ በማንሳት)።

ነጣቂ ጳ ቀማኛ።

ንጥቂያ ስ ቅጂያ፣ ዝርፊያ።

ነጠቅ ነጠቅ አለ ግ ፈጠን ፈጠን አለ (በአካሄድ፣ በአነጋገር)።

ተነጠቀ ግ 1. ወደ ሰማይ ወጣ፣ አረገ ። **ከእነርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን**። 2. ተሳቡ፣ ተመሰጠ።

ተነጠቀ ግ 1. ነጠቀ። 2. ተሻማ።

አናጠቀ ግ አሻማ።

ነጠቦ ግ 1. ጠብ አለ፣ ወደቀ። 2. ተሳተ፣ ተገደፈ፣ አመለጠ (ነገር ወይም ቃል ከአንደበት)።

ነጥብ ስ 1. አንድን ቃል ከሌላው ቃል ለመለየት በቃላት መካከል የሚደረግ የቀለም ጠብታ ምልክት (፣) ። 2. ፍሬ ነገር። **ነጥብ ነጥብን ብቻ ንገረን**።

ነጠብጣብ ስ 1. በቅደም ተከተል በተራ የተቀመጠ የቀለም ጠብታ ምልክት (....)። 2. የፈላሽ ጠብታዎች ወይም አነስተኛ ክፊያ።

ተናጠቦ ግ የጀመረውን ሳይጨርስ በመካከል እንዲያቋርጥ ሆነ።

ተንጠባጠቦ ግ 1. መዝናብ ጀመረ፣ ዝናቡ

ጠብ ጠብ አለ። 2. በየቦታው ወደቀ። ተከረከረ።

አነጠቦ ግ ነጥብ አደረገ፣ ሰራ፣ ገፈ።

አናጠቦ ግ በጣልቃ ገብቶ አቋረጠ፣ አደናቀፈ (ሰራን፣ ነገርን)።

አንጠባጠቦ ግ 1. መዝናኖ ጀመረ። 2. በየቦታው ጣለ፣ አከረከረ።

አንጥብጣቢ ት 1. የፈሳሽ ጠብታዎች፣ ጠፈጠፍ። 2. ተከረከርኮ ወይም ወዳድቆ የቀረ።

*ነጠቦ

ተንጠብጠቦ ግ 1. ተንቀጠቀጠ፣ ተንዘፈዘፈ (በብርድ ወይም በሀመም)። 2. ተሸቆጠቆጠ፣ ጠብ እርግፍ አለ።

አንጠብጠቦ ግ አንቀጠቀጠ፣ አንዘፈዘፈ።

ነጠነጠ

አነጠነጠ ግ 1. ሰውነቱ ዳበረ፣ ወፈረ፣ ተመቸው። 2. ጠገቤ፣ አረጠረጠ፣ አዘጠዘጠ።

*ነጠፈ

ምንጣፍ ስ በላይ ላይ ለመቀመጥ ወይም ለመተኛት ወይም ቤትን ለማስዋብ የሚዘረጋ ቁርባት ወይም ጀንዲ ወይም ስጋጃ።...

ንጣፍ ስ 1. ምንጣፍ። 2. የመንገድን ወይም የግቢን አባራና ጭቃ ለመሸፈን መሬት ላይ የሚደረግ የጠፍጣፋ ድንጋይ ወይም የሸክላ።... ልግ። 3. መንግስት ከግለሰብ ለሚወስደው ቦታ በምትክነት የሚሰጠው ሌላ ቦታ።

ተነጠፈ ግ 1. ተከረጋ፣ ተስተካከለ (ምንጣፍ፣ አልጋ፣...)። 2. ተረበረበ፣ ተደረደረ። መንገዱ በድንጋይ ተነጠፈ። 3. በቀሙ ወደቀ፣ ተጋደመ፣ ተከረረ።

አነጠፈ ግ 1. ዘረጋ፣ አስተካከለ (ምንጣፍን፣ አልጋን፣...)። 2. አለበሰ፣ ሸፈነ (በጣውላ ወይም በሸክላ ወይም በድንጋይ፣... ወለልን፣ መሬትን)። 3. ጣለ፣ ዘረረ (በመምታት)።

አንጣፈ ስ 1. በቤተ መንግስት የእልፍኝ አሸከርኝ ሃላፊ የነበረ ሹም። 2. በቤተክርስቲያን ውስጥ ስጋጃ ምንጣፍችን የሚያጸዳና የሚያነጥፍ እንዲሁም ወለሉን የሚጠርግና የሚወለወል ሰራተኛ።

ነጠፈ ግ ደረቀ፣ መስጠት አቆመ።

ነጠፈኝ ግ ወተት መስጠት አቋረጠኝ፣ ደረቀኝ (ለምሳሌ ላም)።

ነጣ ግ 1. ነጭ ሆነ። 2. ፀዳ፣ ጠራ፣ ንፁህ ሆነ።

ነጭ (ብ.ቁ. ነጫጭ) ት 1. ወተት ወይም ንድፍ የመሰለ። ስ 2. ፈረንጅ። 3. ወተት፣ ንድፍ፣... የሚመስል ቀለም።

በነጩ ይዘታል በቶሎ የሚያባራ አይደለም፣ ቀስ እያለ ነው የሚዘንገመው (ዝናም)።

ነጭ ሃር ስ ቀለሙ ነጭ የሆነ የሃር ልብስ አይነት።

ነጭ ለባሽ ስ 1. መተዳደሪያ መሬት ከመንግስት ተሰጥቶት፣ እስፈላጊ ሆኖ ሲገኝ ወታደራዊ አገልግሎት ይሰጥ የነበረ የገበሬ ወታደር። 2. የሲቪል ልብስ የሚለብሰና በምስጢር የሰለላ፣ የወንጀል ክትትል ስራ የሚያካሂድ፣ ፖሊስ የሆነበት ደህንነት ሰው።

ነጭ መጣፍጥ ስ ነጭ አዝሙድ።

ነጭ ሽብር ስ በሎጂከስት ስርአት ግህበር ውስጥ የሰርአቱ አራማጆች፣ ተቋማዊዎቻቸው የሚፈፀሙባቸውን ጥቃት የሚጠሩበት ቃል ወይም ስም።

ነጭ ሽንኩርት ስ ፍሬው ነጭ ሆኖ እንደቀይ ሽንኩርት በመሬት ውስጥ የሚፋፋና የሚያኮርት፣ ሃይለኛ ሽታና ጣእም ያለውና አብዛኛውን ጊዜ ለምግብ ግጣፊነት የሚውል የተክል አይነት (በእሉን ሽንኩርት ስር ተመ.)።

ነጭ አዝሙድ ስ ፍሬው ነጭ የሆነ የትመም አይነት።

ነጭ (ነጭ) ዝንጀሮ ስ በጥቂቱ ቡናግ ቀለም የጣለበት ሆኖ አመድግ መልክ ያለው፣ መቀመጫው መላጣ የሆነና በቆላ አካባቢ በቁጥቋጠ ውስጥ የሚኖር፣ በእትቶቶና በሱ ግሊያ ውስጥ ብቻ የሚገኝ የዝንጀሮ አይነት።

ነጭ ደመና ስ የውሃ ነጠብጣብ ይዘቱ በጣም ዝቅተኛ የሆነና ጥጥ መስሎ የሚታይ የደመና አይነት።

ነጭ ጤፍ ስ ፍሬው ነጭ የሆነ የጤፍ አይነት።

ነጫጭባ ት (ስድብ) ሰውነቱ ወዘና የሌለው፣ አመዳም (ሰው)።

ነጭሎ ስ በደጋና በወይና ደጋ የሚበቅል ትጠሎ ነጭ የሆነ የቁጥቋጠ አይነት።

ንጣላ ስ ነጭነት፣ ንጣቁ ወተት ይመስላል።

ነጣቂ "ነጠቀ" ስር ተመ.

ነጥር (ልጥር) ስ የክብደት መልኪያ (ብዙውን ጊዜ እንደ ግር፣ ቅቤ፣ ወርቅ፣... ለመሳሰሉ) አንድ ነጥር እስራ ሁለት ወቅት የህል ነው።

ነጥብ "ነጠቀ" ስር ተመ.

ነጨ ግ 1. በጨቀ። ግድፍ ስለሌለው በእጁ ላር ነጭ ይዘ መጣ። 2. ዘነተረ (ስጋን በጥርስ)። 3. ጋጠ፣ በላ (ከብት ሣርን)። 4. ፈተን፣ መለጠ፣ ላጠ (ፊትን በሻካራ ነገር በመፈግፈግ)። 5. ገረፈ፣ ሸነቆጠ (በእለንጋ፣ በአርጨሜ)። 6. ቀምቶ፣ አታልሎ፣ በቁጥር አሸንፎ፣... ወሰደ (ገንዘብን)።

ተነጨ ግ ተነቀለ፣ ተነሳለሰ(ፀጉር)። 2- (ገንዘብ) ተሰላ፣ ተወሰደ (በቁጥር፣ በቀጣኛ፣...) ።

አናጠ ገ አበሳጩ፣ አናከሰ፣ አጠቃቀሙ።
ነጠሬ(ነጠር) ት አመላ ነጠ፣ ከሰው የማይሰማ።

*ነጠነጠ
ነጠ፣ ነጠ (ነጠነጠ) ት አመለቢስ፣ ጠቅላይ፣ ብሰጠ።

ነጠ፣ ነጠ አለ ገ ተነጠነጠ።
ተነጠነጠ ገ ተበሳጠ።
አነጠነጠ ገ አበሳጩ፣ አመላ ነጠ።

ነጠ፣ ነጠ "ነጠ" ስር ተመ.
ነጠ፣ ነጠጅ "ነጠ" ስር "ነጠ ነጠጅ" ገ ተመ.

ነጠ፣ "ነጠ" ስር ተመ.
ነጠ፣ ነ.ከ.
*ነጠረ

ነጠረ ስ አንድን ነጠ ወይም ሁኔታ ከሌላው ጋር የማስተያየት፣ የማወጃር፣ የማመዘን ድርጊት።

አንገር ስ ትይዩ፣ አኳዩ፣ ፊትሌፊት። ቤታችን ለንገር ለአንገር ነው።

ከ አንገር ከ አኳዩ፣ ነገሩን ከሚሰጠው ጥቅም ለንገር መመልከት ይባላል።

ተነገረ ገ 1. ተስተያየት፣ ተመሳካሪ። 2. ተወጃደረ።

አነገረ ገ 1. አስተያየት፣ አመሳካሪ። 2. አወጃደረ።

ነጠረ-ት *ፀበረቀ" ስር ተመ.

ነገ ት 1. ወንጀል፣ ሃጢአት፣... የሌለበት። 2. እዳ፣ ብድር የሌለበት። 3. ግዴታ፣ ሃላፊነት፣...የሌለበት። 4. የሌላ ያልሆነ ወይም በሌላ ወገን ያልተያዘ (ለምሳሌ መሬት)። 5. ከጭቆና፣ ከባርነት፣ ከተገኘነት የተላቀቀ። 6. እንደፈለገው መሆን የሚችል፣ ቁጥጥር የሌለበት። 7. ያለ ክፍያ፣ በብላሽ የሆነ። ነገ አገልግሎት የሚሰጥ።

ነገ ወጣ 1. ወንጀል ሳይገኝበት ቀረ፣ ከቅጣት ጸ። 2. ከእዳ፣ ከተገኘነት፣... ተላቀቀ። 3. ራሱን ችለ፣ ራሱን በራሱ ለማስተዳደር በቃ፣ እንጃገው ለመሆን ችለ።

ነገ አውጧ ገ ህዝቡን (ወገኖቹን) ከጭቆና፣ ከትን አገዛዝ ቀንበር ለማላቀቅ ትግል የሚያካሂድ (ሃይል፣ ሰራዊት፣...):

ነገ ትምህርት ስ ትምህርቱን ለመከታተል አስፈላጊ የሚሆኑትን ነገሮች ተማሪው ያለክፍያ (በነገ) የሚያገኝበት የትምህርት (የመማር) እድል፣ ስኬት።

ነገ ወደብ ስ የሌላ አገር ሸቀጠችን ያለ ቀረጥ

አገር ላይ ተመልሶ የሚወጣበት ወደብ።
ነገነት ስ 1. አርነት፣ የምንም ነገር ጥገኛ አለመሆን። 2. ሌላውን ሳይነኩ የፈለጉትን ነገር የመሰራት፣ የመናገር፣ የመጻፍ፣...መብት። 3. በበለጸ መንገስት ወይም በሌላ ሰው ቁጥጥር ስር አለመሆን። 4. ራሱን በራሱ የማስተዳደር፣ የመምራት ስልጣን፣ መብት።

ነገ ገ ንፁህ ሆነ።
ንፁህ ት 1. የፀዳ፣ የጠራ። 2. ወንጀል፣ ሃጢአት የሌለበት። 3. ቅን፣ ተንኮል፣ ምቀንነት የሌለው። 4. ከሌላ ጋር ያልተዳለለ፣ ያልተበረዘ። ንፁህ ወርቅ።

ንፁህ ደም ፊስስ የሰራው በደል ሳይኖር እንደበደለኛ ደመ እንዲፈስ ተደረገ።

ንፁህና ስ 1. ንፁህ ሆኖ መገኘት። 2. ከሃጢአት፣ ከወንጀል ነገ መሆን።

ነገነት "ነገ" ስር ተመ.

ነፈለ ገ ነሀለ፣ ቁል፣ ጀል።

ነፈለል(ነፍላላ) ት ነሀላ፣ ቁል፣ ጅል።

ተነፋለ ገ ተነሃለ፣ ቁል፣ ተጸጃለ(ሲናገር)።

አነፋለ ገ አነሃለ፣ አቁል፣ አጸጃለ።

ነፈረ ገ 1. በጣም ሞቀ፣ ፈላ፣ ተፍለቀለቀ፣ እንደ እሳት የሚያቃጥል ሆነ (ውሃ)። 2. በጣም በሰለ፣ ሞክክ (ንፍር)። 3. ብዙ ቦታ ሳይ ቆሳሰለ፣ ሰውነቱ በቁስል ተወረረ።

ንፍር ውሃ ስ በጣም የሞቀ፣ የፈላ ውሃ።

ንፍር ስ ተቀቅሎ በጣም የበሰለ ወይም የሞክክ እንደ ባቂ፣ አተር፣ ስንዴ ያለ የጥራጥራ እህል አይነት፣ ምግብ።

ተናፈረ ገ በነገር ተጸሰለ፣ ተባለ።

አነፈረ ገ 1. ንፍር ቀቀለ። 2. በጣም አቃጠለ። ገዩ ምላሽን አነፈረው።

ነፈረቀ ገ 1. በጣም አለቀሰ፣ ተንበቀሰ። 2. ቁስሎ ፈነጸ፣ መገለ፣ እገር ፈሰሰ።

ነፈረቅ (ነፍራቃ፣ ንፍርቅ) ት አልቃሻ።

ተነፋረቀ ገ 1. በጣም አለቀሰ፣ ማልቀሱን አላቆም አለ። 2. በጣም ቆሳሰለ፣ ቁስሎ በእገርና በመግል ተጨመላለቀ።

ነፋረቀ ገ 1. አሰለቀሰ። 2. በቁስል አጨመላለቀ፣ ቁስል በቁስል አደረገ።

ነፈሰ ገ 1. ነፋስ ተነሳ፣ ተንቀሳቀሰ፣ ሸው ሸው አለ። 2. ተሰራጨ፣ ተዛመተ፣ ተነዛ (ወሬ)። 3. (ዘይ) በጊዜያዊ ፍቅር ከነፈ።

ነፈሰበት 1. በተገቢው መንገድ ሳይከደን በመቅረቱ ተበላሽ (ለምሳሌ ጠላት፣ እንጀራ)። 2. ወቅቱ፣ ጊዜው አልፈበት፣ ተሰለፈ። የነፈሰበት ወሬ።

ነፋስ(ገፋስ) ስ 1. በሃይል የሚንቀሳቀስ።

ገፋሻ መታው

የሚከፈሉ አድርገው፡፡ 2. (ዘይ.) ሀ. ፈጣን፣ ሯጭ፡፡ ለ. ከውክዋ፣ እርፍተሰቢ፡፡

ገፋሻ መታው 1. በእሽት ደረጃ ላይ ያለው ሰብል በሚገባ ከመንምራቱና ከመሰብሰብ በፊት ተሰማሚነት የሌለው ገፋሻ ስለገረፈው ፍሬው ሳሳ፣ ቀጠላ፡፡ 2. አድር እንዲያገኘ፡፡ እንዲገናኝበት ተደረገ፡፡

ገፋሻ ተቀበለ ከመኖሪያ ቤቱ ወይም ከአካባቢው ራቅ ብሎ በመሄድ ተንሸራሽረ፣ ተዝናኖ፡፡

ገፋሻ እንዳይወስደው እንዳይሰራጭ፣ እንዳይዛመት(ወሬ)፡፡

ገፋሻ ገባቸው ተቀያየሙ፣ ፍቅራቸው ተቋረጠ፣ ተለያዩ፡፡

ገፋሻ ያልነካው ወሬ ብዙ ሰው ያልሰማው አዲስ ወሬ፡፡

ገፋሻ ት 1. ተሰማሚ የሆነ ገፋሻ ያለበት (በታ)፡፡ 2. ገፋሻ የሚበዛበት (በታ)፡፡

ገፋሻ ስ ከደህናው እህል ተለይቶ እንዲወጣ የተደረገ ብጣሪ፣ ግርድ፣ አሰር፡፡

ተናፈሰ ግ 1. የታመቀው፣ የታሸገው ነገር (እቃ፣ ልብስ፣...) ተከፍቶ ወይም ተነጣጥሎ አድር እንዲያገኘው ተደረገ፡፡ 2. ገፋሻ ተቀበለ፣ ተዝናኖ፣ ተዘዋወረ፣ ተንሸራሽረ፡፡ 3. ተሰራጨ፣ ተነዛ (ወሬው)፡፡ 4. ተፀዳገ፣ አይነምድርገ፣ ሽንትን ለማስወገድ ወደ መፀዳጃ ቤት ገባ ወይም ገለል ወዳለ ቦታ ሄደ፡፡

መናፈሻ ስ 1. ለገፋሻ መቀበያ የተሰራ ሰንኩ፡፡ 2. ገፋሻ አድር፣ እትክልትና ለምለም ሳር ያለበት፣ በከተማ አካባቢ ለመዝናኛነት የተከለለ ቦታ፣ መስክ፡፡

አገፈሰ ግ እህልን በሰፊ ያሰጠ፣ ከቆሻሻ ለየ፡፡

አናፈሰ ግ 1. አዲስ አድር እንዲያገኘው አደረገ፡፡ 2. አዝናኖ፣ አንሸራሽረ፡፡ 3. ነዛ፣ አሰራጨ (ወሬን)፡፡

አናፋሽ (ወሬ አናፋሽ) ት ወሬኛ፣ ወሬ የሚያዛምት፡፡

ገፈገፈ ግ 1. በብዛት ተመገበ፣ ጠጣ፡፡ ምስጋናን ሆነ መጠጡን እስኪሰለገኝ ገፈገፈኩት፡፡ 2. ገረተ፣ መታ፣ ደበደበ፣ በቦታ ገፈገፈው፡፡

*ገፈገፈ

ገፍፍፋ ት ሲናገር አፍንጫውን የሚይዘው፣ ከጎጂና፡፡

ተገፋገፈ ግ 1. አፍንጫው እንደልብ አድር የማያስተላልፍ በመሆኑ ሲናገር ድምፁ ጥራት የሌለው ሆነ፡፡ 2. ብልሽት ስላለው ድምፁ ጥራት የሌለው ሆነ (ለምሳሌ ሬዲዮ፣ የሙዚቃ መሳሪያ)፡፡ 3. አጉተመተመ፣ የቅሬታ፡፡

የተሰጠት፣... ንግግር ለገዛ ራሱ ተናገረ፣ አለቃቀሰ፡፡

*ገፈገፈ

አገፈገፈ ግ አሸተተ፣ አፈገፈ፡፡

አገፍፍፈ ት አሳዳጅ፣ ፈልጎ የሚያገኝ (ወሬን፣ ሊባን፣ የተደበቀ ነገርን፣...)፡፡

ገፈገ ት ፈዛ፣ ነሁላ፣ ቂሳቂል፡፡

ገፈገ ግ 1. ከለከለ፣ ነሳ፡፡ 2. ሰሰተ፣ ተንቀቀበ፡፡

ገፋግ ት (ስድብ) ሰሰታም፣ ቅቅታም፡፡

ገፍገገ ስ ሰሰት፣ ቅቅት፡፡

ገፍጊያ ዝ.ኪ.

ተገፈገ ግ ተከለከለ፣ እንዳያገኝ ተደረገ፡፡

*ገፈጠ

ገፍጥ ስ 1. በጉጉጉን ሀመም ምክንያት የሚፈጠርና በአፍንጫ ቀዳዳዎች ውስጥ የሚወጣ ገልጋልግ ነጭ ፈሳሽ፡፡ 2. (ስድብ) የማይረባ ሰው፡፡

ገፍጣም ት 1. ገፍጥ ከአፍንጫው የማይጠፋ (ሰው)፡፡ 2. (ዘይ.፣ ስድብ) የማይረባ፣ ጅላጅል (ሰው)፡፡

ተናፈጠ ግ ገፍጡን ከአፍንጫው ጠረገ፣ አፀዳ፡፡

አናፈጠ ግ 1. የሌላውን ገፍጥ ከአፍንጫው ጠረገለት (ለምሳሌ የሀገንን)፡፡ 2. አፍንጫን መታ፡፡ በቦታ ላይ ፈጠመ፡፡ 3. ደበደበ፡፡

ገፈፈ ግ ጀለ፣ ሞኛሞኛ ሆነ፡፡

መነፍ ት ጅል፣ ሞኛሞኛ፡፡

ገፋፋ (ገፍ) ዝ.ኪ.

ገፋ ግ 1. ቀበተተ፣ ወጠረ (ሆድን)፡፡ 2. በአድር ጥላ (ዲሰን፣ ጎማን፣...)፡፡ 3. ትጉፋሽን በሙዚቃ መሳሪያ ውስጥ በማሳለፍ ሙዚቃዊ ድምፅ እንዲፈጠር አደረገ፡፡ ሞሽንን ገፋ፡፡ 4. በብዛት አወራ፣ በየቦታው ወሬን አሰራጨ፡፡ 5. እንድንድርጊት ከመጠን ባለፈ ሁኔታ አከናወነ፡፡ 6. ቡፍ አለ፣ ተቀበተተ፡፡ እርሻ ስላለበት ጸጠው በሚም ገፋ፡፡

ገፋው ት (ስድብ) ውሽታም፣ ወሬኛ፡፡

ተገፋ ግ 1. አሰጠ፣ ተቀበተተ (የተገዳ ገላ)፡፡ 2. (ዘይ.) በቁጣ ወይም በኩርፊያ ተከመረ፣ አባጠ፣ ተነረተ፡፡

ገፋ ግ ጥሩውን ከቆሻሻ በወገፈት ለየ፣ አጠራ፡፡ ጭቅት ገፋ፡፡

ገፈት (ገፈት) ስ እህል ወይም ጭቅት በሚነፋበት ጊዜ በመጨረሻ ከወገፈቱ ላይ የሚቀረው አሰር፣ ቆሻሻ፡፡

ገፋሻ ስር ተመ. ገፋሻ ዝ.ኪ.

ነፍሳላ "ነፈለለ" ስር ተመ.
 ነፍራቃ "ነፈረቀ" ስር "ነፈረቅ" ን ተመ.
 ነፍሳት ስ 1. የ"ነፍስ" ብዙ ቁጥር። 2. እንደትላትል። በረሮ።... ያሉ ጥቃቅን ፍጥረታት።

ነፍስ (ብ.ቁ.ነፍሳት) ስ ስጋ ለባሽ ለሆነ ፍጡር ሁሉ እንደ አንቀሳቃሽ ሞተር የምትቆጠር። ከዕንስት እስከ እለተ ሞት ስጋን ተዋህዶ የምትቆይና በሞት ጊዜ ከስጋ የምትለይ ረቂቅ ህላዌ ፣ ህይወት። ነፍስ የተለየው ስጋ በድን ነው፤ ህይወት የለውም።

ለነፍሱ አይሳሳም ደፋር ነው። አይፈራም። አደጋ ፈርቶ ወደሂላ አይልም።

ለነፍሱ/ለእግዚአብሔር ያደረ ረግ፣ የዕድቅ ስራ የሚሰራ።

በነፍሱ ደረሰ 1. የታመመው።...ላይሞት ደረሰ። በህይወት አገኘው። 2. ለእርዳታ ደረሰ (በቸግር ወይም በላሳሳቢ ሁኔታ ላይ ላለ)። 3. እቃው። ጉዳዩ።... ሊያልቅ ትንሽ ሲተረፎ ደረሰበት።

በነፍስ ተይዟል በጣም ታሟል።

በነፍስ ደረሰ ለቸግር በቶሎ ደረሰ። ተገኘ።

ነፍሱ ተመለሰ 1. ራሱን አወቀ። ጻነ (በሀሙስ ወይም በሌላ ምክንያት ራሱን ስቶ የሚለ)። 2. በረታ። ሃይል አገኘ።

ነፍሱ ወጣ(ወጣች) 1. በጣም ደነገጠ። 2. ነፍሱ ተለየችው። ሞተ።

ነፍሱ ጥላው ሄደች በጣም ደነገጠ።

ነፍሱን ሳተ 1. በድን ሆነ። ደነዘዘ። 2. ግንኙነት ዘነጋ። እንደ እብድ ሆነ።

ነፍሱን ሽጠ በነፍሱ ፈረደ። ቆረጠ (የሚያጋጥመውን አደጋ ለመጋፈጥ)።

ነፍሱን አወቀ ሀሙሱ ተሻለው። ሰውነቱን ተቆጣጠረ።

ነፍሱ እስኪወጣ ከመጠን በላይ። በሃይል። ነፍሱ እስኪወጣ ይወዳታል።

ነፍሱን አጥቶ ከመጠን በላይ። በሃይል። በጣም። በትጋት። ነፍሱን አጥቶ ነው የሚሰራው።

ነፍስ ሆነ በጣም ተወደደ።

ነፍስ አሳለፈ ሰው ገደለ።

ነፍስ አወቀ አደገ። አእምሮው በሰለ (ሀፃን የነበረው)።

ነፍስ አዋለ በአምባጻሮ መካከል ገብቶ እንዳይገዳደሉ ጠበቆቹን ገላገለ። ጠቡን አበረደ።

ነፍስ የለውም 1. አይረባም። ሙትቻ ነው። 2. ቀዥቃገ፣ ከውክዋ ነው። 3. በጣም ይዋከባል።ይጣደፋል። ይጅጅግል (በሰራ ጉዳይ)።

ነፍስ ዘራ ተሻለው። አንሰራራ።

ነፍስና ስጋው ተለያየ 1. በጣም ደነገጠ። 2. ሞተ።

የነፍስ ዋጋ ያደርግለት (ምር.) ላይረገው ወይም ለተደረገው መልካም ስራ ብድሩን በሰማይ ቤት እግዚአብሔር ይክፈላል።

ነፍሰበሰ ት 1. ድንገት። 2. ችግር። ቀዥቃገ። 3. ደፋር።

ነፍስ ገዳይ ት 1. የሰው ነፍስ ያጠፋ። ሰው የገደለ። 2. ጠካራ። አረመኔ።

ነፍሱጠር ት እርጉዝ። ሽል በሆዷ የያዘች (ሴት)።

[የ]ነፍስ አባት ስ (እ.ኤ.ተ.ቤ.) የንሳሃ አባት፤ በማሰተማር። በመምከር።... ያንድን ክርስቲያን መንፈሳዊ ህይወት የሚጠብቅ ቁስ ወይም መነሻሰ።

ነፍስ ያለው ት 1. አዋቂ፤ ልጅ ያልሆነ፤ ትልቅ(ሰው)። 2. ጥሩ። ጠቃሚ። ለሁኑ ገና ነፍስ ያለው እቃ ገህህ።

ነፍስ ጥት ት 1. ቢቀጠቅጡት፤ ቢወጉት ቶሎ የማይይዝም ወይም የማይሞት። 2. ጠንካራ፤ ሙከራ ቻይ።

የነፍስ ልጅ ስ የንሳሃ ልጅ።

የነፍስ ወክፍ እያንዳንዱ ሰው በሞገል ያለው፤ የሚያገኘው። የነፍስ ወክፍ ገቢ/የነፍስ ወክፍ መሳሪያ።

ነፍሩ "ነፈነፈ" ስር ተመ.

ነፍጥ ስ ጠመንጃ።

ነፍጠኛ ስ ባለነፍጥ፤ የቀድሞ ጊዜ ወታደር።

ነፍ "ነፈፈ" ስር ተመ.

ኑ¹ የ"ኘ" ፊደል ካለብ ዘር።

ኑ² ግ በሁለተኛ መደብ፤ በብዙ ቁጥር ጊዜ የሚያገለግል የ "መጣ" ትእዛዝ አንቀፅ (እናንተ "ኑ" እንጂ "ምጠ" ወዲህ የሚል አነጋገር በቋንቋው ሙስጥ ያልተለመደ ነው)።

ኑር "ኖረ" ስር ተመ.

ኑስ "ንኡስ" ን ተመ.

ኑዛዜ "ናዘዘ" ስር ተመ.

ኑግ ስ ፍሬው ጥቁር ሆኖ መጠኑ ተለባ የሚያህል። አገጻው መጭ የሚመስል የቅባት እህል ላይነት።

ኑፋቆ ስ (ሃይ.) ጥርጣሬ፤ ከሀደት፤ መናፍቅነት።

ኒ የ"ን" ፊደል ላለበ ዘር።

ኒሻን(ሊሻን) ስ ከብር ወይም ከወርቅ።... የሚሰራና በደረት ላይ የሚደረግ፤ ለሃገር፤ ለወገን።... አኩሪ ስራ ለሰራ ሰው በሽልግት መልክ የሚለጥ የክብር ወይም የታላቅ ስራ

ምልክት።

ኒካ ስ የእስልምና ሃይማኖት የጋብቻ ውል ስርአት።

ኒካ አሰሪ ተፈጣጠሙ፡ የጋብቻ ውል ተዋዋለ።

ኒኬል ስ መልኩ ግራሜ የሆነ ጠንካራ የማእድን አይነት።

ኒያላ ስ መልኩ በጠቅላላ ግራሜ ሆኖ ትንሽ ቀላ የሚል፡ ከአይኖቹ በታች፡ በአንገቱና በደረቱ ላይ ነጫዋ ሽንትሮች ያሉበት፡ አጋዘን የሚመስልና ቀንደት፡ ጠመገማዛ የሆኑ ፣ በኢትዮጵያ-ቦቻ የሚገኝ የዱር እንሰሳ (ሰሌ-ን የዱር እንሰሳ ስር ተሙ)።

ና¹ የ"ሃ" ፊደል ራብእ ዘር።

ና² ግ መደቡ ሁለተኛ፡ ቁጥሩ ነጠላ፡ የታው ተባእታይ የሆነን የግሰ ባለቤት የሚመለከት የ "መጣ" ትእዛዝ አንቀፅ ("ና" እንጂ "ምጣ" አይባልም)።

-ና¹ (አኖ) መፃ. ቃልን ከቃል ጋር ለማቆራረጥ ወይም ለማጣመር የሚያገለግል መስተጻምራዊ ቃል። ምግብና መጠጥ።

ና² ስምን ለመመስረት የሚያገለግል ምእላድ (ለምሳሌ ጥበቅ ጥበቅና ፣ ድርቅ ድርቅና፡ ቅልጥፍ ቅልጥፍና)።

ናሳ ስ አንገል፡ አለምር።

ናሳው ዞረ 1. አለምሮው ተቃወሰ። 2. ተበሳጩ፡ ተናደደ።

ናሙና ስ ብዛት ካለው ነገር ውስጥ ለአይነት ያህል ተመርጦ የሚቀርበው ክፍል። ከተገኙት ግእድናት ውስጥ ለናሙና ያህል አንጻጽ ይዘን መጣ።

ናረ ግ 1. ጓነ፡ ነጠረ። 2. ተወደደ፡ ዋጋ ጨመረ።

ናረት ስ ውድነት። የዋጋ ንረት ያመጣው ተውሰ።

ናር ናር አለ ቆጣ ቆጣ አለ፡ ሃይለ ቃል ተናገረ።

ናረት "ናረተ"²¹ ስር ተሙ.

ናርጅ (ናርድ) ስ ከሆዱ ዘርጠ፡ ከላይና ከታች ጠብብ እንዲል ተደርጎ ከግንድ ቀራጭ ተጠርቦና ተፈልፍሎ የሚነራ የቅቤ ማስቀመጫ።

ናሰ ግ ገነባ፡ ግንብ ሰራ።

ናሰ ስ ግንብ።

ናሰ ቤት ስ ግንብ ቤት።

ናሰ "ነሃሴ" ን ተሙ.

ናሰ² "ነሃሰ"ን ተሙ.

ናሰ "ናሰ" ስር ተሙ.

ናሰትሮ ስ ያልተሸፈኑ የኤሌክትሪክ ሽቦዎች አደጋ እንዳያደርሱ በመሸፈኛነት የሚያገለግል

የጥላስተር አይነት።

ናቀ ግ 1. በገቡተኛ ደረጃ ተመለከተ፡ እንደተራ ነገር ቆጠረ። 2. ጠላ፡ ተገቢውን ክብር፡ ዋጋ፡ ሳይሰጥ ቀረ።

ናቂ ተ 1. አንኳሳሽ። 2. ኩሩ።

ናቀት ስ አንድን ነገር አቃሉና ዝቅ አድርጎ የማየት ሁኔታ፡ ለአንድ ነገር ተገቢውን ክብር፡ ቦታ፡ ደረጃ፡...አለመስጠት።

ተናቀ ግ 1. ተንኳሰሰ፡ በገቡተኛ ደረጃ ታየ። 2. ተጠላ፡ ተገቢውን ቦታ፡ አስተያየት አጣ።

አናናቀ ግ አንኳሰሰ፡ አንደሽ፡ አጥላላ።

አሰናቀ ግ ከሌሎች ተሽሎ፡ ልቆ፡... በመገኘቱ ሌሎች እንዲኖሩ አደረገ።

ናበዘ ግ ፈዘ። ንቃት ወይም ቅልጥፍና አጣ።

ናባዛ ተ ፈዛ። ንቃት ወይም ቅልጥፍና ያለለው።

ናት (አፍ. "አይደለችም") ነውን ተሙ.

ናትራ(ናትራን) ስ ነጭ የሸቱ ተክል፡ አራቲ።

ናቸው (አፍ. "አይደለም") ነውን ተሙ.

ናችሁ (አፍ. "አይደላችሁም")ዝ.ከ.

ናና (ናእናእ) ስ በትመም መልክ ከሻይ ውስጥ የሚጨመር፡ ጣፋጭ መእዛና ጣእም ያለው እነስተኛ የተክል አይነት።

ናኘ ግ 1. በብዛትና በሰፊት ሰጠ፡ አይለ፡ ነዛ። 2. አዘዘ፡ እንደፈለገው አደረገ። ገላዎሮ ቤት

አንጻጽ ናኘበት።

ተናኘ ግ ተሰራጩ፡ ተነዛ፡ ተዘራ። በሽታው ተናኘ።

ናወዘ(ናወተ) ግ ተንከራተተ፡ ዋተተ፡ ተንገላታ።

አናወዘ(አናወተ) ግ 1. አንከራተተ፡ አዋተተ፡ አባከነ። 2. አንገለጅጅ፡ አንገላታ (እንቅልፍ)።

ናዘረ ግ ሻፊደ፡ ዛዘነ፡ በወሲብ ፍላጎት ተቅጠጠ።

ናዘዘ ግ 1. (ኢ.እ.ተ.ቤ.) ስልጣን ከህነት ያለው ከህን በማንኛውም አይነት የቦርሳት ፀሎት መወረሻ ላይ የሚሳረጊያ ፀሎት አድርጎና እግዚአ

መሃሪና ክርስቶስ እንበል ብሎ ከጨረሰ በሂላ እግዚአብሔር ይፍታህ በማለት ምእመናንን አሰናበተ። 2. አረጋጋ፡ አፅናና።

ጉዛዜ (ንዝ) ስ አንድ ሰው ከመሞቱ በፊት ሃብቱን ለወራሾቹ ያከፋፈለበት ሰነድ ወይም በሽማግሌ ፊት የተናገረው ውርሶን የሚመለከት ቃል።

ጉዛዜው ፈሰሰ የጉዛዜው ቃል ተነገረ፡ ተሰግ፡ ሰነዱ ተነበ።

የጉዛዜ ወረቀት/ ሰነድ ስ የጉዛዜ ቃል

የተጻፈበት ወረቀት፡ ሰነድ።

ተናዘዘ ግ 1. ከመጥቱ በፊት ንብረቱን በሚመለከት ነዛዜ አደረገ። 2. የሰራውን ሃጢአት ለካህን ነግሮ። ማድረግ የሚገባውን ነገር እንዲያደርግ ከካህኑ ትእዛዝና መመሪያ ተቀበለ። በካህኑ ፀሎትና ምክር ተዕናኛ፡ ተበረታታ። 3. (ዘይ.) ምስጢሩን ዘከከቱ፡ አወጣ።

አናዘዘ ግ 1. የአውራሽን የነዛዜ ቃል ተቀበለ። 2. (አ.አ.ተ.ቤ.) ካህን ፀሎት አድርጎ፡ እግዚአብሔርን መሃረነ ክርስቶስ ካለ በሃላ፡ እግዚአብሔር ይፍታህ በማለት ምእመናኑን አዕናኛ፡ አሰናበተ። 3. (ዘይ.) ምስጢር እንዲያወጣ አደረገ።

ናዜራ ስ ሸረራት የምትመስል፡ መርዛማና ተናጻፊ የሆነች አንስተኛ የነፍሳት አይነት።

ናዝራዊ ስ 1. የናዝራቱ ወይም የናዝራት ሰው (አይሱስ)። 2. መናኝ፡ ባህታዊ።

ናደ ግ አፈረሰ፡ ገነባረ፡ ግለ (ግንብን፡ ከምርን፡ ገደልን፡...)

ናዳ(ናደት) ስ ከተራራ ላይ ተፈንቅሎና ተንባባሎ ወደታች የሚወርድ ድንጋይ፡ የተራራ ቅራፊ።

ተናደ ግ ፈረሰ፡ ብትንትኑ ወጣ።

ናጠ ግ 1. ቅቤን ከረጋ ወተት ውስጥ ለይቶ ለማውጣት፡ መጀመሪያ ወተቱን እንደ ገንቦ፡ እንሰራ፡... ባለ እቃ ውስጥ አድርጎና ክድኖ እቃውን ወዲያና ወዲህ በመግፋት ወይም በመወገወዝ ወተቱ እንዲንበጠብጠፍና ቅቤው እንዲለይ አደረገ። 2. አወዛወዘ፡ ነቀነቀ፡ አንገላታ።

ተናጠ ግ 1. ተወዘወዘ። 2. ተኩራራ፡ ተጀነነ።

ናጠጠ ግ 1. ፈነጨ፡ ዘለለ፡ ቀበጠ። 2. እጅግ በለፀገ፡ ከበረ። 3. ተንቀባረረ፡ ተኩራራ።

ናጩርት(ናጩርቲያም) ፤ ነጭናጫ፡ ጠባባ መጥፎ።

ናጫ ስ እንደ ሳማ የሚከሰኩሰና የሚያቃጥል ጭገር ያለው፡ ልጡ ለጠንካራ ገመድ መስሪያ የሚሆን የእፅዋት አይነት።

ናፈለ(አናፈለ) ግ በሃይል አመመ፡ አስጨነቀ፡ ትንፋሽ ከለከለ። *ፉፋን ይዘ ያናናላኛል።*

ናፈረ(አናፈረ) ግ በተንጹና በእግሩ መሬት ጫረ፡ ጎደፈረ (ጠብ ወይም ሙጊያ የፈለገ በሬ)።

ናፈቀ ግ ተለይቶት የሰነበተውን ወይም የቆየውን ሰው ወይም ሌላ ነገር እንደገና ለማየት፡ ለማግኘት ፈለገ፡ ጓጓ፡ ተመኘ።

ናፋቂ ቂ ፤ ሆደ ቡሶ፡ ከዘመድ ተለይቶ መቆየት የማይችል (ሰው)።

ናፍቆት ስ ተለይተውት የቆዩትን ሰው፡ እገር እንደገና የማየት፡ የማግኘት ፍላጎት፡ ጉጉት።

ተናፈቀ ግ በናፍቆት ስሜት ትዝ አለ፡ ታወሰ፡ ተፈለገ።

ተናፋቂ ቂ ፤ ከአጠገብ በመራቁ ወይም በቅርብ ባለመገኘቱ በናፍቆት ስሜትና በጉጉት የሚፈለግ፡ ተወዳጅ።

ናፍታ(ናፍጣ) ስ ከባድ መኪናን፡ ሞተርን ለማንቀሳቀስ ወይም ለማገዳገነት የሚያገለግል ነጻጅ።

ኔ የ"ን" ፊደል ሃምስ ዘር።

ኔፕቲዩን ስ ከፀሃይ በጣም ርቆ የሚገኝ ስምንተኛው ፕላኔት። በተጨማሪ "ፕላኔትን" ተሙ.

ን የ"ን" ፊደል ሳድስ ዘር።

-ን 1. በሰም መድረሻ ላይ እየተቀጠለ ተሳቢነትን የሚያመለክት ምእላድ (ለምሳሌ ካሳ ልጅን መከራ፡ ስራን ማክበር የሚገባ ነው)። 2. በግስ መድረሻ ላይ እየተቀጠለ የአንደኛ መደብ፡ የብዙ ቁጥር ተሳቢነትን የሚያመለክት ምእላድ (ለምሳሌ በሰላቱ ሄድን፡ ለነፃነት ተጋደልን)። 3. በቃል መድረሻ ላይ እየተቀጠለ ተውሳክ ግስን ለመመስረት የሚያገለግል ምእላድ (ለምሳሌ እለቱን ይገባል)። 4. (ብዙውን ጊዜ በፅሁፍ የሚገኝ) በግስ መድረሻ ላይ እየተቀጠለ ጥያቄን ለማትረብ የሚያገለግል ምእላድ (ለምሳሌ ሰላቱ ደርቧልን?)።

ንሃስ "ነሃስ" ን ተሙ.

ንረት "ናረ" ስር ተሙ.

ንሰሃ(ንሰሃ) ስ (ሃይ.) 1. ቅጣት፡ መቀጮ። 2. ፀፀት፡ የሰሩትን ሃጢአት አስታወሶ እግዚአብሔርን ይቅርታ የመጠየቂያ፡ ምህረት የመለመኛ መገንድ።

ንሰሃ ነው ያስቀጣል፡ ያስከንናል። *ለው መግደል ንሰሃ ነው።*

ንሰሃ አለብኝ የሰራሁት ሃጢአት ሰላለ ቅጣት፡ ኩነኔ አለብኝ።

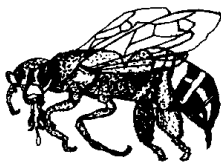
ንሰሃ ገባ 1. ከከተ ስራ ወደ መልካም ስራ ተመለሰ፡ በሰራው ሃጢአት ተፀፀቶ የእግዚአብሔርን ምህረትና ይቅርታ ጠየቀ (በመምጣ፡ በመጠለይ፡...)

2. መቀጫ፡ ቅጣት ውስጥ ገባ (ሃይማኖት የሚያወግዘውን መጥፎ ተግባር በመፈፀሙ)።

የንሰሃ ልጅ ስ የካህን የመንፈስ ልጅ፡ መንፈሳዊ ሀይሎትን በሚመለከት አንድ የተወሰነ ካህን በቋሚነት የሚያስተምረው፡ የሚመክረው፡...ምእመን።

የንሰሃ አባት ስ የምእመናን የመንፈስ አባት፡ አባ ነፍስ፡ የነፍስ አባት (ሃይማኖቱ በሚያዘው መሰረት በማስተማር፡ በመምክር የሚጠብቃቸው የተወሰኑ ምእመናን ወይም የመንፈስ ልጆች

ያሉት ካህን)።
 ንሳ **"ንሳ"** ስር ተመ.
 ንሰር ስትልቅ የአዋራ አይነት (ስለሉን አሞራ ስር ተመ.)።
 ንሺ¹ (ንሺቲ) በአንድ ነገር አለመስማማትን ወይም ተቃውሞን ለመግለፅ የሚያገለግል ቃል (የእነጋገር ፈሊጥ)። አረ ንሺ = ይህ እንደት ሊሆን ይችላል።
 ንሺ² (ንሺ) ስ ዘር ለማብቀል በቂ የሆነና በእርሻ መሬት ውስጥ የሚገኝ የገናም ርጥበት።
 ንሺ ሆነ ገናም በመጣሉ እርሻው ዘር ለማብቀል የሚያስችል ርጥበት አገኘ።
 ንቀት **"ናቀ"** ስር ተመ.
 ንቁ **"ነቃ"** ስር ተመ.
 ንቃሪ **"ንቀረ"** ስር **"እንቃረ"**ን ተመ.
 ንቃሽ¹ **"ንቀሰ¹"** ስር ተመ.
 ንቃሽ² **"ንቀሰ³"** ስር ተመ.
 ንቃተህሊና **"ነቃ¹"** ስር ተመ.
 ንቃቃታም **"ነቃ²"** ስር ተመ.
 ንቃቃት ዝ.ከ.
 ንቃት **"ነቃ¹"** ስር ተመ.
 ንቃይ(ንቅል) **"ንቀለ"** ስር ተመ.
 ንቅሳት **"ንቀሰ¹"** ስር ተመ.
 ንቅስ ዝ.ከ.
 ንቅናቄ **"ንቀንቀ"** ስር ተመ.
 ንቡረእድ (ንብሪድ) ስ በአክሱም ዕድገና በአዲስ አለም ደብረዕድን አብያተክርስቲያን ላይ ለሚሾሙ የካህናት አለቆች የሚሰጥ የማእረግ ስም።
 ንባብ **"ንበበ"** ስር ተመ.
 ንባብ ቤት ዝ.ከ.
 ንብ ስ 1. ተናጻፊ የሆኑት፣ እራት ከንፎች ያሏት፣ አበቦችን እየቀሰሙ ማር የምትሰራ አነስተኛ የነፍሳት አይነት። 2. (ዘይ.) ትጉህ፣ ታታሪ፣ ባለሙያ።

ንብ 1ኛ ፍቺ

ንባባል (ንብአባል) ስ መጠኑ ከጠስኝ ጋር የሚቀራረብ። መልኩ ነጣ ያለና ጥሩ መላካ ያለው፣ ለቀፍ ማጠኛነት የሚያገለግል የእዕዋት አይነት።
 ንበበል ስ የቀይና የአረንጓዴ ጎንጉርተር መልክ ያለው፣ መንቆሩ ረዘም ብሎ ሹል የሆነና እንደ ንብ፣ ቢራቢር፣...ያሉትን እየጠለፈ የሚበላ የወፍ አይነት (ስለሉን ወፍ ስር ተመ.)።
 የንብ አውራ (ንግስት) ስ የንብ ሰራዊት አለቃ።
 የንብ እንጀራ ስ ንቦች በቀፍ ውስጥ የሚያዘጋጁት የእንጀራ ቅርፅ ያለው ወፍራም የማር ግርፍ።
 የንብ እጭ ስ ገና ከንፍ ያላወጣና በትልነት ደረጃ ላይ ያለ የንብ እንቁላል ፍልፍል።
 ንብረት ስ 1. እንደ ቦታ፣ ቤት፣... ያለ የማይንቀሳቀስ ሃብት ወይም ጥሪት። 2. በአጠቃላይ የሚንቀሳቀስና የማይንቀሳቀስ ሃብት።
 ንብርብር (ንብብር) **"ንበረበረ"** ስር ተመ.
 ንብዝ **"ንበዘ"** ስር ተመ.
 ንትርክ **"ንተረከ"** ስር ተመ.
 ንኡስ (ኑስ) ቅ አነስ ያለ፣ አነስተኛ የሆነ።
 ንኡስ ሃረግ ስ ባለቤትና ማሰሪያ አንቀፅ የሌለው ጥምር ቃል (ለምሳሌ በዛፍ ላይ፣ ከምድር በታች፣ በከፊ ዘመን፣...)።
 ንኡስ አንቀፅ ስ የንኡስ አንቀፅ አይነቶች አምስት ሲሆኑ እነሱም "መፈለግ፣ ፈልጎ፣ ፈላጊ፣ አፈላለግ፣ ፍለጋ" ያሉት የግስ እርባታ ቅርፆች ናቸው። ስማቸውም በቅደም ተከተል፡- አርእስት፣ ቦዝ፣ ግሳዊ ቅፅል፣ ሳቢዘርና ጥሬዘር በመባል የሚታወቁት የግስ እርባታ ቅርፆች መጠሪያ።
 ንኡስ ከበርቴ ስ በሶሻሊዝም ፍልስፍና አመለካከት መለስተኛ ገበሬዎችን፣ ነጋዴዎችን፣ ባለሙያዎችን፣... የሚያካትት የህብረተሰብ ክፍል።
 ንካች **"ንከተ"** ስር ተመ.
 ንክ **"ነካ"** ስር ተመ.
 ንክር **"ነክረ"** ስር ተመ.
 ንክሻ **"ነክሰ"** ስር ተመ.
 ንክች **"ነካ"** ስር ተመ.
 ንክኪ ዝ.ከ.
 ንክኪት (ንክክ) ዝ.ከ.
 ንዋይ ስ ገንዘብ፣ ሃብት።
 ንዋዩ ቅድሳት ስ እንደ አልባሳት፣ ባህል፣ ዕዋ፣...ያሉ በአብያተ ክርስቲያናት ውስጥ

የሚገኝ የተቀደሱ እቃዎች።
 ገዛት "ነዛ" ስር ተመ.
 ገዛዥ "ነዘዘ" ስር ተመ.
 ገዝ "ናዘዘ" ስር "ኑዛዜ" ን ተመ.
 ገዝሀላል "እንዝሀላል" ን ተመ.
 ገዝረት "ነዘረ" ስር ተመ.
 ገዝንዘኛ "ነዘንዘ" ስር ተመ.
 ገዝንዝ ዝ.ከ.
 ገዳድ¹ "ነደደ¹" ስር ተመ.
 ገዳድ² ስ የሚያተኩስ፣ የሚያንቀጠት፣ የሚያቃኝ የወባ በሽታ።
 ገዳዳም ጳ ገዳድ ወይም ወባ ያለበት።
 ገዴተኛ "ነደደ²" ስር ተመ.
 ገዴት ዝ.ከ.
 ገድፈሃሳብ ስ የተለያዩ ነገሮችንና ክስተቶችን በግጥናዘብ ስርአት ባለውና በተጠቃለለ መልክ የሚገልፅ ወይም የሚያብራራ በተግባር ያልተተረጎመ እውቀት።
 ገድፍ¹ "ነደፈ¹" ስር ተመ.
 ገድፍ² "ነደፈ²" ስር ተመ.
 ገድፍት ስ በቀላማ አገር ውስጥ የሚገኝ የጋማ ክብቶችን የሚያጠቃ የበሽታ አይነት።
 ገጉር "ነጎረ" ስር ተመ.
 ገጉር ቅቤ ዝ.ከ.
 ገጉሳዊ "ነገሰ" ስር ተመ.
 ገጉሰ ዝ.ከ.
 ገጋት "ነጋ" ስር ተመ.
 ገግ "ነጋ" ስር ተመ.
 ገግረኛ (ገግርተኛ) "ነገረ" ስር ተመ.
 ገግር(ገግርት) ዝ.ከ.
 ገግሰ "ነገሰ" ስር ተመ.
 ገግሰት ዝ.ከ.
 ገግድ "ነገደ" ስር ተመ.
 ገግግር "ነገረ" ስር ተመ.
 ገግሪ "ነጠረ" ስር ተመ.
 ገግት "ነግ" ስር ተመ.
 ገግይ "ነጠለ" ስር ተመ.
 ገግፍ "ነጠፈ" ስር ተመ.
 ገጥል "ነጠለ" ስር ተመ.
 ገጥር "ነጠረ" ስር ተመ.
 ገጥሻ "ነጠሰ" ስር "እንጥስታ" ን ተመ.
 ገጥቂያ "ነጠቀ" ስር ተመ.

ገፁሀ "ነፃ" ስር ተመ.
 ገፁህና ዝ.ከ.
 ገፁፅር "ነፀረ" ስር ተመ.
 ገፉግ "ነፈገ" ስር ተመ.
 ገፈፈት "ንፍፈት"ን ተመ.
 ገፋሰ "ነፈሰ" ስር "ነፋሰ"ን ተመ.
 ገፋሽ "ነፈሰ" ስር ተመ.
 ገፋው "ነፋ" ስር ተመ.
 ገፈት(ገፈት) "ነፋ" ስር ተመ.
 ገፍር ውሃ "ነፈረ" ስር ተመ.
 ገፍርቅ "ነፈረቀ" ስር "ነፈረቅ" ን ተመ.
 ገፍር "ነፈረ" ስር ተመ.
 ገፍቅ [ቄሰ፣ ዲያቆን] ጳ (አ.እ.ተ.ቤ.) ረዳት፣ የትዳሌ ስነስርአት በሚካሄድበት ጊዜ በቀናት ተለይሞ ስርአቱን ከሚያከናውነው ቄስ ወይም ዲያቆን በተወማሪ በእለቱ ስርአት ላይ የሁለተኛነቱን ቦታ ይዞ የሚቀድስ ዲያቆን ወይም ቄስ።
 ገፍቅ እግር ስ እንደጋማ ከብት ድፍን ሳይሆን እንደ ሳም፣ በገ፣ ፍዳላ... ስንጥቃት ያለው ሰከፍ።
 ገፍገት "ነፈገ" ስር ተመ.
 ገፍጊያ ዝ.ከ.
 ገፍጣም "ነፈጠ" ስር ተመ.
 ገፍጥ ዝ.ከ.
 ገፍፈት(ገፈፈት) ስ 1. ፍርንትት፣ የበጀድና የቀን መጋጠሚያ፣ ጉያ። 2. በእግር ወይም በእጅ ጣት ላይ በሚያጋጥም ህመም ምክንያት በፍርንትት ወይም በብብት ውስጥ የሚሰማ የህመም ስሜት።
 ፍ የ"ነ" ፊደል ሳብእ ዘር።
 ፍረ ገ 1. ቆየ፣ ተቀመጠ። ዘጠና ላመት በሀይወት ፍረ። 2. አለ፣ ተገኘ። እቃው አቢት ከኖረ ዛሬውኑ ለትወላደው ትቸላህ።
 መኖሪያ ጳ 1. የአንድ ነገር ቋሚ አድራሻ፣ መቀመጫ፣ መገኛ፣ ግደሪያ (ቤት፣ ሰፈር፣ አገር)። 2. መተዳደሪያ፣ የአመት ልብስ፣ የአለት ጉርስ ለግግኝት የሚለግሩበት የተግባር አይነት።
 የመኖሪያ ፈቃድ ስ አንድ ሰው በባለድ አገር ለኖር በዚያ አገር ውስጥ ለመኖር የሚያስችለውና በሚመለከተው የመንግስት አካል የሚሰጥ ፈቃድ።
 ነዋሪ (ኗሪ) ጳ 1. የቆየ፣ ተቀጣጭ። ለውየው እዚህ ቦታ ነዋሪ ነበሩ። 2. ቋሚነት፣ ዘላቂነት ያለው።
 ጉሮ ስ 1. አንድ ሰው በእድሜ ዘመት

የሚያሳልፈው ህይወት። 2. ለህይወት አስፈላጊ የሆኑ ነገሮች የሚገኙበት ሁኔታ። 3. አኗኗር።

ኑር ኑርዬ አለ ለቤቱ፣ ለቤተሰቡ፣ ለትዳሩ በማሰብ ጣረ፣ ጋረ፣ አጥብቆ ሰራ።

አኖረ ገ 1. አስቀመጠ። 2. አቆየ፣ አከረመ። 3. ረዳ፣ አስተዳደረ። የሚያኖረኝ አጎቴ ነው።

አኗኗር ስ የኑር ሁኔታ።

ኖራ ስ ከተቃጠለ በሃ ድንጋይ የሚገኘና ለገንባታ ስራ የሚያገለግል ነጭ ንጥረ ነገር።

ኖር "ነወር"ን ተመ.

-ኖር ተው.ገ. ትንቢታዊ ሃላፊ ጊዜን የሚገልፅ

ቃል። ብትመጣ ኖር በሌላን አብረን እናከብር ነበር።

*ኖቀኖቀ

አኖቀኖቀ ገ አጉተመተመ፣ አጉረመረመ። .

አኖቅኗቂ ት አጉረምራሚ፣ ነጭናጫ።

ኖታ ስ የተለያዩ የሙዚቃ ድምፅ ቃናዎችን ለመግለፅ የሚያስችል የሙዚቃ ዜማ ምልክት።

ኖት ስ ሀጋዊነት ያለው የወረቀት ገንዘብ።

ኖክኗካ "ነክነክ" ስር "ነክናካ" ን ተመ.

ኗ የ"ኗ" ፊደል ፍንፅት ዘር።.

ኗሪ "ኖረ" ስር "ነዋሪ"ን ተመ.